

سپاهى شەرى

دەروازەيەك بۇ نوپىكردنەوہى گوتارى ئىسلامى

دكتور عەبدوللا ئىبراھىم زەيد گەيلانى

وہرگىرانی: نازم عەبدوللا

سياسەتى شەرى

دەروازەيەك بۆ نوپىكردنەوہى گوتارى ئىسلامى

سیاسەتی شەرقی

دەروازەیکە بۆ نوێکردنەوهی گوتاری ئیسلامی

دکتۆر عەبدوڵڵا ئیبراھیم زەید گەیلانی
وەرگیڕانی: نازم عەبدوڵڵا

سیاسەتی شەری

دەروازەیکە بۆ نوێکردنەوەی گوتاری ئیسلامی

لە بلاوکراوەکانی سەنتەری زەهاوی

بۆ لیکۆلینەوێی فیکریی ژمارە (١٠٣)

- نووسینی: دکتۆر عەبدوللا ئیبراھیم زەید گەیلانی
- وەرگێڕانی: نازم عەبدوللا
- بابەت: ئایینی
- دیزاین: ڕەوشت محەمەد
- خەتی بەرگ: نەوزاد کویی
- چاپ: یەکەم - ٢٠٢١ - ناوەندی پینوین.
- لە بەرپۆشەبەرایەتی گشتیی کتێبخانە گشتییەکان
- ژمارە (١٨٩) ی سالی ٢٠٢١ ی پێدراوە.

سەنتەری زەهاوی بۆ لیکۆلینەوێی فیکریی

www.zahawi.org

ناوێشان: عێراق - سلیمانی - شەقامی سالم

تەلاری جەمالی حاجی عەلی - نزیک پردی خەسرەوخال

07702422171

ناوهڕۆک

پێشهکی سهنتهري زههاوی ٧

پێشهکی ٩

بهشی یهكهم: سیاسهتی شه‌ری: چه‌مک و به‌لگه‌کانی، بواری

جێبه‌جێکردنی، مه‌رجی کارپێکردنی ٢١

بهشی دووهم: رۆلی کاربه‌ده‌ستان له‌ دانانی ته‌شریعا، چه‌ند نموونه‌یه‌ک

له‌ حوکه‌مانی ئیمامه‌ت و پالېشته شه‌رییه‌که‌ی ١٤٥

بهشی سێیه‌م: چه‌ند جێبه‌جێکردنێکی هاوچه‌رخانه‌ی سیاسه‌تی شه‌ری

له‌ باری که‌سیتیدا (الأحوال الشخصية) ٢٩٩

بهشی چوارهم: جێبه‌جێکردنه‌ سه‌رده‌میانه‌کانی سیسته‌می به‌ریوه‌بردن و

سیاسیی و نێوده‌وله‌تی ٣٥٩

پیشہ کی سہنتہری زہاوی

مہبہستی سہرہ کی ئەم نووسینہ دامہ زرانندی میتوڈیکی نوئگہریہ لہ گوتاری ئیسلامیدا کہ لہ زانستی سیاسہتی شہرعیہوہ سہرچاوی گرتیت، چونکہ سیاسہت ئامرازی شہرعزانہ بو پیشکەشکردنی ئەو چارہسہرہ فیقہییانہی ئەمرو پوبہرووی موجتہہید دہبنہوہ. ئەم لیکولینہوہیہ باسی لہ چہمکە دەستوریہکان کردووہ، وەک نمونہی جیاکردنہوہی دەسلالەکان و پابەندبوونی دەسلالاتی گشتی بە مافەکانی مروّفەوہ، بنیاتنانی کۆمەلگە ی مەدەنی و بابەتەکانی ئیدارەدانی ململانئ نیوخییەکان و چۆنیەتی سزادانی گوێرایەلینەکردن لہ دەولەتی تازەدا، بابەتی زۆرینہی دەنگەکان دەیت بە بەلگە ی پارسەنگدەر یان نا؟. ھەر وہا لہ بەر پۆشنای سیاسہتی شہرعیدا سوودبینین لہ سیستەمی چاودیژی نوینہرایەتی دەستوری مروّفکرد(وضع)، ھەر وہا ئەو بابەتانہی بو ھەستانەوہی سیاسی ئەمرو ئوممەتی ئیسلامی پیویستە کہ بە دەست کۆلەگرانەکانی ململانئیی سیاسی رابوردووہوہ دەنالینت. باسی ئەوپەرتووکانەشی کردووہ کہ بابەتەکانی دەسلالات و سیاسەتی شیکردۆتەوہ و سەدان سال پیش ئیستا نووسراون، ئاوری لہ زۆربە ی ئەو نووسینانہش داوہتەوہ کہ لہ وبارەدا نووسراون.

ناوەرۆکی پەرتووکہ کہ لہ چوار بەش پیکھاھاتووہ:

بەشی یەکەم: پیناسە ی چەمکی سیاسەتی شہرعی و بەلگەکانی و بوازی جیبەجیکردن و مەرجی کار پیکردنی.

بەشی دووہم: رۆلی کاربەدەستان لہ دانانی یاساوتەشریع، لہ گەل باسکردنی ئەو رێسا فیقہییانہی پەیوەندیان بە کاربەدەستانەوہ ھەیہ.

بەشی سێھەم: چەند نمونہیہکی جیبەجیکردنی باری کەسیتی سەردەم.

بەشی چوارەم: ھەندیک جیبەجیکردنی سەردەمیانہی سیاسەتی شہرعی لہ سیستەمی ئیداری و سیاسی دەستووری و نیودەولەتی و پەیوەندییہ نیو دەولەتیەکان، لہ گەل باسکردنی چەند رێسایەکی فیقہی لہ پەیوەندی و یاسا نیو دەولەتیەکان.

میتۆدی ره چا وکردنی چه مکی مه به سته رای (مه قاصیدی) دهق و یاسا کومه لایه تییه کانی تیدا به کارهینراوه و پیمان دهلیت: له هه ندیک بابه تدا نه گهر رافه ی دهق کان به و ئامرازانه بیته که لای ئوصولیه کان ده کریت، ده گهین به نهجامیکی جیاواز له وهی نه گهر له ریگهی لیکۆلینه وهی واقع وشاره زایی له یاسا کانی و پاشان وردبوونه وه له دهقانه ی په یوه ندییان به بابه ته که وه ههیه ههنگاو بنیین.

هه ندیک له زانیان له ئامرازه کانی رافه ی دهق وه ههنگاویان ناوه، گهر وشه که واتای گشت بگریته وه (اللفظ العام) و دهر برپینیکی تر نه بیته به شیک له و گشته بو حوکمیکی جیاواز جیا بکاته وه ئه واهک خوی ده مینیتته وه، به لام هه ندیک له زانیان له گهل دهقدا دهره وهی دهق و واقعی کاتی دهق و خویندنه وهی دهق ره چاوه دهکن بو تیگه شتن له دهق، ئه وان ویستوو یانه یاسا کومه لایه تی و دهقه شه رعیه کان کو بکه نه وه، واته ئه و میتۆده ی له یاسای کومه لایه تی و به ریوه بردن و ئابووری و هه ردوو خویندنه وهی قورئانی پیروژ و گه ردوونی پیکه وه کو ده کاته وه، له ویوه فیه زان ههنگاوی ناوه بو دانانی چاره سه رو ری که ره سیاسی هکان، ئه وکاته ئه حکامه سیاسی هکان هاوته ریب دهبن له گهل فیه داهک ببن به به شیک له فیه، به لکو له گهل تیگه شتنی له دهق فیه زان چه ن دین و اتاو مه به ست له یاسا کومه لایه تییه کان دهره خات که له ریگهی ئامرازه ته قلیدی هکانه وه بو رافه کردنی دهق به رده ست نین. ئیمه پیو یستمان به و دنیا بینیه ههیه هه موو گوشه نیگا کان بینیت، تاده رگایه ک بیته بو نو یکردنه وهی گوتاری ئیسلامی. ئه م تیگه یشتنه له سیاست ئامرازیکه بو هه ستانه وه چاوه روانکراوه که، چونکه ئه و چاره سه رانه ی له کوللیاته کانی شه ریه تدا یه دژ به یه ک نییه له گهل عه قیده ی ئوممه تدا، به مه ش سیاست پارێزراو ده بیته له ساتمه ی مۆدی رنه و پۆستمۆدی رنه کان، که مانه وهی خویان به ستۆته وه به چپران له رابوردوو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی

سیاسہ تی شہرعی نہ خشہ ریگاہہ کہ بؤ دانانی پلانٹیکی گونجاو کہ دہسہ لاتدار و شہر عزانہ کان لہ ہوارہ جیاجیاکانی ئابووری و سہربازی و ہوارہکانی تردا، بہ مہبہستی ریخستن و گہشہکردن و بوژاندنہوہی ئوممہت پشٹی پندہبہستن.

مہبہستمان لہ نہ خشہ ریگا تہنہا دہرہینانی حوکمی فیکھی نییہ لہ کتیبہ پہیوہندیدارہکان و جیبہجیکردنی لہ کاروباری پروژانہدا، ہہروہک چوَن سیاسہ تی شہرعی شہرعی چہند دہروازہ و بابہتیکی فیکھی وہکو بابہتی تاوانکاریہکان (جنایات) و دادوہری و کاروباری جیہاد نییہ، بہلکو سیاسہ تی شہرعی نہ خشہیہ کہ بؤ دانانی ئە حکامی کرداری لہو بابہتانہی دہقیکیان لہ بارہوہ نییہ، یان جیبہجیکردنی ئەو حوکمانہیہ دہقیان لہ بارہوہ ہہیہ.

ہہرکاتیک موجبہید و جیبہجیکارانی حوکمہکان تیبیینان کرد کہ تیگہیشن لہ حوکم بہگویرہی یہک واتا و مہبہست ئەنجامگہلیکیان لی پہیدا دہبیت، شہرعی پشتیوانی لیناکات، لہم کاتہدا موجبہید لہ ریگہی پہسہندکردن (الإستحسان)، یان داخستنی بہہانہ و بیانوہکانہوہ (سد الذرائع) و ریگہکانی تری یاسادانان، کہ تیگگیران لہ نیوان تیگہیشن حوکمہ لاوہکی و مہبہستہ گشتگیرہکاندا ناہیلئت و چارہسہری بؤ دہدوژیتہوہ، لیژہدا دہربارہی واتای (الإستحسان) گو تراوہ: "زوربہی کات پہچاوی بہرژہوہندی و دادگہری دہکات"^(۱). ہہروہا لہ پیناسہی (استحسان) دا و تراوہ کہ: "واژہینان لہ قیاس و

^(۱) ابن رشد (الحفید)، أبو الولید محمد بن أحمد القرطبی، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، تحقیق: عبد المجید حلبی، بیروت: دار المعرفة، ۱۹۹۷م، ج ۳، ص ۲۴۲.

زیاتر ره چا وکردنی بهر ژه وهندی خه لکيه" ^(۱)، یان وتراوه: (ئیسیتحسان) کارئاسانییه لهو ئه حکامانه دا که خه لکی ئاسایی و تایبته پیوهی دووچار بوون، یان وتراوه: "کارکردنه بۆ سازاندنی رۆوبه ری پانوبه رین، به جوړیک جیگه ی هه مووی تیدا بیته وه و چاوپۆشی تیدا بیت". هه روه ها وتراوه: چاوپۆشیکردن و گه رانه به دوا ی ئه و شتانه ی هه وانه وه (الراحة) ی تیدایه. پوخته ی ئه م دهسته وازانه: وازه یانه له کارگرانی و سهختی و ههنگاونانه به ره و کارئاسانی، که ئه وهش بنچینه ی ئایینه، خوا ی بالاده ست دهفه رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ﴾ (البقرة: ۱۸۵).

له م پیناسانه وه ئامازه یه کی رۆون دیاره بۆ دیاریکردنی ئه و میتۆده ی موجته هید له سه ری برۆات بۆ تیگه یشتن له واقیعه که ی پیش جیبه جیکردنی دهقه شه رعیه که، که واته ئیسیتحسان یه کی که له ئامرازه کانی سیاسه تی شه رع ی بۆ دۆزینه وه ی ریگه ی جیبه جیکردنی حوکه شه رعیه کان، ئیسیتحسان بۆ تیگه یشتنی واقیع و دهقه جوزئییه کان له بهر رۆشنایی کوللیاته کانی شه رعیه تدا، که له کاتی ته شریع و جیبه جیکردندا هاندهری کارئاسانیه، بۆیه هه رکات تهنگوچه له مه هاته بهرده م جیبه جیکردنی حوکه که، موجته هید له بهر رۆشنایی ئه م ئایه ته پیرۆزه دا وه کو ئیسیتحسان سیاسه تی شه رع ی دهکات به چه قی جیبه جیکردن و کار دهکات بۆ راستکردنه وه ی که م و کورتیه که. ^(۲)

به پیی ئه م پیناسه یه، سیاسه تی شه رع ی هه لده سیته به چاره سه رکردنی واقیعی عه مه لی و چۆنیه تی جیبه جیکردن، چونکه گرنگترین پایه که

^۱ السرخسی، شمس الأئمة أبو بكر محمد بن أحمد بن سهل. المبسوط، تحقيق: محمد الشافعي، بيروت: دار الكتب العلمية، ۲۰۰۰م، ج، ص ۱۵۱.

^۲ له هه موو به شه کانی تری ئووصلی فیه له سیاسه تی شه رعیه، نووسه ر زیاتر ته رکیزی خستۆته سه ر ئیسیتحسان، له گه ل ئه وه ی ئه م به شه زیاتر له سیاسه ت و حوکمرانییه وه نزیکتره، به لام ئه م یه وه کو عورف و مه صله هه، به شیکه سه رچاوه ته به عیه کانی ئووصلی فیه، هه ندیک له زانایانی وه کو هه نه فیه کان و هه نه لیه کان و مالیکییه کان کاریان پیکردوه، له سیاسه تی شه رعیه جگه له کیتاب و سونه ت، به شه کانی تر هه ری که یان له قوناغیکی سیاسه ت و حوکمرانیدا پیویستن، بۆیه ئه بوو نووسه ر هۆی بایه خپیدانی زیاتری به ئه م به شه رۆون بکرا دایه ته وه. وه رگیز.

ئىستىحسان پشت ئەستورە پىي: تىگەيشتى دەقە لە چوارچىۋەى مېتۇدىكى شەرەيدا. تىگەيشتى مېتۇدى شەرى لە واتاى وشەۋە نىيە لە فەرەنگەۋە ۋەرىناگرىت، بەلكو تىگەيشتە لە دەق لە چوارچىۋەى زمانى عەرەبى و حىكمەت و پاساۋەكان (عيللەتەكان)دەۋە، ھەرۋەكو لە پاىەكانى سىياسەتى شەرەيدا ۋايە ئەبى رەچاۋكردنى تىگەيشتە لە دەقە جوزئەكان بە جۇرىك بىت جگە پارىزگارى لە واقىعى كۆمەلەيەتى، لە ھەمانكاتدا مەبەستە گشتىيەكان لە دەست نەدات، بۆيە لەم رۋانگەيەۋە دانانى رېۋشۋىن بۇ رېكخستى كاروبارى ئوممەت و پىداۋىستىەكانى، گەرچى دەقى تەفسىلى جوزئىش لە قورئان و سوننەتدا لەبارەيەۋە نەھاتىت، ئەركى موحتەيىدە كە بەجۇرىك بىسازىت لەگەل بنچىنەى گشتى و رۇحى شەرەيدە تەيەكبگرىتەۋە.

بۇ گەيشتە بەم ئامانجانە پىۋىستە لە رېگەى مېتۇدىيۋون و بە دامەزراۋەيىكردنەۋە رېگەى چاكسازى بگىرىتەبەر، نىشانەكانى مېتۇدى فىكرى ۋايە تواناى دانانى رېگەچارەى سەرتاپاگرى ھەيە، كە پشت بە سى توخمى سەرەكى دەبەستىت، يەكەمىيان: شارەزا بوون لە ياسا كۆمەلەيەتتەكان و ياساى ئاۋەدانى مرقۇايەتى و بنچىنەكانى كۆمەلناسى، ھەرۋەھا شارەزا بوون لە سىستەمى خىزان و سىستەمى فېركارى و تىگەيشتە لە ئەرك و چۆنىەتى بەدەيھىنانى ئامانجى چاۋەرۋانكراۋى ھەر يەككە لەمانە بە جوانترىن شىۋە.

دوۋەمىيان: تىگەيشتە لە دەقە شەرەيىيەكان لە رۋانگەى رۋئىايەكى ئىسلامى گشتگر و مەبەستە جوزئەكانەۋە بىت.

سىيەمىيان: بەگويرەى بنەماى بەراۋردكردن لە نىۋان بەرژەۋەندىيە چاۋەرۋانكراۋ و ئەۋ بەرژەۋەندىيانە كە ھەيە ئاۋر لە دەرەنجامى جىبەجىكردنى دەق لەراستىدا بدرىتەۋە، ھەركاتىك ئەنجامى رېگەپىنەدراۋ پەيدا بوو و خراپەى زۆرتر بوو لە چاكە، لىرەدا شەرەزان بەپىى بنچىنە و پىۋەرە شەرەيىيەكان ھەلدەستىت بە چارەسەر كىردنى بابەتەكە.

بەبى تىگەيشتە لە ياسا كۆمەلەيەتتەكان، جىبەجىكردن ئامانجى خۇى بەدەستتەيىت، ھەرۋەك چۆن ئەگەر ئەۋ سى رەگەزە تەۋاۋ نەبىت، ئەۋە تىگەيشتە دەقى شەرى تىگەيشتىكى راست نابىت، ئەگەر سەبارەت بە

جیبه جیکردن، فهرمایشتی خوی بهرز و بالا کاتیک له گهل میس ههنگ ده دویت بخوینته وه، وهک ده فهرمویت: ﴿وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ، ثُمَّ كُلِّي مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلًّا يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: ٦٨ - ٦٩). واته: پهروه ردگاری تو (ئه ی ئینسان) نیگا و ئیلهامی کردوه بو ههنگ، که جیگه بو خوی ساز بکات له کون و کهلینی چیاکاندا، ههروه ها له که له بهری درهخته کان و له و شوینانهش که ئاده میزاد بو ی ئاماده دهکات. له وه ودوا (فیرمان کردوه که) له هه موو بهروبووم و (شیلهی گولان و شتی به سوود) بخوات و پیمانراگه یاندووه: ئه وه نهخشانه ی که پهروه ردگارت بو ی کیشاویت به ملکه چیه وه ئه نجامی بده، (له دروستکردنی شانه و مژینی شیله و دروستکردنی ههنگوین و پوره دان به دهوری شادا و به خیکردنی گهراکان... هتد)، جا له ناو سکی ئه وه ههنگانه وه شله یه کی رهنگ جیاواز دیته دهروه، که شیفای تیادایه بو (زور نه خویشی) خه لکی (سه ره رای تامی شیرین و خویشی)، به راستی ئا له مه شدا به لگه و نیشانه ی به هیز هه یه بو که سانیک بیر بکه نه وه (سه رنج بدن له ههنگ و شانه کانی له فرین و هاتووچوی، له ههنگوین و تام و بو و پهنگی، له... له.. هتد).

ئه گهر له فهرمایشتی خوی بالاده ست رابمینی: ﴿فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾، پاشان له لایه ن پزیشکی خوراکیه وه لیکو لینه وه له بابه ته که دا بکریت، دوا ی ئاویته کردنی شاره زایی کرده یی و تیگه یشتنی دهقی شه رعیی، ده توانی له وه ئه ندازه پیویسته ی ههنگوین تیگه ییت که بو خه لکی ده بییت به شیفای به لام که سیک به بی رینمای پزیشکی و به بی چاوساگی و شاره زای خوراکیی، دهقه قورئانییه که وه ربگریت، به کارهینانی ههنگوین به بی ره چا و کردنی ئه ندازه، زورجار له وانه یه ئامانجه که به ده ست نه هیئت!

وهک چو ن خوی بالاده ست کومه لیک یاسای داناوه، دهروونی مروقه کان رییک دهخات، به هه مان شیوه له ناو کومه لگه شدا کومه لیک یاسای بو رییکه ستنی داناوه، که خوی بالاده ست له باره یه وه هوشداری داوه: ﴿سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (الفتح: ٢٣). واته: هه ردهم بهرنامه و

ياسای خوا بهراستی ههروا بووه له زووهوه، ههركيز نابينيت بهرنامه و ياسای خوا گورانی بهسهردا بێت.

بهههمانشيوهش قورئانی پيرۆز سههرنجی ئهوانه رادهکيشيت که بيرى ليددهکهنهوه بۆ کۆمهلايک دياردهی کۆمهلايهتى و پهيوهندی، ئهجاميشی به هۆکارهکانهوه پوونکردوتهوه، بۆ نموونه ئهم ئايهته پيرۆزه: ﴿فَتِلْكَ بُيُوتُهُمْ خَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا، إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (النمل: ٥٢). واته: ئهوهته مالهکانيان کاول و چۆله به هوى ئه و ستهمهی که کرديان، بهراستی ئا لهو بهسهرهاتهدا بهلگه و نيشانهی تهواو ههيه بۆ کهسانیک که له شت تيبگهن و بزانه.

له ئهجامی بيرکردنهوه له ئايهتهکانی قورئانی بهرز و پيرۆز، دهگهينه ئه و ئهجامهی که قسهکردن لهسهر هۆکارهکانی گورانی کۆمهلگهکان له دوخیکهوه بۆ دوخیکى تر، گریدراوه به بانگکردن بۆ بيرکردنهوه و لیوردبوونهوه و سههرنجی وردهوه، تيبگهيشتن له م ياسا گهردوونيانه کۆکردنهوهی ههردوو خويندنهوهیه: خويندنهوهی کتیبی بينراوی خودا که بوونهوهره و خويندنهوهی کتیبی نووسراوی خودا، که قورئانی بهرز و پيرۆزه، ئا لیروهه گرنگی ليکۆلینهوه له ياسا کۆمهلايهتیهکان دهردهکهويت، که يارمهتیدهرن بۆ جيبهجيکردنی حوکمه شههريهیهکان بهسهر واقيعدا.

قورئان به چهند ئاماژهیهکی خيرا ئاگاداری کردووينهتهوه لهسهر پهيوهندی نيوان جيبهجيکردنی دروشمه ئايينيهکان و هۆکاره مادييهکان و هۆکاره يارمهتیدهرهکان، وهکو دهفهرمویت: ﴿رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾ (ابراهيم: ٣٧). واته: پهروهردگارا بهراستی من ههندی له وهچه و خيزانم له دۆليکی وشکی بى کشتوکالدا جينشين کردووه، له پال ماله پيرۆزهکهتدا، له پال (بيت الحرام)دا، پهروهردگارا، بۆيه لیره نيشتهجيم کردن تا به چاکى نوێژ و خواپهراستی ئهجام بدن، جا داواکارم دلی ههنديک لهو خهلكه کهمهنديکش بکهيت بۆ لايان و له پزق و پوزی جوراو جور بههرهمنديان بکهيت، بۆ ئهوهی سوپاسگوزاریی بکهن.

ئەم ئايەتە پىرۆزە ئاگادار كىردىنە دەيىدۇ، كە ھەردو پەگەزى ھۆگرى و ئولفەت و پزق و بەروبوم سەرچاۋەى بەدھېنانى ئاۋەدانى و سەقامگىرىيە، ھەروەھا توانابەخشن بۆ ئەۋەى مروڧ خواپەرستى و نوپز بىكات، ئەمە رېنمايىيە بۆ تىگەيشتن لە گرنگىيى ياسا كۆمەلەيەتتەكان لە جىيەكىردنى گونجاۋى ھۆكمى شەرعىدا، ھەروەكە ئەركى سىياسەتى ھەكىمانەيە چۆن پلان دادەنەت بۆ ۋەبەرھىتان، بەھەمان شىۋە پارىزگارىيى لە پىكەۋەژيان و ھۆگرى تاكەكان بىكات.

پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر) ئامازەى بە گرنگى ئامرازە مادىيەكان كىردوۋە بۆ پاراستنى بانگەۋان، ۋەكە ئەبو ھورەيرە دەگىرپىتەۋە پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر) فەرموۋى: لوط وتى: ﴿قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾ (ھود: ۸۰). پىغەمبەر (درودى خۋاى لەسەر) فەرموۋى: "إِنْ كَانَ لِيَأْوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ، فَمَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ نَبِيًّا إِلَّا فِي ذُرْوَةٍ مِنْ قَوْمِهِ".^(۱) واتە: ئەۋ پىشتى بە پاىەيەكى بەھىزەۋە بوۋە، كە پەرۋەردگارى بەرز و بەھىزە... دۋاى ئەۋ خوا ھەر پىغەمبەرىكى ناردىت لە بەھىزەترىن تىرەى گەلەكەى، يان بە پىشتىۋانىيەكى گەرەى بەشىك لە گەلەكەى ناردوۋىەتى.

لىكۆلىنەۋە لە زانستەكانى كۆمەلناسى مروڧ و لقەكانى ترى ۋەكە: زانستى ئابۋورى و بەرپىۋەبردن و سەر كىردايە تىكردن و چۆنىەتى راي پىسپوران لەبارەيانەۋە، لەگەل دۇنيابىنيە گىشتىيە ئىسلامىيەكە، چ لەسەر ئاستى بەرپىۋەبردنى ۋلات، يان كۆمەلگە بچۈكەكانى ۋەكە خىزاندەتەبا و رىكە، كە ئەۋىش لىكۆلىنەۋەيە لە كۆمەلگە و سونەن و ياساكانى، ھەروەھا تىگەيشتن لە ياساكانى كۆبۈۋونەۋەى مروڧەكان كە لەگەل پىۋەرە ئىسلامىيەكان يەكەدەگرنەۋە، ئەمەش راي ژمارەيەكى بەرچاۋى توپۇزەرە ھاۋچەرخەكانە، ئەۋانەى كە توانىۋىانە زانستى كۆمەلناسى و فىقھى ئىسلامى پىكەۋە كۆبەكەنەۋە، كە ئەۋ بانگەۋازە مەمەد موبارەك (بەرپەھمەت بىت) بانگەشەى

^۱ رواه أحمد، وقال عنه الشيخ شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن، انظر: الشيباني، أحمد بن حنبل. مسند الإمام أحمد ابن حنبل، تحقيق: شعيب الأرنؤوط وآخرون، بيروت: مؤسسة الرسالة، ۱۹۹۷م، ج ۱، ص ۵۳۹، الرقم (۸۹۸۷).

بۆ دەکرد و داوای دەکرد لە دیدگای ئیسلامیەوه زانستی کۆمەڵناسی دابمەزینریت، لەگەڵ ئەوەی ھۆشداریشی داوہ لە مەترسی بێردۆزەکانی زانستی کۆمەڵناسی، کە سەر بە فەلسەفە غەیرە ئیسلامیەکان، کە لەم سەردەمەدا پەیمانگای فیکری ئیسلامی بۆ گەشەپێدانی توانای فەقھی موسلمان بۆ تیگەیشتن لە دەق و جێبەجێکردنی، ئەو ئالایەى ھەلگرتووہ بە مەبەستی کۆکردنەوہی ھەردوو خۆیندەوہ: خۆیندەوہی سونەن و یاسا کۆمەڵایەتیەکان، ھەروەھا خۆیندەوہی حوکمە فەقھیەکان.

لێکۆلەرە ھاوچەرەکان پۆلینی چەند لێکۆلینەوہیەکیان کردووە، کە لەویدا زیاتر باسیان لە ڕەگەزی دووہمی سیاسەتی شەری کردووە، کە ئێویش ئەو فەقھیە کە ئەنجام و مەبەست لەبەرچاو دەگریت، کە پێی دەوتریت فەقھی مەقاصیدی، بۆ نموونە: (مقاصد الشريعة الإسلامية، طاهر بن عاشور، ونظرية المقاصد للريسوني)،^(١) ڕەگەزی سییەم فەقھی جێبەجێکردن ڕەچاوکۆردنی سەرەنجامە وەکو: (قواعد المقاصد عند الإمام الشاطبي، عبدالرحمن الكيلاني).^(٢) بە ئومیدی ئەوہی چارەسەرەکانی ئەم لێکۆلینەوہیەى من گشتگیرتر بن، نیشاندان و شیکردنەوہی جێبەجێکردنەکانی پێغەمبەر و (درودی خواى لەسەر) ھاوہلە بەرێزەکانی و چەند نموونەیک لە تیگەیشتنی زانایانی ئیسلامی بە درێژایی میژوو خستۆتە پیش چاو، ئەوہم ڕوونکردۆتەوہ چۆن ئەم چارەسەرە پشیمان بە میتۆدیکی گشتگیری تیگەیشتن لە واقع بەستوہ و حوکمیکی گونجاو لەبارەى واقعەکەوہ داوہ. ھەروەھا لە نموونەى ئەو لێکۆلینەوہ گشتگیرانەى لەم کتیبەدا باسکردووە، تیگەیشتنی ئیمامی مالیک لە

^١ ئەم دوو کتیبە بۆلاوکراونەتەوہ:

- ابن عاشور، محمد الطاهر، مقاصد الشريعة الإسلامية، تونس: الشركة التونسية، ١٩٨٥م.
- الريسوني، أحمد، نظرية المقاصد عند الإمام الشاطبي، بيروت: المؤسسة الجامعية للدراسات، ١٩٩٢م.

^٢ الكيلاني، عبدالرحمن إبراهيم، قواعد المقاصد عند الإمام الشاطبي، هردن ودمشق: المعهد العالمي للفكر الإسلامي، ودار الفكر، ٢٠٠٠م.

فهرموده‌ی: "مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ".^(۱) هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنی عه‌بدو‌ره‌حمانی ئیبنو خه‌لدونه ده‌رباره‌ی فهرموده‌ی: "الأئمة من قریش".^(۲) هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنی عه‌بدو‌لحه‌مید ئه‌بو سوله‌یمانه سه‌باره‌ت به بابه‌تی لیدانی ئافره‌ت، تا چه‌نیک ئه‌بیته چاره‌سه‌ری کیشه‌کانی نیوان ژن و میزد.

مه‌به‌ستم له‌م کتیبه به دیاریکراوی دامه‌زاندنی میتو‌دیکی نو‌یگه‌رییه له گوتاری ئیسلامیدا، که له زانستی سیاسه‌تی شه‌رعییه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتیته، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیاسه‌ت ئامرازی شه‌رعزانه بو پیشکه‌شکردنی چاره‌سه‌ره فیه‌یه‌کان، که ئه‌م‌رو و به‌پووی موجه‌هید ده‌بنه‌وه، هه‌روه‌کو به‌شیوه‌یه‌کی گشتی سیاسه‌ته‌کان به‌گشتی ئامرازیکن بو جیه‌جیکردنی بیروکه و ئامانجه ئومید به‌خشه‌کان، هه‌روه‌ها سیاسه‌تی سه‌رکه‌وتو ری‌ه‌ویکه بو گواسته‌نه‌وه‌ی بیروکه له جیهانی ویناگه‌راییه‌وه بو واقعی ژیان، له‌کاتی‌کدا شه‌رعزان بو چاره‌سه‌ری واقع، چووه‌ بواری جیه‌جیکردنی ئه‌و حوکمانه‌ی په‌یوه‌ندیان به سیاسه‌تی ده‌وله‌ته‌وه هه‌یه پیو‌یستی به زانستی ته‌گیرکردن و به‌ری‌وه‌بردن ده‌بیته، هه‌روه‌ها هه‌ست ده‌کات پیو‌یستی به حیکمه‌ت و ره‌چا‌و‌کردنی سه‌ره‌نجام و یاسا کومه‌لایه‌تییه‌کان ده‌بیته، بو ئه‌وه‌ی دوو ئامانج پیکه‌وه کوبکاته‌وه، ئه‌ویش ته‌ندروستی و سه‌رکه‌وتنه، که له‌لایه‌ن سیاسه‌تی شه‌رعییه‌وه گه‌ره‌نتی کراوه، شه‌رعزان له سه‌ره‌تاوه ئامانجی ئه‌وه‌یه ئه‌حکامه‌کان به‌لگه‌ی به‌هیزیان هه‌بیته و وه‌کو یاساناس ده‌روانیته دروستی جیه‌جیکردنی یاسا، بویه پشت به که‌ره‌سته‌کانی ئو‌صولی فیه‌قه ده‌به‌ستیت که لیک‌ولینه‌وه ده‌کات له به‌لگه و چونی‌ه‌تی هینانه‌وه‌ی به‌لگه و ناسینی

^۱ البخاری، ابو عبد الله محمد بن اسماعیل. صحیح البخاری، اعتنی به أبو صهیب الکرمی، بیروت: بیت الأفكار الدولیة، (۱۴۱۹هـ / ۱۹۹۸م)، کتاب: المغازی، باب: قول الله تعالی: ﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾ (التوبة: ۲۵)، ص ۸۱۵، حدیث رقم: (۴۳۲۱).

^۲ رواه أحمد، وقال عنه شعيب الأرنؤوط: حدیث صحیح بطرقه وشواهد. انظر: الشیبانی، مسند الإمام أحمد بن حنبل، مرجع سابق، ج ۱۹، ص ۳۱۸، حدیث رقم: (۱۲۳۰۷).

موجته‌هیده‌کان و تیکگیران و پارسه‌نگدان، هه‌روه‌ها پیو‌یستی به هی‌زی به‌لگه‌کانه، تا راستی حوکه‌کان راستتر بن. به‌لام سیاسی ئامانجی بردنه‌وه و سه‌رکه‌وته، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی سیاسی به‌شاره‌زایی و لی‌زانین هه‌نگاو ده‌نیت، ئامانجی سیاسه‌تی شه‌رعیش به‌بی تیکگیران له‌گه‌ل ده‌قه شه‌رعییه‌کاندا سه‌رکه‌وتن و به‌ره‌وپیش چوونی سیاسه‌تمه‌دار و به‌ده‌ستخستنی به‌رژه‌وه‌ندییه چاوهر‌وانکراوه‌کانه، چونکه سه‌رکه‌وتن به‌ده‌ستنایه‌ت ﴿إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾، ئه‌و کاته هه‌نگاوه سیاسیه‌کان قبولی‌کی میلیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بی‌ت و ده‌بنه‌گره‌نتی سه‌رکه‌وتنی هه‌نگاوه‌کان، کو‌کردنه‌وه‌ی فیه‌هو سیاسه‌ت پیکه‌وه، به‌پای من، ده‌رگایه‌که بۆ نوی‌گه‌ریی گو‌تاری ئیسلامی.

هه‌ندی کات به‌هۆی که‌موکورتی له‌جێبه‌جێکردندا له‌لایه‌ن سیاسیه‌کانه‌وه بیرۆکه‌ جوانه‌کان ناتوانن ببن به‌واقیعیکی کرده‌یی، له‌م کاته‌دا گرنگی رۆلی لی‌کۆلینه‌وه سیاسیه‌کان دیت، به‌جۆریک فیه‌هی جێبه‌جێکردن و فیه‌هی ته‌مکین، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه بی‌ت به‌پشتیوان و په‌رژین و ته‌نها پشت به‌لایه‌نیک نه‌به‌ستیت، وه‌کو پی‌غه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) کاتیک وه‌فدی به‌نی شه‌بیانی وتیان له‌به‌رانبه‌ر عه‌ره‌بدا پارێزگاریت لی‌ده‌که‌ین، به‌لام بۆ لایه‌نی کیسرا مه‌عه‌زه‌رتیان خواست، وتیان په‌یمانیکمان له‌گه‌ل کیسرا هه‌یه‌ که هیچ تاوانی‌کی به‌رانبه‌ر نه‌که‌ن و هیچ تاوانباریکیش په‌نا نه‌ده‌ن، ولامی دانه‌وه: "مَا أَسَأْتُمُ الرَّدَّ إِذْ أَفْصَحْتُمْ بِالصِّدْقِ، إِنَّهُ لَا يَقُومُ بِدِينِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ حَاطَهُ مِنْ جَمِيعِ جَوَانِبِهِ".^(۱) واته: وه‌لامتان خراپ نه‌بوو که راستیتان درکانه‌د، که‌سانیک دینیان پی راوه‌ستاو نابیت مه‌گه‌ر له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ببن به‌په‌رژین بۆی.

یه‌کی‌کیش له‌پیداویستییه‌کانی په‌رژین جێبه‌جێکردنه‌ به‌جوانی و کارامه‌یی، هه‌روه‌ها به‌ئاگابوونه‌ له‌و سیاسه‌تانه‌ی بانگه‌واز ده‌پارێزن و یارمه‌تیده‌رن بۆ

^۱ ابن حبان، أبو حاتم محمد بن حبان البستي، السيرة النبوية وأخبار الخلفاء، تصحيح: عزيز بك، بيروت: مؤسسة الكتب الثقافية، ۱۹۸۷م، ص ۱۰۱.

گه‌یشتن به ئامانجه گه‌وره‌کان و رِیگه ناده‌ن ئیحتیوا بکریّت و که‌له‌به‌ری تی بخریّت.

له‌م کتیبه‌دا ئه‌وه‌م ڕوونکردۆته‌وه‌ سیاست پشت به‌ چنده‌ کۆله‌که‌یه‌ک ده‌به‌ستیت، له‌ گرنگترینیان: تیگه‌یشتنه‌ له‌ مه‌به‌ستی ده‌ق، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنه‌ له‌ عمومی مه‌عنه‌وه‌ی واتای ده‌ق، نه‌ک عمومی زمانه‌وانی، چونکه‌ عمومی مه‌عنه‌وه‌ی به‌شیوه‌یه‌ک بازنه‌ی ده‌ق فراوان ده‌کات جیگه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شه‌رعییه‌کانی تیدا ببیته‌وه‌، کاتی‌ک له‌ ئه‌نجامی تیگه‌یشتنی ئیمه‌وه‌ بۆ حه‌رفی ده‌ق و ڕه‌چا‌و‌کردنی هه‌ندیک بنچینه‌ی ئه‌صلی زمانه‌وانی، به‌لام به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی سه‌ر ئه‌رزى واقعی پشتگوێ خست، ئه‌مه‌ ده‌خوازیّت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی شه‌رع به‌دیناهیتیت پێداچوونه‌وه‌ به‌ تیگه‌یشتنه‌که‌دا بکریته‌وه‌، شه‌رعدانان ده‌بی له‌ چوارچێوه‌ی ویستی خاوه‌نی شه‌رعدا بیّت، چۆن ده‌بیّت ده‌ق به‌ جوړیک لیک بدریته‌وه‌ مه‌به‌ستی دانه‌ری شه‌رع به‌ دینه‌یه‌ت و ئوممه‌ت به‌ره‌و دواکه‌وتوویی و دوور له‌ بووژانه‌وه‌ و ده‌سه‌پاچه‌یی به‌ریّت!

ماده‌ی کتیبه‌که‌ له‌ چوار به‌ش پیکهاتوه‌، به‌شی یه‌که‌م پێناسه‌ی چه‌مکی سیاسه‌تی شه‌رعی و به‌لگه‌کانی و بواری جێبه‌جێکردنی و مه‌رجی کارپێکردنی له‌خۆ ده‌گرێت. به‌شی دووه‌م: ڕۆلی کاربه‌ده‌ستان له‌ دانانی یاسا و ته‌شریع، له‌گه‌ڵ باسکردنی ڕێسا فیه‌یه‌نه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌کاربه‌ده‌ستانه‌وه‌ هه‌یه‌، سی‌هه‌م: چنده‌ نمونه‌یه‌کی جێبه‌جێکردنی باری که‌سیتی سه‌رده‌م له‌خۆ ده‌گرێت. به‌شی چواره‌م: هه‌ندیک جێبه‌جێکردنی سه‌رده‌میانه‌ی سیاسه‌تی شه‌رعی له‌ سیسته‌می ئیداری و سیاسیی ده‌ستووری و نیۆده‌وله‌تی و په‌یوه‌ندییه‌ نیۆده‌وله‌تییه‌کان له‌خۆ ده‌گرێت، له‌گه‌ڵ ئاگادارکردنه‌وه‌ ده‌رباره‌ی چنده‌ ڕێسایه‌کی فیه‌ی له‌ په‌یوه‌ندی و یاسا نیۆده‌وله‌تییه‌کان.

پێشتر هه‌ندیک له‌م ڕێسایانه‌م له‌ (مه‌وسوعه‌ی زاید بۆ ڕێسا فیه‌ی و ئه‌صولیه‌کان) وه‌رگرتوه‌ و سوودم لێ وه‌رگرتوه‌، هه‌ندیکیشم به‌پێی

گونجانی له گه‌ل بابه ته که دا بۆ زیادکردووه، کۆتایی په‌رتوو که که شم به چه‌ند
ئه‌نجامگیریه‌ک هیناوه، که هیوادارم خوینه‌ر پینی بگات.

له‌م کتیه‌به‌دا میتۆدیکم پیاده‌کردووه چه‌مکی مه‌قاصیدی ده‌ق و یاسا
کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی تیدا ره‌چاو بکریت. هۆشداریشم داوه له‌هه‌ندیک بابه‌تدا
ئه‌گه‌ر رافه‌ی ده‌قه‌کان به‌و ئامرازانه‌ بی‌ت که لای ئۆصولیه‌کان ده‌کریت، ئه‌وه
ده‌گه‌ین به‌ ئه‌نجامیکی جیاواز له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر له‌ لیکۆلینه‌وه‌ی واقع و شاره‌زا
بوون له‌ یاسا‌کانی و پاشان وردبوونه‌وه‌ له‌و ده‌قانه‌ی په‌یوه‌ندیان به
بابه‌ته‌که‌وه‌ هه‌یه‌ هه‌نگاوی بۆ بنه‌ین، نموونه‌ی ئه‌مه‌ تیگه‌یشتنی ئیبنو خه‌لدون
له‌ فه‌رمووده‌ی: (الأئمه من قریش) به‌ به‌راورد له‌گه‌ل تیگه‌یشتنی جومه‌وری
زانایان، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنی شافعییه‌کان له‌ فه‌رمووده‌ی: (مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ
بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ) شافعی له‌ ئامرازه‌کانی رافه‌ی ده‌قه‌وه‌ هه‌نگاوی ناوه؛ که وشه‌ و
ئاخاوتنی گشتی (اللفظ العام) مادام تاییه‌تکه‌ریک نه‌بی‌ت وه‌کو خۆی ده‌مینیه‌ته‌وه؛
له‌کاتیکدا مالیک له‌ تیگه‌یشتنی یاسای سه‌رکه‌وته‌وه‌ بۆی چووه‌ که ده‌بی
سه‌رباز پابه‌ندی نه‌خشه‌ی سه‌ربازی بی‌ت، بۆیه‌ گه‌یشتووه‌ به‌و ئه‌نجامه‌ی ئه‌م
حوکه‌مه‌ له‌ ده‌روازه‌ی ده‌سکه‌وت و به‌خشش و هه‌ل‌نانی سه‌رباز له‌سه‌ر
جه‌نگکردن‌دایه، نا‌کری‌ت حوکمیکی گشتی بی‌ت. ئه‌وه‌ی وای له‌ ئیبنو خه‌لدون و
ئیمامی مالیک کردووه تیگه‌یشتنیان له‌ به‌رژه‌وه‌ندیه‌وه‌ نزیک بی‌ت ئه‌وه‌یه‌ ئه‌وان
به‌ جۆریک تێی فکریون که یاسا کۆمه‌لایه‌تی و ده‌قه‌ شه‌رعییه‌کان کۆبکاته‌وه،
ئه‌و میتۆده‌ی له‌ یاسا کۆمه‌لایه‌تی و به‌رپۆه‌بردن و ئابووری و هه‌ردوو
خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و گه‌ردوونی پیکه‌وه‌ کۆده‌کاته‌وه، له‌ویوه‌ فه‌قیه
هه‌نگاوی ناوه‌ بۆ دانانی چاره‌سه‌ر و ریکخه‌ره‌ سیاسیه‌کان، ئه‌و کاته‌ ئه‌حکامه
سیاسیه‌کان هاوته‌ریب ده‌بن له‌گه‌ل فیه‌قه‌دا نه‌ک بی‌ت به‌ به‌شیک له‌ فیه‌قه، به‌ل‌کو
درکپیکردنی فه‌قیه‌ له‌ یاسا کۆمه‌لایه‌تییه‌کان چه‌ندین واته‌ و مه‌به‌ست
ده‌رده‌خات، له‌ ریکه‌ی ئامرازه‌ ته‌قلیدییه‌کانه‌وه‌ بۆ رافه‌کردنی ده‌ق

دهستانكهوت، ئيمه پيوستمان بهو دونيا بينيه ههيه ههموو گوشه نىگان كان ببينيت، تا دهركاىهك بيت بو نوكردنهوهى گوتارى ئىسلامى.

ئهم تيگهيشتنه له سياسهت ئامرازىكه بو ههستانهوه چاوهر وانكراوهكه، چونكه چارهسهرهكانى له چوار كوللياتهكانى شهريعهتدايه، دژ بهيهك نيهيه لهگهل عهقيدهى ئوممهتدا، بهمهش سياسهت پاريزراو دهبيت له ساتمهى مؤديرنه و پوست مؤديرنهكان، كه ههستانهوهى خويان بهستوتهوه به پچران له رابردوو، ئهمهش واىكردوو وهكو پيوست پشتيوانى ميلليان بو ههستانهوه نهبيت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُّورٍ﴾ (نور: ٤٠). واته: بيگومان ئهوهى خوا نوورى پى نهبهخشيت، ههركيز نوورى دهست ناكهويت.

داواكارم له خواى بهرز و پيروژ ئهم كارهمان لهبهرخوى بيت، بيخاته ترازووى چاكهى ههريهكيك لهوانهى بهشدار بوون تييدا، لهسهر ههول و هاوكاريان سوپاسى تايبهتيم بو برايانى پهيمانگاي جيهانى فيكرى ئىسلامى ههيه، خوا پاداشتى خيريان بداتهوه و بيانخاته ژير سايهى: ﴿أُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا﴾ (الإسراء: ١٩).

بهشی یه که م
سیاسه تی شهرعی: چه مک و به لگه کانی،
بواری جیبه جیکردنی، مهرجی کارپیکردنی

یه که م: چه مکی سیاسه تی شهرعی:

بریتیه له: "به پیه بردنی کاروباری ئوممهت و پیکهستنی پیدایستی و بنچینه گشتیه کانی به شیوهیه ک بگونجیت له گهل روحی شهریه تدا، با ده قیکی دریز و ورده کاریبانه ی له قورئان و سوننهت له باره یه وه نه هاتییت".^(۱) ئه م پیناسه یه دوو جوړه حوکم ده گریته وه، یه که میان به پشتبهستن به روحی شهریهت و بنه ما گشتیه کانی و به رژه وهندی په ها، به دیهینانی ئه حکام له و بابه تانه ی ده قیان له باره وه نییه. دووهمیان بو یه کخستنی ئامانجی دهق و سه ره نامه که ی به ده ستخستنی فیهی جیبه جیکردنه که هه موو لایه نه کانی قه واره ی روحی و ئابووری و کومه لایه تی و ئه خلاقی ئوممه تی تیدا پاریزراو بیت.

^۱ تاج، عبدالرحمن، السياسة الشرعية في الفقه الإسلامي، القاهرة: مطبعة دار التأليف، ۱۹۵۳م، ص ۱، وانظر أيضا:
- الدريني، فتحي. خصائص التشريع الإسلامي في السياسة والحكم، بيروت: مؤسسة الرسالة، ۱۹۸۲م، ص ۱۹۱.

پیناسه‌ی شهرعزانه‌کان سه‌بارهت به سیاسه‌تی شهرعی له دوو ته‌وه‌ردایه: یه‌که‌میان: په‌یوه‌ندی به سیاسه‌تی ته‌شریع و یاسادانانه‌وه هه‌یه؛ ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک له شهرعزانه‌کانی وه‌کو ئیبن عاب‌دین و^(١) ته‌راب‌لوسی^(٢) کورتیان کردۆ‌ته‌وه له فیه‌قی جینایات و تاوانه‌کاندا، که به‌دریژی باسی ده‌که‌ین. له‌به‌رانه‌ریشدا چه‌ند پیناسه‌یه‌کی تر هه‌یه هه‌موو فیه‌قی ئیسلامی له‌خۆی گرت‌وه، وه‌کو پیناسه‌کانی ئیبنو فه‌ره‌حون، مه‌قریزی، ئیبنو نوجه‌یم،^(٣) که‌سانی تری وه‌کو فه‌رمووده‌ناس شیخ عه‌بدوره‌حمان تاج و شیخ عه‌بدوله‌هاب خه‌لاف و د. فه‌تحی دوره‌ینی. دووهمیان: په‌یوه‌ندی به سه‌نه‌د و پشتیوانه‌کانی سیاسه‌تی ته‌شریعه‌وه هه‌یه، ئایا ده‌بی‌ت ده‌ولت ته‌نها له‌و باب‌ه‌تانه‌دا ئیجرائات بکات که ده‌قی تایه‌تیان له‌باره‌وه هه‌یه؟ ئه‌مه‌ش ئیبنو عه‌قیل ڕوونی کردۆ‌ته‌وه، به‌ دوا‌ی ئه‌ویشدا ئیبنو‌لقیمی جه‌وزیه، که له‌ کتێبه‌که‌یدا (الطرق الحکمیة) باسی کرد‌وه.^(٤) که پیناسه‌ی شهرعزانه‌کان سه‌بارهت به سیاسه‌تی ته‌شریع دینین: که ته‌راب‌لوسی له (معین الحکام) دا پیناسه‌ی کرد‌وه: (سیاسه‌ت شهرعیکی زبر و ڕه‌قه).^(٥)

— ئیبنو عاب‌دین دوا‌ی ئه‌وه‌ی هۆشداریدا که به‌ واتا گشتیه‌که‌ی به‌ کارده‌هینریت، ده‌لیت: ئه‌وه بۆ باشکردنی کاروباری خه‌لکه، هه‌روه‌ها به‌ واتای تایه‌تتریش به‌کار دیت که: به‌ زبری جولا‌ندنه‌وه‌یه له‌گه‌ڵ ئه‌و تاوانانه‌ی

^١ ابن عاب‌دین، محمد أمين بن عمر، رد المحتار على الدر المختار (حاشية ابن عاب‌دین)، تحقيق:

محمد حلاق وعامر حسين، بيروت: دار إحياء التراث العربي، ١٩٩٨م، ج ٦، ص ٢٠.

^٢ الطرابلسي، علاء‌الدين بن علي، معین الحکام فيما يتردد بين الخصمين من الأحكام، القاهرة: شركة مصطفى البابي الحلبي، ١٩٧٣م، ص ١٦٩.

^٣ ابن نجيم، زين العابدين بن ابراهيم. البحر الرائق شرح كنز الدقائق، بيروت: دار المعرفة، (د.ت.)، ج ٥، ص ١١.

^٤ ابن القيم الجوزية، شمس الدين محمد بن ابي بكر الزرععي، الطرق الحکمیة في السياسة الشرعية، تحقيق محمد جميل غازي، القاهرة: مطبعة المدني، (د.ت.)، ص ١٢.

^٥ الطرابلسي، معین الحکام فيما يتردد بين الخصمين من الأحكام، مرجع سابق، ص ١٦٩.

حوکمیکی شهرعیان ههیه بو بڼه پرکردنی که رهسته ی خراپه کاری، پاشان وتوویه تی: "ئه وهی دهرده که ویت سیاست و سهرزه نشترکردن هاوواتان".^(۱)

- ئیبنو عابدین به بی ئه وهی ناویان بینیت پیناسه ی سیاسه تی شهرعی له هه ندیک له شهرعزانانه وه وا گیراوه ته وه که: سیاسه تی شهرعی: زبری نواندنه به رانه بر تاوانکار، واته سزای هه ر تاوانیک حوکمی شهرعی له باره یانه وه هه بیت؛ ئه مه ش بو ریگریکردن له که رهسته ی خراپه کاری،^(۲) وهک ده بینیت ئه م پیناسه یه سیاسه تی شهرعی کورت ده کاته وه له بواری تاوانه کان و توله سهندنه وه دا، ئه وه ش کاریکه ده کریت وا لیکبردیه وه که ئاسایشی گشتی ده ولت به بریاری زبر نه بیت له سهر هه ر تاوانیک دانامه زریت، وا پیویست ده کات جیه جیکردنی بڼه ماکانی سیاسه تی شهرعی مه به ستی خاوه نی شهرع ده بینیت و له و لایه نه وه ریگری له که رهسته کانی خراپه بکریت.^(۳)

ئه وهی تیبنی ده کریت ئیبنو عابدین زاراوه ی سیاسه تی ته شریعی ته نها بو بواری تاوانه کان به کاردینیت، هه روه کو له به دوا داچوونی وشه که له حاشیه ی ئیبنو عابدینا به روونی ده بینریت، که به جوړیکه وشه ی سیاسه ت له بواری فیهی تاواندا به کارهاتوه وه کو: سزادان به گومانی زال سیاسه ته،^(۴) سهرزه نشترکردنی تاوانبار سیاسه ته، ته غریب و دوورخستنه وه سیاسه ته،^(۵) کوشتن سیاسه ته،^(۶) کوشتنی نیرباز و دز و ئه وانه ی خه لکی ده خنکینن بو که سیک دووباره ی بکاته وه سیاسه ته.^(۷)

ئه م نمونانه ی باسکران کو مه لیک حوکمن له فیهی تاواندا له سهر بڼه مای سیاسه تی ته شریع دانراون.

^۱ ابن عابدین، رد المحتار علی الدر المختار، مرجع سابق، ج ۶، ص ۲۰.

^۲ المرجع السابق، ج ۶، ص ۲۰.

^۳ عطوة، عبدالعال أحمد، المدخل إلى السياسة الشرعية، الرياض: مؤسسة الأنوار للطباعة والنشر والتوزيع، ص ۱۱.

^۴ ابن عابدین، رد المحتار علی الدر المختار، مرجع سابق، ج ۶، ص ۲۰، ۹۳.

^۵ المرجع السابق، ج ۶، ص ۱۹ - ۲۰.

^۶ المرجع السابق، ج ۶، ص ۲۰ - ۷۸.

^۷ المرجع السابق، ج ۶، ص ۲۰.

به لām ئه وهی تییینه له سه ر ئینو عابدين و ئه وانى تریش، بهرته سکرده وهی چه مکی سیاسه ته له جیبه جیکردنی یه ک چه مکدا، له کاتیکدا ئه و نمونانه ی باسکران له سیاسه تی شه رعیدا رۆلی مه قاصیدی شه ریه درده خن، که هه رکات له رینگه ی ده قه ئه صلیه که وه ئامانج و مه به سه ته ته شه ریه یه که به دینه هینرا، ئه وه له چوارچی وهی مه به سه تی یاسادانه ر و هه لومه رجه تازه کاند ده بی به لگه ی تازه بدو زریته وه و ره چاو بکریته. (سیاسه ت) له سه ر جیبه جیکردنی هه رفی و رینووسی ده ق ناوه ستیت، به لکو چاو ده بریته کاتی جیبه جیکردنی ده ق تا چه ند مه به سه تی دانه ری شه رع ده پیکیت، به تاییه ت ئه گه ر بریاره که په یوه ندی به ئاسایشی کۆمه لگه وه بیته، له ئه گه ری ئه وهی چاره سه ره ئه صلیه که ئامانجی خو ی نه پیک؛ له کاتی دووباره بوونه وهی تاوانیکدا وه کو ئینو عابدين له نمونه کانی پیشه وه هینابووی؛ ئه و کاته ده بی چاره سه ریکی دامرکیته ره وهی بۆ دابنریت، گه رچی ئه و چاره سه ره بۆ بنبرکردنی خراپه که سه ربکیشتی بۆ کوشتنی تاوانکاریش؛ بۆیه سیاسه تی ته شه ریه ی له فیه قی تاواندا دۆزینه وهی رینگه چاره یه که که له کاتی جیبه جیکردندا ده قیک ده سه تنه که ویت، ئه و کاته بۆ دابینکردنی ئاسایشی کۆمه لگه رینگه چاره یه کی تر ده گیریت به ر، ئه گه ر جیبه جیکردنی ده ق ئامانجه که ی نه پیک؛ بۆ ئه وهی مه به سه ته شه ریه که بیته دی رینگه چاره یه کی گونجای بۆ داده نریت، ئه و کاته له جیبه جیکردنی ئامانج و مه به سه تی ده قدا با به رواله ت وازه ینانی له ده ق پیوه ده رکه ویت، به لām له ناوه رۆکدا ده بیته خواست و مه به سه تی ده ق جیبه جی بکریته.

ئهم رینگه چارانه ئه وه دووپات ده که نه وه به ریوه بردنی کاروباری سیاسی پیویستی به ده قیکی تاییه ت نییه، ئه و گفتوگۆیه ی نیوان ئینو عاقیل و یه کیک له شافیعی مه زه به کان که ئینو لقه ییم باسیکردووه دووپاتی ئهم رایه ده کاته وه؛ ده لیت شافیعی مه زه به ییک وتی: "سیاسه ت ده بی پراوپری شه رع بیته".^(۱) ئینو لقه ییم ئه وه رپون ده کاته وه ئه گه ر مه به سه ت له م ده سه ته وازه یه

^۱ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۱۷.

ئەو ەبىت لەسەر ەەر ئىجرائاتىك دەولەت دەيكات دەقەك ەبىت و پاڤەندىكى ئامرازى لە جىبەجىكردى دەقەكاندا ەبىت؛ ئەو ەلەيە و بە ەلەدانانى ەاوەلانىشە، بەلام ئەگەر مەبەست لەم دەستەواژەيە ئەو ەبىت: "رېك بىت لەگەل شەرەدا؛ واتە پىچەوانەي ئەو ەبىت كە شەرع وتوويەتى، ئەو ەك ەەر لە پەفتارى دەولەتدا، بەلكو لە جىبەجىكردى ەموو ەوكمىكى شەرەيدا راستە و قسەيەكى وردە، فەرموودەي تەيمومكردن لەشكرانى؛ دەمانگەيەنئە ئەو راستىيە^(۱) كاتىك يەكەك لە ەاوەلان تووشى لەشكرانى بوو، كە برىنەك بەسەرييەو بوو، ئەگەر خۆي بشورىيە برىنەكەي جىگەي مەترسى بوو ئاودز بىت، پرسىارى لە ەاوەلەكانى كرد، ئەوانىش ئاگادارى ئەو ەبوون ئەم بارودۇخە تازەيە كە برىنە و ئەو ئازارەيە بە ەوي شورىنەو پەيدا دەبىت ەوكمىكى تازەي دەويت، بەلكو بەشۆيەكەي مەكانىكى ەوكمەكەيان جىبەجىكر؛ كە بە ەويەو ەاوەلەكەيان مردن كاتىك پىغەمبەريان: (درودى خواي لەسەر) لى ئاگادار كردهو فەرمووي: "قتلوه، قتلهم الله". واتە: كوشتيان خوا بيانكوژىت، نەزانىنەكەيان شەتەك نەبوو بە ەلەيەكەي ئىجتىهادى بژمىردىت و خاتريان بگىرىت، بۆيە پىغەمبەر بەو شۆيە ەلۆيستی خۆي دەربەري، چونكە ئەوانەي ئىجتىهاد دەكەن، يان فەتوا دەدەن دەبى ئەنجاميان لەپىش چاوبىت.

لەرەو دەگەينە ئەو ئەنجامەي سىياسەتى تەشرىعى چەندىن پلانى ياسادانانى گشتىيە، بالدەكىشىت بەسەر ەموو تەشرىعدا، كە لەسەر سازان و لىكتىگەيشتن لەنئوان پەچاوكردنى بەرژەوەندى دەقە ئەصلەكە و پىداويستىەكانى ئەو بارودۇخەي لە ئەنجامى چاكسازىي واقىعەكەو دىتە

^۱ رواه أبو داود، وقال عنه الألباني حسن. انظر:

- السجستاني، أبو داود سليمان بن الأشعث. سنن أبي داود، اعتنى به: فريق بيت الأفكار الدولية، بيروت: بيت الأفكار الدولية، ١٩٩٩م، كتاب الطهارة، باب: التيمم، ص ٦٠، حديث رقم: (٣٢٢).

- الألباني، محمد ناصر الدين، صحيح سنن أبي داود، الكويت: غراس، ٢٠٠٢م، كتاب: الطهارة، باب: الجنب يتيمم، ج ٢، ص ١٤٨ - ١٤٩، حديث رقم: (٣٥٨).

کایه وه، یان ئیجتیهاد بکریت بۆ دۆزینه وهی حوکمیکی گونجاو کاریگه ری له سه ر واقیعه که هه بیّت. بۆیه ده گه یه نه وه ئه و ئه نجامه ی پیناسه ی وردی فیهی سیاسی ئه وه یه پشت به ره چا وکردنی بهرژه وهندی و ئه و واقیعه به سه تیّت بۆ له دایکبوونی فیهیک که موراعاتی ئه و هه لومه رجه بکات کاروباری ده ولّت و ئومه تی تیدا ببریّت به ریوه.

له پیناسه ی زۆریک له زانایانی سیاسه تی شه رعی ئه م جو ره فیهه گونجاندنه مان ده سه ده که ویت، له وانه زهینولعابدین ئیبن نه جیم، که به م شیوه یه پیناسه ی کردوه: "ئه نجامدانی کاریکه له لایه ن کاربه ده سه ته وه که بهرژه وهندی تیدا ده بییّت، با له باره ی ئه و کاره وه ده قیکی جو زئیش نه بیّت".^(۱) ئه و لی ره دا ئه وه روون ده کاته وه به پشتبه ستن به و بهرژه وهندیانه ی له سه ر شاره زایی و لی زانین دامه زراوه ده سه لاتدار توانایه کی زیاتری هه یه بۆ چاره سه رکردنی روودا وه کان، به لام روونی نه کردۆته وه پشت به چ جو ره (بهرژه وهندییه ک) ده به سه ریت، هه روه ها چ جو ره (بهرژه وهندییه کیش) پشتی پینابه سه ریت، بۆ نمو نه ئه و با سی کاربه ده سه تی کردوه؛ له کاتی که پیناسه که دادوهریش ده گریته وه.^(۲)

عه بدوله هاب خه لاف له پیناسه که یدا ده لیت: "زانستی که باس له به ریوه بردنی کاروباری ده ولّه تی ئیسلامی و یاساکانی و ئه و سیسته مانه ی له گه ل بنچینه ئیسلامیه کاندا یه که ده گریته وه ده کات، با له سه ر هه موو به ریوه بردنیکیش به لگه یه کی تاییه تی نه بیّت".^(۳) ئه و لی ره دا ئه وه ئاشکرا ده کات که زانستی سیاسه تی شه رعی دروستکردنی ئیجتیهادی له بار و جیه جیکردن؛ پیکه وه ده گریته وه، له گه ل ره چا وکردنی ئه و بارودۆخه ی تییدایه و ئه نجامه که ی له بهر چا و بگریّت.

^۱ ابن نجیم، البحر الرائق شرح کنز الدقائق، مرجع سابق، ج ۵، ص ۱۱.

^۲ ابن عابدین، رد المحتار علی الدر المختار، مرجع سابق، ج ۶، ص ۲۱.

^۳ خلاف عبدالوهاب، السياسة الشرعية، (نظام الدولة الإسلامية في الشؤون الدستورية والخارجية والمالية) القاهرة: دار الأنصار، ۱۹۷۷م، ص ۵.

عبدالعال عه‌تووه به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی کردووه: "ئه‌و به‌پ‌یوه‌بردنه‌ی کاروباری ده‌وله‌تی ئیسلامیه که ده‌قیان له‌باره‌وه نییه، یان ده‌کریت له‌ پیناوی به‌رژه‌وه‌ندی ئوممه‌تدا گۆرانی به‌سه‌ردا بی‌ت، به‌جۆریک له‌گه‌ل پ‌و‌حی شه‌ریعت و بنه‌ما گشتیه‌کانیدا یه‌ک‌گریته‌وه".^(۱)

وه‌ک ده‌ی‌بینیت ئه‌م پیناسانه - وه‌ک د. فه‌تحی دوره‌ینی باسی‌کردووه - له‌سه‌ر یه‌ک ته‌وه‌ر ده‌سو‌پ‌ینه‌وه، که ده‌ل‌یت: "به‌پ‌و‌ختی سیاسه‌تی شه‌ریعی گرتنه‌ده‌ستی کاروباره‌کانه به‌ جۆریک چاک‌سازی تیدا ره‌چاو ب‌کریت".^(۲)

دووه‌م: ناساندنی سه‌رچاوه‌کانی سیاسه‌تی شه‌ریعی:

به‌کاره‌ینانی زاراوه‌ی سیاسه‌ت له‌ فه‌رمووده‌ی پ‌یغه‌مبه‌ردا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر) به‌واتای به‌پ‌یوه‌بردنی کاروباری گشتی، یان به‌پ‌یوه‌بردنی کۆمه‌لی مرؤ‌فایه‌تی هاتووه، وه‌کو ده‌فه‌رمو‌یت: "كَانَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ تَسُوسُهُمُ الْأَنْبِيَاءُ"^(۳) واته: نه‌وه‌کانی ئیس‌رائیل پ‌یغه‌مبه‌ران کاروباریان ده‌برد به‌پ‌یوه، ته‌به‌ری که (۳۱۰ک) مردووه، له‌ مو‌جاهیده‌وه (۱۰۴ک) مردووه، باسی جیاوازی نی‌وان (الربانی) و (الحبر) له‌ ر‌اف‌عی ئه‌م ئایه‌تدا ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه که خ‌وای بالاده‌ست ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ (آل عمران: ۷۹). واته: به‌ل‌کو (به‌خه‌ل‌کیان وتووه) هه‌ول ب‌ده‌ن بۆ خ‌وا ب‌ژین و لی‌پ‌راو بن، بۆ ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار هه‌ول ب‌ده‌ن، به‌وه‌ش ده‌بنه‌ خواناس و ره‌بان‌یی، که به‌رنامه‌ی خ‌وا فی‌ری خه‌ل‌کی ب‌که‌ن و خ‌وشتان به‌رده‌وام هه‌ول ب‌ده‌ن فی‌ری بب‌ن. که ده‌ل‌یت: "ره‌بانی بالاتره له‌ ح‌ی‌بر، چونکه ئه‌و زانست و فیه‌قه پ‌یکه‌وه کۆ ده‌کاته‌وه،

^۱ عطوة، المدخل إلى السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۱۵.

^۲ الدريني، خصائص التشريع الإسلامي في السياسة والحكم، مرجع سابق، ص ۱۹۱.

^۳ البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: أحاديث الأنبياء، باب: ما ذكر عن بني اسرائيل، ص ۶۶۵، حديث رقم: (۳۴۵۵).

ههروه‌ها چاوه‌کراره‌یه له سیاسه‌ت و مشوورخواردن و به‌پێوه‌بردنی کاروباری دونیایی و دینی خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی باش".^(۱)

ئه‌مه ئاماژه‌ی ئه‌و شایسته‌ییانه‌ی تێدایه‌ بۆ به‌پێوه‌بردنی خه‌لکی پێویستن، لیکۆلینه‌وه‌ی کتێبه‌کانی ته‌فسیر - به‌تایبه‌ت به‌سه‌ره‌اتی پێغه‌مبه‌ران له‌گه‌ڵ گه‌له‌کانیان، که سوودبێنینه له ئه‌زموونی گه‌لان - به‌یه‌کیک له سه‌رچاوه‌کانی سیاسه‌تی شه‌رعی داده‌نریت، که له به‌شیکی تایبه‌تدا ده‌ستمان به‌ باسکردنمان کردوه.

کاتی‌ک موسلمانان ئاگاییان په‌یدا کرد له فه‌رهنگی یۆنانیه‌کان له به‌پێوه‌بردندا، که به‌گشتی ریکۆپیککردنی ده‌روون و خێزان و پێکه‌وه‌بوونی مرو‌فه‌کان ده‌گرێته‌وه، وه‌رگێڕه‌کان ناوی سیاسه‌تیان بۆ ئه‌و زانسته دانا، له‌و وه‌رگێڕدراوانه‌دا: کتێبی ئه‌فلاتونه، که به‌ناوی سیاسه‌ت وه‌رگێڕدراوه، هه‌روه‌ها کتێبی "ئه‌ره‌ستۆتالیس" له به‌پێوه‌بردنی کاروباری گشتیدا، ئه‌م کتێبانه به‌ زاراوه‌ی ئیداره‌ی گشتی وه‌رنه‌گێڕدراوه، چونکه واتای زمانه‌وانی ئیداره‌ خولانه‌وه‌ی شتی‌ک ده‌گه‌یه‌نیت. ئه‌و زاراوه تازانه‌ی له جی‌گه‌ی زاراوه که‌له‌پوورییه‌کان دانراون، جو‌ریک له دابرا‌نی له‌گه‌ڵ په‌رتووکه‌کانی که‌له‌پووردا دروستکرده، به‌شیوه‌یه‌ک توێژه‌ر له بواری به‌پێوه‌بردن (ئیداره‌ی گشتیدا نازانیت سه‌رچاوه که‌له‌پوورییه‌کانی ئه‌و کتێبانه‌یه که له ژێر ناوی سیاسه‌تدا په‌خشکراون.

ئێینو حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی له کتێبی: (اتحاف المهره) به‌شیکی هه‌موو ئه‌و فه‌رموودانه‌ی پێغه‌مبه‌ری (درودی خوای له‌سه‌ر) کو‌کردۆته‌وه و له بابه‌تی

^۱ ئه‌حمه‌د شاکر به‌م وته‌یه لێدوانی له‌سه‌ر ئه‌م بابه‌ته‌داوه که ده‌لێت: "که‌م وا هه‌یه له کتێبی‌ک له کتێبه‌کانی زمانه‌وانیدا ئه‌م رافه‌یه بێینیت، ئه‌وه جوانترین شتی‌که خوێندبێتمه‌وه له‌سه‌ر واتای (الربانی)، ئه‌وه جوانترین رێتماییه له تی‌گه‌یشتن له زمانی عه‌ره‌بی، چاو‌تیژی له واتای کتێبی خوا‌دا، ر‌ه‌حمه‌تی خوا له ئه‌بو جه‌عف‌ر ر‌ه‌حمه‌تی‌ک لای خوا پ‌له‌ی پ‌یی به‌رز ب‌یت‌ه‌وه". ته‌ماشای:

- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير. جامع البيان عن تأويل آي القرآن، تحقيق: أحمد شاکر، بیروت: مؤسسة الرساله، ۲۰۰۰م، ج ۶، ص ۵۴۴.

کاروباری گشتیدا به شهبهشی کردووه به ناوی: سیاسه‌تی ئیبنو خوزهیمه^(۱) که سالی (ک۳۱۱) مردووه، له‌وانه‌یه‌یه‌که‌م دانەر بیت له زانسته شه‌ریه‌کاندا کتیبیکی له‌فرموده‌دا سه‌باره‌ت به‌سیاسه‌ت نووسیبت، لیوه‌رگرتنه‌کان به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌ستی بردووه بۆ فرموده‌کانی ئه‌میرایه‌تی و گوێرایه‌لی و دلسۆزی نواندن بۆ خه‌لکی ژێرده‌ستی ده‌سه‌لاتدار (په‌عیه‌ت)، هه‌روه‌کو تاوتوویی رینماییه ئیداری و ئه‌خلاقیه‌کانی وه‌کو: نه‌رم و نیانی و به‌زه‌یی و هه‌ر که‌سه و له‌ئاستی خۆیدا ریزی لیگیری‌ت کردووه، هه‌روه‌ها ریزگرتن له‌وانه‌ی له‌ناو گه‌لیکدا به‌پیزن، ئه‌م ئاوه‌ردانه‌وه‌یه له‌مه‌به‌ست و به‌ها ئه‌خلاقیه‌کان که رپی‌شانده‌ری سیاسه‌تن، به‌لگه‌یه له‌سه‌ر مه‌شروعیه‌تی به‌خه‌مه‌وه بوونی کاروباری سیاسی، وه‌کو له‌باسی به‌لگه‌کانی سیاسه‌تی شه‌رعیدا پوونتەر ده‌کریته‌وه.

هه‌روه‌ها له‌و که‌سانه‌ی که له‌سیاسه‌تدا پوخته‌یه‌کی نووسیوه فارابییه، که له‌سالی (ک۳۳۹) مردووه، که زیاتر له‌ئامۆژگارییه‌وه‌نزیکتره، پاشان ئیبنو سینا، که له‌سالی (ک۴۲۸) مردووه، کتیبیکی له‌سیاسه‌تدا نووسیوه، نامیلکه‌یه‌کی کورته‌باس له‌په‌روه‌رده‌ی ده‌روون و خیزان و چه‌ند ئامۆژگارییه‌کی کورته‌دهرباره‌ی سیاسه‌ت و ده‌سه‌لات، ئه‌وه‌ی زه‌ق کردۆته‌وه‌سیاسه‌ت به‌ریوه‌بردنی کاروباری گشتیه، که ئه‌م کتیبانه‌ زیاتر له‌میتۆدی ئه‌فلاتۆنه‌وه‌نزیکتر^(۲)، ئیبنو سینا له‌ویدا ده‌لیت: "ئه‌وانه‌ی له‌هه‌موو که‌س زیاتر پتیوستان به‌حیکمه‌ت و لی‌زانین و سیاسه‌تی به‌ریوه‌بردن هه‌یه، هه‌روه‌ها پتیوستان به‌تووندوتۆلی هه‌یه، ئه‌و پادشایانه‌ن خوای به‌رز و

^۱ الترمکمانی، عبدالحق، "مدخلی مناهج الدراسات المعاصرة في السياسة الشرعية: النظام السياسي الإسلامي"، مؤتمر فقه السياسة الشرعية ومستجداتها المعاصرة، الكويت ۲۰۱۳م، ص ۲۲۸.

^۲ نووسه‌ریک له‌ئاستیکی به‌رزی نووسیندا بیت ناكریت ده‌سته‌واژه و رسته و لیكدانی مه‌به‌سته‌کانی زور و رد و پر و اتا نه‌بن، که به‌داخه‌وه ئه‌م که‌موکورتیه به‌ئاشکرا له‌میتۆدی نووسه‌ردا ده‌رده‌که‌ویت، نازانم ئه‌م تیکه‌لی و پیکه‌لییه‌چۆن به‌سه‌ر په‌یمانگای فیکری ئیسلامیدا تیه‌په‌یه‌وه؟! وه‌رگیز.

بالادەست جەلەوى كاروبارى بەندەكانى خۆى داوہ بەدەستیانەوہ و كردوونى بە چاودير بەسەر كاروبارى خەلكیەوہ و سیاسەتى رەعیەتى پى سپاردوون، پاشان بەپى پلەبەندى ئەو والیانەوہ كاروبارى خەلكى دەبەن بەرپۆه.^(۱) ھەر وەكو ئاگادارى داوہ دەبى كەسانىك ھەبن بى مۇجامەلە خەوش و نەنگى سەرۆكەكان بىخەنە پىش چاویان، چونكە سروشتى مەرؤف وایە مۇجامەلە و مەرایی و مامەحەمەبى و پىیاھەلەدان دەكات، بەتایبەت لەگەل خاوەن دەسلەلاتەكاندا و رەخنەكانیان دەشارنەوہ، "لەكاتىكدا كەس رەخنەى لىیان نەگرت، وا دەزانن بى عەیب و لەسەر وى خەوشى و نەنگیەوہن"، كە ئەمەش زۆربەى جار پىچەوانەوہ لەگەل واقع.

ئەوہى تىبىنى دەكرىت ئەو كىتیبانەى لە زانستى سیاسىیدا نووسراون، باس لەوہ دەكەن بەرپۆهبردن چۆن پەيوەندى بە ئاوەدانىەوہ ھەبە بە ھەمان شىوہ پەيوەندى بە سیاسەتى نەفسەوہ ھەبە، پەيوەندى بە چەمكى ئەدەبەوہ ھەبە، وەكو ماوەردى باسكردووە: "دو جۆرە ئەدەب ھەبە: ئەدەبى شەریعت و ئەدەبى سیاسەت، ئەدەبى شەریعت بەجیھەتانی فەزەكانە، ئەدەبى سیاسەت ئاوەدانكردنەوہى زەویيە"، لیرەوہ بۆت دەردەكەوێت كىتیبەكان لە كویدا باسیان لە سیاسەتى شەرى كەردووە.

۱ - كىتیبەكانى سیاسەتى شەرى:

بریتىن لەو كىتیبانەى باسیان لە دىسپلین و توندوتۆلكردنى سیاسەتى شەرى كەردووە، كە نووسەرەكان ناوى "سیاسەتى شەرى" ان لىئاون، لەھەمان كاتدا باسیان لە بەرپۆهبردنى كاروبارى دەولەت و چۆنیەتى چارەسەر كەردنى پىشھاتەكان كەردووە، ھەر وەھا چۆنیەتى دیاریكەردنى بواری دەسلەلاتى گشتى لە یاساداناندا، ھەر وەھا چۆن لە چوارچۆیەى مەرجەعیەتى شەرىعەتدا دەست دەبات بۆ ئازادیەكان، ھەر وەھا تیگەیشتن لە دەق بەشیوہەك بەرژەوہندىەكانى تیدا رەچا و بكرىت و تیگەیشتن لە یاسا و رىساكان بۆ بەرپۆهبردنىكى شەرى لەبار.

^۱ ابن سینا، أبو علی الحسین بن عبد الله، رسالة ضمن مجموع في السياسة، تحقيق: فؤاد عبدالمنعم، الاسكندرية: مؤسسة شباب الجامعة، (د.ت)، ص ۸۳.

چهند نمونه یه ک له و په ټووکانه:

أ - (غياث الأمم في التياث الظلم، أبي المعالي الجويني) که سالی: (٤٧٨ک) مردووه، عه بدولعه زيم ئه لديد به شيويه کی چاک ساغیکردوته وه، چهند جاريک به چاپ گه یه نراوه، ئه و له کتیبه سه ره تایيانه که به واتای به ړيوه بردنی کاروبار به شيويه کی ته ندروست باسی سیاسه تی کردووه، بیروکه ی کتیبه که ړوونکړدنه وه ی ئه حکامه فیهیه کانه له حاله ته نااساییه کانی وه کو: نه بونی موجهه یید، یان نه بونی مه رجه پیویسته کانی موجهه یید، له و کتیبه دا چاره سهری چهند بابه تیکی سیاسی وه کو به اوردکردنی نیوان به رژه وندنی نیوان ئاسایشی کو مه لگه و پاراستنی مافه کانی مروف کردووه، هه روه ها موناقه شه ی ئه فکاری زانایانی پیش خوی کردووه، به تاییه ت (ماوهردی)، له بابه تی (به ندکردنی تاوانباردا تا بیتوانی دهرده که ویت).

چهند ړیگه چاره یه کی سیاسی له به ړيوه بردن و فیهی ده ستوری خستو ته پیش چاو بو ئه وه ی کاروباری ئیمامه ت به ړيوه ئه بات که ده بی که سیکی لیها توو، فریاد پرس، دادگر، بیت، ئه گهر ئه وه ی کاروباری ئیمامه ت ده گریته ئه ستو هه موو مه رجه کانی ئیمامیشی تیدا نه بیت، یان بابه تی ئه وانه ی دژی ده سه لات دهرده چن و ده بنه په ناگه ی ئه وانه ی ستم و سنووربه زینی ده کن، هه روه ها دهر وازه یه کی داناوه به ناو نیشانی: "ما يناط بالأئمة من الأحكام" واته: ئه و حوکمانه ی په یوه ندییان به ده سه لاتدارانه وه هه یه، له ویدا گرنگی پالپشتی شه رعی بو کاروباری سیاسی زه فکړدو ته وه، یان ئه گهر له بابه ته که دا ده قیکیش نه بوو چو ن به پشتبه ستن به کوللیاته کان چاره سهری پیشهاته کان دابنریت، هه روه ها له کاتی نه مانی هاوکیشه و بو ړووبه ړووبوونه وه ی که سانی خاوه ن بیدعه ی سیاسی، له و دهر وازه دا چهن دین ئه رک و پلانی ستراتیژی بو ئیداردانی قه یرانه کان به دی ده کړیت.

ب - (السیاسة الشرعية في اصلاح الراعي والرعية، لابن تیمیة) که سالی (٧٢٧ک) مردووه، نامیلکه یه که له شه ویکدا بو والیه کی نویوه، کاتیک ئیمام داوای لیکر دبوو دهر باره ی حالی په عیه ت و هاوالاتیان و ئه رکی کار به ده ست و سه رکار شتیکی بو بنوسی، له وانه یه له سه ره تایی ئه و کتیبانه بیت

به ناو نیشانی (السیاسة الشرعية) وه نووسراوه، تیایدا باسی له گرنگی دهولهت و مهرجهکانی وهزیفه ی گشتی کردووه، که به هیژ و ئه مانه تپاریژی دهکریت، ههروه ها ئاماژه ی به وه کردووه بۆ دیاریکردنی هه ر بهرپرسیارییه تیهک چۆن باشترین بدۆزریته وه، ههروه کو ئاماژه ی به چهند لایه نیکی دارایی گشتی وهکو: دهسکه وتهکانی جهنگ و چهند لایه نیکی تۆله سهندنه وه کردووه، به که می باسی له فیهقی چاره سهر و کار به پێوه بردن کردووه، زیاتر له ئامۆژگاری ئیدارییه وه نزیکه.

ج - (مجموع الفتاوی، ابن تیمیة) به سهرچاوه یه کی گرنگ له سیاسه تدا داده نریت، پیکه ستنی چه ندین ریوشوینی سیاسی تیدایه، هه ر له ویدا کارکردن به گریمانه و مه زهنده (قه رینه) ی کردووه به به لگه، ئه وه ی پشتراستکردۆته وه ئه و شه ریه ته ی خوا به محمه ددا (درودی خوای له سهر) ناردویه تی به رژه وهندی دنیا و دواپۆژی پیکه وه کو کردۆته وه، ههروه ها پیکه ستنی کاروباری سیاسی له دادگری خودا و پیغه مبه ره که یه تی.

د - (الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، ابن القیم) سالی (٧٥١ ک) مردووه.

له م کتیه دا سیاسه ت زیاتر به واتای سووربوون (حه زم) ده رکه وتوووه، که به شیکی داناوه به ناوی (السیاسة الشرعية)^(١) که مه به سته شتی ئه وه یه له سزای سه رپێچیکاراندن چاونه ترس و سوور بیّت، ته وه ری گه وه ری کتیه که ئامانجی ئه وه یه له به رده م دادگا کاندن به لگه و ئامرازهکانی سه لماندن زۆر بیّت، به تاییه ت له دادگای تاوان، که سزادانی به مه زهنه (قه رینه) به ره و داناوه و به فیراسه تی قایلکه ری ئه ژمار کردووه، که ئه مپۆ ئه وه ده چیه بواری پشتبه ستن به پشکین و ده رخسنتی زانستی وهکو: پشکینی په نجه و په نجه مۆری بۆماوه و شیکاری خوین، که له به رده م دادوه ردا هه موو ئه مانه وهکو به لگه ده چیه

^١ نووسهر به ناوی "العمل في السلطنة بالسیاسة الشرعية" هیناویه تی، که هیه به شیکی کتیه که به و ناو نیشانه بوونی نییه، به لکو خۆی ئه و ناو نیشانه ی بۆ داناوه، بۆیه منیش ناو نیشانه که م گۆپی به و شیوه یه ی له کتیه که دا هیه، بڕوانه: (الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، تعلیق صالح احمد الشامی)، چاپی یه که م: ١٤٢٣ ک - ٢٠٠٢ ز، ل: ٤١. وه رگێڕ.

بواری ږيځخستنې بهر ژه وهنديه سياسي كانه وه، ئه وهی جیگه ی سهره نجه ئه وهیه، ئه وهیه كه ئیبنو لقهیم پیی گه یشته وه یه كده گریته وه له گه ل یاسا وه زعیه كاند، كه ده بی له دادگای تاواندا پیویسته به لگه كان دادوهری مه دهنی و بازرگانیش بگریته وه و نابی به لگه كان تنها تاییهت بن به دادوهری تاوانه وه، چونكه سروشتی تاوان وایه به ئاسانی به شایهت پشتر است ناکریته وه، بویه ئه مه ش وا دهكات به لگه كان سنووردار نه کرین، به گریمانه ش سزا بدریت، به پیچه وانه ی گریبه سته داراییه كان، كه خاوه نی گریبه ست ده توانیت شایهت بانگ بكات بو پشتر استكر دهنه وهی گریبه سته كه.

س - (إعلام الموقعين من كلام رب العالمين، ابن القيم)، كه له سهرچاوه سیاسیه گرنگه كانه، زیاتر بیروكه كانی ئیبنو تهیمیه ی تیدا دهركه وتووه.

ص - (السیاسة الشرعية والفقہ الاسلامی، الشیخ عبدالرحمن تاج)، ئه ویش دریژه پیدهری قوتابخانه ی جوهرینه، ههروه ها بو ئه وهی هه موو بهر ژه وهنديه كان رهچاو بكریت پانتاییه کی فراوانی داوه به سیاسهت، كه به پله ی یه كه م ږيځخستنې كاروباری دهوله تی تیدایه، بویه به ئاشكرا جیاوازیی كردوه له نیوان فیهو سیاسهتدا، كه ده ریده خات سیاسهت به شیک نیه له فیهو له گه ل شه ریه ته شدا جیاوازی نییه، "به م واتایه سیاسهت هه موو ئه و ئه حكامانه ئه گریته وه كه دام ودهزگاكانی حكومهت ږيځ ده خات و كاروباری ئوممهت به ږیوه ده بهن، به مه رجیک له چوارچیوهی بنه ما گشته كانییدا بیت و پیچه وانه نه بیت له گه ل شه ریه تدا و ئامانجه كوومه لایه تیه گشته كانی بینیته دی،^(۱) ته نانهت با به لگه یه کی دریژی جوزئی كه له كیتاب و سوننه تدا هاتووه ده لاله تی له سه ر نه كات"، به م پیناسه یه سیاسهت لایه نه ده ستووری و ئیداری و دادوهری و دارایی گشتی ده گریته وه، له گه ل رهچاو كردنی سیاسه تی بانگه وان،

^۱ نووسهر له زور شوینی كتیبه كهیدا دهسته واژه ی (پیچه وانه نه بیت له گه ل شه ریه تدا) دووباره دهكاتووه، ئه مه بو هه ندیک شوین باشه كه له جیبه جیكر دندا بابته شه رعی و ناشه رعیه كان زور تیکه ل بن، به لام كاتیک له رووی تیورییه وه باس له سیاسه تی شه رعی له فیهو ئیسلامیدا دهكریت، كه زیاتر بابته تیکی میژوویییه، دووباره كرده وهی زوری ئه و دهسته واژه یه به جوریک له موجه له ی هه ندیک له ته وژم و دهقه كان داده نریت، وه رگیر.

که پاريزگار يکړدنه له قهواره ي جه ماعت و گه شه پيدان و بهر و پيشچوونى بؤ دهسته بهر بکات؛ له هه مان کاتدا هم پيناسه يه لايه نه ياسايى و سياسيه نيوده ولته تيه کانيش ده گريته وه.

هـ - (السياسة الشرعية، أو نظام الدولة الإسلامية، عبد الوهاب خلاف)، بيړوکى سهره کى ته و کتيبه ته وه يه که: سياسه ت فيقه ي جتبه جيکړدنه، له حوکمدا ره چاوى مه به سته کاني شه ريعة ت دهکات، ههروه ها بؤ ته وه ي رو به رووى ته نگه ژه و نار په حه تى نه بڼه وه، ريگه يداوه حوکم پرانه کان له هه نديک کاتدا ده سترکراوه بن.

م - (خصائص التشريع الإسلامي في السياسة والحكم، د. فتحي الدريني)، ته و کتيبه پر ه له چاره سهره سياسيه کان، به دريژکراوه ي لقيکى فيقه ي شه جه ره ي جو هيني و قوتا بخانه ي عه بدوره حان تاج، داده نريت، ته و کتيبه ناگاداري ده دات له وه ي که جياوازي هه يه له نيوان نووسين وه کو کارمه نديکى ئيداري و دادوه ري و دارايى و کاروباري دهر وه ي ده ولت، ههروه ها له نيوان تويزينه وه له وه فلسه فیه ي له پشت ته وه وه زيفانه وه خوى حه شار داوه، بؤ هه ر يه کيک له م دوو جياوازيه پشتى به تيرواني ته نجام و تيگه يشتنى ياساى گه ردوونى به ستووه، ههروه ها پشتى به تويزينه وه له وه فلسه فیه به ستووه خوازيارى ته م وه زيفانه يه، ته و کتيبه به م تيرواني ته له زانستیک به حوکمه شه رعييه کانه وه سهرده که وي ت بؤ ميتودیک که له کاتى جتبه جيکړدندا له سهر زه مين و به واقيعى بؤ ته وه ي خاوه نى پلانى ستراتيژى و پلانى ئيداره داني قه يرانه کان بيت، چاره سهرى حوکمه شه رعييه کان دهکات و ناهي ليت له گه ل واقيعدا تيکبگيريت.

ن - (السياسة الشرعية في ضوء نصوص الشريعة ومقاصدها، د. يوسف القرضاوي)، ته و يش دريژه پيدهرى قوتا بخانه ي مه قاصيدى عه بدوره حمان تاجه، که به واتايه کى فراوانتر له واتاي سياسه ت تيده گات، چونکه ته وه ري سهره کى کتيبه که وه کو نووسه ره که ي ده ليت: "شیکړدنه وه ي بڼه ماى پينجه مه له (أصول العشرين) ي پيشه وای شه هيد حه سهن به ننا (په حمه تى خواى لى بيت)، که ته و زور به کورتى باسى له ده سه لاته کاني خليفه، يان سهروکى ده ولت له

لايه نى ته شريعيه وه كردوه، كه بهم شيويه دهليت: "راى ئىمام، يان جيگرهكهى، له و بابەتانهى دهقيك له بارهيه وه نيه، ههروهها له و بابەتانهى چەند پرويهك ههله گریت، ههروهها له بهرژه وهنديه رههاكان (المصالح المرسله) تا تيكنه گيريت له گهله بنه مايهكى شهريدا كارى پيده كريت، به دلنيايه وه ئه ویش به پيى بارودوخ و عورف و دابونه ريت گوراني به سهردا ديت".^(۱)

ی - (کتاب فقه السياسة الشرعية ومستجداتها المعاصرة) ئه وه چەند تويزينه وهيهكى كونگرهى دوانزهى نوپوونه وهى فيكرى ئىسلاميه، له چوار بهرگدا، كه سالى ۲۰۱۳ له كوهيت گيراوه، جوړى تويزينه وهكان لايه نى ميژووى و فيقهى له خو گرتووه، ههروهها دهستى بو چەندى ناو نيشانى جوړ به جوړى وهكو: فره حيزى و گورپنى فهتوا و شوينه وارهكانى له سهه سياسه تى شهري، ههروهها تاوتويكردى ههنديك له تويزينه وهكان له ريگهى كتيبي (السياسة الشرعية) بردووه، ههروهها دريژه پيدهرى قوتابخانهى ئيبنو تهيميه، كه باسى له ئهركى دهولت و سياسه تى دادوهرى و دارايى و ئابوورى و ديپلوماسى دهكرد، كه زياتر تيشكيان دهخسته سهه حوكمه شهريه كه نهك چاره سهريهكان، باسى له پيشهاته تازە و گورانكاريه پيوستهكان نهكرد، ههنديك له تويزينه وهكان بو ريخستنى كاروبارى سياسى ئه گهرچى بهرژه وهنديش بيخوازيت، ئه زموونى گهلانى رهت دهكرد، چونكه پيياناوبو وهرگرتنى ئه زموونى گهلان، دههروونه له ميتودى شهري رهسهن.^(۲)

ئەو كتيبانى په يوهنديان به سياسه تى شهريه وه هيه:
كتيبهكانى ئه حكامى سولتاني:

^۱ القرضاوي، يوسف. السياسة الشرعية في ضوء نصوص الشريعة ومقاصدها، القاهرة: مكتبة وهبة، ١٩٨٨ز، ص ٧.

^۲ التركماني، "مدخل في مناهج الدراسات المعاصرة في السياسة الشرعية"، مرجع سابق، ج ١، ص ٢٤٤.

ئەو كۆتۈرۈلۈپ بايەخىيان بە باسكردنى گىرگى دەۋلەت و مىرنيشەين و
 ۋەزەرت داۋە، بەجۆرىك باسى چەند لايەنىكى فېقەى ئىدارى لە پەيۋەندى
 نىۋان ۋەزىر و ئەمىر و سەرۋىكى دەۋلەت كىردۈۋە، ھەروەھا چەند لايەنىكى
 فېقەى سىياسىي، كە پىشتى بە بەپىۋەبىردن و لىۋىرەبۈۋەۋى باش بەستىت،
 لەۋانە كۆتۈرۈپ (الأحكام السلطانية) ى ماۋەردى، كە فېقەى دەستورى و ئىدارىيە
 لەگەل باسى تەگىرۈپەپىۋەبىردنى سىياسى بە جۆرىك بەرژەۋەندىيەكانى
 رەچاۋ كىردۈۋە و پىكەۋە گىرنيانداۋە، لە كۆتۈرۈپەيدا جىاۋازى نىۋان ھۆكىمى
 فېقەى و ھۆكىمى سىياسىي بەدى دەكرىت، ھەروەھا "تاييەتمەندى ئەمىر بۆ
 سىياسەت و تاييەتمەندى دادۋەرەكان بۆ ئەھكامەكان" پۈۋەن دەكەتەۋە،
 ھەروەكە جىاكرەنەۋەى "مەرچە ئىنييە پۈۋەتەكان، لەگەل مەرچە سىياسىيەكان،
 ئەۋانەيان بەرژەۋەندى ئوممەت و پاستىۋونەۋەى مىللەتى مۇسلمانان تىدا
 بەدى دەكرىت، كە تىكەل بە مەرچە ئىنييەكان كىراۋن"،^(۱) ئەۋانەش
 مەرچەلىكن شەرعزانەكان باسيان نەكردۈۋە، بەلام لەسەر بىنەماي پىسپۈرى و
 بەدىيەتەنى بەرژەۋەندى گىشتى باسكراۋە، بۆيە كارپىكرەنيان سىياسەت باشتەر
 دەكات.

ھەر لەو كۆتۈرۈلۈپ دەۋبارە پەيۋەندى بە سىياسەتەۋە ھەيە، كۆتۈرۈپ: (الأحكام
 السلطانية) ئەبۇ ەلى فەرئە، ھەروەھا: (تحرير الأحكام في تدبير الإسلام) ى
 ئىبنۇ جەمەئە، ھەروەھا كۆمەلىك لىكۆلنەۋەى ھاۋچەرخى تر لە ژىر
 ناۋنىشانى: (النظام السياسي في الاسلام) يان (نظام الحكم في الإسلام).

كۆتۈرۈپەكانى ئاكاربەرزى و ئامۆرگارى پادشا و ۋەزىرەكان:
 ئەۋانەش كۆمەلىك پىنمەي ئەدەب و ئاكار لەخۇ دەكرىت، داۋا لە
 كاربەدستان دەكات رەچاۋيان بىكەن، ئەم كۆتۈرۈپە كەۋتۈۋەتە ژىر كارىگەرىي
 كۆمەلىك كۆتۈرۈپ فارسيەۋە، كە لەم بۈۋارەندا ۋەرگىرەدراۋن:
 - كۆتۈرۈپ: (أدب الدنيا والدين) ى ماۋەردى، كە لە سالى: (٤٥٠ ك) مەردۈۋە،
 ئەو كۆتۈرۈپە كۆمەلىك لەو كۆتۈرۈپە تىگەيشتن لە ياساكانى ژيان و تىگەيشتن لە

^۱ الماوردي، أبو الحسن علي بن محمد، الأحكام السلطانية والولايات الدينية، القاهرة: دار
 الحديث، (د.ت.)، ص ٥١.

دهقى پيڭهوه كۆكردۆتهوه، وادياره زاراوهى ئەدەب ھاوتاي سىياسەتى به واتا كار پيڭخستن بووه، نمونەيەكيش بۆ ئەم واتايە ئەوهيه كه دەليّت: " دوو جۆر ئەدەب ھەيه: ئەدەبى شەريعت و ئەدەبى سىياسەت، ئەدەبى شەريعت ئەوهيه فەرزهكان بەجێپهێنریت، ئەدەبى سىياسەت ئەوهيه زەوى ئاوهدان بکريتهوه". لهو کتیبەدا تيگەيشتن له ياسای ژيان و تيگەيشتن له دهق کۆ کراوتهوه، بهتاييهت له وردبوونهوه له کاروبارى دونيا و پشکيني بارودۆخەکان، ھەروەھا پشکيني ھۆکارەکانى رېک بوون و تیکچوون، تا بزانی به چى چاک دەبيّت و خراپ دەبيّت، ئەم شيکارىيەش يەکیکە له کۆلەکهکانى پلانى سىياسى.

- کتیبى: (تسهيل النظر وتعجيل الظفر، بأخلاق الملك وسياسة الملك)ى ماوهردى، كه دەستى بۆ دوو بابەت بردووه: بنەماکانى ئەخلاق له لايەنى تيورييهوه، سىياسەتى پاشا و بنچينهکانى، كه زياتر ئامۆژگارى ئيدارين.

- کتیبى: (قوانين الوزارة وسياسة الملك)ى ماوهردى، ئەوه نامەيەكە بۆ يەکیک له وهزيرهكان نيردراره، وهكو فوئاد عەبدولمونيەم ئەحمەد ساغكەرەوهى کتیبەكە پەسەندى کردووه، پەنگە ئەو وهزيره ئيبنو ماکولا بيت، ناميلکەكە بنچينهکانى وهزارەت له ديندارى و دادگەرى و دانانى كەسى شايستە و بەئەمەك و ليبران، لهخۆ دەگریت، پاشان شيکردنەوهى واتاي وهزارەت و جۆرهكانى و ئەركەکانى، ھەروەھا چەند ئامۆژگارييهكى ئيدارى و ئەخلاقى وهكو ليبران و ئاكار لهخۆ دەگریت، ھەروەھا دريژەى داوه به جۆرهكانى بهئاگابوون وهكو ئاگابوون له خودا، ئاگابوون له سولتان، ئاگابوون له رۆژگار، پاشان كار پيسپاردن و لادان و مافەکانى پاشا لەسەر وهزير.

- کتیبى: (سلوان المطاع في عدوان الاتباع)ى ئيبنو زەفەرى سەقەلى (٥٦٥ ک) مردووه، نووسيويتەى، به (السلوانات في مسامرة الخلفاء والسادات)يش ناسراوه، ئەوه ئامۆژگاريگەليكى کاربەدەستانە كه به چەندين بەلگە پشتراستکراوتهوه، لهويّدا ئەو ميکانيزمانە پروون دەکاتەوه دەکريّت کاربەدەست بەبى بەکارهينانى زەبر و تووندوتیژى بۆ گەيشتن به ئامانجەکانى پەناى بۆ بەريّت، ئەو ميکانيزمانە به لیزانی ناودهبريّت، کتیبەكەى به

پشتبه‌ستن به تېبني و اقيعي و ميتوډي ليكولینه‌وه و پشکين ناوی دهرکردووه، هندیك له توڼه‌ران گومانیان وایه ئینو زه‌فر له جینه‌جی‌کردنی میتوډي پشکیندا بۆ دوزینه‌وه‌ی بڼه‌ماکانی بڼه‌چه‌ی حوکم پیښ می‌کافیللی که‌وتووه، کتبه‌که واقیعه‌تی ئینو زه‌فر بۆ ده‌ستبردن بۆ هونه‌ری بڼچینه‌ی حوکم دهرده‌خات، هه‌روه‌ها ده‌سپیشخه‌ر بووه له ئاماژه‌کردن بۆ به‌کاره‌یتانی هیز له سیاسه‌تی گه‌لاندا.^(۱)

کتبه‌کانی دادوه‌ری (القضاء):

وه‌کو: (تبصرة الحکام) ی ئینو فهره‌حون، هه‌روه‌ها (معین الحکام) ی ته‌رابلوسی، که به‌شیکیان بۆ باسکردنی سیاسه‌تی شه‌ری و جینه‌جی‌کردنی له بواری دادوه‌ریدايه، به‌تایبه‌تی له به‌کاره‌یتانی تۆله‌ی قورسدا. کتبه‌کانی باج و ده‌سکه‌وت:

وه‌کو: کتبی: (الخراج، أبي يوسف) که له سالی (۱۹۲ک) مردووه، له سه‌ره‌تای ئه‌و نووسراوانه‌یه که تایبه‌ت کراوه به سیسته‌می دارایی ده‌وله‌تی ئیسلامی و ته‌وه‌ری سه‌ره‌کیه‌ تیدا، هه‌روه‌ها ده‌ستی بردووه بۆ چه‌ند بابه‌تیکی وه‌کو: بژیوی دادوه‌ره‌کان و کارمندان و سه‌ره‌رشتی چه‌پسیه‌کان، هه‌روه‌ها کتبی: (الأموال، أبو القاسم بن سلام)، که له سالی (۲۲۴ک) مردووه، زیاتر رېڤازی فهرمووده‌گه‌رایي به‌سه‌ردا زاله.

کتبه‌کانی میژووی ئه‌ده‌بی و ئیداری:^(۲)

له لایه‌که‌وه په‌یوه‌ندیان به سیاسه‌ته‌وه هه‌یه، چونکه میژووی رابردووی مروّقایه‌تیمان وه‌ک خوی ئه‌خاته پیښ چاو، له‌کاتی‌کدا سیاسه‌ت بایه‌خ به‌وه ده‌دات چۆن دواړوژ دروست بکات، له‌کاتی‌کدا ئه‌رکی سیاسي ئه‌وه‌یه

^۱ العاتري، علي السلطاني، "فن السياسة عند ابن الظفر العربي الصقلي"، مجلة شؤون الإجتماعية، الشارقة، جمعية الإجماعيين، السنة (۳۳)، العدد (۱۲۹)، ۲۰۱۶م، ص ۱۶۱.

^۲ بۆ زانیاری زیاتر بره‌وه:

- عثمان، محمد فتحي، من أصول الفكر السياسي الاسلامي، دراسة حقوق الانسان، رئاسة الدولة (الإمامة) في ضوء شريعة الإسلام وتراثه التاريخي والفقهی، بیروت: مؤسسة الرسالة، ۱۹۸۴م، ص ۳۴.

شویننه‌واری ریکه‌ره‌کانی رابردوو دهر بخات، بۆ ئه‌وه‌ی بزانی له داهاتوودا چی بکات، له لایه‌کی تریشه‌وه ئهم نووسراوانه په‌ره‌سه‌ندنی سیسته‌می سیاسی ئیسلامی دهرده‌خن، که بابته‌کانی ده‌بن به‌چهند به‌شیکه‌وه، هه‌ندیکیان تیکرا وه‌کو: (نهاية الأرب في فنون الأدب) و کتییی نوه‌یری، که سالی (٧٢١ ک) مردوو، بایه‌خیان به‌میژووی ئه‌ده‌ب داوه، هه‌ندیکی تریان وه‌کو کتییی: (صبح الأعشى في صناعة الإنشاء) ی قه‌لقه‌شه‌ندی که سالی: (٨٣٢ ک) مردوو، بایه‌خی به‌نامه‌گۆرینه‌وه‌کانی ناوخوی ده‌وله‌تی ئیسلامی داوه، که چه‌ندین به‌لگه‌نامه‌ی گرنگی تیدایه، هه‌ندیکیان لایه‌نی ئیداری ده‌وله‌تی ئیسلامی زه‌ق کردۆته‌وه وه‌کو: (الفخري في الآداب السلطانية والدول الإسلامية) ی محهمه‌دی کوری عه‌لی ته‌باته‌با، ناسراو به‌ئینو ته‌قته‌قی. هه‌ندیکی تریان لایه‌نی په‌یوه‌ندییه دیپلوماسیه‌کانی زه‌ق کردۆته‌وه وه‌کو: (رسل الملوك ومن يصلح للرسالة والسفارة) ی ئیبنولفه‌را له: (سه‌ده‌ی چواری کۆچیدا) بووه.

سێیه‌م: به‌لگه‌کانی سیاسه‌تی شه‌رعی:

کۆمه‌لیک به‌لگه‌هیه‌ که ده‌کریت بۆ دوو به‌ش پۆلین بکړین، به‌شی یه‌که‌م: پشته‌ستنی سیاسه‌تی شه‌رعی بووه به‌چه‌مکه گشتیه‌کانی ته‌شریع، به‌شی دووهم: پیاده‌کردنی پیغه‌مبه‌ر و (درودی خوای له‌سه‌ر) هاوه‌له‌کانی بووه به‌بنه‌ماکانی سیاسه‌تی شه‌رعی، ئهم دوو به‌شه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سیاسه‌تی شه‌رعی نه‌خشه‌یه‌کی تۆکمه‌یه جگه له تیگه‌یشتن له ئاکاره‌کانی موشه‌ریع له یاسادانان، پشت ئه‌ستوریشه به‌ئجماع، که ئهمه به‌لگه‌یه‌کی به‌هیزه له‌سه‌ر بنه‌مای سیاسه‌تی شه‌رعی.

به‌لگه‌کانی چه‌مکه گشتگیره‌کانی ته‌شریع:

سیاسه‌تی ته‌شریع پشت به‌چه‌مکه گشتیه ته‌شریعییه نه‌گۆره‌کان (القطعية) و به‌ها ته‌شریعییه مه‌زنه‌کان ده‌به‌ستیت، که یه‌که‌یه‌کی ته‌شریعی دروست ده‌کات که لی‌ده‌رچوونیان، یان ده‌ستلی‌هه‌لگرتیان نییه، له هه‌ندیک بارودۆخدا هه‌ر حوکمیکی شه‌رعی جیه‌جی‌کردنی بیه‌ته هۆی سه‌رپی‌چیکردنی ئه‌و یه‌کتیه

تەشرىعىيە، دەبىتتە پىچەوانەى وىستى دانەرى شەرىع، بۆيە ئەبى ھەموار بىكرىتەو ھە جۆرىك بىگونجىت لەگەل وىستى دانەرى شەرىعدا و ھەھا تەشرىعىيەكان بپارىزىرئەت لە دەستكارى كردن.^(۱)

گشتگىر (كلى): چەمكىكى زىھنىى پووتە (ذهني مجرد)، لە دەرهوھى بەشەكانى بوونىكى مەدى بەرجەستەى نىيە، وەكو: دادگەرى، بەزەبى، براىەتى، ئەگەر بتەوئەت لەناو كۆمەلگەدا ئاماژە بۆ بەزەبى، يان دادگەرى، يان ئازايەتى بکەيت، ئەو ھە يەكئەك لەو ناوانەو شتەكى مەدى بەرجەستەت دەستت ناکەوئەت تا ئاماژەى بۆ بکەيت، بەلام ئاماژە بۆ ئەنجامە بەرجەستەكانى دەکەيت، نمونەى شوئىنەوارى بەزەبى و دياردەكانى: بەزەبى دايكە بۆ منالەكەى، يان بارانبارىن بەزەبىەكى خودايە بۆ دروستكاروھەكانى، يان بەزەبى بالەندە بۆ بىچووھەكانى، ھەموو ئەمانە بەشتىكەن لە مەبدەئىكى گشتگىر كە بەزەبىە.

بەلام يەكئەتە تەشرىعى، مەبەست پىى كۆکردنەوھى ھەموو ئەو دەقانەيە پەيوەندىيان بە بابەتئەو ھەيە بەبى ئاوردانەو ھە چەمكە گشتىيەكە، تەنھا لەسەر ھەندىك بەلگەى جوزئى ناوہستت، وەكو بەزەبى و لادانى سەغلەتى (رفع الحرج).

قورئانى پىروژ ژمارەيەك چەمكى گشتگىرى لەخۆ گرتووە، سەرھنجى بەندەكانى راکئشاوە بۆ ئەو پەيوەندىيەى لەنئوان ئەو چەمكە گشتگىرانە و جوزئىاتەكانىدا ھەيە، خواى بالادەست لەبارەى رىگەپىدانى تەيەمومەو ھە ئەفەرموئەت: ﴿أَوْ لَمْ تُنْمِئُوا النَّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (المائدة: ٦). واتە: يان بەر ئافرەت كەوتبوون و ئاوتان دەست

^۱ چارەسەرى لانەدان لە بنەما شەرىعەكان، يان بوونى دەستەيەكى شەرىعەزانە لە دەسەلاتى ياسادانان كە رىگە نەدات ھىچ ياسايەك دەرچىت پىچەوانەى بنەما نەگۆرەكانى شەرىعەت بىت، يان دانانى چوارچىوھەكە لە دەستوورى ولاتدا، ھەر ياسايەك پىچەوانەى دەستوور بوو لەلایەن دادگای دەستورىيەو ھەلوەشنىرئەتەو. بەم شىوھە وەحدەى تەشرىعى دەپارىزىرئەت. وەرگىز.

نه ده که وت (بۆ خوشتن یان بۆ دهستنوێژ، ئه و کاته دهتوانن) به خاکیکى پاک تهیه موم بکه ن (واته له پى دهستان به ئاسته م بمالن به خاکدا) و بیهینن به پرووخسار و دهستاندا (تا ئانیشتان)، خوا نایه ویت له ئایندا تووشى سه غله تی و ناره حه تیتان بکات، به لکو دهیه ویت پاک و خاویتان بکات (له پوالت و ناوه پوکدا) و دهیه ویت ناز و نیعمه تی خویتان به سه ردا ته واو بکات، بۆ ئه وهى سوپاسگوزار بن.

﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ﴾، دواى ئه وهى به دهق باسى حوكمى تهیه مومى كرد، ئه وهى پوونكرده وه حوكمیکى جوزئى هیه كه تهیه مومه، ئه م حوكمه جیبه جیكردنى بنه مایه كى گشتگیره، كه هه لگرتنى حه رج و ناره حه تییه، هه روه ها ئایه ته كه ئاگادارییه كى تیدایه، ئه ویش ئه وهیه ئه م کارئاسانییه به تهیه موم دانراوه، ئاسانكردنى هه ر حوكمیکى تر به دواى خویدا ده هیئت جیبه جیكردنى ببیته هوى سه غله تی، یان به دینه هیئانی به رژه وه ندی، ئه وهى چاوساغیمان ده کات بۆ ئه م ئه نجامه دارشتنى ئایه ته كه یه، له بهر ئه وهى له ئایه ته كه دا وابه سته كه ی (المتعلق) لابراره، ئایه ته كه نالیت: خوا نایه ویت تووشى سه غله تی نه بن له پاک و خاویتیدا، یان له خواپه رستیدا، به لکو دارشته كه به شیوه یه كى گشتى هاتوه، بۆ ئه وهى چاره سه ره كه هه موو حوكمیکى شه رعى له عیباده تدا، یان له كرىن و فروشتندا، یان له په یوه ندىیه نیوده وه له تییه كاندا، یان له بارى كه سیتیدا بگریته وه، ئه گه ر جیبه جیكردنى حوكمه كه ئه بوو به هوى ناره حه تی و سه غله تی.^(۱) له كاتى جیبه جیكردنى جوزئییه كاندا ئاوردانه وهى موچه هید بۆ ئه م بنه ما گشتییه كى كاركرده به بنه ماى یه كیتى ته شریعى.

"به ها مه زنه كان" و "وه حده ی ته شریعى" له م خالانه ی خواره ودا ده رده كه ویت:

^۱ الكيلاني، ابراهيم زيد، خصائص الأمة الحضارية كما تعرضها سورة المائدة، عمان، جمعية المحافظة على القرآن الكريم، ٢٠٠٤، ج ٣ - ٤، ص ١٣.

"چه مکه گشتییه کان" و "بنه ما گشتگیره کان" که له قورئاندا هاتوو^(۱) وهکو: بنه ما "رفع الحرج" لادانی سه غله تی، یان "رفع الضرر" لادانی شوینه وارهکانی زیانگه یانندن و پیگریکردن له هۆکارهکانی، ههروهها مه بهسته شه رعییه باوهکانی وهکو: "الضروریات" ناچاریه کان، "حاجیات" پیداو یستییه کان، "تحسینات" په سهنده کان. ئەم چه مکانه قورئانی پیروژ ره چاوی کردوون و له هه ندیک له ئە حکامه کانیدا نموونه ی بو هیناوه ته وه، ئەم چه مکانه رپیشاندهری دادگهری و به رژه وه نندین، موجه ته هید له کاتی جیه جیکردنی دهقه کاند که لک له م چه مکانه وهرده گریت، جگه له وهی که زوری ک له چه مکه گشتییه کان سونه ته پیروژهکانی پیغه مبه ر (درودی خوی له سه ر) به دریزی باسی لیانه وه کردوو، کارکردن به م چه مکانه ده بی له کاتی جیه جیکردندا ره چاوی هاوکی شه ی نیوان بنه ما ی مه بهسته شه رعییه کان تیدا بگریت، ئەم چه مک و "بنه ما گشتگیرانه" هه موو لقه کان ی تر به به شیک له خوی داده نیت، پرونه هه موو کات جوزئییه کان به ته واوه تی واتای گشتگیر هه لده گرن، هه رکاتی ک موجه ته هید تینی نی کرد له بهر هه ندیک بارودوخ کارکردن به جوزئی ده بیته هو ی له ده ستدانی گشتگیر، ئە وکاته بو ئە وهی گشتگیره که کار بکات له جوزئییه که دا و بو کارکردن به گشتییه که ده بی حوکه مه که بگوریت.^(۲)

حوکه جوزئییه نه گوره کان (القطعیة)، ئە وانه به ده قیکی تاییه تی له قورئانی پیروژدا هاتوون، به دارشتنکی روون و ئاشکرا تا به زوره ملی تاییه ت نه کرین، یان ته ئویل و لیکدانه وهی تری بو نه کریت بو شتیک مه بهستی خاوه نی شه ر نه بووه و دژ بی ت به ویستی موشه رپیع و خاوه نی یاسا. له نموونه ی ئە و دهقه جوزئیانه ی که په یوه ندیان به سیسته می گشتی شه رعییه وه هیه، یان به ستراوه به و په یوه ندییه به هیزانه ی خاوه نی شه ر بو توکمه کردنی نیوان کو مه لگه وهکو خیزان دایناوه، که خاوه ن شه رعی حه کیم و دانا به جوریک روونی کردو ته وه بواری تاییه تکردن و ته ئویلکردنی نه هیشتو ته وه، یان

^۱ الشاطبی، أبو اسحاق ابراهیم بن موسی. الموافقات فی أصول الشریعة، شرح: عبد الله دراز، بیروت: دار المعرفة، ۱۹۹۴م، ج ۱ - ۲، ص ۴۲۷ - ۴۲۸.

^۲ المرجع السابق، ج ۳ - ۴، ص ۱۳.

حوکمه‌کانی تۆله‌ی تاوانه‌کانی جه‌ریمه، وه‌کو زیناو دزی، ئەم حوکمانه به یه‌کلاکه‌روه هاتون، پینگه‌ی گوپین، یان له جینگه‌ی ئەوان پینگه‌ی دانانی حوکمیکه‌ی تری نییه، چونکه چه‌ندین به‌رژه‌وه‌ندی نه‌گوپری کۆمه‌لگه‌یان پیوه به‌نده.

ئەو ده‌قانه‌ی وه‌کو ته‌شریع گشتین، نه‌ک وه‌کو زمانه‌وانی، ئەویش ئەو ده‌قانه ده‌گریته‌وه په‌یوه‌ندیان به به‌رژه‌وه‌ندییه نه‌گوپه‌کانی مرو‌قایه‌تیه‌وه هه‌یه، وه‌کو خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النحل: ۹۰). واته: به‌راستی خوا فه‌رمان ده‌دات به دادپه‌روه‌ری و چاکه‌کاری و یارمه‌تیدان و به‌خشنده‌یی به خزمان و قه‌ده‌غه له گونا‌هو تاوان و ده‌ستدریژی ده‌کات (بو سهر مال و نه‌فس و ناموس) و ئامۆژگاریتان ده‌کات بو ئەوه‌ی یاداوهری وه‌ربگرن و تیفکرن و (ههر چاکه‌بکه‌ن).

یان بنه‌مای هاوکاری، وه‌کو خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (المائدة: ۲). واته: یارمه‌تی و کۆمه‌کیی یه‌کتر بکه‌ن له‌سه‌ر چاکه و خواناسی، نه‌که‌ن یارمه‌تی و کۆمه‌کی یه‌کتر بکه‌ن له‌سه‌ر گونا‌هو ده‌ستدریژی، له خوا بترسن و پارێزکار بن، چونکه به‌راستی خوا زۆر به‌تووندی تۆله ده‌سینیت.

مه‌به‌ستی خاوه‌نی شهرع له‌م ده‌قانه‌دا پروونه، ئەبێ پارێزگاری لی‌بکریت، بو ئەوه‌ی پارێزگاری له قه‌واره‌ی سیاسیی، ئابووری، مرو‌قایه‌تی، کۆمه‌لایه‌تی ئوممه‌ت بکریت، ئەم به‌ها ته‌شریعیه‌ گه‌ورانه، په‌نگدانه‌وه‌ی بنه‌مای ده‌ستووری ته‌شریعی ئیسلامیه که قبولی گوپان و ده‌ستکاریکردن ناکه‌ن ﴿وَلَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ﴾ (الأنعام: ۳۴).

سه‌ره‌پای ئەوه‌ی ئەم بنه‌مایانه بالیان کیشاوه به‌سه‌ر هه‌موو لقه‌ جو‌زئیه‌کانی تردا، هه‌روه‌ها به‌سه‌ر ئەو ئیجتیهاده‌ی رای مو‌جته‌هیدی تێدایه و ئاراسته‌ی ده‌کات، شایانی ئەوه‌یه توێژه‌ران له پۆلینکردندا له پله‌ی یه‌که‌مدا

دایینن، دورهینی^(۱) نو بنه‌مای گه‌وره‌ی له ده‌قه گه‌وره‌کان ده‌ره‌یناوه، که بنه‌مای دادگه‌ریی ره‌هان، به جوړیک تاک و کومه‌لگه به‌هوی جیاوازی ئاین، یان په‌گه‌ن، یان زمان، یان په‌نگه‌وه سته‌میان لینه‌کریټ، هه‌روه‌ها بنه‌مای یه‌کسانی به‌تایبه‌ت له‌به‌رده‌م دادگادا، هه‌روه‌ها بنه‌مای ئازادی که به‌رانبه‌ر کومه‌لگه و مرو‌ق‌ایه‌تی هه‌ست به به‌رپرسیاریتی بکات، نه‌ک به واتای ئازادی په‌های تاک که ئازادی له حه‌زه‌کانی خویدا ده‌بینته‌وه، هه‌وه‌ها نه‌ک ئه‌و جوړه ئازادییه‌ی به‌واتای خو ده‌ربازکردن له ده‌سه‌ل‌اته خو‌سه‌پینه‌کان دیت، وه‌کو ئه‌وه‌ی له سه‌ره‌تای شو‌پشی فره‌نسیدا باو بوو، چونکه له ئیسلامدا خو‌سه‌پینی و سته‌م نییه، هه‌روه‌ها بنه‌مای شورا له سایه‌ی بنه‌ما ته‌شریعه‌کاندا، ده‌رگای ئازادی سیاسی و ته‌شریعی و فره‌یی ده‌کاته‌وه.

هه‌ر له‌و بنه‌ما گشتیانه بو ده‌سته‌به‌رکردنی ئازادی تاک و به‌رژه‌وه‌ندی کومه‌لگه، وه‌کو یه‌ک ئالو‌گو‌رکردنی به‌رپرسیاریتی له‌نیوان تاک و ده‌سه‌ل‌اتا، هه‌روه‌ها له‌و بنه‌مایانه دو‌پا‌ت‌کردنه‌وه‌ی پشتیوانی ده‌سه‌لاتی حوکمران و بنه‌مای ده‌سته‌به‌رکردنی به‌رپرسیاریتی کومه‌ل‌ایه‌تی و سیاسی، که هه‌ندی‌ک ئه‌رک ده‌خاته ئه‌ستوی تاک به‌رانبه‌ر کومه‌لگه و ده‌وله‌ت ده‌بی جینه‌جییان بکات، هه‌روه‌ها بنه‌مای خاوه‌نداریتی تاک و بنه‌مای خاوه‌نداریتی گشتی و بنه‌مای هی‌ز به هه‌ردوو لایه‌نی ماددی و مه‌عنه‌وییه‌وه و به‌شیوه‌یه‌ک چه‌مکی هی‌ز له‌گه‌ل هه‌ر سه‌رده‌می‌کدا بگو‌نجیت، وه‌گه‌رنا هی‌زه‌که ده‌گو‌ریت بو لاوازیی.^(۲)

جو‌ری دو‌وه‌م له به‌لگه‌کان: جینه‌جی‌کردنی بنه‌ماکانی سیاسه‌تی شه‌ریعی: له جینه‌جی‌کردندا هه‌ندی‌ک له ژیا‌نی پی‌غه‌مبه‌ری ئازیز و (درو‌دی خا‌وی له‌سه‌ر) سونه‌ته‌کانی موشه‌پیع و کرداری هه‌ندی‌ک له ها‌وه‌له‌کان ده‌خه‌ینه پیش چاو، هه‌موو ئه‌مانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ری‌گه‌پیدانی کاری سیاسی، چونکه جینه‌جی‌کردنه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری ئازیز و ها‌وه‌له‌کانی به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سیاسه‌تی ته‌شریع به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پلانیکی ته‌شریعی راست و به‌جیه،

^۱ الدیني، خصائص التشريع الاسلامي في السياسة والحكم، مرجع سابق، ص ۱۸۶.

^۲ المرجع السابق، ص ۱۷۸.

ههروهها کۆدهنگی ئهوان دووپاتی کردۆتهوه، سههرهپای ئهوهی سونهتهکانی موشهپیع له یاساداناندا پشتیوانی بیهمای سیاسهتی تهشریع دهکاتهوه. له بهدواداچوونی میتۆدی پیغهمبهر و (درودی خوای لهسه) هاوهلانی (خوا لیمان رازی بیت)، ئهگهینه ئهوه ئهجامههی که "یهکیتی تهشریعی (الوحدة التشريعية) و پایه گهورهکانی" که لهم سئ سههرچاوهیه که له دهقه گشتیهکان و بیهما مهعنهویه گشتیهکان و دهقه جوزئییه قهتعییه نهگۆرهکان وهرگیراون: کۆی گشتیان له کاتی نهبونی دهقدا بال دهکیشن بهسههر پرۆسهی ئیجتیهادا، یان لهو شوینانهی دهق هیه دهق بال دهکیشیت بهسههر پرۆسهی جیهیجیکردندا، ههر کاتیک جیهیجیکردنی ئهحکام له ههر بارودۆخیکدا بوو به هۆی لهدهستدانی ههر یهکیک لهم بهها گهورانیه تهشریع، ئهوه سیاسهتی شههعی له ریگهی میکانیزمهکانی وهکو: پهسهندکردن (الإستحسان) ریگری له بههانه (سد الذرائع) ریگری له نارهوایی و ستهم (منع التعسف) و چاودیری هاندهرهکان (مراقبة البواعث) بو ئهوهی پیکدادان نهبیست و بو پاراستنی مهبهستهکانی خاوهنی شههع نیوهندگیری دهکات. ژمارهیهک جیهیجیکردن دههتین که له کاتی جیهیجیکردندا بالادهستی بهها مهزنهکانی تهشریع بهسههر ئیجتیهادا دهردهخات.

جیهیجیکردنهکانی ژیاپی پیغهمبهر (درودی خوای لهسه):

کوژرانی کهعبی کوری ئهشههف لهلایهن موحهمهدی کوری مهسلهمهوه:^(۱)

^۱ بهدریژی تهماشای ئه سههرچاوانه بکه:

- البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب المغازی، باب: قتل کعب بن الأشرف، ص ۷۶۶، حدیث رقم: (۴۰۳۷)، ههروهها تهماشای:
- القشیری، أبو الحسین مسلم بن الحجاج، صحیح مسلم، اعتنی به: أبو صهیب الکریمی، بیروت: بیت الأفكار الدولیه، ۱۹۹۸م، کتاب الجهاد والسير، باب: قتل بن الأشرف، ص ۷۴۸ - ۷۴۹، حدیث رقم: (۱۸۰۱).

- ابن هشام، عبدالملک بن هشام الحمیری، السیره النبویه (سیره ابن هشام)، تحقیق: مصطفی السقا و ابراهیم الأبیاری، و عبد الحفیظ الشلبی، بیروت: دار الخیر، ۱۹۹۰م، ج ۳، ص ۴۵ - ۴۷.
- ابن کثیر، أبو الفداء اسماعیل بن عمر، السیره النبویه، "سیره ابن کثیر"، تحقیق: مصطفی عبدالواحد، القاهرة، مطبعة عیسی البابی الحلبي، ۱۹۶۴م، ج ۳، ص ۱۰.

له کتیبه‌کانی سیره‌دا هاتوو: که‌عبی کوڤی ئه‌شرف ئازاری پیغه‌مبه‌ری ئه‌دا، قه‌لاکه‌ی کردبوو به‌ شوینی پیلانگیران دژ به‌ ده‌وله‌ته ئیسلامیه تازه‌که، دوا‌ی سه‌رکه‌وتنی موسلمانان له‌ به‌ردا ئیش و ئازاره‌کانی زۆرت‌ر بوو، ده‌چوو بۆ مه‌که‌ و ڤاگۆڤینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ده‌کردن و به‌ ئاشکرا دژایه‌تی ئیسلامی ده‌کرد، قسه‌ی ناشیرینی به‌رانبه‌ر به‌ ڤیاوان و ئافره‌تانی موسلمان ده‌کرد، ئه‌وه‌نده‌ی بۆی بکرایه‌ هه‌موو ئامرازیکی مادی وه‌کو هاندانی هۆزه‌کان، دژ به‌ موسلمانان به‌کارده‌هینا، ئازاره‌کانی له‌ سنوور ده‌رچوو بوو، بۆیه پیغه‌مبه‌ر (درودی خوی له‌سه‌ر) فهرمووی: که‌سێک هه‌یه بۆ که‌عبی کوڤی ئه‌شرف؟ ئه‌و خوا و پیغه‌مبه‌ری ئازارداوه، محهمه‌دی کوڤی مه‌سه‌له‌مه‌ وتی: حه‌ز ده‌که‌یت بیکوژم؟ فهرمووی: به‌لێ، وتی: ده‌ ڤیگه‌م بده‌ شتیک بلیم، وادیاره‌ محهمه‌د بۆ ئه‌وه‌ مۆله‌تی وه‌رگرتوو له‌ی ئه‌و سکا‌لا له‌ پیغه‌مبه‌ر بکات و بۆ خه‌له‌تاندنی که‌عب ڤه‌خه‌نه‌ له‌ هه‌ندیک له‌ هه‌لوسته‌کانی بگری‌ت. پیغه‌مبه‌ر ڤیی وت بلی، له‌ گیرانه‌وه‌که‌ی ئیبنو که‌سیردا^(۱) "چیت ڤیباشه‌ بلی"، محهمه‌دی کوڤی مه‌سه‌له‌مه‌ وتی: ئه‌م ڤیاوه‌ - واته‌ پیغه‌مبه‌ر - به‌ داوا‌ی یارمه‌تی و سه‌ده‌قه‌ ماندووی کردوین، له‌ شیکردنه‌وه‌ی ئیبنو حه‌جهدا: "هاتنی ئه‌م ڤیاوه‌ بۆ ناومان کاره‌ساتی بۆ هیناوین، عه‌ره‌ب دژایه‌تیمان ده‌که‌ن، هه‌موویان یه‌که‌هنگن به‌رانبه‌رمان"، له‌ی واقیدی: "که‌عب وتی به‌ ئه‌بو نائله^(۲) ناودلی خۆتم ڤی بلی، ده‌تانه‌وێت چی له‌گه‌ل بکه‌ن؟ وتی: ڤشتبه‌ردانی و وازلیه‌ینانی، وتی: خۆش‌حالت کردم".^(۳) محهمه‌دی کوڤی مه‌سه‌له‌مه‌ چوو بۆ له‌ی که‌عب ڤلانیکی دانا، که‌عبی کوڤی ئه‌شرفی ڤیخه‌له‌تاند، قسه‌ی نه‌شیوا‌ی به‌رانبه‌ر پیغه‌مبه‌ر کرد، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی دلی ڤر بوو له‌ خۆشه‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی.

^۱ ابن کثیر، السیره النبویه "سیره ابن کثیر"، مرجع سابق، ج ۳، ص ۱۰.

^۲ سیلکانی کوڤی نائله، یه‌کیکه‌ له‌ هاوه‌لان، هاوڤی محهمه‌د بوو له‌ کوشتنی که‌عبی کوڤی ئه‌شرفدا، وه‌رگیر.

^۳ ابن حجر العسقلانی، أبو الفضل أحمد بن علي، فتح الباري بشرح صحيح البخاري، الرياض: بيت الأفكار الدولية، ۱۹۹۹م، کتاب المغازی، باب: قتل کعب بن الأشرف، ج ۲، ص ۱۷۹۰، شرح حدیث رقم: (۴۰۳۷)،

ئامانچ له هېنانه وهی ئهم به لگه یه ئه وه یه: قسه ی نه شیاو به ران بهر به پیغه مبه ر (درودی خوای له سهر) له گه وره ترین خراپه کانه، چونکه قسه وتن به خودی پیغه مبه ر به سوکایه تی کردن به خودی په یامه که ی و ته شرع داده نریت، ئه مه ش وای له پیغه مبه ر (درودی خوای له سهر) کرد داوا له هاوه لانی بکات خراپه ی که عبی کورې ئه شرف ریشه کیش بکن.

بۆ ریشه کیشکردنی ئه و خراپه یه، پیغه مبه ری ئازیز ریگه ی به محه مه دی کورې مه سله مه دا چی پی باش بوو ده رباره ی پیغه مبه ر بیلیت، به ئاشکرا ده بینن پیغه مبه ر (درودی خوای له سهر) میتو دیکی جیه جی ده کرد هاو کیشه بوو له نیوان خراپه و به رژه وه ندیدا، ئه و تای به رژه وه ندیه که ی گران کرد و ئه وی هه لېژارد، هه رچه ند له به رچاو به دیه یانی تیوه گلانی حه رامیکی تیدا بوو، به لام ئه و حه رامه به رژه وه ندیه بالاکه شار دییه وه، ئه مه له جیه جی کرده کانی سیاسه تی شه رعیه یه، کاری سیاسه تی شه رعی له پیناو پاریزگاریکردن له مه به سته گه وره کانی شه ریه ته بۆ ئه وه ی زایه نه بیئت، ئه ویش له ریگه ی شیکر د نه وه ی جوزئی به کوللی و کوللی به جوزئی ده بیئت، هه روه ها ئهم هه نگاوه بۆ پاریزگاریکردن بوو له پیگه ی ئیسلام و قه واره ی ئوممه ت و ده ولته ته لاوه که ی، بۆیه سیاسه ت هه لسه نگاندن له نیوان به رژه وه ندیه کانددا ده کات، ئه مه ش هه لاویرانیکی جوزئی له حه رامه ئه صلیه گشتیه که له پیناو به رژه وه ندیه کی په سهند کراودا!.

تیکدانی که عبه:

له فه رمووده ی صه حیحا هاتوه، پیغه مبه ر (درودی خوای له سهر) به دایکمان عائیشه ی وت: "لَوْلَا حَدَاثَةُ عَهْدِ قَوْمِكَ بِالْكَفْرِ لَنَقَضْتُ الْكُعْبَةَ، وَلَجَعَلْتُهَا عَلَى اَسَاسِ اِبْرَاهِيمَ".^(۱) واته: ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه گه له که ت ده میک نییه وازیان له کوفر هیناوه، که عبه م تیکده دا و له سهر بناغه ی ئیبراهیم دروستم ده کرده وه.

^۱ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب: العلم، باب: من ترک بعض الاختیار مخافة أن یقصر فهم بعض الناس عنه فیقعوا فی أشد منه، ص ۵۰، حدیث رقم: (۱۲۶)، دووباره ته ماشای:

ئەم فەرموودەيە ھەلسەنگاندن لە نێوان بەرژەوہندی ئەصلی و ئەنجامی جێبەجێکردن و ئاکامەکەیدا دەکات، لە ئەنجامی جێبەجێکردنی ھوكمی ئەصلی بەرہەککەوتنیک لە نێوان بنەمای بەرژەوہندییەکاندا پەیدا دەبێت، بارودۆخی تازە کە لە ئەنجامی بەرہەککەوتنی جێبەجێکردنەوہ کە نزیکى سەرەدەمی ئەو کۆمەلگەییە بە کوفر پەیدا دەبێت و سەرەدەکشیت بۆ کۆمەلە ئەنجام و داخوارییەکی تازە، دەخواریت ھەلسەنگاندن لە نێوان بەلگەى ھوكمە ئەصلیەکە کە تیکدانى کەعبەيە و ئەنجامە تازەکە کە فیتنەيە بکات، ئەم واتایە بە پرونى دیار بووہ لە زینى ئیمامى بوخاریدا رەحمەتى خوای لیبت، کە لیکدانەوہى واتای فەرموودەکەى بەم شیوہە کردوہ: "دەستەلگرتن لە ھەندیک خواستەکان، لە ترسى ئەوہى ھەندیک خەلک لى تینەگەن و بکەونە ھەلەى گەورە ترەوہ".

ئینو حەجەر بەم شیوہە لیدوانى لەسەر ئەم فەرموودەيە ھەيە کە دەلیت: "لەمەوہ ئەوہ وەرەگیریت، واز لە بەرژەوہندیەک بێت بۆ دنیابوون لەوہى نەکەویتە خراپەيەکەوہ، بۆ نمونە وازەینان لە رێگرى لە کارىکى ناپەسەند لە ترسى ئەوہى بکەویتە کارىکى ناپەسەندترەوہ".^(۱)

راڤەکەى بوخارى بۆ فەرموودەکە ئەوہ دەرەخات لە ترسى ئەنجامى خراپ، دەسەلاتەکانى موحتەیدى بەرتەسكى کردۆتەوہ، موحتەید ھەندیک لە خواستە رێپیدراوہکانى وازلیدینیت، لە ترسى ئەوہى بکەویتە تووندترەوہ، لەکاتیکدا وازەینان لە رێگەپیدراو رێگەپیدراوہ، ئایا واجب وازلیدینیت لە ترسى ئەوہى بکەویتە تووندتر و قایمترەوہ؟ ئەمە بوخارى رێگەچارەى بۆ نەدۆزیوہتەوہ، لە دەستەواژەکەيەوہ وادەردەکەویت ئەو شتى و نالیت.

- القشيري، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: الحج، باب: نقض الكعبة وبنائها، ص ۵۲۶، حديث رقم: (۱۳۳۳).

^۱ ابن حجر العسقلاني، فتح الباري بشرح صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: العلم، باب: من ترك بعض الاختيار مخافة أن يقتصر فهم بعض الناس عنه، فيقعوا في أشد منه، ج ۱، ص ۳۵۲، شرح الحديث رقم: (۱۲۶).

چۆنیه تی به لگه هینانه وه لیژدها له وه دایه که فیهی جیه جیکردن وه کو فیهی ته شریع نییه، جیه جیکردنی میکانیکی کاریکی ناپه سنده، چونکه هندی کات له بارودوخی جیه جیکردندا به هوی ناروونی بارودوخ و پالنه ره کانه وه، جیه جیکردنه که پیچه وانیه مه به سستی موشه پیه، ئه مهش واده کات ئه مه به سته نه یه ته دی که حوکمه که ی بو دانراوه، ئه وکاته جیه جیکردنی میکانیکی سهرده کیشیت بو ئه نجامیک پیچه وانیه مه به سستی خاوه نی شه ره، جاری واهیه ئه نجامدانی کاریک واجبه، به لام له ئه نجامدا سهرده کیشیت بو حه رام، بو نمونه: خواردنی حه رام بو که سی ناچار کاریکی ئاره زوومه ندانه نییه، به لکو زوره ملییه و ده بی ئه نجام بدریت، چونکه نه خواردنی ده بیت هۆکاری مردن، ئه مه سهره نجامهش دژه له گه ل ئه مه به سته ی خواردنی مرداره وه بووی بو حه لال کراوه، خواردنی مرداره وه بوو له بهر زیانه کانی ریگه ی لیگیراوه، به لام له کاتی ناچاریدا، خواردنی ریگه یه که بو مانه وه ی که سیک، بویه خواردنه که واجب کراوه.

ئه مه ریگه چاره یه پرسیاریک ده هینیته پیشه وه جیه ی بایه خ پیدانه، ئه ویش ئه وه یه بارودوخی تازه چۆن ده بیت هوی سهره لانی به لگه ی تازه؟ ئه مه بابته که میک نامۆ دیاره، چونکه به لگه له بارودوخدا سهره لانات، له بهر ئه وه ی به لگه قورئان و سوننهت و ئه وه سهرچاوانه یه له ئوصولی فیهی سله میتران.

بو روونکردنه وه ی ئالۆزییه که ده لیلین: ئه مه بابته شاتیبی له توژی نه وه یه کیدا له بابته ی: (المناط الخاص) دا^(۱) روونی کردوته وه که هندی که به لگه هیه بو کاتی ئاساییه ده توانین پئی بلین: "العزیمه"، ههروه ها هندی که

^۱ نمونه ی (تحقیق المناط) جا تایهت بیت به حوکمیکی تایه تی ئاساییه وه وه کو خواردنی مرداره وه بو، یان حوکمیکی سروشتی گشتی بیت، به مه شیوه یه یه:

خوای پاک و بیگهرد فه رمانی کردووه به شایه تی دوو که سی دادگه ر: (وَأَشْهَدُوا نَوِيَّ عَدْلٍ مِّنْكُمْ) (الطلاق: ۲). له بهر ئه وه ی واتای دادگه ری لای ئیمه جیگیره حوکمه که به به لگه ی شه رعی جیگیر بووه، شوینی حوکمه که ش (مناط الحكم) به و شیوه یه دیاریکردنی ئه وه که سانه یه صیفاتی دادگه ریان تیدا بیت. وه رگیز.

به لگه‌ش هه‌یه بۆ کاتی نائاساییه، ده‌توانین ناوی لَبَنَیْن (الرخصة)، بارودوخی ناچاری به لگه‌ی رِیگه‌پیدان و پوخسه‌ت ده‌هَیْنِیْتَه پَنشه‌وه که ئایه‌ته قورئانیه‌که فهرمویه‌تی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (البقره: ۱۷۳). واته: جا ئه‌گهر که سَیْک پیوستی ناچاری کرد به‌خواردنیان بی زیاده‌ره‌وی و له سنوور ده‌رچوون، ئه‌وه هیچ گوناھیکی له‌سه‌ر نییه، به‌راستی خوا زۆر لَیخۆشبوو و به به‌زه‌یی و دلۆقانه.

وه‌کو ده‌بیینیت بابه‌ته‌که دوو به‌لگه‌ی له‌باروه هه‌یه: به‌لگه‌یه‌کیان له حاله‌تی ئاساییه که دۆزینه‌ی شوین و سه‌رچاوه‌ی گشتی حوکمه‌که‌یه (المناط العام)، به‌لگه‌یه‌کیشیان له هه‌ندی‌ک حاله‌تی نائاسایدايه، ئه‌ویش دۆزینه‌وه‌ی شوینی حوکمکی تاییه‌تی (المناط الخاص)، ده‌بی موجه‌هید لیکۆلینه‌وه له و واقیعه بکات که حوکمه‌که‌ی به‌سه‌ردا جییه‌جی ده‌بیّت، تا بریار بدات کام سیاسه‌ت مه‌به‌ستی موشه‌ریع به‌دی ده‌هَیْنِیْت، هه‌روه‌ها کام به‌لگه به‌سه‌ر ئه‌و حاله‌ته‌دا جییه‌جی ده‌بیّت. له‌م باره‌یه‌وه ئیبنو ته‌یمیه ده‌لَیّت: "به ته‌ئکید که سَیْک شاره‌زای واقیعی خه‌لک نه‌بیّت و واجبه‌کانی دین نه‌زانیت، ئه‌وه ده‌رباره‌ی به‌نده‌کانی خواش حوکمه‌کانی خوا نازانیت، که ئه‌وه‌شی نه‌زانی ئه‌و کاته قسه و کرداری به نه‌زانینه، که سَیْکیش به‌بی زانیاری خواپه‌رستی بکات، ئه‌وه تیکدان و خراپکردنی زۆرت‌ره له چاککردنی".^(۱)

هه‌ندی‌ک کات بۆ هه‌ندی‌ک بابه‌ت دوو حوکم ده‌بیینیت که هه‌ردووکیان ده‌قیان له‌سه‌ره، یه‌کی‌کیان کار ئاسانی تیدایه، ئه‌ویتی‌ریان بریاری تووندوتۆل و یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ی تیدایه، وه‌کو خواردنه حه‌رامه‌کان، که ئایه‌ته‌که باسیکردوه وه‌کو خاوی بالاده‌ست ده‌فه‌رمویتی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنِزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (البقره: ۱۷۳). واته: (خاوی په‌روه‌ردگار) ته‌نها مرداره‌وه بوو و خوین و گوشتی به‌راز و ئه‌و مالاتانه‌ی که ناوی جگه له خاویان له کاتی سه‌ره‌بریندا له‌سه‌ر هینراوه، حه‌رامی کردوه لیتان، جا ئه‌گهر که سَیْک پیوستی ناچاری کرد به خواردنیان بی

^۱ الحراني، تقي الدين أحمد بن عبدالحليم بن تيمية، قاعدة في المحبة، تحقيق: محمد رشاد سالم، القاهرة: مكتبة التراث الاسلامي، ط ۱، (۱۴۰۳هـ / ۱۹۸۷م)، ص ۱۱۹.

زیاده‌پړوی و له‌سنور دهرچوون، ئه‌وه هیچ گوناځی له‌سهر نییه، به‌راستی خوا زور لیخوښو و به به‌زهی و دلوقانه.

ئه‌گه‌ر له ناچاریدا بویت، ئه‌وه حاله‌ته‌که به‌لگه په‌یوه‌ندیداره‌که چالاک ده‌کات و ده‌هینته پیښه‌وه، هه‌رکات ناچاریه‌که نه‌ما، حوکه ئه‌صلیه‌که ده‌گه‌رپته‌وه. هه‌ندی‌کار له هه‌ندیک باب‌ه‌تی نا‌اساییدا ده‌قی‌کمان به‌ده‌سته‌وه نییه، وه‌کو: به‌شداری سیاسی موسلمانان له هه‌ندی‌ک ولاتی غه‌یره ئیسلامیدا، له‌وانه‌یه هه‌ندی‌ک فهرموده هه‌بی‌ت به‌روالته ئه‌وه‌ی لیوه‌ربگیریت به‌شداری دروست نه‌بی‌ت، به‌لام به‌رژه‌وه‌ندی ری‌گه‌دان به‌به‌شداری‌کردن ده‌خو‌زی‌ت، ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندی‌یه له‌گه‌ل به‌رژه‌وه‌ندی گشتیدا تی‌ک هه‌ل‌کیش ده‌کریت وه‌کو خوی بالاده‌ست ده‌فهرمویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷). واته: (ئهی محمه‌د درودی خوی له‌سهر) ئیمه‌ تومان په‌وانه نه‌کردووه ته‌ن‌ها بۆ ئه‌وه نه‌بی‌ت که بیته په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان (جیهانی ئاده‌میزاد و گیاندار و پروه‌ک و په‌ری و... هتد).

لیرده‌ا به‌راورد له نیوان به‌لگه ئه‌صلی و ئه‌و به‌لگه‌یه‌ی به‌هوی بارودوخی تازه‌وه سه‌ریه‌له‌داوه ده‌کریت، دوی ئه‌وه به‌گویره‌ی پله‌ی گرنگ‌تر کام لایان په‌سه‌نده کاری پی‌ده‌کریت.

جیه‌جیکردنی تی‌گه‌یشتنی هاوه‌لان:

باب‌ه‌تی جیه‌جیکردنی حوکه‌کان له جه‌نگ و غه‌زادا:

کرداری هاوه‌له به‌ریزه‌کان و ابووه: "له غه‌زادا ده‌ست نه‌بر‌دریت" ^(۱) ئه‌وه ری‌ره‌وی عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب و حوزه‌یفه‌ی کو‌ری یه‌مان و ئه‌بو ده‌ردا

^۱ رواه أبوداود والترمذي، والنسائي بلفظ: لا تقطع الأيدي في السفر. وقال عنه الألباني: صحيح. أنظر:

- السجستاني، سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب: الحدود، باب: في الرجل يسرق في الغزو أقطع، ص ۴۸۲، حديث رقم: ۴۴۰۸.

- الترمذي، أبو عيسى محمد بن عيسى بن سورة. جامع الترمذي، بيروت، والرياض: بيت الأفكار الدولية، ط ۱، ۱۹۹۹م، كتاب الحدود، باب: ما جاء أن لا تقطع الأيدي في الغزو، ص ۲۵۵، حديث رقم (۱۴۵۰).

بووه، ئەم ھەلۆیستە ئاوەردانەو ھە بۆ ئەنجامی جێبەجێکردنی تێدایە، لەبەر ئەوەی بارودۆخی تازە کە: "غەزایە" کۆمەڵیک بەلگە و داخواری تازە لێ پەیدا بووه، لەبەر پەچاو کردنی ئەوەی دەست برین لەوانەییە وابکات لە ئەنجامدا دەستبەراو بچیتە ریزی دوژمنەو ھە و تۆلەیی خۆی بکاتەو، یان لەبەر ئەوەیە برین لاواری دەکات و توانای جەنگ و جیھادی ناییت، ھەردوو بارودۆخی تازە وایان کردووه ئیجتیھادیان بێتە سەر ئەوەی ھوكمەکە دواخزیت بۆ کاتیکی تر، ئەمەش لە کاتی جێبەجێکردنی ھوكمدا ئاوەردانەو ھە بۆ: "یەگرتویی تەشریع و بەھا گەرەکانی".

شەرەزەنەکان (فەقیھەکان)^(۱) لە سەر ئەم فەرموودەیە بنچینەییەکی گشتیان دانائە، ئەویش ئەو ھە: لە کاتی غەزادا سزاکان ئەنجام نەدرین، بێگومان ئەمە ئاوەردانەو ھە بۆ سەرەنجام و گەرەنە بە دواي قوولایی دەقدا بۆ دوژینەو ھە پروو ھە مەبەستەکانی، ھەر ھە ھە ئەو دووپات دەکاتەو ھە: "سیاسەتی تەشریع" پلانیکۆی تۆکمەییە و قبولی گشتانە دەکات، نەک ھالەتیکۆی تاییەتی بیت و بەکەلکی گشتانە و قیاس و پێوانە نەیت.

ئەگەر فەرموودەکە قسەیی لەسەر کرا بیت، بەلام پلانە تەشریعیە جیگیرەکان کە سیاسەتی شەرعی لەسەر بنیات دەنریت، بەشیو ھەکی براو ھە پشٹیوانی دەکات.

- الألباني، محمد بن ناصر الدين. صحيح سنن الترمذي، إشراف: زهير الشاويش، الرياض: مكتبة التربية لدول الخليج العربي، ١٩٨٨م، كتاب الحدود، باب: ما جاء أن لا تقطع الأيدي في الغزو، ج ٢، ص ٧٤، حديث رقم: (١١٧٤ - ١٤٩٠).

- النسائي، أبو عبد الرحمن أحمد بن شعيب. المجتبى من السنن (سنن النسائي)، اعتنى به: فريق بيت الأفكار الدولية، بيروت: بيت الأفكار الدولية، ط ١، ١٩٩٩م، كتاب: قطع السارق، باب: القطع في السفر، ص ٥١١، حديث رقم: (٤٩٧٩).

- القرشي، غالب. أولويات الفاروق السياسية، المنصورة: دار الوفاء للنشر والتوزيع، ١٩٩٠م، ص ٣١٨.

^١ أبو يوسف، يعقوب بن إبراهيم. الخراج، القاهرة: المكتبة الأزهرية للتراث والجزيرة للنشر والتوزيع، تحقيق: طه عبدالرؤوف وسعد حسن محمد، ٢٠٠٨م، ص ١٩٤.

ئىبنولقەيم رۈونىكىردۈتەۋە كە دواخستنى سنورەكان و تەمىكىردن لەبەر ھۆكاريك، لەگەل بنەما گشتىيەكانى شەرىعەتدا تەبايە، چونكە شەرىعەت لەبەر بەرژەۋەندى دواخستنى جىبەجىكىردنى سنورەكانى رېگەپىداۋە، ۋەكو دواخستنى تەمىكىردن لەبەر سەرماي زور، بەپىي ئەۋە دواخستنى تەمىكىردن لەبەر بەرژەۋەندى ئىسلامى لەپىشتەرە، لەبەر ئەۋە ئىبنولقەيم وتوۋىيەتى: "زۆرتىنىك لەبارەيەۋە ھاتىيەت ئەۋەيە دواخستنى تەمىكىردن (التعزير) لەبەر بەرژەۋەندىيەكى قورستر، يان لەبەر ئەۋەيە مۇسلمانان پىۋىستىيان پىي ھەيە، يان لەبەر مەترسى ھەلگەپانەۋەي و چوونە رىزى بىياۋەپانەۋە، ھەرۋەھا دواخستنى تەمىكىردن لەبەر ھۆكاريك، شەرىعەت لەبارەيەۋە ھاتوۋە ۋەكو: تەمىكىردنى ئافرەتى دوۋگيان و شىردەر و لەكاتەكانى سەرما و گەرما و نەخۆشى دۈادەخرىت. ئەم دواخستنانە لەبەر بەرژەۋەندى تەمىكىردنە، بۆيە دواخستنى لەبەر بەرژەۋەندى ئىسلام لەپىشتەرە".^(۱)

ئەمە ھەلۋىستىكە، بەلام حەنبەلىيەكان دەلەين: جىبەجىكىردن دۈادەخرىت، بەلام لاناچىت، بەلام حەنبەلىيەكان دەلەين: لەبەر ئەۋەيە ئىمام دەسەلاتى بەسەر ولاتى جەنگدا (دار الحرب) دا نىيە، لەكاتى غەزادا سنوورى شەرىعى جىبەجى ناكەن. كاسانى وتوۋىيەتى: "لاقەكىردن لە (دار الحرب) و لەو شوپانەي لەژىر دەسەلاتى ياخيۋاندایە سنورە شەرىعيەكان جىبەجى ناكرىن، تەنانت ئەگەر كەسەيك لە (دار الحرب)، يان لە ولاتى ياخيۋوۋەكان زىناي كىرد، دۈايى ھات بۆ ناومان، سنورەكانى بەسەردا ناچەسپىت، چونكە ھۆكاري جىبەجىكىردنى تەمىكىردن كە دەسەلاتە لەكاتى زىناكىردنەكە نەبوۋە، دۈاي دەسەلاتىش ئەنجام نادىت، ھەرۋەھا دوژمىكى پەنادراۋ ئەگەر لەگەل مۇسلمانىك، يان زىمىيەك زىناي كىرد، يان پىاۋىكى زىمى زىناي لەگەل ئافرەتىكى بەرەي دوژمن كىرد، يان زىناي لەگەل پەناھەندەيەكدا كىرد، لاي حەنبەلى و حەنبەلىيەكان ئەۋە پىاۋ و ژنە

^۱ ابن القيم الجوزية، شمس الدين محمد بن أبي بكر الزرعى. اعلام الموقعين عن رب العالمين، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۹۹۱م، ج ۳، ص ۷.

دوژمنه سنووری شهرعیان به سهردا ناچه سپی و ته میټاکرین، به لام لای ئه بو یوسف ههردووکیان ته می دهکرین".^(۱)

به مه روون ده بیته وه ئامانج له پاساودانه وهی حه نه بییه کان جییه جیکردنی راست و رهوانی سیاسه تی شهرعییه، له کاتیکدا پاساودانه وهی حه نه فییه کان بابه ته که ده خاته خانه ی فیهی گشتیه وه و هیچ ئاوه ردانه وهیه کی بو ئه نجامی جییه جیکردنی حوکه کان تیدا نییه. ههروه ها ئیبنولقه یم رای وایه ئه گهر جه نگاوه ره که له رووبه رووبوونه وهدا کاریگهری چاکی هه بوو و توبه ی له تاوانه که ی کردبوو، دروسته سزای له سهر لا ببریټ، هه لسوکه وتی سه عدی کورپی ئه بی وه قاصی له گه ل ئه بو میحه ندا به به لگه هیناوه ته وه، ئه مه تیگه یشتنیکه بنچینه کانی سیاسه تی شهرعی پیگری لیناکات، که دهرگای توبه ده کاته وه به مه رچیک لیئوردنه که چاوپوشیکردن بیت نه ک یاسایه ک بیت، بو ئه وهی هاندهر نه بیت پاله وان و ئازاکان دلنیا بن له توله و ته میگردن، ئه مه ته نها قسه ی ئینو ته یمیه و ئیبنولقه یمه، که ده لیټ: "هه ر ئه وه نده ی خویدا به ده سته وه و ئاره زوومه ندانه کوټ و پیوه ندی کرده پیی خو، شایه نی ئه وه یه ته میگردنه که ی پیبیه خشریټ و سزا نه دریټ".^(۲)

بابه تی یه کسانکردنی نیوان برای دایک و باوکی و برای دایکی له میراتدا له لای پیشه و عومه ری فاروو قدا:^(۳)

ستوونی بابه ته که ئه وه یه: مردوویه ک چوار میراتگر: هاوسهر، دایک، یان باپیر، دوو یان سی منالی دایکی و برای دایک و باوکی (العصبه) له دوای خو ی جید لیټ. ئه م بابه ته له سه رده می فاروق عومه ری کورپی خه تابدا روویدا، کاتیک بابه ته که یان خسته به رده سستی له سه ره تاوه به پیی بنه ما

^۱ الکاسانی، علاءالدین أبو بکر بن مسعود. بدائع الصنائع في ترتيب الشرائع، تحقيق: علي معوض وعادل عبدالموجود، بيروت: دار الكتب العلمية، مرجع سابق، ج ۹، ص ۱۸۷.

^۲ ابن القيم الجوزية، إعلام الموقعين عن رب العالمين، مرجع سابق، ج ۳، ص ۱۴.

^۳ السرخسي، المبسوط، مرجع سابق، ج ۲۹، ص ۱۶۸، ههروه ها ته ماشای ئه م سه رچاوانه ش بکه:

- القرشي، أولويات الفاروق السياسية، مرجع سابق، ص ۱۹۸.

گشتیه‌کان بریاریدا، بۆ خزمه نزیکه‌کان (العصبه) هیچ نه‌مایه‌وه، سالی دووهم خرایه‌وه به‌رده‌ستی ویستی وه‌کو یه‌که‌مجار بریاری له‌سه‌ر بدات، زهیدی کوری سابیت وتی: "ئه‌گهر باوکیان گویدرێژیکیش بیت، خو باوک نزیکی زیاتری بۆ دروست کردوون".^(۱)،^(۲)

کاتیک قسه‌که‌یانی بیست، ئه‌وکاته بۆ چه‌سپاندنی دادگهری که به‌ها بالاکانی ته‌شریع پیشان ده‌دات، ئه‌و سییه‌که‌ی مابۆوه به‌یه‌کسانی دابه‌شیکرد به‌سه‌ریاندا، ئه‌مه نموونه‌یه‌کی ڕوونه له‌سه‌ر جیه‌جیکردنی حوکمه جوژیه‌کان به‌جوژیک زیان به‌بنه‌ماکانی دادگهری نه‌گات،^(۳) به‌لکو بنه‌ماکانی دادپه‌روه‌ری ڕیپیشاندهری تیگه‌یشتنه له‌ده‌قه جوژیه‌کان، ئه‌و نموونه‌یه‌ی پیشوو ڕۆلی ئیجتیهاد و ره‌ئی ده‌رخات له‌تیگه‌یشتن له‌ویستی خاوه‌نی شه‌رع و مه‌به‌سته گه‌وره‌کانی!

^۱ ذکره الحاكم في المستدرک والبيهقي في سننه الكبرى، وضعفه الألباني، تماشای ئه‌م سه‌رچاوانه بکه:

- الحاكم، أبو عبد الله محمد بن عبد الله. المستدرک على الصحيحين، تحقيق: مصطفى عبدالقادر عطا، بيروت: دار الكتب العلمية، ط ۱، (۱۴۱۱هـ/۱۹۹۰م) کتاب: الفرائض، باب: ميراث الإخوة من الأب، ج ۴، ص ۳۳۷.

- البيهقي، أبو بكر أحمد بن الحسين بن علي. سنن البيهقي الكبرى، تحقيق: محمد عبدالقادر عطا، مكة المكرمة: مكتبة دار الباز، (۱۴۱۴هـ/۱۹۹۴)، کتاب: الفرائض، باب: المشتركة، ج ۶، ص ۲۵۶، حديث رقم: (۱۲۲۵۳).

- الألباني، محمد ناصرالدين، إرواء الغلیل في تخريج أحاديث منار السبيل، إشراف: زهير الشاويش، بيروت: المكتب الاسلامي، ط ۲، ۱۹۸۵م، ج ۶، ص ۱۳۳ - ۱۳۴، حديث رقم: (۱۶۹۳).

^۲ له جاری دووهمدا ویستی به هه‌مان شیوه‌ی پیشوو دابه‌شی بکاته‌وه به‌سه‌ریاندا، یه‌کیکیان وتی: تو له باوکه‌ی وایدانی باوکه‌ی گویدرێژیک بوو! له به‌شه‌که‌ی دایکمان بۆمانی دابنی، ئه‌مجاره‌یان ۳/۱ دابه‌شکرده‌وه به‌سه‌ریاندا. پیاویک وتی: خو سالی ڕابوردوو وا دابه‌شته‌کرد؟ عومه‌ر وتی: ئه‌وکاته واده‌شمان کردوو، ئیستاش به‌م شیوه‌یه دابه‌شی ده‌که‌ین. وه‌رگیز.

^۳ السباعي، مصطفى، شرح قانون الأحوال الشخصية، ط ۱، دمشق، ۱۹۵۸م، ص ۴۸۱. هه‌روه‌ها تماشای ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش بکه:

- أبو زهرة: محمد، أحكام التركات والمواريث، دار الفكر العربي، (د.ت.)، ص ۱۴۴.

بابه تی وەرگرتنی سهرانه له نهصرانیهکانی تیره‌ی تهغلیب:

کاتی‌ک ئه‌وان وه‌کو لوتبه‌رزیه‌ک وشه‌ی جزیه‌یان قبول نه‌بوو، عومه‌ری کوپی خه‌تاب چه‌ند قات سهرانه‌ی له نهصرانیه‌کانی تهغلیب وەرگرت، کاتی‌ک عومه‌ر (خوا لینی پازی بیت) داوای باجی له نهصرانیه‌کانی تهغلیب کرد، ئه‌وان لوتبه‌رزیا نواند و به‌رانبه‌ر باجدان (الجزية)، داویان کرد ئاماده‌ن به‌زیاده‌وه (صدقه) بده‌ن، عومه‌ریش له سه‌ره‌تاوه پازی نه‌بوو، سه‌رپشکیکردن له نیوان جزیه‌دان و پویشتن بو لای رۆم و چۆل‌کردنی ناوچه‌که، ئه‌وانیش پویشتنی لای رۆمیان هه‌لبژارد، ده‌ستیان به‌خوئاماده‌کردن بو پویشتن کرد. له‌م باره‌یه‌وه ئه‌بو عوبه‌یدی ئه‌لقاسمی کوپی سه‌لام دوو هه‌وال ده‌گیرێته‌وه، یه‌کیکیان له داودی کوپی کوردووسه‌وه ده‌لیت: داوی ئه‌وه‌ی فوراتیان بری و ویستیان په‌یوه‌ندی به‌ رۆمه‌وه بکه‌ن له‌بری به‌نی تهغلیب له‌گه‌ل عومه‌ری کوپی خه‌تاب به‌م شیوه‌یه‌ ریکه‌وتم: سروشتی مناله‌کانیان نه‌گۆرپ^(۱)، زۆریان لینه‌کریت بچه‌هیچ دینیکی تره‌وه، ده‌بی ده‌یه‌کیش به‌ چه‌ندقات بده‌ن.

له‌ گێڕانه‌وه‌یه‌کی تردا: له‌ عوباده‌ی کوپی نوعمانه‌وه که ئه‌و وتی به‌ عومه‌ری کوپی خه‌تاب (خوا لینی پازی بیت): "تۆ ئاگاداری ئازایه‌تی به‌نی تهغلیب هه‌ی، ئه‌وان به‌رانبه‌ر به‌ دوژمنن، ئه‌گه‌ر له‌ دژت پشته‌ی دوژمن بگرن ئه‌رکیان گران ده‌بیت، ئه‌گه‌ر پیت باشه‌ شتیکیان بده‌ری، ئه‌ویش وتی: بیکه، ریکه‌وت له‌گه‌لایندا مناله‌کانیان نه‌که‌ن به‌ نه‌سرانی، سهرانه‌شیان چه‌ند قات بیت".^(۲)

لێره‌دا پرسیار ده‌که‌ین: ئایا جیاوازی نیوان عومه‌ری کوپی خه‌تاب و به‌نی تهغلیب له‌ ناوه‌که‌دا بوو، یان له‌ ناو و ناوه‌پۆکه‌دا بوو؟ عومه‌ر ده‌یویست چۆنیه‌تی ناوه‌رۆکی ئایه‌ته‌که‌یان به‌سه‌ردا جیبه‌جی بکات: ﴿حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجَزِيَّةَ عَنْ يَدٍ

^۱ ئه‌بو عوبه‌یده ده‌لیت: (على أن لا يصبغوا صبيانهم) واته: مناله‌کانیان نه‌که‌ن به‌ نه‌سرانی.

^۲ البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، مرجع سابق، كتاب: الجزية، باب: نصارى العرب تضعف عليهم الصدقة، ج ۹، ص ۲۱۶، حديث رقم: (۱۸۵۷۵)، هه‌روه‌ها بروه‌انه:

- ابن حزم، أبو محمد بن علي أحمد، المحلى بالآثار، القاهرة: المطبعة المنيرية، ۱۹۲۸م، ج ۶، ص ۱۱۳، مسئلة رقم: ۷۰۱، وضعفه.

وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ (التوبة: ٢٩). واته: هه تا ئه و کاته ی به ناچاری باج پيشکesh به دهوله تی ئيسلام دهکهن، (له جياتی ئه وه ی که گیان و مال و سامانیان پاريزراوه و به شداری جهنگ ناکهن). که وایی مه به ست ئه وه نییه له ژیر هر ناویکدا بییت، ئه ندازه یه که پاره بدهن به دهوله ت، به لکو مه به ست ئه وه یه ئه ندازه که بدهن، ههروه ها ده ستاوده ست باج بدهن ﴿عَنْ يَدٍ﴾ ههروه ها کاتیکیش دهیده ن ده بی مل بو ده سه لات بدهن ﴿وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾.

ئیبو عه تیه^(١) له سه ر مانای ﴿عَنْ يَدٍ﴾ قسه ی چهن د راقه کاریک دینیت، له وانه: "ئاسوده یی و کاری چاک"، واته به چاکه تان ده زانی، یان هیز و ده سه لاتتان به سه ریاندا هه بییت، که هیه چ ئالا و په ناگه یه گیان نه مینیت، ده ست له زمانی عه ره بییدا به واتای "دامرکانده وه و زالبوون" دیت، بو یه ئه وتریت فلان که س خاوه ن ده سه ته، ئه و مانایه موعه مه ر له قه تاده وه گیراوییه تیه وه، ههروه ها وتراوه "عَنْ يَدٍ" چاکه و به خشنده بییتان به سه ریانده وه هه بییت^(٢) ده کریت عومه ری کوپی خه تاب ده سستی به واتای هیز و زالبوون لیکدا بیته وه، ههروه ها وای بوچوو بییت مه رجه کانی به نی ته غلیب ده بیته شیواندن ئه و چۆنیه تیه ی ئایه ته که دیاری کردووه.

هه رچه ن د جیبه جی کردنی ئایه ته که به پیی ئه و مه رجانیه ی هاتوون، پیکدا دان له گه ل به رژه وه ندییه کی شه ری - که ده بی ره چاو بکریت - دروست ده کات، ئه و به رژه وه ندییه شه رییه ئه وه یه که نوعمانی کوپی زورعه ئاماژه ی پیکرد، که له قسه کانیدا له گه ل عومه ردا ده لیت: "به نی ته غلیب دوژمن شکین، به وان پشتیوانی دوژمنه که ت مه که". به م بارودوخه تازه یه پاساوی ناوه رۆکی ئایه ته که بکریته حوکمیکی گشتی و نه گۆر گونجاو نییه، بو یه واده خوازیت چاره سه ری دۆخه که بکریت، ده بی پاساویکی تر له به رچاو بگرییت که زۆر

^١ ابن عطية، أبو محمد عبدالحق، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، تحقيق: عبد الله الأنصاري والسيد عبدالعال إبراهيم، الدوحة، مطبوعات وزارة الأوقاف والشؤون الإسلامية، ١٩٨٨م، ج ٦، ص ٤٦٠.

^٢ القرطبي، أبو عبد الله محمد بن أحمد الأنصاري. الجامع للأحكام القرآن، القاهرة: دار الكتب المصرية، ١٩٦٤م، ج ٨، ص ١١٥.

گونجاوتره، زیاتر مه به سته شه‌ریه گه وره‌کان ده‌پاریژیت که یه کگرتوویی ته‌شریعی و به‌ها به‌رزه‌کانی پروونیان کردو ته‌وه، ئه‌ویش به‌وه دینه دی له ژیر ناویشانی سه‌ده‌قه‌دا، ئه‌ندازه‌یه‌کی چهند به‌رانبه‌ری دارایی دیاری بکریت. ئه‌مه‌و له‌و نمونانه‌ی که هاوه‌لان به‌ پشتبه‌ستن به‌ کرداره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) جیبه‌جیان کردووه، به‌هیزترین به‌لگه‌یه‌ بو سه‌لماندنی ریازی سیاسه‌تی ته‌شریع، خه‌لیفه‌ راشیده‌کان کاریان پیکردووه، هاوه‌لانیس به‌ قسه‌ و کردار هاوبه‌شیان بوون، له‌وه‌ی به‌ چاوی خوای ببنویانه‌ هیچیان سه‌ریچیان نه‌کردووه و پی‌ناقایل نه‌بوون، که‌وابوو کارکردن به‌ سیاسه‌تی شه‌ریعی، بووه به‌ کوپای هاوه‌لان، هه‌روه‌ها له‌ هه‌لینجانی چاره‌سه‌ر کیشه‌کان که‌ پوژگار و سه‌رده‌مه‌ تازه‌کان ده‌یه‌ینه‌ پشه‌وه که‌ ده‌قیکی تاییه‌ت له‌ کیتاب و سوننه‌ت و ئیجماعی له‌سه‌ر دانه‌مه‌زراوه، یان له‌باره‌یانه‌وه‌ هاوشیوه‌یمان ده‌ست ناکه‌ویت قیاسی بکه‌ینه‌ سه‌ر، له‌و کاتانه‌دا پشت به‌ سیاسه‌تی شه‌ری ده‌به‌ستریت.^(۱)

جیبه‌جیکردنی یاسا و سونه‌ته‌کانی موشه‌پریم:

تیگه‌یشتن له‌ یاسا‌کانی موشه‌پریم له‌ دانانی ئه‌حکامه‌کاندا، له‌ هه‌ندیک بارودوخی تاییه‌تدا ره‌چاوکردنی سیاسه‌تی شه‌ریعی پشتراست ده‌کاته‌وه، خوای بالاده‌ست له‌ دابه‌زاندنی شه‌ریعه‌تی گه‌لانی پیشوودا ره‌چاوی گۆرانکاری پرژه‌وی ژیان و بارودوخی و گوزه‌رانی خه‌لکی کردوه،^(۲) بویه‌ دوای هاتنی گۆرانکاری به‌سه‌ر بارودوخی خه‌لکیدا گۆرانی هه‌ندیک ئه‌حکامی به‌دوای خویدا هیناوه، بو نمونه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی دانانی ته‌شریع بو به‌نی ئیسرائیل ته‌شریعیکی کاتی بووه، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌وان قه‌ده‌غه‌ کراوه‌ وه‌کو کارکردن له‌ پوژی شه‌مه‌دا، له‌سه‌ر ئوممه‌تی محمه‌د (درودی خوای له‌سه‌ر) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کوتا شه‌ریعه‌ته‌ قه‌ده‌غه‌ نه‌کراوه، به‌لکو بو ته‌ریببون له‌گه‌ل ئه‌و په‌یامه‌ جیهانییه‌ی ده‌یه‌ویتی چاکسازی له‌ بوونه‌وه‌ردا بکات، هه‌روه‌ها بو که‌لک وه‌رگرتن له‌ کات، کارکردن له‌ شه‌ریعه‌تی ئیمه‌دا خواپه‌رستییه‌. هه‌روه‌ها خوای

^۱ عطوة، المدخل إلى السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۲۸.

^۲ تاج، السياسة الشرعية في الفقه الاسلامي، مرجع سابق، ص ۶۵.

بالادەست چەورى ھەندىك ئاژەلى لەسەر بەنى ئىسرائىل ھەرام كەردووە، لەكاتىكدا بۆ پېشوو ھەندىكانىيان ھەلال بوو، پاشان جارىكى تر بۆ ئەوانەى دواى ئەوان ھەلالكراو، ھەروەھا لە سەرھەتاي سەرھەلدانى مەرقايەتيدا رېگە دراوہ پياو ھاوسەرگيرى لەگەل خوشكى خويدا بکات، بەلام كاتىك وەچە زور بوو جۆرى مەرقايە پەرەى سەند، قەدەغەكرا.

لەكاتىكدا شەرىعەتەكانى پېشوو رەچاوى بەرژەوہندى و پېداوىستى خەلکيان كەردىت، شەرىعەتى ئىسلام لەگەل ئەوہى كاملە و كۆتا شەرىعەتە، دەبى شانبەشانى بارودۆخى خەلکى برۆات و داوا و پېداوىستىيەكانى ژيان و بەرژەوہندى و پېداوىستىيەكان كە رۆژانە بەرۆكى خەلکى دەگرىت بىتەتەدى، ئەوہش ئەم كارەى پى ئەنجام دەدرىت سەرچاوە و بنەما و پلانى تەشرىعەكانى سىياسەتى شەرىعەى، كە لە ھەموو سەرھەم و ژىنگەيەكدا رەچاوى پېداوىستىيەكانى ژيان دەكات!

دانانى رۆخسەت (الرخصة) لە شەرىعەتى ئىسلاميدا، كارئاسانىيە بۆ ھەندىك بارودۆخى تايبەت، ھەروەھا رەچاوكردنى جياوازى بارودۆخ و ئەحوالى خەلکە، لەھەمان كاتدا ھۆكمگەلىكى گشتى و زالى تووند ھەيە، شايتەيدانى لەسەر زىنا بەتووندى گرتووە، كە ئەو تووندىيە لەسەر تاوانەكانى تر نىيە، ئەمەش لەبەر رەچاوكردنى تايبەتمەندى ھاوسەرھەكانە، تاوانى زىنا ئابرووچوونى ھەموو خەزانەكەى تەدايە، بەلكو ئابرووچوونى ھەموو كۆمەلگەشى تەدايە، لەبەرانبەردا ئەگەر پياويك تۆمەتى دايە پال ژنەكەى و ناوى زپاند، شايتەيشى نەبوو، لەبەر رەچاوكردنى ھالەت و بارودۆخەكە، بە سویندى نەفرىن لەيەكترکردن براندوتىيەو و قايل بوو، ئەگەر كەسەك بە ھۆكارى دابەزىنى ئايەتى نەفرىن (اللعان) دا بچىتەو، بە پوونى تايبەتمەندىتى ھالەتەكە دەبينىت، وەكو بوخارى خستوتىە روو، كە ھىلالى كورى ئومەييە لای پىغەمبەر ناوى ژنەكەى زپاندو تۆمەتبارىكرد بە شەرىكى كورى سەھما، پىغەمبەر (درودى خواى لەسەر) فەرمووى: "يان شايتەت بەيتە، يان بە جەلد كارى پشتت سزات دەدەين"، ئومەييە وتى: ئەى پىغەمبەرى خوا يەكەك لە ئىمە ئەگەر پياويكى بەسەر ژنەكەيەوہ بينى دەروات بە دواى شايتەدا بگەرەيت؟

پيڻه مبهريش ئه وهى ئه وته وه: "شايهت، يان به جهلد كاري پشتت سزات ددهين"، هيلال وتى: سويند به وهى توى به حق ناردووه، راستگوم دلنيام خواى بالادهست ئه وه دهنيرته خواره وه پشتم له جهلدكاري بپاريزيت، جبيريل (سهلامى خواى له سهر) دابهزى و: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ﴾ (النور: ٦). دابهزنده سهر پيڻه مبهر (درودى خواى له سهر)، واته: ئه وانهى كه تومه تى زينا ددهنه پال هاوسه رهكانيان، هيچ شايه تيكيشيان نيه جگه له خويان، پيڻه مبهر خويندبببه وه تا گه يشته: ﴿إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾،^(١) واته: بيگومان له راستگو يانه (به چاوى خوى تاوانه كهى بينيوه). شهريعت سويندى نه فرين له يه ككردنى له جگه له هاوسه ران قبول نه كردووه، له بهر ئه وهى هو كاري حوكمه كه نابسترته وه به جگه له ئه وانه وه، ههروه ها جياوازى بارودوخيش پاساوى هه لاو يردنه كه يه، هه ميشه پياو سووره له سهر داپوشيني ئابرووى، بويه ههنگاو بو ئه و جوړه داوايه نانيت مه گهر كاتيك لى دلنيا بيت.

له و نمونانهى له پيشه وه به سهرياندا تيپه ربووين، بومان دهرده كه وييت ره چاوكردنى ئه و ئاكامانهى به هوى بارودوخى تازه وه به رجه سته دهن له رووى شهريعه وه كاريكى جيگيره، پلانيكى ته شريعى توكمه چاره نووسى دياريكردووه، كه خاوهنى شهرع خوى له هه نديك شيوه و حاله تدا جيبه جيبى كردوه، بو ئه وهى هه ركات كيشه يه كهى هاوشيوهى ئه و بارودوخه رووبه پروومان بويه وه چاوى لي بكهين و به و رپره وه كار بكهين. به جيبه جيكردنى بنه ماي قياس - به واتا گشتيه كهى نهك جوزئيه كهى - ئه بينين خاوهنى شهري دان و زانا به بايه خه وه سهيرى ئه و بارودوخه تازانهى كردووه له به رجه سته كردنى ئه و مه به سته شهريعianeى له كاروبارى روظانه دا كاريگه رريان ده بيت، به جوړيك له وكاته دا حيساب بو به رژه وهنديه كان ناكات

^١ بوخارى و موسليم گيڤراويانه ته وه، وشه كه هى بوخارييه، ته ماشاي ئه م سه رچاوانه بكه: البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: التفسير، باب: ﴿وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعَ شَهَادَاتٍ﴾ (النور: ٨). ص ٩٢٠، حديث رقم: (٤٧٤٧).

- القشيري، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: اللعان، باب: وحدثنا يحيى بن يحيى، ص ٦٠٦، حديث رقم: (١٤٩٦).

و دهیانکات به ژیره وه یان زایه یان دهکات، دهلیم خاوه نی شه رع ئه و بارودوخانه ی به وه صفیکی له بار داناوه بۆ گوپینی حوکه که، له کاتی که یه کی که له جو رهکانی ئیعتیباری گونجاو و له بار ئه وه یه خاوه نی شه رع وه صفیک له هاوشیوه ی هه مان وه صف دابنیت بۆ پاساوی حوکه کی هاوشیوه ی هه مان حوکه، بۆیه وه صف که پاساوی حوکه که یه، له هه ر شوینیک ئه و وه صف هه بوو، له و شوینیه هه مان حوکه هه یه.^(۱)

بۆ روونکردنه وه ی ئه م مه سه له یه دهلیم: شه رعزانه کان له توینیه وه کانیا ندا بۆ سوودبینین له به ره مه نانی وزه ی دهقه ته شرعییه کان، بۆ مه رجه کانی پاساو و هوکار (العلة) میتودیکیان داناوه که فراوانترین بوار بۆ کردنه وه ی ده رگای ژیری ده ره خسینیت، کاتیک روونیان کردو ته وه بایه خپیدانی خاوه نی شه رع به وه صفیک له وه صفه کان بایه خدانه به و ره گه ز و جو ره ی وه صفه کانیا ن پیکه وه تیکه له کیش ده بیت، ره گه ز (الجنس) زاراوه یه کی لوژیکیه که زو ر شت ده گریته وه که له ناوه روک و حه قیقه تدا لیک جودان، ره گه ز له چه ند جو ریک پیکدیت، جو ریش له تاک پیکدیت. به لام جو ر (النوع) تایبه تر له ره گه ز (جنس) ده گریته وه، جو ر (النوع) زو ر شت ده گریته وه که ئه و شتانه حه قیقه ت و ناوه روکیان وه کو یه ک وایه^(۲)، بیگیان (الجماد) ره گه زی که له خویدا چه ند جو ره بیگیانیک و وه کو یه ک ده گریته وه، به لام له چه ند تایبه تمه ندیه کی تر دا لیک جودان، گیاندار (الحيوان) ره گه زه له ناوخویدا جو ره کانی وه کو: نیر و می ده گریته وه، هه روه ها (المصلحة) به رژه وه ندی ره گه زه، چه ند جو ریکی وه کو: دیارکردنی ناچاریه کان (الضروریات)، یان پیداو یستییه کان (الحاجیات)،

^۱ وه کو سه رخو شی، که وه صفی موناسیبی هه رامکردنی ئاره قه، چونکه هوکاری قه دهغه کردنی ئه و شتانه یه سه رخو شکه رن، پاراستنی ژیری له سه ر قه دهغه کردنه که وه ستاوه. یان کوشتن به مه به ست و دوژمنایه تی، گونجاوه بۆ توله سه ندنه وه، چونکه له توله سه ندنه وه دا پاراستنی گیانی تیدایه، بۆیه له هه ر شوینیک کوشتنی عه مدی عودوانی هه بوو، به هه مان شیوه توله سه ندنه وه ش هه یه. وه رگیر.

^۲ ابن حزم، أبو محمد علي بن أحمد. التقريب لحد المنطق، تحقيق: إحسان عباس، بيروت: دار الحياة، ۱۹۵۹م، ص ۲۰ - ۲۱.

یان په سه‌نده‌کان (التحسینیات)، هه‌روه‌ها له به‌رچاوگرتنی سه‌ره‌نجامه‌کان (المآلات) ده‌گرځته‌وه.

له کاتی وردبوونه‌وه له نه‌کوشتنی عه‌بدوللای کورې ئوبه‌ی، هه‌روه‌ها ټیکنه‌دانی که‌عبه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خه‌لکی گومانیان بۆ دروست نه‌بیټ، یان سزانه‌دانی تاوانبار له غه‌زادا، ده‌بینین ئه‌مانه چهند یه‌که‌یه‌کی له‌یه‌ک جودان، به‌لام یه‌ک جوړ و بنه‌ما کویان ده‌کاته‌وه، ئه‌ویش له به‌رچاوگرتنی سه‌ره‌نجامه، ئه‌و جیبه‌جیکردنه‌ی له پېشه‌وه ئاماژه‌یان پیکرا، ده‌بن به‌رینمایي بۆ موشه‌پړیعی موسلمان که هه‌رکات بینی بارودوخ گوږاوه و سه‌رده‌کیشیت بۆ ئه‌نجامیکی مه‌ترسیدار، ئه‌وکاته وه‌کو چاره‌سه‌ریک ئه‌و بنه‌مایانه جیبه‌جی بکات، ئه‌م وردبوونه‌وه‌یه به‌گرنه‌ترین پایه‌کانی فیه‌قی داده‌نریت، ئه‌وه مانای قسه‌ی ئو‌صولیه‌کانه که ده‌لین: بایه‌خدانانی خاوه‌نی شه‌رع بۆ وه‌سفیک، ئه‌وه بایه‌خدانانه بۆ هه‌موو ئه‌و جوړ و په‌گه‌زانه‌ی له‌گه‌لیدا ټیکه‌له‌کیش ده‌بن.^(۱)

به‌هره‌ی فیه‌قی جیبه‌جیکردن له‌لای هاوه‌لان به‌ره‌می رینماییه قورئانییه‌کانی قوناغی ئاماده‌سازی و بنیاتنه، توژده‌ر ئه‌وه تیبینی ده‌کات که قورئانی پیرۆز دوو هوکاري بۆ بنیاتنای به‌هره‌ی فیه‌قی به‌کاره‌یناوه، تا توانای جیبه‌جیکردنی ئه‌حکامه‌کانی له واقیعه‌دا به‌جوړیک بیټ له سایه‌ی به‌ندایه‌تیکردنی په‌روه‌ردگاری جیهاندا دادگه‌ری و گه‌شه‌کردن به‌دی بیتیت، ئه‌و دوو هوکاره‌ش: ئاو‌پردانه‌وه‌یه له کوللیاته‌کان، هه‌روه‌ها پېشکه‌شکردنی پېشه‌نگی فیه‌قی واقیعه، له ئه‌نجامی چیرۆکه قورئانییه‌کانه‌وه.

به‌لام ئاو‌پردانه‌وه‌ی قورئان بۆ کوللیاته‌کان له‌م فه‌رمووده‌یه‌ی خوای بالاده‌سته‌وه ده‌رده‌که‌ویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء: ۲۹). واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه مال و سامانی یه‌کتر به‌ناحق و به‌بی به‌رامبه‌ر مه‌خوڼ له‌نیوان خو‌تанда، مه‌گه‌ر بازرگانیه‌ک بیټ و له‌سه‌ر په‌زامه‌ندی هه‌موو لایه‌کتان بیټ، خو‌تان مه‌کوژن و (یه‌کتر به‌ناحق مه‌کوژن، کاتی‌ک بیزاری و

^۱ الآمدي، أبو الحسن علي بن أبي علي. الإحكام في أصول الأحكام، بيروت: دار الفكر، ۱۹۸۱م، ج ۳، ص ۲۸۳ - ۲۸۴، ئه‌وه جوړی چواره‌مه له جوړه‌کانی ئیعتیار و بایه‌خپندان.

بی‌تاقه‌تی پرووتان تیده‌کات، یان تووشی زیانیک ده‌بن، به‌راستی خوا میهره‌بانه پیتان.

فهرموده‌ی خوا: ﴿إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾^۱ ئەم کۆتاییه پاساوه بۆ پیشووتر، که پیگری له کوشتن و سوو‌خۆری کرد، هاوه‌لان له‌وه تیگه‌یشتی‌بون خولگه‌ی هه‌موو ئەحکامه‌کان به‌زه‌یه، هه‌رکات له بارود‌و‌خیکی تاییه‌تیدا جێبه‌جێکردنی حوکمیک له به‌زه‌یه‌وه سه‌ریکێشا بۆ دژه‌که‌ی، ئەوه له شه‌ریعه‌ت نییه، لێره‌دا ئەوه‌مان بیرده‌که‌ویته‌وه که عه‌مری کورپی عاص له کاتی سه‌رمای زۆردا، ئەم ئایه‌ته ده‌هێنێته‌وه بۆ ره‌وایی ته‌یه‌موم. وه‌کو ئەبو داود له عه‌مری کورپی عاصه‌وه ده‌گێرێته‌وه: "قَالَ احْتَلَمْتُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ شَدِيدَةِ الْبَرْدِ فَأَشْفَقْتُ إِنْ اغْتَسَلْتُ أَنْ أَهْلِكَ فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِي صَلَاةَ الصُّبْحِ قَالَ فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَكَرْتُ ذَلِكَ لَهُ فَقَالَ يَا عَمْرُو صَلَّيْتُ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ قَالَ قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي احْتَلَمْتُ فِي لَيْلَةٍ بَارِدَةٍ شَدِيدَةِ الْبَرْدِ فَأَشْفَقْتُ إِنْ اغْتَسَلْتُ أَنْ أَهْلِكَ فَذَكَرْتُ قَوْلَ اللَّهِ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا فَتَيَمَّمْتُ ثُمَّ صَلَّيْتُ فَضَحَّكَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا".^(۱) واته: له شه‌ویکی زۆر ساردا له غه‌زای (ذات السلاسل) دا تووشی بیده‌ستنویژی گه‌وره بووم، ترسام ئەگه‌ر خۆم بشۆردایه تیدا بچم، ته‌یه‌موم کرد، پاشان نویژی به‌یانیم بۆ هاو‌پیکانم کرد، ئەوه‌یان بۆ پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) باسکرد، وتی: ئە‌ی عه‌مر به له‌شگرانی پیشنویژیت بۆ هاوه‌له‌کانت کرد! منیش ئەوه‌م بۆ گێرایه‌وه که پیگری لیکردم له خۆش‌و‌رین، وتم: گویم له فهرمایشتی خودا بووه که ده‌لێت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ پیغه‌مه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) پیکه‌نی و هیچی نه‌وت، عه‌مری کورپی عاص (خوا لێی رازی بیت) به‌لگه‌ی به‌بنه‌ما گشتیکه هیناوه‌ته‌وه که ره‌حمه‌ته، ئەو ره‌حمه‌ته‌ی

^۱ رواه أبو داود في سننه، واحمد في مسنده وصححه الأرنؤوط. ته‌ماشای ئەم سه‌رچاوانه بکه:

- السجستاني، سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب الطهارة: باب: إذا خاف الجنب البرد أتيتم؟ ص ٦٢، حديث رقم: (٣٣٤).
- الشيباني، مسند الإمام أحمد بن حنبل، مرجع سابق، ج ٢٩، ص ٣٤٦ - ٣٤٧، حديث رقم: (١٧٨١٢).

وهكو رۆح چۆن له لاشه‌ی زیندوودا بلاوده‌بێته‌وه، یان ئاو چۆن له لاسکی
 پرووه‌کدا بلاوده‌بێته‌وه، ئه‌ویش له‌ناو هه‌موو حوکمه‌کانی شه‌ریعه‌دا بلاو
 بۆته‌وه، هه‌مریش تیبینی کردووه که خۆشۆڕین به‌ ئاوی سارد له‌ که‌ش و
 هه‌وای بیاباندا له‌گه‌ڵ واتای په‌حمه‌دا یه‌کناگرێته‌وه، بۆیه کاری به‌ پروخسه‌ت
 کرد و ته‌یه‌مومی کرد.

له‌به‌ر گرنگی په‌چاوکردنی گشتگیره‌کاندا (الکلیات) له‌ جێیه‌جێکردنی
 حوکمه‌کاندا، ئیبنولقه‌ییم به‌م شیوه‌یه‌ بنچینه‌یه‌کی گشتگیری داناهه‌ که ده‌لێت:
 "شه‌ریعه‌ت بنچینه‌ و بنه‌ماکه‌ی له‌سه‌ر حیکمه‌ت و به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کان
 دانراوه، بۆیه هه‌مووی دادگه‌رییه، هه‌مووی به‌زه‌ییه، هه‌مووی په‌چاوکردنی
 به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانه، هه‌مووی حیکمه‌ته، هه‌ر بابه‌تیک له‌ دادگه‌ری ده‌رچوو بۆ
 سته‌م، له‌ به‌زه‌یی بۆ دژه‌که‌ی، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی به‌ره‌و خراپه‌ و تیکدان،
 له‌حیکمه‌ته‌وه به‌ره‌و گه‌لته‌جاری، ئه‌وه هه‌یج په‌یه‌وه‌ندییه‌کی به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه نییه،
 بابه‌ ته‌ئویلیش بخزێنرێته‌ ناوی".^(١)

ئهم ده‌قه‌ی ئیبنولقه‌ییم تیگه‌یشته‌نی ئه‌و بۆ ئه‌رکی سه‌ره‌کی ته‌شریع
 ده‌رده‌خات، که ئه‌ویش به‌ده‌یه‌ینانی به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌کانه، لێره‌وه پێویسته‌ له
 هه‌موو حوکمیکێ شه‌رعیدا، هه‌روه‌ها له‌ کاتی پروونکردنه‌وه و جێیه‌جێکردنیدا،
 په‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان بکریته‌.

چیرۆکه‌ قورئانییه‌کان نمونه‌یه‌کی کرده‌یین له‌ کاتی جێیه‌جێکردنی
 حوکمه‌کاندا، په‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی تیدا بکریته، که‌سێک له‌ چیرۆکه‌
 قورئانییه‌کانیه‌کانی سه‌رده‌می مه‌که‌که وردبێته‌وه، ده‌بینیت کۆمه‌لێک پێنمایی
 له‌خۆی گرتووه له‌توانایاندا هه‌یه عه‌قلیه‌تیک دروست بکه‌ن توانای
 جێیه‌جێکردنی به‌جۆریک بێت ئه‌نجامی حوکمه‌کانی له‌پیش چاوه‌ بێت و له
 جێیه‌جێکردندا په‌چاوی ئه‌وله‌وییه‌ت و له‌پیشترینان تیدا بکریته‌.

تیگه‌یشته‌ن له‌ ئه‌نجام گرنگه‌ له‌پێناوی پارێزگاریکردن له‌ بانگه‌واز، له‌ ناو
 کۆمه‌لگه‌یه‌کدا که خۆی ده‌بینیته‌وه له‌ هه‌یزیکێ ریشه‌کشکه‌ر و ده‌ستپوێشتووی

^١ ابن القيم الجوزیه، أبو عبد الله محمد بن أبي بكر. إعلام الموقعين عن رب العالمين، تعليق:
 طه سعد، بيروت: دار الجيل، (د.ت.)، ج ٣، ص ٣.

دهسه لاتدارانی مه ککه، لیره وه پئویسته عه قلیک بنیات بنریت، توانای ئاورپانه وهی له ئه نجامی جیبه جیکردنه کانی سه ر واقعی هه بیته، ههروه ها به اوردی نیوان به رژه وهندییه دژبه یه که کان بکات، بۆ ئه وهی له قوناغی بنیاتناندا هه له یه که له هه له کان سه رنه کیشیت بۆ له باربردنی بانگه واز.

چواره م: به سه رهاتی پیغه مبه ران له قورئانی پیروژدا، ههروه ها وانه کانی سیاسه تی شه رعی:

به سه رهاتیکی زۆر له قورئانی پیروژدا هه یه، ده کریت له بواری مامه له کردن له گه له ده سه لاتدار و سیسته مه سیاسیه کانداسه رچاوه یه کی رپیشاندهر بیت بۆ هه لویستی بانگه وازان له کۆمه لگه کانیاندا. له وانه ئه وهی سوره تی قه سه ص هه لویستی خوشکه که ی موسا (درودی خوای له سه ر) بۆمانی ده گێریته وه، ئه و کاته مان بۆ باس ده کات که له مال ده رچوو بۆ شوینی هه لگرتنی براکه ی، ههروه ها چۆن له به رده رگای کۆشکه که وه ستاو چاودیری چونه ژووره وهی شیرده رکهانی ده کرد، ئه وهی تیبینی کرد براکه ی هیچ کام له شیرده رانی قبولنه ده کرد، ئا له وکاته دا خۆی تیبه لقورتاند، وه کو خوای بالاده ست بۆمانی باس ده کات: ﴿وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ (القصص: ۱۲). واته: ئیمه پیشتر هه رچی ئافره تی شیرده ره له ومان هه رام کرد، خوشکه که ی (به مه ی زانی هه کیمانه له کۆشک نزیک بۆوه) وتی: ئایا ناو نیشانی مالیکتان پی بلیم که ئه و مناله تان بۆ به خێو بکه ن، دلسۆز و میهره بانیش بن بۆی. ئیبنو عه باس ده لیت: "کاتیک ئه و قسه یه ی کرد گرتیان، گومانیان له سه ری دروستکرد، پنیان وت: چۆن ده زانی ئه و ماله دلسۆز و به به زه یین به رانه ری؟ وتی دلسۆزی و به زه بیان له وه دایه به ئومیدی ئه وهی سودمه ند بن هه ز ئه که ن دایانی پاشا بن، ئیتر دوای ئه وه ناردیان".^(۱)

^۱ ابن کثیر، أبو الفداء إسماعیل بن عمر القرشي. تفسیر ابن کثیر "تفسیر القرآن العظیم"، بیروت: دار الفکر، ۱۴۰۱هـ، ص ۱۴۱۱.

ئەوھى لەم شوئىنەدا تىيىنى دەكرىت ئەم ئايەتە ھوشيارى مەترسى دەربىنى وشەى لای ھاوھلان دروستکرد، لە مەككە رېنمايى موسلمانانى كرد، ئاوپ لە ھەلبژاردنى وشە بدەنەو، نەكا بەرەو چارەنووسىكى مەترسیداریان بەرىت.^(۱)

۷ - لەوانە بەسەرھاتى موسا لەگەل ئەو دەسەلاتدارانەى پلانىان دژى دەگىرا، وەكو خواى بالادەست دەفەر مویت: ﴿وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لَيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ (القصص: ۲۰). واتە: (دواى ماوھىەك) لەوپەرى شارەو پیاویكى (ئیماندار كە لە خزمانى فیرەون بوو) بە پەلە ھات و وتى: ئەى موسا (فریای خۆت بكەو) بەراستى دارو دەستەى فیرەون دانىشتوون و نەخشە دەكىشن تا بتكوژن، تا زوو دەرچو و ئیرە بەجى بهیلة، بیگومان من لە دلسوزانم بو تو.

لە ئايەتەكەدا ئەو تىيىنى دەكرىت ھوشيارى ئامرازی دەزگا ئەمنیەكانى لەلای ھاوھلان دروستکرد، ھەروھا چۆن لە بازار وشەىەك لە دەمى كەسىك دەرچوو یەكسەر گەیشتە فیرەون و دارودەستەكەى، ئەمە توكمەىى و بەھىزى سیستەمى ئەمنى سەردەمى فیرەون دەردەخات، ھەروھا پیاوانى دەسەلات لە كۆبوونەوھى بەردەوامدا بوون، دواى گەیشتنى زانیاریەكە لە بازارى شارەو، ئەوان بریاری یەكجارەكى كوشتنى موسایان درکرد، ھەروھكو لە بەسەرھاتەكەشەو دەردەكەویت چۆن موسا (درودى خواى لەسەر) بەھوى بەرفراوانى پەيوەندیەكانییەو توانیتی پلانەكەیان تىك بشكىنیت، ئەمەش رېنمايیەكە بو بانگخواز بو پارىزگارى بانگەوازەكەى پەيوەندیەكى بەرفراوانى ھەبیت و خوى گوشەگیر نەكات.

بەسەرھاتى ئیماندارى ئالى فیرەون ئامازەىەكى گرنگ لە ئاراستەى گوتارى بانگەوازدا پىكدینیت، بەسەرھاتى ئەو پیاو ئیماندارەى ئیمانەكەى شارەبوو، نیشانەىە لەسەر ئەوھى لە قوناغى دوایدا رۆلێكى گرنگى لە پارىزگارى لە موسا (درودى خواى لەسەر) ھەبوو، وەكو خواى بالادەست

^۱ لەو دەجیت نووسەر بۆیە قسەكەى ئىبنو عباسى ھىتاو ھەرچەند بى سەنەدیشە تەنھا بو پالېشتى ئەم پەرەگرافە بىت، وەرگىر.

دهفه رمویت: ﴿وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَن يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ﴾ (الغافر: ۲۸). واته: (دیاره سه ره نه نجام فیرعه ون بریاریداوه موسا شه هید بکات بویه): پیاویکی ئیماندار له خزمانی فیرعه ون که باوه ره که ی شار دبووه تا ئه و کاته، وتی: ئایا ره وایه پیاویک بکوژن ته نها تاوانی ئه ویه که ده لیت په روه دگارم - الله - یه، له کاتیکدا چهنده ها به لگه و نیشانه شی له لایه ن په روه دگارتانه وه بو هیناون و نیشانی داو، خو ئه گهر دروژن بیت، ئه وه دروژنیه که ی به زهره ری خو ی ته واو ده بیت، خو ئه گهر راستگویت هه ندیک له و به لایانه تان به سه ردیت که پیی راگه یاندوون، به راستی من دلنایم که: خوا هیدایه ت و پینمووی که سیک ناکات زیاده ره و دروژن بیت (واته: ئه گهر موسا دروژن بوايه، ئه و هه موو پشتیوانیه ی لی نه ده کرا له لایه ن خواوه). ئه مه له لایه ک، له لایه کی تر به سه رهاتی ئیماندار ی ئالی فیرعه ون رینمایي ئیمانداران ده کات که ده کریت هه ندیک کات له ناو دهسته و تاقم و ئه نجومه نی حوکمدا که سانیک هه بن باوه ریان به چاکسازی کومه لگه هه بیت، هه روه ها لیها تووی ئه وه یان تیدا بیت له گه ل تاقمه ئیمانداره که دا هاوکار بن، له بهر ئه وه ده بی گوتاری ئیسلامی گوتاریکی هاوسه نگ بیت، توانای زورکردنی دوست و که مکردنه وه ی ناحه زی هه بیت، به جوړیک بوار بو تاقم و دهسته باشه که بسازینیت خو یان بکه ن به خواوه نی بانگه وازه که و پاریزگاری لیکه ن و ئاگیان لئی بیت.

له به سه رهاتی موسادا (درو دی خوا ی له سه ر) له گه ل به نده باشه که دا، سه رنجمان راده کیشیت بو بیرلیکدرنه وه و فیربوونی حکمه ت، دیارترینان: ئه و پیغه مبه ره پایه به رزه فیر بیت بو خو به دوورگرتن له رو به رو بوونه وه یه ک بیته هو ی ده سته سه رداگرتنی که شتی بانگه واز چون به له سه رخو ی و نه رمونیانی مامه له له گه ل واقیعه دا بکات، هه روه ها بو پاراستنی له داگیرکاری و گره نته ی به رده وامبوونی په له نه کات له لیکردنه وه ی به رو بوومی بانگه وازه که ی، له به سه رهاته که دا چه ند ئاماژه یه کی بو بزافه سیاسیه کان تیدایه که له سه رهتای دامه زران دنیاندا هیز و بازویان نه خه نه

پیش چاو، رژیمةكان به جوریک بیانترسیئن که هاندەر بیټ بۆ دەستگرتن بهسەر دەسکهوتهکانی بزافهکه‌دا و له‌دەستدانی نوسینگه و دامه‌زراوه و مینه‌ر و قوتابخانه‌کان، چونکه له ده‌ریای کاری سیاسیدا ئه‌وانه که‌شتی بانگه‌وازن. قورئانی پیرۆز چەند جورە په‌یوه‌ندییه‌کی نیوان پاشاکان و پیغه‌مبه‌رانی باسکردووه، که ده‌کریت شیوازی ئه‌و په‌یوه‌ندیانه کاریگه‌رییان له‌سەر نه‌رمی گوتاری بانگه‌واز هه‌بیټ، وایده‌بینم ئه‌و په‌یوه‌ندیانه ده‌کرین به‌سی جوره‌وه: - قبول نه‌کردنی سیستمه‌که و ده‌ربڕینی نارە‌زایه‌تی به‌رانبه‌ر به‌سیاسه‌ت و بریاره‌کانی.

— هاوکاری له‌گه‌ل سیستمه‌که بۆ به‌ده‌سته‌تێتانی چەند ئامانجیک که به‌رژه‌وه‌ندی گشتی تیدایه. - ته‌واوکاری به‌جوریک ئه‌رکی پاشا ته‌واوکه‌ری په‌یامی پیغه‌مبه‌ر بیټ (دروود و سه‌لامی خوای له‌سەر).

صالح ئه‌له‌لی بۆ ئه‌وه ده‌چیت که: "قورئان باسی هیچ پیغه‌مبه‌ریکی نه‌کردووه له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌وازنه‌که‌یدا، یان بۆ جیه‌جیکردنی بانگه‌شه‌ی چاکسازییه‌کانی پشته‌ی به‌پاشاکان به‌ستبیت".^(۱) ئه‌وه‌ی بۆم ده‌رکه‌وتوووه هه‌لۆیستی پیغه‌مبه‌ران به‌رانبه‌ر به‌پاشاکان - وه‌کو باس کرد - چەند جوریک بووه، به‌رانبه‌ر به‌پادشا و ده‌سه‌لاتداره‌کان هیچ هه‌لۆیستیکی پیشووه‌خت نه‌بووه، که به‌ربه‌ست دروست بکات له‌هه‌لبژاردنی شیوازیکی باشت‌ر بۆ پارێزگاری بانگه‌وازن.

له‌ نمونه‌ی قبولنه‌کردنی رژیمی ده‌سه‌لاتدار: پووبه‌رووبوونه‌وه‌ی ئیبراهیم (دروودی خوای له‌سەر) له‌گه‌ل ئه‌و ده‌سه‌لاتداره‌ی خوا هی‌ز و توانای پێدا بوو، وه‌ک قورئان بۆمانی باس ده‌کات ده‌سه‌لاته‌که‌ی له‌سەر خۆبه‌زلزانی و لوتبه‌رزى راگیر کردبوو: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۸).

^۱ العلي، صالح، الدولة في عهد الرسول، بغداد، المجمع العلمي العراقي، ۱۹۸۸م، ج ۲، ص ۳۴۲.

واته: ئايا نه تبيستوو و نه تروانيووته ئه و كه سهى دهمه قالهى ده كرد له گه ل ئيبراهيمدا له بارهى پهروهردگاريه وه له بهر ئه وهى خوا پاشايه تى پيښه خشى بوو، (له جياتى باوه پهيان و سوپاسگوزارى كه چى دهمه دهمى ده كرد له گه ل ئيبراهيمدا)، (ئه م لووتبه رزيه شى كاتيك بوو به هه وا و فيزه وه پرسيوويه تى له ئيبراهيم كه پهروهردگارى تو كتيه؟ ئه ويش له وه لامدا وتى: پهروهردگارى من ئه و زاتهيه كه ژيان ده به خشي و مردنيشى به دهسته، (نه مروود له وه لاميدا) وتى: جا منيش ژيان ده به خشم و مردنشم به دهسته، (ئيجا فه رمانيدا هه نديك له نه ياراني بكورن گوايه ئه وه ده يانمريني، هه نديكيشى نه كوشت گوايه ئه وه ژياني پيښه خشين!!)، ئه وسا ئيبراهيم وتى: به راستى خوا خور له پوژه لات وه ده هيني جا (ئه گه ر تو ده توانيت) له پوژئاواوه بيهينه، ئيجا ئه و بى باوه ره په رهنكى په رى و ده مكوت كراو وه لامى نه ما، بيگومان خوا هيدايه تى قه ومى زالم و سته مكار نادات.

ئه مه پوچه لكردنه وهى بانگه شهى خوايه تى و پياده كردنى ئه و خو به زلزانين و خو سه پيښه بوو، كه مله و رى سه رده مى ئيبراهيم ده يكد، له كاتيكد كه گه ل گوپرايه لى ده سه لات بوو، ده بى له به رانه ردا ده سه لاتداره كان به ندايه تى خو يان بو پهروهردگاريان بنوين.

هه ر له م جو ره په يوه ندى نيوان موسا (درودى خواى له سه ر) له گه ل فيرعه ون، كه به سياسه تى خو به زلزانين و خو سه پيښى و بانگه شه خو به خوا زانين حوكمرانى ولا ته كهى ده كرد، كه خواى بالا ده ست به كورتى ده يگيريه وه: ﴿ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي ﴾ (القصص: ٢٨). يان: ﴿ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى ﴾ (غافر: ٢٩). له گه ل ئه مه شدا بو ئه وهى پيڤهى خو ي به لايه نيك به هيز بكات، پشتى به وروژاندنى دوو به ره كى له نيو تاكه كانى ميلله ته كهيدا به سستبوو، وه كو ئايه ته كانى سوره تى قه صه ص بؤمانى روون ئه كه نه وه: ﴿ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُدِّعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (القصص: ٤). واته: خه لكه كهى پارچه پارچه كرد (جياوازى خسته نيوانيان وه)، ده سته يه كياني ده چه وسانده وه و لاوازى ده كردن، منداله نيرينه كانى

سه‌رده‌برین، کچان و ئافره‌تانی (به‌زه‌لیلی ده‌هیشته‌وه)، به‌راستی ئه‌و سته‌مکاره یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی تۆوی خراپی ده‌چاند.

دووباره یه‌کیکی تر له په‌یوه‌ندییه‌کان رِیگری له سته‌م و به‌ر په‌رچدانه‌وه بوو، وه‌کو: په‌یوه‌ندی نیوان خزر و (سه‌لامی خوای له‌سه‌ر) ئه‌و پاشایه‌ی ده‌ستی به‌سه‌ر هه‌موو که‌شتیه‌کاندا ده‌گرت و له خه‌لکه‌که‌ی داگیر ده‌کرد، وه‌کو سوره‌تی (الکف) باسیکردوه: ﴿أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسَاكِينَ يَعْمَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ (الکف: ۷۹). واته: ئه‌و که‌شتیه‌ی (عه‌بیدارم کرد چه‌ند هه‌ژاریک خاوه‌نی بوون له ده‌ریادا کاریان ده‌کرد، جا منیش ویستم عه‌بیداری بکه‌م، له‌کاتیکیدا له‌و ناوه‌دا پاشایه‌ک هه‌بوو که هه‌موو که‌شتیه‌کی (چاک و رِیکوپیکی) داگیر ده‌کرد.

تییینی ده‌کریت له هه‌ر یه‌کیک له حاله‌ته‌کان په‌رچه‌کرداره‌کان لیک جودان: وه‌کو به‌سه‌رهاتی ئیبراهیم و نه‌مروود که حاله‌ته‌کیان گفتوگو و ده‌مه‌قالی بوو، یان به‌سه‌رهاتی موسا و فیرعه‌ون، که حاله‌ته‌کیان گه‌یشته‌ رووبه‌پووبوونه‌وه و پیکدادان، یان به‌سه‌رهاتی موسا و خزر (درودی خوایان له‌سه‌ر)، له‌وکاته‌دا چاکسازی گران و نه‌گونجاو بوو، بۆیه ئه‌م حاله‌ته‌یان خۆپاریزی بوو له پیکدادان، هه‌روه‌ها که‌مکردنه‌وه‌ی زهره‌ر و زیانی سه‌ر خه‌لکی بوو.

جو‌ریکی تری په‌یوه‌ندی: په‌یوه‌ندی هاریکاری، وه‌کو په‌یوه‌ندی نیوان یوسف له‌گه‌ل عه‌زیزی میسر‌دا، که یوسف به‌ پشت‌به‌ستن به‌ لینه‌اتوویی و ئه‌مینی پِیشنیاریکرد گه‌نجینه‌کان و سامانی سه‌رزه‌وی میسر‌م پِیبسپِرن، وه‌کو خوای بالاده‌ست ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ (یوسف: ۵۵). واته: یوسف وتی: پِیم باشه‌ بمکه‌یت به‌ لپِرس‌راو به‌سه‌ر گه‌نجینه‌کان و سامانی سه‌رزه‌وی ئه‌م ولاته (میسر)، به‌راستی من پاریزه‌ریکی زانام (له‌خۆم راده‌بینم که شت بپاریزم و زاناشم که چۆن ده‌پیارِیم). شوینه‌واری ئه‌و هاوکارییه‌ ئه‌وه بوو ده‌وله‌ت ئه‌و قه‌یرانه ئابوورییه‌ی تپه‌راند که تیکه‌وتبوو.

یه کیکی تر له په یوه نندیه کان: په یوه نندی ته و او کار یی له نیوان تالوتی پاشا و پیغه مبه ریک له پیغه مبه ره کانی به نی ئیسرائیل وه کو قورئان چیر و که که ی باسکردو وه، وه کو خوی بالا ده ست ده فهرمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلِكِ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ائْتِنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ * وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۴۶ - ۲۴۷). واته: ئایا نه تیبستوو و نه تر و انیوه ته به سه رهاتی دهسته یه که له گه وره پیاوانی نه وهی ئیسرائیل له دوی موسا له کاتی کدا به پیغه مبه ره که ی خوئیانیان وت: پاشایه که، سه رکرده یه کمان بو دیاری بکه و بینیره تا له پیناوی خوادا بجه نگین، پیغه مبه ره که وتی: باشه؛ ئهی نه گهر جه نگتان له سه ر بریار دراو خه ریک بوو یه خه تان بگریت و په شیمان بوونه وه و نه جه نگان؟ (له وه لامدا) وتیان: چیمانه که له پیناوی خوادا نه جه نگین، له کاتی کیدا ئه وه ته در به در کراوین و له مال و مندا و ولاتمان بووین، که چی کاتی که جه نگیان له سه ر بریار دا، ته نها که میکیان نه بیته ئه وانی تر هه موویان پشتیان هه لکردو په شیمان بوونه وه، خوایش زانا و به ئاگایه به سته مکاران.

ئینجا پیغه مبه ره که یان (به وانه ی که ئاماده ی جه نگ بوون) وتی: ئه وه ئیتر خوا به راستی بریاری داوه و تالوتی ره وانه کردو وه که پاشا و سه رکرده تان بیت، که چی (هه ندیکیان) وتیان: چوئن ئه و بیته سه رکرده به سه رمانه وه و ئیمه شایسته ترین به سه رکرده یی له و، ئه و مال و سامانیکی زوری نییه! (جووله که هه میسه مال و سامان ده که نه پیوه ره له هه موو شتی کدا)، (پیغه مبه ره که له وه لامیاند) وتی: به راستی خوا (طالوت) ی هه ل بژاردو وه و په سه ندی کردو وه به سه رتاندا و زانست و زانیاری زور و لاشه یه کی به هیز و گه وره شی داوه تی، خوی گه وره ش پاشایه تی ده به خشیت به هه ر که س که بیه ویت و (شایسته بیت) و خوا فراوانگیر و زانایه.

به سهرهاتی (ذو القرنین) دهکه ویتته چوار چپوهی ئەم جوړه په یوه نډیانه وه،
 ئەو له وکسانه بوو خودا د هسلاتی پيدا بوو له زه ویدا، هره وها بوو
 ته واکه ری په یامی پیغه مبه ران له لادانی سته م و ژور له سهر بیده سه لاته کان،
 که ئەو نه ته ودهیه له زمانی به ران بهر تینه دهگه یشتن".^(۱)

له مانه وه بۆمان د درده که ویت، به سهرهاتی ئەو پیغه مبه ره پیشینانه ی ئایه ته
 قورئانیه کان باسیکردون، مه بهستی به دبیه تانی چهند ئامانجیکی گرنه له وانه:
 بنیاتنانی هوشیاریه کی سیاسی گریډراو به هلوئستی د هسلات و
 سیسته مه سیاسیه کان به ران بهر بانگه واز، ئەمهش ئەوه د خوازیست
 هلوئستیکی نه گوړی پیشوخته به ران بهر سیسته م و د هسلاته سیاسیه کان
 نه بیت، بویه بریاره که به ستر او به هلوئستی خودی د هسلاتی سیاسیه وه
 به ران بهر به ئیسلام. ئەگه هلوئستی د هسلاتی سیاسیه هلوئستیکی
 فیرعونی ریشه کی شکار بوو، ئەوه حوکمیکه هیه، خو ئەگه وهکو عه زیزی
 میسر دهرگای هاوکاری کرده وه، ئەوه حوکمیکه تری هیه، یان ئەگه وهکو
 تالوت بوو، ئەوه حوکمه که ی جیا وازه.

پرچه ککردنی هاوه لان به به هره ی سهر کردایه تیکردن، وهکو لیکولینه وه له
 واقع، دانانی میکانیزم بۆ پاریزگاری بانگه واز له مه ترسییه چاوه وړانکراوه کان
 و کارکردن بۆ نه هیشتیان.

ت. دانانی میتوډیک نه رمی سیاسی و پیکه وه ژیان ی پیوه دیار بیت،
 خه ملاندنی هلوئستی داهاتوی تیدا بیت، وهکو نمونه ی هلوئستی خزر
 سه بارهت به و پاشایه ی هه موو که شتییه کی باشی داگیر دهکرد، بۆ خو پاریزی
 له دهست به سهر داگرتن و پرو به پروو بونه وهیه کی چاوه وړان کراو، خزر له
 توپه کردنی پادشا خو ی به دوور گرت.^(۲)

^۱ الزمخشري، أبو القاسم محمود بن عمر. الکشاف عن حقائق غوامض التنزيل و عيون الأقاويل
 في وجوه التأويل، ضبطه: مصطفى أحمد، القاهرة و بيروت: دار الريان و دار الكتب العربي،
 ۱۹۸۷م، ج ۲، ص ۷۴۳، به دواوه.

^۲ البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: أحاديث الأنبياء، باب: حديث الخضر مع
 موسى عليهما السلام، ص ۶۵۲ - ۶۵۳، حديث رقم: (۳۴۰۱).

ئەم ھەموو جۆرە مامەلەيەي قورئان ئاماژەي پېيان کردووە، پېويستی دەکات لەسەر عەقلى موسلمان بەقوولئ توێژینەو لە واقیعی ئەو سیستەمە سیاسییەدا بکات ھەلسوکەوتی لەگەل دەکات، بزائیت تا چەندیک لەبارەي ھاوپەیمانی لەگەلدا بکات، چۆن دەتوانیت خۆي بپاریزیت؟ ھەموو ئەمانە بنچینەن بۆ گەل لەکردنی تیگەیشتنیک بە چاکي پەییەریت بە جیبەجیکردنی دەق لە واقیعدا، ئەمە بەھەریەکی سەرکردایەتیکردنە، ھەموو خاوەن پرۆژەيەکی قیادی پېويستی پێیەتی، کە سیاسەتی تەشریعی ھەول دەدات دیسپلینی بۆ داينیت.

پینچەم: پەيوەندی سیاسەتی شەری بە فیکھەو:

سیاسەتی شەری وا دادەنریت جۆریکە لە فیکھی جیبەجیکردن، بەم بۆچوونەش سیاسەتی شەری دەبیت بە ھاوشانی فیکھی تیۆری.

۱. ئەوێ ھاندەرە بۆ ئەوێ سیاسەتی شەری دەروازەيەکی سەرەخۆ بیت، ئەوێ کە زانایان تیبینیان کردووە زانستی سیاسی پشتی بە چەند میکانیزمیک بەستوو زانایەکی زۆر شارەزا لە ھوکمە نەزەرییە پەتیەکاندا لە بەلگە تەفصیلیەکاندا دەستی ناکەوین، لەم بارەيەو ئیبنو خەلدون دەلێت: "لەناو تاکەکانی مەوقفا زانایان و شەرەزانەکان لە ھەموو کەس لە سیاسەت و شیوازەکانی دوورترن، ھۆکارەکەشی دەگەریتەو بۆ ئەوێ ئەوان لەسەر دارشتنی سیستەمی جیگیری فیکری و چوونە قولایی مانا و مەبەستەکانەو رەھاتوون، ئەوان فیکر جودا دەکەنەو لە ھەستیکراو مادییەکان و لە زیندا بە بیالیەنی و پەتی وەکو کۆمەلێک بنەمای بیالیەن دەپیلنەو، تا وەکو کۆمەلێک بنەمای گشتی زانستی کاری پینکریت و ھەلسوکەوتی لەگەلدا بکریت، نەک وەکو کەرەستەيەکی تاییەت، یان کەسێکی تاییەت، یان نەوێەکی تاییەت، یان نەھامەتیەکی تاییەت، یان پۆلێک لە خەلکی تاییەت، ھەلسوکەوتی لەگەل بکریت، پاشان ئەو بنەما گشتییە بەسەر دەرەوێشدا جیبەجی بکریت... ھەلگرانی سیاسەت دەبی ھەمیشە رەچاوی وردەکاری دەوروەر و بارودۆخە شاراوەکانی دەرەو بەکەن، چونکە ھەموو پووداوەکان وابەستەي سیاسەتن.

له بهر ئه وهی سیاسهت شاراوویه له وانهیه هه ندیک شتی تیدا بیت، وهکو بنه مای قیاس نه لکینریت به لیکچووویه کی خوی، یان نموونهیه کی هاوشیوهی خوی، خۆ ئه گهر شه رزان بیه ویت بیشی لکینیت له وانهیه دژ بیت له گه ل ئه و شته گشتگیره (الکلی) ی ئه و ئه یه ویت وهکو بنه مایه که له نیویدا جیگه ی بکاته وه.^(۱)

بۆ یه که مجار له زانستی قه زاوه تدا تییینی په یوه ندی نیوان فیهو سیاسهت کرا، ئه ویش هۆکاره که ی ئه وه یه هه ندیک جار له کتیبه فیهیه کاندای بۆ ئه و بابته ده قیکمان ده ستاکه ویت، بۆیه ده بی له وکاته دا بۆ ناسینی راستی په نا به رین بۆ به هره و فیراسهت، ده بی له وکاته دا به شاره زایی و ئه زمون بدۆزیت وه، هه روه کو نابی قه زاوه ت ته نها پشت شته دیار و پروونه کانی دادوه ری بیه ستیت، بۆیه هه ندیک جار ئه گهر گومان له سه ر پالنه ره کانی دروست بوو، دانپیا دانان ده گیرد ریت وه، هه موو ئه مانه ش به ئه زمون ده زانریت، بۆیه ده رباره ی ئه م مه به سته ئیینو فه ره حون ده لیت: "مالیکی کورپی ئه نه س ره حمه تی خوای لیبت و توه یه تی: پیاوان له ولاتانه وه ده هاتن بۆ مه دینه بۆ پرسیار کردن ده رباره ی زانستی دادوه ری، ئه و زانسته به به لگه ی فه رموده ی خوای بالا ده ست ... وهکو زانسته کانی تر نییه: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحَكْمِهِمْ شَاهِدِينَ، فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (الأنبياء: ۷۸ - ۷۹). واته: یادی داود و سوله یمانیش بکه ره وه کاتیک بریار درا ده رباره ی ئه و کیلگه کشتوکالیه، کاتیک که مه ر و مالاتی خه لکی تیایدا بلا بوونه وه به شه و، زیانیان به کیلگه که گه یاند، ئیمه یش شایهت بووین له سه ر ئه و دادوه ری و بریاره ی ئه وان. (له سه رده می حوکی حه زره تی داودا رانه مه ریک زهوی و زاری کابریه کی کاولکرد، کابراش چوو سکا لای خۆی گه یانده داود، ئه ویش بریاریدا که هه موو رانه مه رکه بدریت به خاوه ن زهویه که، به لام حه زره تی سوله یمانی کورپی، رایه کی په سه ندتری هه بوو، وتی: با به روبومی مالاته که بدریت به خاوه ن زهویه که تا زیانه که ی پر ده کاته وه).

^۱ الحضرمی، مقدمة ابن خلدون، مرجع سابق، ج ۳، ص ۱۲۵۵.

جا ئیمه چاره‌سهری کیشه‌که‌مان له سوله‌یمان گه‌یاند، به‌لام هه‌ریه‌که (له‌م باوک و کورپه) به‌هه‌روه‌رمان کردبوو له‌حیکمه‌ت و دانایی و عیلم و زانستی، هه‌روه‌ها بالنده و چیاکانیشمان له‌گه‌ل داودا ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار کردبوو، هه‌مووان پیکه‌وه ته‌سییحات و ستایشی ئیمه‌یان ده‌کرد، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان کرد. خوای پاکوبینگه‌رد ستایشی داودی کرد له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌حوکه‌که‌دا ئیجتیهادی کرد، هه‌روه‌ها ستایشی سوله‌یمانی کرد له‌به‌ر ئیجتیهاد و تیگه‌یشتنی له‌راستی چاره‌سهره‌که. جیگه‌ی سه‌رسوهرمان نییه که زانستی قه‌زاوه‌ت جیاواز بی‌ت له‌فیقه‌ی په‌لوپۆی مه‌زه‌به‌کان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانستی قه‌زاوه‌ت هه‌ندی‌ک شاره‌زایی ده‌رباره‌ی حوکه‌کان پئویسته که ده‌بن به‌پیشه‌کی بۆ زانی‌ی حوکه‌م ده‌رباره‌ی رووداو و جوژنیا‌ته‌کان، زۆرجار ئه‌و پیشه‌کیانه له‌نووسراوه‌ فیقه‌یه‌کاندا باس‌نه‌کراون و شه‌رع‌زانیش هه‌یچ شاره‌زاییه‌کی له‌باره‌یه‌وه نییه، له‌کاتی‌کدا ئه‌وانه ته‌وه‌ری حوکه‌کانیان له‌سه‌ر وه‌ستاوه، بۆیه ئه‌وانه‌ی نه‌شاره‌زان له‌و حوکه‌ماندا وه‌کو که‌سانێکی نه‌شاره‌زا له‌تاریکی‌دا کو‌یرانه برۆن ساتمه ده‌که‌ن، نووسراوێکی‌شم نه‌بینیوه پشتی پێبه‌ستم له‌ده‌رخستنی ته‌واوی نه‌ینی و ورده‌کارییه‌کانی و رێخۆشکه‌ر بی‌ت بۆ زانی‌ی بنچینه و روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌کانی، بۆیه وامبینی به‌یه‌ک شیوه‌ بابته‌گه‌رگ و زۆر پئویسته‌کانی کورت بکه‌مه‌وه و هه‌موویان پیکه‌وه رێک بخه‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئامانج له‌م نووسینه‌ باسکردنی بنچینه‌کانی ئه‌م زانسته‌یه و روونکردنه‌وه‌ی ئه‌و شو‌ئانه‌یه‌ دادوه‌ری بابته‌ته‌ مشتومر له‌سه‌ره‌کان و ئه‌حکامه‌کانی سیاسه‌تی شه‌رعی تیدا ده‌کریت.^(۱)

نووسه‌ره‌کان له‌باسی ئاکار و ره‌وشتی دادوه‌ریدا هه‌ندی‌ک نمونه‌ باس ده‌که‌ن، له‌وانه: له‌کاتی دادوه‌ریدا فیراسه‌ت و به‌هه‌ری (ئياس) و توانای لێک جو‌داکردنه‌وه‌ی کچ و بی‌وه‌ژن له‌یه‌کتر، به‌پشته‌ستن به‌وه‌ی کاتیک کچه‌که قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌کرد "چاوی بری‌بووه‌ زه‌وی"، دووه‌میان کاتیک قسه‌ی له‌گه‌ل

^۱ ابن فرحون، برهان الدین إبراهيم بن علي اليعمری. تبصرة الحکام في أصول الأقضية ومناهج الحکام، بیروت: دار الکتب العلمیه، ۲۰۰۱م، ص ۲.

دهکرد چاوی برپیوه چاوی،^(۱) تیینی ئه م جوړه هه لسوکه وتانه، که به ئه زمون دهست دهکه ویت و فیهه باسینه کردوه، به لام له هه مان کاتدا یارمه تی دادوهر ده دات بۆ دۆزینه وهی راستی.

دووباره ههر له وانه دۆزینه وهی هه لسوکه وتی تاوانکاره کانه، جا ئه وهه لسوکه وته به مه بهستی دزیی بیت، یان بلاوکردنه وهی ترس و توقاندن بیت، یان گالته جاری بیت، ههر یه کیک له مانه سروشتیکیان ههیه، به لیوردبوونه وه ده زانریت، که ئه وانه هاوکاری دادوهر و لیکۆلهر دهکن بۆ گه یشتن به راستی، به لگهی ئه مه به سه رهاتی دادوهری حه نه فی مه زه هب ئه بو حازم بوو، که تاوانباریک به ئاسانی دانینا به تاوانه کهیدا، گومانی بۆ دروست بوو، ده رکه وت خودی ئه وه ئاسانکارییه درۆیه، به ئه زموونی پۆژانه توانی راست و نادروست لیک جودا بکاته وه،^(۲) لیره وه زانستی دادوهری پیویستی پۆلینکردنیکی سه ره به خوی پیویسته، له بهر ئه وهی باب ته گه لیک چاره سه ره ده کات به و ئیعتیارهی فیهه زانینی ئه حکامی شه رعی کردارییه، دهستی بۆ نه بردووه، به لام دادوهری پیویستی به شاره زایی و بیرلیکردنه وه ههیه. ئه وهی به سه ره دادوهریدا جیهه جی ده بیت، به هه مان شیوه به سه ره جوړه کانی تری فیههی کرداریدا جیهه جی ده بیت.

شه شه م: سیاسه تی شه رعی پیویستی به تیگه یشتنی مه قاصید و یاسا سروشتیه کان ههیه:

چه ند نمونه یه کی جیهه جیکردن

په چاوکردنی پیکهیتانی حوکه سیاسیه کان:

له بهر به یه کداچوونی به رژه وهندییه کان له کاتی جیهه جیکردندا، پیکهیتانی حوکه سیاسی پیویستی به شاره زایی و ده رکپیکردنی واقع ههیه، بۆیه له کاتی جیهه جیکردنی کرده ییدا بۆ پیکهیتانی حوکه یک ده بی چه ندین ئیعتیار له بهر چاو بگیری، له وانه:

^۱ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۳۶.

^۲ المرجع السابق، ص ۴۱.

تیگه‌یشتن له ده‌قی ته‌شریعی، که ئەو تیگه‌یشتنه به جۆریک بی‌ت به ره‌چاوکردنی ئامانج و حیکمه‌ته‌کانی ده‌ق به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی تیدا ره‌چاو بکری‌ت، چه‌قبه‌ستوویی له‌سه‌ر دیوی ده‌ره‌وه‌ی وشه‌کان، یارمه‌تیدەر نییه‌ بۆ پیشکه‌شکردنی چاره‌سه‌ره‌ فیه‌یه‌کان، سه‌ره‌رای ئەوه‌ی - وه‌کو زانیانی مه‌قاصیدیش ره‌حمه‌تی خویان لی‌بی‌ت ده‌ریان‌بریوه‌ - ئەوه‌ میت‌ۆدیک‌ی نات‌ه‌ندروسته‌. له‌و بن‌چینه‌ مه‌قاصیدیانه‌ی بابه‌ته‌که‌ تووندوت‌ۆل ده‌کات:

- "به‌په‌تی حوکه‌مان لۆژیک‌ی‌بونه‌ نه‌ک په‌رستشی".^(۱)

- "ئه‌رکه‌کان هه‌موویان به‌رژه‌وه‌ندی دنیا و دوا‌پۆزی به‌نده‌کانیان تیدا ره‌چاو ده‌کری‌ت".

- "هه‌ندیک کرداری شه‌رعی هه‌یه‌ خودی خۆیان مه‌به‌ست نین، به‌ل‌کو مه‌به‌ست پێیان هه‌ندیک کاری تره‌ که مانای کرداره‌ شه‌رعییه‌کان ده‌گه‌یه‌نن، ئەویش ئەو به‌رژه‌وه‌ندیانه‌یه‌ له‌ پێناویدا دانراوه‌".

- "ئەوه‌ی له‌ به‌جیه‌نیانی ئه‌رکه‌ شه‌رعییه‌کاندا ویستی شتیکی هه‌بی‌ت که بۆی دانه‌نراوه‌، به‌ دل‌نیایی ئەو سه‌ره‌پێچی شه‌ریعه‌تیکردوه‌، هه‌رکه‌سی‌کیش سه‌ره‌پێچی شه‌ریعه‌ت بکات، کاره‌کانی کاتی سه‌ره‌پێچیکردنه‌کانی به‌تاله‌".

له‌سه‌ر به‌نه‌مای ئەوانه‌ی پێشوو:

- هه‌تا به‌نده‌ نزیک بی‌ت له‌ به‌جیه‌نیانی ئەم به‌رژه‌وه‌ندیانه‌ ئەوه‌ بۆچوون به‌ره‌و که‌مال له‌ مه‌به‌ستی په‌روه‌ردگاری نزیک‌تره‌، له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌ وینه‌ و مانادا به‌ ئه‌رکی خۆی هه‌ستاوه‌، ئەمه‌ش ئەوه‌یه‌ شاتی‌بی ئاگاداری کردوینه‌ته‌وه‌ لی‌ی و ده‌لی‌ت: "به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان که له‌ خودی خۆیاندا به‌رژه‌وه‌ندین، خواپه‌رستییان تیدا ره‌چاو کراوه‌، هه‌رشتیکیش له‌سه‌ر به‌نه‌مای خواپه‌رستی بنیاتنرا، نا‌کری‌ت به‌شی‌وازیک بکری‌ت خواپه‌رستییان تیدا ئەنجام نه‌دری‌ت".

سه‌رده‌رکردن له‌و یاسایانه‌ی پێک‌خه‌ری پێکه‌وه‌بوونی مرو‌قه‌کانن، یارمه‌تیدهرن بۆ جیه‌جیک‌کردن و ڕا‌فه‌کردنی واقع به‌ باشی و چاو‌دی‌ری‌کردنی

^۱ الکيلاني، عبد الله. "أثر المقاصد الجزئية والكلية في فهم النص الشرعي"، مجلة دراسات، الجامعة الأردنية، المجلد (٣٣)، عدد (١)، ٢٠٠٦م، ص ٩٩.

پوڊاوه‌كان، هه‌روه‌ها ئه‌وانه بنچينه‌ی واقیعی بوون و بناغه‌ی حیکمه‌تی سیاسی داده‌نین، به‌لکو هه‌ندی‌کجار یارمه‌تیده‌رن بۆ تیگه‌یشتن له ده‌قیکی یاسایی به‌جۆریکی جیاواز له‌وه‌ی بۆ تیگه‌یشتن له ده‌ق ته‌نها پشت به ئامرازه‌کانی زمانه‌وانی به‌ستراوه، ئه‌وه‌ی یارمه‌تیده‌ری ئیبنو خه‌لدون بوو بۆ تیگه‌یشتنی قوربه‌ی‌شیه‌ت له فه‌رمووده‌ی: "الأئمة من قریش"، که به‌مانای ده‌مارگیریی (العصبية) دیت، تیگه‌یشتنی بوو له گرنگی پشتیوان بۆ سیسته‌می سیاسی، یان ئه‌وه‌ی له راقه‌کردنی ده‌ستکه‌وتدا "السلب" یارمه‌تی ئیمامی مالیکیدا که ئه‌و یاسایه‌ حوکیکی سیاسیه‌ په‌یوه‌ندی به‌ په‌زامه‌ندی ئیمامه‌وه هیه، تیگه‌یشتنی بوو له یاسای جه‌نگ و پێداویستی ریکخستنی جه‌نگ به پلانیکی سه‌ربازی، بۆیه گشتاندنی فه‌رمووده‌ی: "مَنْ قَتَلَ قَتِيلًا لَهُ عَلَيْهِ بَيِّنَةٌ فَلَهُ سَلْبُهُ". واته: ئه‌گه‌ر له جه‌نگدا موسلمانیک که‌سیک بکوژیت شایه‌تی هه‌بیته‌ که ئه‌و کوشتوویه‌تی، بۆیه گشتاندنی ئه‌مه له‌گه‌لیدا یه‌کناگریته‌وه، که کوژراوه‌که ئه‌وه‌ی پێوه‌یه‌تی بدریت به‌ بکوژه‌که، چونکه جاری واهیه‌ ئه‌وه‌ی هیچی پێوه نییه کاریگه‌ری زۆرتره له‌وه‌ی ده‌سکه‌وتیکی زۆری پێوه‌یه.

به‌راوردکردن له‌ نیوان به‌رژه‌وه‌ندییه‌ دژ به‌ یه‌که‌کاندا به‌ ترازووی مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان.

په‌چاوی به‌شه‌کانی حوکمه‌ فیه‌یه‌کان بکریته‌ تا چه‌ندیک قابیلیه‌تی گۆرانکاریان هه‌یه، هه‌روه‌ها په‌چاوی بواره‌کانی سیاسه‌تی شه‌رعی له‌ هه‌ر یه‌کیک له‌ به‌شه‌کانیدا بکریته‌.

چه‌ند نمونه‌یه‌کی جیه‌جی‌کردن که له‌ ته‌شریعی ئه‌حکامه‌کاندا په‌چاوی تیگه‌یشتن له‌ مه‌قاصیدیان تیدا کراوه:

میتۆدی فیه‌یه‌ی سیاسه‌تی ته‌شریع بریتیه له‌ تیگه‌یشتن له‌ مه‌به‌ستی ده‌قه‌کان و په‌چاوکردنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان له‌ کاتی جیه‌جی‌کردندا، هه‌روه‌ها لیک جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و ئه‌حکامانه‌ی نه‌گۆرن له‌و ئه‌حکامانه‌ی قابیلی گۆران، له‌م چه‌ند نمونه‌ جیه‌جی‌کراوانه‌دا پوون ده‌بیته‌وه:

ریکخستنی دروستکردنی ده‌رمان و چاره‌سه‌ر، که به‌رده‌وام گۆرانی به‌سه‌ردا دیت، هه‌روه‌ها بریاری دانیابوون له‌ عیله‌ت و سودی دارایی له

دەرمانه‌که‌دا، کاتیک زانست له‌و نموونانه‌دا قازانج و سوودی دۆزیوه‌ته‌وه، به‌و دۆزینه‌وه‌یه پاساو و عیله‌تی به‌مال‌کردن دروست ده‌بی‌ت، که پێیده‌وتری‌ت (مناطق المالیه):

ئهم مه‌سه‌له‌یه له‌و ئه‌حکامانه‌یه له‌به‌ر گۆڕانی پاساوی کردنه‌مال حوکمه‌که‌ی پێشوو تییدا گۆڕاوه، که پێش دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و که‌ره‌ستانه‌ که نه‌زانرا‌بوون دهرمانیان لی‌دروست ده‌کری‌ت، هیچ به‌هایه‌کیان نه‌بووه، نموونه‌ی ئه‌وه: دۆزینه‌وه‌ی پاساوی کردنه‌مال له‌به‌کتریا (الجرثوم) و پیکوته‌ی پلازما، پێش ئه‌وه‌ی زانست سووده‌کانیان بدۆزیته‌وه به‌زیانبه‌خش و کوشنده‌دا‌ده‌نرا، ئه‌مه‌ش وای‌کردبوو له‌رووی شه‌رعیه‌وه به‌مال هه‌ژمار نه‌کری‌ت، به‌لام دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌دا بۆ پروو‌به‌پروو‌بوونه‌وه‌ی درم و په‌تادا سوود و که‌لکه‌که‌ی دۆزرا‌وه‌ته‌وه و دوا‌ی ئه‌وه‌ی ژه‌هره‌که‌ی که‌م و لا‌وا‌زکرا‌وه، بووه به‌"مال" یکی خاوه‌ن به‌های جیهانی، له‌کوشنده‌یی‌یه‌وه بووه به‌دروستکه‌ری به‌رگری‌ی و دژی تووش بوون به‌نه‌خۆشیه‌کانی وه‌کو کۆلی‌را و ئا‌وله و تاعوون و ها‌وشیوه‌کانی به‌کار‌دی‌ت^(۱)، ئه‌مه که‌لکی گه‌وره‌یه په‌یوه‌سته به‌پاراستنی ژیا‌نی مرۆقه‌وه و له‌نا‌وچوون و مردن ده‌یپاری‌زی‌ت، ئه‌م مه‌به‌سته شه‌رعییه که په‌یوه‌ندی به‌پاراستنی نا‌چاری و زه‌رورییه‌ته‌که‌نه‌وه هه‌یه، ئه‌وه‌یه که سیاسه‌تی ته‌شریع پش‌تی پێده‌به‌ست‌یت بۆ دا‌نانی چه‌ندین پێگه‌و شو‌ین بۆ پیک‌خستنی چۆنیه‌تی دروست‌کردنی چاره‌سه‌ر به‌جو‌ریک به‌رژه‌وه‌ندی هه‌موو لایه‌ک به‌دی به‌ی‌نی‌ت و تووندوتۆ‌لی بکات. قسه‌ی هه‌ندیک له‌زانا‌یانی هه‌نه‌فی له‌مه‌وه نزیکه کاتیک فه‌توا‌یان دا‌وه جانه‌وه‌ر و می‌رووی زه‌وی ئه‌گه‌ر له‌ده‌وا و دهرماندا که‌لکی به‌دی‌کرا، ده‌بی‌ت به‌مال، واته خاوه‌نداری‌تی پێوه ده‌کری‌ت، حوکمی پێشوو ئه‌وه‌بوو له‌به‌ر ئه‌وه‌ی (المناطق المالیه) که سوود و که‌لکه تییدا نه‌سه‌لما بوو، به‌مال دا‌نه‌ده‌نرا، به‌کو حوکمی شه‌رعی له‌به‌ر ئه‌و زیانه‌ی تییدا‌یه به‌کارنه‌هێ‌نای بوو، ئه‌و بنچینه‌یه‌ی ئی‌مام شاتی‌بی که له‌به‌لگه‌که‌نه‌وه وه‌ریگرت‌وو به‌سه‌ر ئه‌م مانایه‌دا جێبه‌جی ده‌بی‌ت که ده‌لی‌ت: "حالی زۆربه‌ی

^۱ ئیستاش پلازما‌ی خو‌ین بۆ چاره‌سه‌ری په‌تای کۆرۆنا به‌کارده‌هێ‌نری‌ت. وه‌رگیر.

ئەو شتانهى قازانچ و زەرەريان تىدايه دەبى پىژەيى بىت، كەلك و زىانەكانى لە دۇخىكەوہ بۇ دۇخىكى تر دەگۆرپىت، ھەرودھا لە كەسىكەوہ بۇ كەسىكى تر دەگۆرپىت، يان لەكاتىكەوہ بۇ كاتىكى تر دەگۆرپىت. يان دەلەيت: "ئەگەر ورد بىيەتەوہ لە زەمكراوىك: ئەو زەمكردنە بە ھۆى پەفتارى پىسپىردراو "المكلف" ھەوہە لە نىعمەتەكەدا، نەك خودى نىعمەتەكە".^(۱)،^(۲)

ئالپرەدا بە دۇنيابىيەوہ سىياسەتى تەشرىع بە بنىاتنان لەسەر شوپتەواری ئەو گۆرانكارىيانەى بە سەر ئەو مادە دۆزراوہىەى وەكو بەكتريادا لە رىگەى دۆزىنەوہى زانستىيەوہ ھاتوو، دەستپۆردان دەكات بۇ دانانى ھوكمىكى لەبار و دانانى سىستەمگەلىك بۇ چاودىرەكردنى پىرۆسەى دوستکردنى دەرمان، تا لە پشت ئەم ھوكمە تازەيەوہ بە ھوكمىكى لەبار بىرارى بە (مال) بوونى و بە كەلك لىوەرگرتنى رىگەدان بەدات، ھەرودھا پارىزگارى لە مافى وەبەرھىنەر و ئەو كەسە بكات دۆزىوہىيەتەوہ، بۇ ئەوہى لەو رىگەيەوہ مەبەستە شەرىعەكە بىتە دى كە پارىزگارىكردنە لە نەفس، ھەر ئەو مەقاصىدانە بوو ھوكمى پىشوو بۇ رىگەى لە بەكارھىنانى ئەو كەرەستانە لەبەر زەرەر و زىانەكانى و ديارنەبوونى ھىچ كەلكىك تىياندا بەرھەمھىنا، ھەردوو ھوكمەكە چ قەدەغەكردن و چ رىگەپىدان، ھەردووكان بە دواى يەك مەبەستەوہن ئەویش پارىزگارىيە لە نەفسى مرۆف، وەكو ئاوردانەوہ لە مەبەستە شەرىعەكە كە بەرژەوہندى تىدا دەرکەوتوو، ھوكمەكە بە ھۆى دۆزىنەوہىەكى زانستىيەوہ گۆراوہ.

فەتواى رىگەدان بە وەرگرتنى كرى لە كاتى پىويسىتيدا لەسەر پەرسشەكان لە ترسى دووركەوتنەوہ لىيان:

ئەوہ رىكخستىنىكى سىياسىيە وەكو ئاوردانەوہىەك بۇ بنەما گشتىيەكانى شەرىعەت، سىياسەتى تەشرىع بەرپۆھى دەبات، وەكو لە فەتواكانى خانىدا

^۱ المرجع السابق، ج ۳ - ۴، ص ۱۹۴.

^۲ وەكو ئىسراف لە خواردندا، كە خواى بالادەست زەمى ئەو ھالەى كردووہ لەبەر ئاكارى زىادەپۆيە لە خواردن نەك خودى نىعمەتەكە. وەرگىز.

هاتووہ برپاری کون ڀڳه پنهان بو،^(۱) که نه مه دهقه که یه تی: "نه گهر پیاویکی به کریگرت بو فیرکردنی قورئان، لای پیشینه کان به کریگرتنه که راست و دروست نییه، کریشی ناکه ویت، کاتی دیاریکردیت، یان دیارینه کردیت، به لام مه شایخی به لځ په حمت خویان لیت پنهان پیداوه".

پووی جیاوازی فهتوا کو نه که له فهتوا تازده که نه وه یه: له وکاته دا ماموستاگان له بهیتولمال یارمه تی دهران، نه وهش په غبه تیکی زیاتری راپه راندنی کاروباری ئاینی و هستان به حیسبه تیایاندا دروست کردبو، وه کو خاوه نی فهتوای خانیه ده لیت: له م پوژگارده یارمه ته که یان که میگردوه، په غبه تی نه وانیس به هستان به کاروباری قیامت که میگردوه، نه گهر نه وان له گهل پیداویستییه کانی ژیاندا خه ریکی زانست بن، ژیانان تیکده چیت، بویه ئیمهش وتمان به کریگرتنه که یان دروسته، هه روه ها واجیبه کریی ماموستاگان بدریت.

ده بینیت شه رزانه کان به کارکردن به بنه مای سیاسه تی شه رمی تا به رژه وهندییه کان تیانه چن، چون چاره سهریان کردوه، بو نه وهی که موکورتی دروست نه بیت، یان به رژه وهندییه کان نه فه وتین، برپاری گونجاویان داوه، له جیبه جیکردنی حوکه که دا به ئاشکرا ئاوردانه وه بو نه جام ده بینی، له پاساوی جیاوازی هه ردوو فهتوا که دا ده لیت: شه رزانه کانی کون پشتیان به وه به سستبو که ماموستایان له بهیتولمال کری وهرده گرن، به لام کاتیک نه و کرییه برا، پیویسته چاو به حوکه که دا بگيردریته وه، نه ک هیچ قازانجیکی بو نه و به رژه وهندییه تیدا نییه که مه به سته، به لکو له ناویشی ده بات، بویه پیویسته نه و چاره سهر بکریت، له لایه ک تا به رژه وهندی ماموستایان که لینی تینه که ویت، له لایه کی تریش به هو ی لاوازی پالنه ری ئاینی، یان له بهر ده سته به رکردنی پیداویستییه کانی ژیان، هه موو پوو بکه نه که سابه ت، نه وکاته فیرکردن و به رژه وهندی دین که موکورتی تیکه ویت، نه و نه م سهره نجامه یه

^۱ قاضیخان، حسن بن منصور، الفتاوی الخانیة، مطبوع بهامش "الفتاوی الهندیة" المسماة بـ "العالمکریة فی مذهب أبی حنیفة النعمان"، بیروت: دار إحياء التراث العربی، (د.ت.)، ج ۲، ص ۳۲۵.

بنه‌مای سیاسه‌تی ته‌شریع بۆ پارێزگاری له (به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان) پشته‌ی پێده‌به‌ستیت.

هه‌ر له‌م باب‌ه‌ته‌دا ئه‌م بنچینه‌ فیه‌یه‌یه‌ که ده‌لیت: "به‌ هۆی گۆڕینی کاته‌وه‌ رێگری له‌ گۆڕینی حوکمه‌کان نا‌کریت"، هه‌روه‌ها له‌به‌ر جیاوازی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و گۆڕینی عیله‌ت و هۆکاره‌ گشتیه‌یه‌که‌ هه‌یج شوێنه‌واریه‌کی خراپیش جێنا‌هێلێت، ئه‌وه‌کاته‌ به‌ پشته‌به‌ستن به‌ عیله‌ت و هۆکاره‌ تازه‌که‌ که‌ گونجان (المناسبة)ی حوکمه‌که‌یه‌ بۆ هه‌ردوو کاته‌که‌ بریار ده‌دریت.

فه‌توای رێگری‌کردنی دادوه‌ره‌کان له‌ وه‌قفی قه‌رزازی‌ک که‌ قه‌رزه‌که‌ هه‌موو ماله‌که‌ی گرتۆته‌وه‌، ئه‌گه‌ر وه‌قفه‌که‌ بۆ را‌کردن بێت له‌ قه‌رزازی، ئه‌و فه‌توایه‌ ده‌دریت، با بریاریکیش ده‌رنه‌چوو بێت به‌ رێگری‌کردنی له‌ مامه‌له‌کردن (الحجر) له‌سه‌ر کابرای قه‌رزار.^(۱)

له‌ په‌راوێزی ئیبنو عابیدیندا هاتوه‌: "وه‌قفی بارمه‌دان‌ه‌ری (الراهن) ده‌ستکورت و نه‌خۆشی قه‌رزار پوچه‌ڵ ده‌کرێته‌وه‌ کاتی‌ک وه‌قفه‌که‌ هه‌موو مال و سه‌روه‌ته‌که‌ی بگرێته‌وه‌، به‌لام که‌سی‌کی ساغ پێش رێگری له‌ مامه‌له‌کردنی به‌ سامانه‌که‌ی (الحجر) وه‌قفیکرد، دادمه‌زیت" وه‌کو ده‌بینیت ئه‌م بریاره‌ پلاندانانیکی سیاسیه‌ بۆ رێگری‌کردنی قه‌رزاره‌کان له‌ را‌کردن له‌ ده‌ست خاوه‌ن قه‌رزه‌کان، بۆیه‌ سیاسه‌تی شه‌رعی ده‌ستوه‌ردان ده‌کات بۆ رێگری له‌ به‌کارهێنانی گرییه‌سته‌کان به‌مه‌به‌ستی خۆدزینه‌وه‌ و کاری نا‌په‌واو رێگه‌ پێنه‌دراوه‌، هه‌روه‌ها بۆ گێرانه‌وه‌ی راسپێردراو (المکلف) تا نیاز و کرداری له‌ جیه‌جێکردن و مه‌به‌ستدا به‌ گوێره‌ی ویستی خاوه‌نی شه‌رع بێت.

زه‌رقا ده‌لیت: خاوه‌ن ده‌سه‌لات له‌به‌ر به‌دییه‌نانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ک ده‌توانیت رێگری له‌ رێگه‌پێدراو بکات، یان رێگه‌ به‌ قه‌ده‌غه‌کراو بدات، حوکمی رێگری

^۱ الحصفی، علاءالدین محمد بن علی بن محمد. الدر المختار، مرجع سابق، ج ۴، ص ۳۹۷. (مطبوع مع "رد المحتار" المعروف بـ"حاشية ابن عابدين").

کاری پئدهکریت تا برپاره یاساییه که هه بیټ، چونکه پشتی به بهرژه وهندییه که بهستوو و شایانی گۆرانکارییه.^(۱)

فهتوای پئگه دان به دروستی به شداریکردن له کۆمپانیا هاوبه شهکان که هه لدهستن به دروستکردنی پرۆژهی گرنگ و زیندوو:

هه رچه ند ئه م کۆمپانیایانه به شیک له سه رمایه کانیان له بانکی سوودوه رگر داده نین (البنوک الربویة)، که له ئه نجامدا کۆمپانیاکانیش له داهات و قازانجا پشکیان بهرده که ویت، ههروه کو له هه ندیک کاتدا له و بانکانه له به رانه بهر سوودی کدا که ده بی بیاندا تی قهرز ده کات، بۆیه هه ندیک له کاره کانی چ له وه رگرتن، یان پیدان سووی تیده که ویت، که ئه م فهتوایه به ده ره له یاسای: "ئه وهی وه رگرتنی حه رام بیټ، به خشینیشی حه رامه"، ئه م فهتوایه شیخ موسته فا زه رقا له کاتی لیکۆلینه وهی مادی کۆمپانیاکان له ئاستی دکتۆرا له کۆلیژی شه ریه/ زانکۆی ئوردن، پیمانی دا، که: (به ناوی ده زگای شه رعییه وه) ده رچوو، وه کو ده رده که ویت له سی رووه وه پشتی به بنه مای سیاسه تی ته شریع بهستوو:

پووی یه که م: به ده مه وه چوونی بهرژه وهندییه زیندوو ده کانی ئوممه ت، سه رمایه ی تاکه کان ته نانه ت سه رمایه ی ده وله تیکیش به ته نها ناتوانیت پیی هه ستیت، بۆیه ئه بی ئه و بهرژه وهندییه له پئگهی کۆمپانیا هاوبه شه کانه وه به دبیه یت، هیچ کۆمپانیایه کی هاوبه شیش نییه به بی سیسته می سوودکاری که باسکرا مامه له بکات، هه رکاتیک کۆمپانیای بی سوود هه بوو، ده بی واز له و کۆمپانیایانه به یت که پشت به سوود ده بهستن.

پووی دووه م: به ده مه وه چوونی بهرژه وهندی تاکي به شدار بووه بچووکه کان، ئه وانه ی له بهر بچووکی پاشه که وته کانیان هیچ به دیلیکی وه به ره یتان شکهابه ن، جگه له مه ش له بهر خراپی ئه ستوی تاکه کان، متمانه یان نییه به شداریی شوینی تر بکه ن، ره چاوکردنی ئه م بارودۆخه زه مینه سازی بۆ

^۱ الزرقا، مصطفى. العقود المسماة في الفقه الاسلامي، عقد البيع، دمشق: دار القلم، ۲۰۱۲م، ص ۳۲.

دروستی ئو فەتوایە کردوو، بە مەرچیک قازانجی پشکەکان دوور بێت لە
رەگەزی حەرام.

پووی سییەم: فەتوایان بە رێگری بەشداریکردن لەم کۆمپانیانەدا کە
بەشیکی زیندوو کارای ئابوری ئوممەت لەسەری وەستاو، واتە وازەیان لە
ئابووری و هێشتنەوێ ئابووری لە دەستی غەیری موسڵماناندا، ئەمەش
چارەنووسیکی مەترسیدارە پێویستە تێپەرێت.

لەسەر بناغەی ئەمە ی پێشوو، دەرەكەوێت بنەمای بەراورد لەنیوان چاک
و خراب، دەخوایێت رەچاوی ئەو بەکریێت بوونی ئەم کۆمپانیانە لەناو
کۆمەلگەدا پێویست، لەهەمان کاتیشدا بەدوای میکانیزمدا بگەرێن بۆ
دوورخستنی ئەو رەگەزی حەرام لە قازانجی پشکەکاندا، ئەوەش فەتواکە
دەریخستوو، ئەمەش دەقی فەتواکەیه: "سوپاس تەنها بۆ خوا، درود و سەلام
بۆ سەر گیانی پێغەمبەرمان محەمەد و خێزان و هاوڵەکانی، پاش ئەمانە: لە
سەردەمی ئێستەماندا کۆمپانیا خاوەن پشکەکان وەکو کۆی دەرەكەکانی
لاشە زیندوو بە لاشە ئوممەت و گەلانی بۆلەبوونەتەو، لەبەر پرۆژەی
خزمەتگوزاری و وەبەرھێنانی گەورە وەکو: ئاودیێری، کاربای، رێگەوبان و
ھاتوچۆی و شکانی، ئاویی، ھیلی ئاسمانی، ئامیێری تەلەفۆن، رایەلە ئاو،
کارگەیی بەرھەمھێنانی کازایی، کۆمپانیای خۆراک و چەندەھای تر، کە لەم
سەردەمەدا باو، ھێچ گەل و ولایتیک لە مانەوێ ئەم کۆمپانیانە تیااندا بێ
نیاز نییە.

لەبەر ئەوێ ئەم پرۆژە گەورانە سەرمايەیی قەبەیان دەوێت، ئاشکرایە
لەتوانای تاکدا نییە تەنانت بەودجەیی دەولەتانیش تووشی پالەپەستۆ و
تەنگەنەفەسی دەکات. ئەو کۆمپانیانە پشکی سەرمايەکانیان بە ھزاران و
سەد ھەزار و ملیۆنان دابەش دەکەن، بە بەھایەکی بچووک بۆ ھەر پشکیک، بۆ
ھەر یەکیک لەو پشکانە لەناو خەلکیدا سەرمايەیی پێویست کۆدەبیتەو، ئەم
پشکانە بوارێکی بەرھەمھێنانی باش دەرەخسێن بۆ ئەوانەیی پاشەکەوتییکی
بچووکیان ھەیە و ناگاتە ئاستیک بتوانن پارچە زەویەکی پێبکڕن و بەرھەمی
بینن، یان پارەکەیی بدن بە کاریکی بەرھەمھێنان، کە بتوانن چەند پشکیکی ئو

کۆمپانیانە بکرنەو و کەلک لە قازانجەکەى وەر بگرن، لە هەمان کاتدا کۆمپانیا لەو کۆکردنەوێیەدا دەستکراوە دەبێت و پێگەیەک بۆ سەرمايە بەرھەمھێنەرە قەبەکەى، یان ئەو خزمەتگوزاریانەى پێشکەشیان دەکات، یان لە جێبەجێکردنى پێداویستی خەلک دروست دەکات.^(۱)

لەسەر ئەم بنچینەى دەلێین: ئەم کۆمپانیا خاوەن پشکانه بوون بە پێویستیەکی دەستەوێخە و ناچارى، چونکە لە ژيانى هاوچەرخدا ھەر گەل و ولاتیک بێھوێت سودمەند بێت لە پێشکەوتنەکانى زانست و پێشەسازی و تەکنۆلۆژیا، ھەروەھا لە ئاستە سەرەتاییەکاندا نەمیتوانێت، ناچارە مامەلەیان لەگەڵ بکات، کە دەچێتە چوارچێوەى ئاوەدانکردنەوێ زەویەو، کە خودا فەرمانى پیکردوو کە ئەوێش لە بەرژەوێندى مۆسڵمانان و مۆرفایەتیە بەگشتى.

ئەوکاتە ئەو گرتەى دەبێ چارەسەر بکریت ئەوێە ئەم کۆمپانیايانە لە ولاتانیكدان، لە مامەلەکردندا سیستەمەکانیان پابەندى بە خۆپارێزى لەگەڵ ئەو بانکەنى مامەلەکانیان بە رېبا و سوو، ھەروەھا کۆمپانیاکان سیولە مالیەکانیان لەو بانکە دادەنن، ئەویش قازانجى رېبەوێ دەخاتە سەرى کە لەگەڵ داھات و قازانجەکانیدا تیکەل دەبێت، ھەروەکو لە ھەندیک حالەتدا لە بەرانبەر سودیک کە دەبێ بیدات ئەو بانکە قەرزیان پێدەدەن، ئەو قەرزانەش دەچنە ناو ئەو بەرھەم و قازانجانەى کۆمپانیا بەرھەمى دێت.

لە پێدان و وەرگرتندا سوو تیکەل بە ھەندیک لە کارەکانى دەبێت. لەم کێشەىدا دەزگای شەرى وایدەبێت ئیمە بە رەھایی لە بەشداریى ئەو

^۱ لە کاتى توێژینەوێ قوناغى دکتۆرام لە مادەى کۆمپانیاکاندا، سەبارەت بە فەتواکەى پرسىارم لە مامۆستای بەرێز و پایەدار شیخ زەرقا کرد، سەبارەت بە کۆمپانیا خاوەن پشکەکان داواى پوونکردنەوێ زیاترم کرد، ئەگەر لە لایەنىکی خزمەتگوزارى زیندوو دلداییدا بە رەھاییە بەشداریکردن یان نا؟ وەلامى دایەو ئەو کۆمپانیا خاوەن پشکەنى خزمەتگوزارییەکی زیندوو زەرورى، یان پێویستى بۆ ھەموان دەستەبەر نەدەکرد، لە هەمان کاتیشدا لە پاشەکەوتى سامانەکیدە مامەلەکانى بەسوود و رېبا بوو، بەشداریکردن لە پشکەکانیدا ھەرەمە، چونکە ئەگەر مایەپوچیش بێت کۆمەلگە زەرەر ناكات.

پشكانه رېځگري له خهلكي نهكهين، ههروهها به رههيايش رېځهياڼ پېنهدهين، بهلكو رهچاوى زهرورتهى ئهوكومپانيانه بكهين بو كومهلگه، لهنيويشياندا كومهلگهئيسلامى، ههروهها پيوستى خهلكيكى زور بو پشكهكانى، بهتاييهت ئهوانهئى هيچ رېځهيهك شكناهن بو بهرههمهينانى پاشهكهوته بچووك و كهمهكانيان، ئهگهر ئهوه نهكهن ئهوه سامانهكهيان سر دهبيت و خوى دهخواتهوه، له ههمان كاتيشدا دهبي قازانجى پشكهكانيان له رهگهزى ههرام بهدوور بگيريت، بويه ئهوكومپانيا پشكدارانهى بوارى چالاكى ئابوورى ههرامه، وهكو كومپانيائى بهرههمهينانى جوړهكانى ئارهق، يان كومپانيائى دروستكردنى بانكى رپيهوى، ئهمانه ههرامن، ههروهها ههراميشه موسلمانان پشكهكانى بكن و مامهلهئى پيوه بكن، چونكه قازانجهكشى ههرامه،^(۱) بهلام كومپانياكاني تر كه بوارى كار و چالاكيان هلال و رېځهپيدراوه، وهكو ههموو پروژهيكهئى بهرههمهينانى كهلوپهل و خزمهتگوزارييهكان كه له پيشهوه ئاماژهمان پيكره، خاوهندارييهتى پشكهكانى و كرين و فروشتن پيوهئى و وهگرتنى داهات و قازانجهكانيان دروسته، بهلام به مهرجى ئهوهئى خاوهن پشكهكان حيساب رابگرن زور به وردى بزانيت داهاتى هر پشكيك چهنديك ههرامى تيكل بووه، (يان ئهگهر حيسابى وردى بو نهدهكرا له گوترهكارييهكهدا زور نزيكى بكاتهوه) ئهنازهئى ههرامهكه له داهاتى پشكهكهئى ديارى بكات، پاشان بهبي ئهوهئى هيچ سووديكى لى ببيت، يان بيخاته برى زهكات، يان بيخاته برى صهدهقهئى مالى خاليسى خوى، يان بيدات به باجى حكومهتدا، با زهربيكه ناههقيشى تيدا بيت، چونكه هر يهكيك لهوانه سوود

^۱ ئهفتهوايه كومپانياكاني كردووه به سى بهشهوه: بهشيكيان: كومپانيائى بهرههمهينانى جوړهكانى ئارهقه، ههروهها كومپانيائى خاوهندارى بانكى رپيهوى، ئهمانه بهشاريكردن له پشكهكانياندا ههرامه، بهشى دووهم: ئهوكومپانيائيهئى خاوهن پروژهي خزمهتگوزارى زيندوون، ههرحهلهگهل بانه رپيهوييهكان مامهله دهكهن له پيدان و وهگرتنياندا رپيائى تيدهكهويت، بهلام لهبهر ئهوهئى كومپانيائى خزمهتگوزارى زيندوون و گهل و نهتهوهكان به بهشارى ئهوان نهبيت ئيشيان ناروات، ئهوانه دروسته بهشارييان لهگهل بكريت، بهشى سنيهم: ئهوكومپانيائنهئى هيچ پيوهنديهكان لهگهل بانه رپيهوييهكاندا نييه و ههرام له پشكهكانياندا نييه ئهوانهئى هيچ ريگريهك نييه له مامهلهكردن لهگهلياندا، وهركيځ.

بینینه له مالی حه رام و له داهاتی پشکه کانی، به لکو ده بی دابه شی بکات به سه ر هه ژاراند، هه ژمارکردنی ئه و ره گه زه به تاییه تی ئه گه ر گو تره کاریه کی ورد بیت به ئامراز و میکانیزمه تازه کان، یان به کومه کی خه لکی شاره زا بیت، زور ئاسان بووه، ئه مه له و باز نه یه دایه که هه موو خه لک گیروده بوون پئوه ی، به م ریگه یه کار ئاسانی بو خه لکی ده که یین و به بی ئه وه ی له ریگه ی وه به ره ئانایک که له به ر بچو وکی پاشه که وته که یان، هه یچ به دیلیکیان نییه، بیته شیان بکه یین، له هه مان کاتدا له حه رامیش ده یانپاریزین.

له گه ل ئه وه شدا ده بی ئه وه تیبینی بکریّت که شه ریکیه تی بچو وکی بازرگانی و پیشبرکیی بازرگانی (المضاربة) له به ر ده گمه نی پاراستنی ئه مانته - به داخه وه - له م سه رده مه دا زور مه ترسیدار بووه، وای لیها تووه ئه و که سه ی بو وه به ره ئیان ماله که ی ده خاته چنگی یه کیکیتره وه، له به ر تیکچوونی ئه ستوپاکی خو ی ده خاته مه ترسییه کی گه وره وه، ماله که ی دوو چاری ئه وه ده بیت وه کو هه لم به هه وادا بچیت، نه خوازه لالا که زوری که له وانه ی پاشه که وتیکی بچو وکیان هه یه، وه کو هه تیو و بیوه ژن، که ناتوانن خو یان کار بو خو یان بکه ن، که هه ر سه رده مه و حوکی خو ی هه یه، که شه ر عزانه کان له بو نه جیاوازه کاند چهن دین بریاری به در له بنه ما گشتیه که یان داوه، پاساوه که شیان تیکچوونی رۆژگار بووه.

ئه مه و له کاتی بوونی کۆمپانیای خاوه ن پشک که پیدایستی پیدای بین ده کریّت و له پیدان و وه رگرتنیدا مامه له به سوود ناکات، پئویسته له سه ر به شداربووان و خاوه ن پشکه کان مامه له و سه ودا له گه ل ئه و کۆمپانیاناندا نه که ن که له کاتی پئویستدا به سوود قه رز ده که ن و سامانه کانیان له به رانه ر زیاده یه که له کۆمپانیاکاندا داده نین.

ده ره ئیانی مۆله تی کۆمپانیا پشکداره کان و سه نه دی شه رعیان:

- بنچینه ی گرفتاری گشتی و لادانی نا ره حه تی:

ئه مه بناغه یه کی شه رعی گشتیه، لقیکه له کو ی مه به سه ته گشتیه کانی شه ریه ته، ئه وه ئه و مه به سه ته یه که قورئانی به رز له باره یه وه ده فه رمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ۷۸). واته: ئه و زاته بو ئه وه هه لیباردوون و

له ئاين و بهرنامهكهيدا هيچ جوړه شتيكي نارهوا و قورس و گراني لهسهر دانهناون (كه نهتوانن ئهنجامي بدهن). يان دهفهرمويت: ﴿لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾ (البقرة: ۲۸۶).

بهدریژايی پوژگار شهرعزانی مهزهبهكان چهندين لقی فيقهی و فهتوايان بهپتی ئالوگوری کات و جياوازی شوينهكان و نورهی بارودوخه کتوپر و سهرهلدانی پرووداوه تازهكان داناوه و بهرجهسته کردووه، تهنانهت له کاروباری خواپهرستی و کرپن و فروشتن و تاوانهکاندا، دهقی فهرمودهکانی پیغهمبهر (دروود و سهلامی خوی لهسهر) لهبارهيانهوه زیاتر بنهما شهرعييهكان جيگيرتر دهکات.

پشتراستکراوتهوه له پیغهمبهروه که چاوپوښی له بهرماوهی پشيله کردووه ئهگهر له قاپيکدا خواردیبهوه، لهگهل ئهوهی به دهقی فهرمودهیهکی تر له ئاژده درندهکانه، له بنهپرتدا بهرماوهی پیسه، بهلام پیغهمبهر (دروودی خوی لهسهر) پاساوی ئه و چاوپوښی بهوه داوتهوه: "إِنَّهَا مِنَ الطَّوَّافِينَ عَلَيْكُمْ".^{۱)} واته: پشيله پیس نییه، زور تیکهل لهگهلتن و بهردهوام له دهوروبهرتانن. ئاماژهیه بو ئهوهی خوپاریزی له بهرماوهکهی گرانه، چونکه له مالدا دهگهپیت و بههموو کون و قوژبنیکدا دهروات و لهسهربانوه دادهبهزیته ناومال، وهکو شهرعزانهكان باسی دهکن ئهمه دهچیتته خانهی گرفتاری گشتیبهوه، لهکاتیکدا ئیمام محمهد حهسهنی کوری شهبانی چوو بو رهی، پرووباری دتیهکانی بینی پهژینیان بو نهکراوه، ناشتوان پهژینی بو بکن، ئاژهل له نیوان پرووباری لادیکاندا دهلهوهپان و ههنديکات پشقلهکانیان

^۱ رواه النسائي وابو داود واللفظ له، وصحه الألباني، تهماشای سهراچاونه بکه:

- السجستاني، سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب: الطهارة، باب: سؤر الهرة، ص ۳۳، حديث رقم: (۷۶)،

- النسائي، المجتبى من سنن النسائي، مرجع سابق، كتاب: الطهارة، باب: سؤر الهرة، ص ۲۵، حديث رقم: (۶۹).

- الألباني، صحيح سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب: الطهارة، باب: سؤر الهرة، ج ۱، ص ۱۳۳ - ۱۳۴، حديث رقم: (۶۹).

دهكهوته پرووبارهكهوه لهگه‌ل ئاوی دهولكه‌دا ئه‌هاته‌ ده‌روه، خو‌پاریزی زۆر گران بوو، بۆیه‌ فه‌توایدا به‌چاو‌پۆشی له‌و پشقلانه‌ی دهكه‌ونه‌ پرووبارهكه‌وه، پرووباره‌كه‌ش له‌به‌ر گرفتار‌بوونی گشتی پاكه‌.

له‌ شایه‌تیداندا بریار‌یانداده‌ له‌ کاتی تیکچوونی رۆژگار و بلا‌وبوونه‌وه‌ی خراپه‌کاری و ده‌گمهن‌ بوونی دادگه‌ریدا و له‌به‌ر گرفتاری گشتی و بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر داوای دادگه‌ری ته‌واو له‌ شایه‌ت بکری‌ت دادگا له‌کار ده‌که‌وی‌ت، له‌ دادگادا شایه‌تی ئه‌و که‌سه‌ وه‌رده‌گیری‌ت که‌ له‌وانیتر باشتر بی‌ت.

بنچینه‌ی پێدا‌ویستی (الحاجة):

بنچینه‌ی پێدا‌ویستی گشتی ئه‌ویش بناغه‌یه‌که‌ کۆپایی (الإجماع) له‌سه‌ره‌، ده‌رگایه‌کی له‌ تیر‌وانینی شه‌رع‌زانه‌کان پێده‌کری‌ته‌وه‌ که‌ به‌ گشتی ده‌قه‌کان خوازیاری داخستنیان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌تی به‌پێز و میهره‌بان نه‌هاتووه‌ ده‌رگای پێدا‌ویستی راسته‌قینه‌ی هاو‌ولاتیان دا‌بخات، به‌لکو‌ هاتووه‌ بۆ به‌ده‌مه‌وه‌چوونی پێدا‌ویستییه‌ راسته‌قینه‌کان که‌ بارودۆخی ژیان په‌کی له‌سه‌ری که‌وتووه‌ و مامه‌له‌ی له‌گه‌‌لدا بکات، هه‌روه‌ها هاتووه‌ بۆ پێگه‌ری له‌ پێدا‌ویستییه‌ وه‌همی و درۆینه‌کانی وه‌کو: سوو و ئاره‌ق، هه‌روه‌ها بۆ پوچه‌ل‌کردنه‌وه‌ی نه‌ریته‌ خراپ و گه‌نیوه‌کان، که‌ سه‌رده‌کێشن بۆ زیان و دو‌ژمنایه‌تی و به‌زاندنی سنووری ئه‌وانیتر، وه‌کو: تۆله‌سه‌ندنه‌وه‌ له‌ بیتاوان به‌هۆی تاوان‌کاریکی هۆزه‌که‌ی، یان کوشتنی منال له‌ ترسی هه‌ژاری و نه‌بوونی، هه‌روه‌ها خراپه‌ی هاوشیوه‌ی ئه‌مانه‌ که‌ له‌ کۆمه‌لگه‌ی نه‌فامیدا به‌ پێدا‌ویستییه‌کی زیندوو دانراوه‌.

به‌لام پێدا‌ویستییه‌ راسته‌قینه‌کان که‌ به‌ گۆی بۆ نه‌گرتنیان به‌رژه‌وه‌ندییه‌ زیندوو‌ه‌کان که‌ پێدا‌ویستی رۆژانه‌ی خه‌لک و ژینگه‌ و سروشتیانه‌ ده‌فه‌وتی‌ت، هه‌روه‌ها به‌ له‌ناو‌چوونیان زه‌حمه‌ت و قورسایی و ماندو‌بوون په‌یدا ده‌بی‌ت، شه‌ریعه‌تیش داوای نه‌کردووه‌ ئه‌و کۆله‌گرانه‌ بخه‌نه‌ سه‌ر‌شانیان، ئه‌وه‌ شه‌ریعه‌ت به‌ده‌م ئه‌و جو‌ره‌ داوا ر‌ه‌وا‌یانه‌وه‌ ده‌چیت.

وه‌کو له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا هاتووه‌ بنچینه‌ی پێدا‌ویستی سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر کردووه‌، که‌ ده‌لی‌ت: "کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر(درودی خوی

له‌سه‌ر) پښگړي‌كرد له بړينه‌وه‌ی دار و پووش له حه‌ره‌می مه‌كه‌دا، پښانوت: ئه‌وان بـو داره‌پای خانوه‌كانيان پښويستيان به (إذخر)ه، پښغه‌مبه‌ريش فه‌رمووی جگه له (إذخر).^(۱)

ئهم ده‌قه ئاماژه‌يه بو بنه‌مايه‌کی فيقه‌ی له ره‌چاو‌کردنی پښاويستيه راسته‌قينه‌كان. جښه‌جښكردنی بنه‌مای ره‌چاو‌کردنی پښويستی (الحاجة) له فيقه‌ی مه‌زه‌به‌كاندا زور و بلاوه، ته‌نانه‌ت ئه‌وان له‌به‌ر پښويستی چاو‌پوشتيان له هه‌نديك كړين و فروشتن كه نادياره و له‌وانه‌يه زيانه‌كه‌ی پوون و به‌رچاو بښت (الضرر الفاحش) كړدوه، له هه‌مويان ديارتر پښگه‌دانه به گريښه‌ستی خه‌لات (الجعالة) له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ناروونيه‌کی ئاشكراي تښدايه، ئه‌و پښگه‌پښدانه‌ش له‌به‌ر پښاويستيه‌كه له زور بواری مامه‌له‌دا هانده‌ری ئه‌و گريښه‌سته‌يه، له بابته‌ی مامه‌له‌ی ناديار و داکوکی ليكردنی له‌به‌ر پښويستی ئښنو ته‌يميه و ته‌يه‌کی به نرخي هه‌يه، له پووی فيقه‌يه‌وه به‌رچاو پوون ده‌كاته‌وه، هه‌روه‌ها قوتابيه‌كه‌شی ئښنولقه‌يم (ره‌حمه‌تی خويان ليښت)، له‌سه‌ر بنه‌مای بنچينه‌ی پښاويستی ده‌سته‌ی فه‌توا وايدهبښت كؤمپانيا پشكداره‌كان كه له‌م سه‌رده‌می دوايه‌دا به هوی گورپانكاريه‌كاني ژيانی سه‌رده‌م و ده‌سكه‌وته زانستی و بارودوخی ئابووری و ده‌سته‌به‌ر كردنی خزمه‌تگوزاريه‌ گه‌وره‌كاني وه‌كو: كاره‌با و تورپه‌كاني ئاو و ته‌له‌فون و هاتوچو و به‌ره‌مه‌پښانی به‌روبوومه سروشتی جوړبه‌جوړه‌وه ده‌ركه‌وتوون كه له پووی ئابووريه‌وه به‌كه‌لكه، هه‌موو ئه‌مانه واده‌كن دامه‌زاندنی كؤمپانياي پشكدار پښويستيه‌کی زيندووی گشتی بښت، ئه‌مه‌ش ده‌بښته هوی پښگه‌دان به پشكه‌كاني كړين و فروشتنيان پښوه بكرښت.

^۱ به‌درېژي ته‌ماشای ئهم شوښانه بکه:

- البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: اللقطة، باب: كيف تعرف لقطة أهل مكة، ص ۴۵۷، حديث رقم: (۲۴۳۴).

- مسلم، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: الحج، باب: تحريم مكة وصيدها وخلاها، ص ۵۳۴، حديث رقم: (۱۳۵۳).

دوای په سهندکردنی ږیگه دان بهم جوړه کومپانیانه له بهر پیوستی گشتی،
 نه وکاته بهرهمه پینان و به ده سته پینانی پشکه کانی و ودرگرتنی قازانجه کانیشتیان
 دوو باره ده بیته پیداویستییه کی گشتی، به تاییهت بو نه وانه ی پاشه که وتیکی
 که میان هه یه وه کو هه تیوو، بیوه ژن و هه موو نه وانه ی ناتوان به سامانه
 زیاده کانیان پر وژده ی بازرگانی و کرین و فروشتن به زهوی و خانووه وه
 بکه، نه چینه له گهل ره چاوکردنی مهرجی پیشوو که وتمان ده بی خو ی له
 ره گه زی حه رام بیاریزیت و له هر شوینیک هه ستی پیکرد سووی تیکه وتوو
 به نه ندازه ی نه وه له ماله که ی به بی نه وه ی بیخاته بهر زه کات و صه ده قه،
 بیدات به هه ژاران، نه و گومانه ش هه له یه که ده وتریت مادام کومپانیا سووی
 تیکه وتوو نه یتر هه مووی حه رام ده بیته و حه رام و حه لال لیک جودا ناکرینه وه،
 چونکه خودی ماله که خو ئاره ق و به راز نییه حه رام بیت، به لکو هه ندیک
 حه رامی تیکه لېووه به و ږیگه یه ی نیمه جودا ده کریته وه.

ناینو عه ره بی له (راهی ثابته کانی نه حکام) دا له وه لامی نه وانه دا
 هیناوییه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة: ۲۷۸).
 واته: نه ی نه وانه ی باوهرتان هیناوه، پاریزکار و خواناس بن و واز له
 پاشماوه ی سوو بهینن نه گهر نیماندارن.

"هه ندیک له وانه ی زیاده ره ویان له ودرع و خو پاریزیدا کردووه،
 وایوچوون مالی حه لال که به جوړیک حه رامی تیکه ل بوو لیک جودا
 نه کرانه وه، با نه ندازه ی حه رامه که شی لیده رکات، هر حه لالنا بیته و پاکنا بیته وه،
 چونکه ده گونجیت نه وه ی ده ریکردووه حه لاله که بیت و حه رامه که هر
 مایته وه، نه مه غولو زیاده ږوییه له دیندا".^(۱)

پیوسته له م شوینه دا نه وه تیبینی بکریته نه گهر ته نها به گومانی دوور، یان
 لاواز ته نگ به موسلمانان هه لچنین له گهل پیداویستیان وه کو پشکی
 کومپانیاکان که له خودی خو یان و سروشتیاندا هیچ ږیگریکی شه رع ی نییه،
 نه و کاته نیمه له بواریکی گه وره ی چالاکی ئابووری که له هه موو ولاتانی

^۱ ابن العربی، احکام القرآن، مرجع سابق، ج ۱، ص ۲۴۵.

هاوچه رخدا بنه پره تیه دایانده برین، ئه وکاته ئه و خزمه تگوزارییه گه ورانه له دهستی غهیری خویاندا ده بیئت، مادام ده توانین له په گهزی قه دهغه کراو بیانپاریزین بهر ژه وهندی وا ده خوازیت ته نگیان پیهه لئه چنین.

هه ندیک کات له ئالوگورپی کردنی به شی ئه م کومپانیا پشکدارانه دا گومانیکێ تر سه ره له ده دات، ئه ویش ئه وهیه پشک به شیکێ به ربلاوه له کوی سامانی کومپانیاکه و مافه کانی وهکو: دراوی سائیله و کهلوپهلی به نرخ، یان قهرزی سه ر خه لکی، کرین و فروشتنی پشک، واته ئالوگورپی کردنی هه موو ئه مانه له کومپانیا دا به و نرخه ی پشکه که ی پیده فروشریت، که وایی به شیک له م فروشتنه پارهی، ده بی له نیوان کریار و فروشیاردا پیدان و وه رگرتن هه بیئت، له کاتیکدا هه ندیک له م فروشراره قهرزه و له ئه ستوی که سیکی تردایه، ئه مه له پیزی قهرز فروشتنه به که سیکی که قهرزه که ی له لای نه، ئه مه ش دروست نییه.

وه لامی ئه م گومانه ئه وهیه ئه وه ی پشتراستکراوه ته وه له مه زه به کان و بنچینه فیهیه کان، ئه وهیه ئه وه ی ده بیته پاشکوی کرین و فروشتن، که خودی خوی بنچینه و مه به ست نییه، مه رجه شه رعییه کانی تیدا په چاو نا کریت، له لایه کی تریشه وه شه ر عزانه کان ئه وه یان پشتراستکردوه ته وه که زورینه حوکی گشت (الکل) ی به سه ردا ده چه سپیت، ئه نجامیش بۆ زورینه یه.

له به رگی هه وته می فه تواکانی شیخ محه مه دی کوری ئیبراهیم ئه لشیخ، مو فتی شانیشینی عه ره بی سعودیدا (خوا لی خۆش بیئت) سه باره ت به کومپانیا پشکداره کان و ریگه دان به ئالوگورپی پشکه کانی و کرین و فروشتن پیانه وه، هاتووه: "ئه گه ر بو تریت له و کومپانیا نه دا دراو هیه، فروشتنی دراویش به مه رجی خوی نه بیئت دروست نییه، ده لئین: دراو و پاره کان لی ره دا پاشکو و شوینکه وته یه خویان مه به ست نین، به م شیوه یه ش حوکی سه ره به خوی نییه، بۆیه مه ترسی سوو نامینیت، وهکو له فه رمووده ی ئینو عومه ردا باسی دیت".

ئه گه ر بو تریت کومپانیا قهرزی له لای خه لکیه، یان ئه و پشکه نه ی فروشراون به شیک له قهرزیان تیدایه که له وانه یه له سه ر ئه صلی کومپانیاکه بیئت، قهرزیش له ئه ستوی که سیکی تر بیئت به خاوه نی قهرز ئه ویش به مه رجی خوی نه بیئت دروست نییه، ئه لئین: ئه مه ش دوو باره له شته پاشکو کانه و حوکی

سەر بەخۆيان نىيە، فەرموودەى مەرفوعى ئىبنو عومەرىش بەلگەيە لەسەرى: "مَنْ ابْتِاعَ عَبْدًا وَلَهُ مَالٌ فَمَالُهُ لِلَّذِي بَاعَهُ إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ"^(۱) واتە: ئەگەر كەس ئىك كۆيلەيەكى فروشت مال و سامانى ھەبوو، مال و سامانەكەى بۆ فروشيارە، مەگەر كړيار به مەرجى بگړيت.

گشتگيرى فەرموودەكە مەبەستى ئەو مالەيە بەدەستى كۆيلەكەو، ئەو ھەش دەگړيتەو قەرزە لاى خەلكى، فەرموودەيەكى ترى ئىبنو عومەر دووبارە ئەو مانايە دەردەخات: "مَنْ بَاعَ نَخْلًا قَدْ أُبْرَتْ فَتَمْرُهَا لِلْبَائِعِ، إِلَّا أَنْ يَشْتَرِطَ الْمُبْتَاعُ"^(۲) واتە: كەس ئىك باخە خورمايەكى پيگەيوو بفروشتىت بەرەكەى بۆ فروشيارە، مەگەر كړيار به مەرجى بگړيت، بەلگەى ئەم فەرموودەيە لەو، دايە، فروشتنى بەرروبووم پيش گەيشتنى دروست نىيە، بەلام لەبەر ئەو ھەش پاشكووى ئەصلەكەيە چاوپوشى ليكراو، ئەگەر بە گړيەستىكى جودا بوايە ئەو چاپوشى نەدەكرا،^(۳) شەيخولئىسلام ئىبنو تەيمىيە (رەحمەتى خوائى لىيىت) دەربارەى پيگريکردنى پيغەمبەر (درودى خوائى لەسەر) لە فروشتنى بەرروبووم لەسەر دار پيش گەيشتنى، باسى ئەو ھەش كړدوو ئەگەر لە باخىكا جۆرەھا دار ھەبوو بەرەكەى سەريان ھەمووى فروشرا، بەبى ئەوانيتەر ھەنديك لە ميوەكان گەيشتبون، ئىبنو تەيمىيە لە دروستى ئەم مامەلەيە دوو قسەى ھەيە: يەكيكيان دەليىت دروستە، ئەويترىان پيگرييە، كە وتوويەتى: "قسەكردن لەبارەى

^۱ متفق عليه، واللفظ للبخاري، بروانە ئەم سەرچاوانە:

- البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: المساقات، باب: الرجل يكون له ثمر أو شرب في حائط أو نخل، ص ٤٤٦، حديث رقم: (٢٣٧٩).

- القشيري، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: البيوع، باب: من باع نخلاً عليها ثمر، ص ٦٢٦، حديث رقم: ٨٠ - (٢٢٠٤).

^۲ متفق عليه واللفظ للبخاري، تەماشای ئەم سەرچاوانە بکە:

- البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: البيوع، باب: من باع نخلاً قد أُبْرَتْ، ص ٤١٠، حديث رقم: (٢٢٠٤).

- القشيري، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: البيوع، باب: من باع نخلاً عليها ثمر، ص ٦٢٥، حديث رقم: ٧٧ - (١٥٤٣).

^۳ واتە: ئەگەر بە تەنھا بەبى دارەكە فروشرا.

دروستییه وه ئه وه قسه ی له یسی کوری سه عده"، له یس فروشتنی هه موو بیستانه که ی به دروست زانیوه، ئه گهر جوړیکیان پیگه یوو بوو، هه روه کو فروشتنی یه ک جوړی به دروست زانیوه ئه گهر هه ندیک پیگه یی بوو، چونکه لیک جوداگردنه وه یان زیانیک مهنی تیدایه، پرووی زیانه که شی پروونکردوته وه".^(۱) پاشان وتوویه تی: "ئه م قسه یه له قسه ی دووهم که ده نگیداوته وه که ریگری ره هایه به هیتره، لیردها ریگه پیدان ته نها بو کاتی پیویسته، پاشان به م قسه یه کوتایی به م بابته هیناوه: "نهینی شهریه ت له هه موو ئه مانه دا: کاریک ئه گهر خراپه ی له خو ی گرت، له ودها ریگری لیده کریت، مه گهر به رژه وه ندیی که په سهند له به رانبه ریدا بوه ستیت، وه کو خواردنی مرداره وه بوو به ناچاری، فروشتنی نادیار ریگری لیکراوه، چونکه له جوړی قوماره که سه رده کیشیت بو خواردنی مالی خه لکی به فیرو، ئه گهر زهره ریکی گه وره تر هاته ریگه ی بو لادانی خراپه گه وره که یان، چاوپووشی له بچووکه که ده کریت، خوا زاناره".^(۲)

حه وته م: بواری جیبه جیکردنی سیاسه تی شهرعی:

دیاریکردنی بواری سیاسه تی شهرعی پشت به پیناسه و چه مکه کانی ده به ستیت، له سه ر پای ئه و شهرعزانانه ی پیناسه ی سیاسه تی شهرعیان به رته سک کردوته وه: شهرعیکی زهره، تاییه ت کراوه به بواری سزادانه وه، هه روه ها زهر نیشاندانی هه ندیک حوکم وه کو پیژاردنی پیشه سازه کان، ئه م ریپروه له بواری تاوان و قه زاوه تدا ده سه لاتیکی زور دده ت به ده سه لاتی گشتی، به لام له بواری کرین و فروشتن و عیبادته تدا ده سه لاتی گشتی پیوه ندی ده ست و پی ده کات، وایده بینیت وه کو ره چاوکردنی به رژه وه ندیی که کان کرین و فروشتن و عیبادته ت بواری سیاسه تی شهرعی نییه، به لکو ئه وه کاریکی

^۱ الحرائی، تقی الدین أحمد بن عبدالحلیم بن تیمیه، مجموع الفتاوی ابن تیمیه، جمع وترتیب: عبدالرحمن بن محمد بن قاسم العاصمی، المدینه المنوره: مجمع الملك فهد لطباعة المصحف الشریف، ۱۹۹۵م، ج ۲۹، ص ۴۸۲ - ۴۸۳.

^۲ المرجع السابق، ج ۲۹، ص ۴۸۳.

تایبته‌تی تاکه، یان شه‌ئنی کۆمه‌لگه‌یه، بۆیه له ڤووی شه‌ریه‌وه عیبادت چاوه‌رانی ب‌پیری ئیداری ده‌سه‌لاتی گشتی ناکات، به‌لام ئه‌وه‌ی ده‌یه‌وئیت پیناسه‌ی سیاسه‌تی شه‌ری فراوانتر بکات، ئه‌وه‌ بۆ به‌دییه‌نانی به‌رژه‌وه‌ندی ده‌یکات به‌ به‌پۆه‌بردنی کاروباری گشتی، لای ئه‌و بواری سیاسه‌تی شه‌ری فراوانه‌ بۆیه ڤیکوپیکردنی ئه‌و شتانه‌ ده‌گریته‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌ کۆمه‌لگه‌ی مرو‌قایه‌تییه‌وه‌ هه‌یه.

بۆ نمونه‌ به‌پیی ئه‌و ڤیڤه‌وه‌ی باوه‌ری به‌ فراوانکردن هه‌یه، وتاری هه‌ینی ده‌چیته‌ بواری سیاسه‌ته‌وه، سه‌ره‌تا له‌لایه‌ن حه‌نه‌فیه‌کانه‌وه‌ به‌ بی ڤه‌زامه‌ندی ئیمام دروست نییه، واته‌ به‌ ب‌پیریکی ئیداری ڤیگه‌ به‌ دروستکردنی مزگه‌وت ده‌دریت، ئه‌گه‌ر مزگه‌وت به‌بی مۆله‌تی ئیمام دروستکرا جومعه‌ی تیدا دروست نییه، به‌لام شافیه‌یه‌کان وای بۆ ده‌چن سیاسه‌ت و ب‌پیری ئیداری په‌یوه‌ندیان به‌ دروستی عیبادته‌وه‌ نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی عیبادت به‌ ته‌واوکردنی پایه‌ و مه‌رجه‌کانی داده‌مه‌زئیت، که‌ مۆله‌تی ئیمام له‌نیویاندا نییه، ڤای حه‌نه‌فیه‌کان و شافیه‌یه‌کان له‌ دیاریکردنی وتاری هه‌ینیدا لیکۆلینه‌وه‌یان له‌ مافی ده‌وله‌ت نه‌کردوه، که‌ به‌ دیاریکراوی ئه‌مه‌ گرنگی لیکۆلینه‌وه‌ له‌ بواری سیاسه‌تدا ڤوون ده‌کاته‌وه، چ کاتیک ده‌وله‌ت له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی ده‌توانیت ده‌ست بخاته کاروباری ئاینه‌وه، چ کاتیکیش جیی ده‌هیلێت بۆ ئازادی گشتی.

بواری سیاسه‌ت له‌ دوو به‌شدایه، یان له‌ ئه‌حکامدایه و له‌ سه‌ره‌تاوه‌ یاسا و ته‌شریع داده‌نریت و چاره‌سه‌ری ئه‌نجامی جیه‌جیکردن ده‌کریت، یان له‌ ڤیکخه‌ره‌کان و دۆزینه‌وه‌ی دامه‌زراوه‌کاندایه، ئه‌گه‌ر له‌ ئه‌حکامدا بوو، ئه‌گه‌ر له‌ باب‌ته‌که‌دا ده‌قیق هه‌بوو ده‌بی پلانی پئویست دابنریت بۆ به‌دییه‌نانی مه‌به‌ستی حوکمه‌که، ئه‌م پلاندانانه‌ش له‌وانه‌یه‌ پئویست به‌ گۆڤینی هه‌ندیک حوکم بکات، وه‌کو سنووردارکردنی ڤیگه‌پندراو، یان ڤیگه‌دان به‌ هه‌ندیک قه‌ده‌غه‌کراو، هه‌ندیک حوکمیش هه‌یه‌ وه‌کو حوکمه‌کانی خواپه‌رستی و بنچینه‌کانی ئه‌خلاق، سیاسه‌ت ده‌بی پارێزگاریان لیکات.

ئه‌گه‌ر باب‌ته‌که‌ ده‌قی له‌سه‌ر نه‌بوو، ئه‌وکاته‌ له‌ سیاسه‌تی شه‌رییدا ئه‌بی ئاور له‌ بنه‌ما کوللیه‌کان بده‌ینه‌وه‌ و له‌ کاتی ته‌شرییدا به‌ دای

به‌رژه‌وه‌ندییه‌کاندا بگه‌ڕێن، که ئه‌ویش ده‌چێته چوارچێوه‌ی به‌رهمه‌کانی فیکری ته‌شریعی مرۆقه‌وه.

به‌لام له‌ پووی پیکه‌ره‌وه به‌ دروستکردنی دامه‌زراوه‌کان ده‌بێت وه‌کو دامه‌زراوه‌ی دادوه‌ری و دامه‌زراوه‌ی شورا و دامه‌زراوه‌ی پاراستنی مافه‌کانی مرۆف، که چاوساگی خه‌لکی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها به‌ پیکه‌تیانی چه‌ند ده‌زگایه‌ک که ئه‌م سیاسه‌تانه جێبه‌جی بکات، هه‌روه‌ها کار بکات بۆ نه‌هێلانی که‌ینه‌کان و په‌ره‌پێدانی جێبه‌جیکردنه‌کانیان، له‌ هه‌موو ئه‌مانه‌شدا مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع په‌چاو ده‌کرێت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیاسه‌تی شه‌رعی ئه‌و ئه‌حکامانه جێبه‌جی ده‌کات ده‌قیان له‌باره‌وه هه‌یه، له‌هه‌مان کاتدا ئه‌و شوێنانه‌ی ده‌قیان له‌باره‌وه نییه ئاو له‌ کوللیاته‌کان ده‌داته‌وه.

له‌سه‌ر بنه‌مای راگرتنی هاوکێشه له‌ نێوان ده‌ق و به‌رژه‌وه‌نیدا، چه‌ندین ده‌ق و حوکمی شه‌رعی هه‌یه سیاسه‌ت ناتوانێت هه‌مواریان بکاته‌وه، یان له‌به‌ر هه‌ندیک دۆخی کتوپری کارپێکردنیان بوه‌ستینێت، چونکه ئه‌و ده‌قانه په‌یوه‌ندن به‌ کوللیاته‌ نه‌گۆره‌کانی شه‌ریعه‌ته‌وه، وه‌کو ده‌قه جوژیه براهه‌کانی وه‌کو یاسا‌کانی خێزان، حوکمه‌کانی سنووره شه‌رعییه‌کان، حوکمه‌کانی میرات، یان ئه‌و ده‌قانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ هه‌ندیک به‌رژه‌وه‌ندی دامه‌زراو و نه‌گۆره‌وه هه‌یه، که به‌ جوژیک هاتوون مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع تیا‌اندراوون و ئاشکرایه، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندیان به‌ به‌رژه‌وه‌ندی جیدییه‌وه هه‌یه که به‌رده‌وامی کۆمه‌لگه‌ی پێوه‌هه‌ستاه، ده‌بی وه‌کو قه‌واره‌ی سیاسی و ئابووری و ئه‌خلاق‌ی ئوممه‌ت پارێزگاریان لێکری‌ت، کۆی ئه‌مانه پێیان ده‌وتریت تووندوتۆڵکردنی ئیجتیهاد، له‌ هیچ بارودۆخێکدا ده‌ستکاری نا‌کرین بۆ ئه‌وه‌ی نوێکردنه‌وه نه‌بێت به‌ له‌ناو‌بردن.^(۱)

^۱ الدیني، خصائص تشريع الاسلامي في السياسة والحكم، مرجع سابق، ص ۱۸۶، ته‌ماشای ئه‌م سه‌رچاوانه‌ش بکه:

- الدیني، فتحي، المناهج الأصولية في الإجتهد بالرأى في التشريع الإسلامي، دمشق: الشركة المتحدة ۱۹۸۵م، ص ۶۴ و ۱۹۸.

له گهال ئه وهى سنووره شه رعييه كان به دهقه جوزئيه كان جيگير بووه، به لام هاوهله به پريزه كان له غه زادا له بهر تيگيرانى بهرژه وهندييه كان له و كاتانه دا جيبه جيكردى هه نديك سزايان دواخستوه.^(١)

له كاتى وردبوونه وه له و نموونه يه تپه پرى، ده بينين ئه و دهقه شه رعييه ي فرمان به راييكردى هه له سه ر ئه نجامدهرى ئه و هه رامانه ي سزاي هه ديان له سه ره، كه توپرى به مه رج دانه ناوه، به لكو دهقه كه فرمان به ئه نجامدان دهكات، وه كو ئو صوليه كان جيگيريان كردوه فرمان (الأمر) نه كه توپرى (فه ورى) ليوه رده گيريت، نه كه دواخستن، به لكو جيبه جيكردى ليوه رده گيريت.^(٢)

له سه ر ئه م بنه مايه، دستيوره داني سياسته تى شه رعى له مه سه له ي هه ده كاند، له و شوينه نييه دهق فرمانى جيبه جيكردى ده دات، به لكو له و شوينه يه دهق لى بدهنگ بووه، ئه و يش كاتى جيبه جيكردى، كه جيه لراوه ره چاوكردى بهرژه وهندى بريارى له سه ر ده دات، كه بواريكى به پيته بو سياسته تى شه رعى، به ته ئكيد جيگير بووه كاتييك بهر كه وتن له نيوان جيبه جيكردى هه د و بهرژه وهندييه كى شه عيدا پهيدا بوو كه خاوهنى شه ر نايه وييت له ده ست بچيت، وه كو كاتى بهر دباران كردن (رجم) ي ئافره ته سكه ره كه،^(٣) پيغه مبه ر (درودى خواى له سه ر) ره جم كردنه كه ي دواخست، چونكه جيبه جيكردى هه ده كه ده بووه هو ي له بار چوونى كو رپه كه و ده ستر يژيكرنه سه رمافى له ژياندا، هه روه ها شه ر عزانه موسلمان ه كان فه توايان داوه هه د له سه ر نه خو ش^(٤) جيبه جي ناكريت، هه روه ها له كاتى سه رمادا جيبه جي ناكريت، چونكه جه لد ليدان له و كاته دا ده بيته هو ي سزايه كى زياتر له وهى به شيويه كى گشتى بريارى له سه ر دراوه.

^١ أبو يوسف، الخراج، مرجع سابق، ص ٣٦٠.

^٢ الدريني، المناهج الأصولية في الإجتهااد بالرأى في التشريع الإسلامي، مرجع سابق، ص ٥٤.

^٣ القشيري، صحيح مسلم، مرجع سابق، كتاب: الحدود، باب: من اعترف على نفسه بالزنا، ص ٧٠٥، حديث رقم: (١٦٩٦).

^٤ ابن نجيم، البحر الرائق شرح كنز الدقائق، مرجع سابق، ج ٥، ص ١١.

شەرعزانەكان پاساوى ھەلۆیستەكەيان بە لەبەرچاواگرتنى ئەنجام دەھێننەو، بۆیە دەلێن: "ئیمە فەرمانمان پێدراو ھەلدى لێدەین نەك بيمرینین" لێدانى ھەلدى لە نەخۆش سەردەكیشیت بۆ مردن، ھەروەھا لە سەرماى زۆردا سەردەكیشیت بۆ سزایەكى زیاتر لەو ھى شەرع بپاری داو، سزای زیاتریش ھەرما، بە بنیاتنان لەسەر ئەو ھى تیپەرى، لە مەسەلەى دەقە جوزئەكاندا دەبى بە قەتعى واتای دەق وا دیاری بكریت كە قایبلى ھەموار كردن و دەستكاری نەبیت، دەبى جیاوازی بكریت لە نیوان ئەصلى بىرۆكە كە براوھى ھاتوو، لەگەل كاتى گونجاو بۆ جیبەجێكردنى كە ئەو جیبەلراو ھى بۆ سیاسەتى تەشرىع كە مەبەستى خاوەنى شەرع بێتتەدى.

لەسەر بناغەى ئەو ھى تیپەرى ھەندىك ئەحكام ھەيە لەبەر ئەو ھى پەيوەستە بە ھۆكاریك، یان بەرژەو ھەندىبەك، یان ھاتوو ھى چارەسەرى ھالىكى دیاریكراو، ئەوانە قایبلى گۆرانكارین، ئەم ھۆكمانە بوارىكى بەپێزە بۆ بەجیبەتانی خواستى سیاسەتى شەرعى، لەبەرانبەرىشدا ھەندىك ھۆكمى تر ھەيە خاوەنى شەرع وىستوىتە ھەمیشەيى بێت، وەكو: ئەو ھۆكمانەى پەيوەندیان بە سەرچاوەى چاكەكانەو ھەيە، ھەروەھا بنچینەكانى ئەخلاق كە سروشتى ساغ پشتیوانى لێدەكات، ژيانى ھىچ گەلێك بەبى ئەوانە راو ھەستائى ناییت كە ئەو بنچینانەش وەكو نمونەى: پەیمان بردنە سەر، دادگەرى، پەيوەندى لەگەل خزم و كەس و سەردانى كردن، یەكسانی لەبەردەم یاسا، ئەمانە بنچینەگەلێكى بنەرەتى نەگۆرن ھىچ راڤە و تەئویلىك، یان پوچەلكردىك ھەلناگرن و لە رووى عەقلىو ھەجگىرن".^(۱)

بوارى جیبەجێكردنى ئەحكامەكان لە سیاسەتى شەرعیدا:

پەيوەندى ھۆكم بە بەرژەو ھەندىبەكى گۆراو ھەو:

لە بوارەكانى جیبەجێكردنى سیاسەتى شەرعى پەيوەندى ھۆكمى شەرعىيە بە بەرژەو ھەندىبەكى گۆراو ھەو، چەند ھالەتێك ھەيە سیاسەتى شەرعى لەو

^۱ تەماشای ئەم سەرچاوانە بكە:

- الدرىنى، المناھج الأصولية في الإجتھاد بالرأى في التشرىع الإسلامى، مرجع سابق، ص ٦٤، لە باسى "المحكم".

حوکمانه دا جیبه جی دهکریټ که حوکمه که په یوهندی به بهر ژه وهندیی که گورپاوه وه هیټ، یان حوکمه که شانبه شانی نه ریتیک بیټ، به لام نه ریت که گورپانی به سهردا هاتووه، یان هندی که بارودوخی تازه تیکه ل به حوکمه که بووه، وایکرووه جیبه جیکردنی له سایه ی ئه و بارودوخدا سهر بکیشیت بو وه زعیک ئه و بهر ژه وهندیی به دینه یه که حوکمه که ی بو دانراوه، چهند نمونه یه که له کرداری هاوه لان،^(۱) عومهری کورپی خه تاب به شی دلراگراوه کان (مؤلفه القلوب) ی راگرت، له بهر ئه وه ی له سایه ی ده وله تی تازه دا هیچ بهر ژه وهندیی که به دی ناهینیت،^(۲) ههروه ها له حوکمی خوشتری ونبوودا عوسمانی کورپی عه فان فه رمانی کرد به پیناسه کردنی و فروشتنی، هه رکات خاوه نی په یدا بوو نرخه که ی پیدریت، له کاتیکدا پیغه مبه ر (درودی خوی له سهر) فه رمانی کردبوو دوزراوه ی خوشتر هه لنه گیریت، چونکه ئاو عه مبار دهکات و چه وری سهر پشتی وزه ی پیده به خشیت که به خویه وه یه تی. ئه و کردارانه ی له بواری سیاسه تی شه رعیدا له پیغه مبه روه (درودی خوی له سهر) هاتوون، ده کریټ به چهند جوریکه وه:

جوری یه که م: ته شریعیکی پابه ند کار نیی، به لکو وه کو ئه زمونیکی مرو فایه تی باسکراوه، ئه ویش وه کو: هه لټزاردنی شوینی جه نگ له به دردا، وه کو حوبابی کورپی مونزیری کورپی جه موح خوی بومانی باس دهکات: "ئه ی پیغه مبه ری خودا ئه م شوینه ی هه لټزاردوه شوینی که به فه رمانی خودایه ئیمه نابی پیشو و دوی تیدا بکه ی، یان ره ی و جه نگ و پلان و داوانانه وه یه؟ فه رموی: به لکو ره ی و جه نگ و پلاندانانه، وتی: ئه ی پیغه مبه ری خودا ئه م شوینه له بار نیی، خه لکه که به ریبه که با بجینه سه رچاوه ی ئاوه که، پاشان

^۱ الشلبي، محمد مصطفى، تعليل الأحكام، القاهرة: مطبعة الأزهر، ۱۹۴۷م، ص ۳۷. به دواوه.
^۲ الجصاص، أبو بكر بن علي الرازي. أحكام القرآن الشهير بـ"تفسير الجصاص"، تحقيق: محمد القمحاوي، القاهرة: دار إحياء التراث العربي، ۱۹۸۵م، ج ۴، ص ۳۲۷ - ۳۲۸. ته ماشای ئه مانه ش بکه:

- ابن كثير، تفسير القرآن العظيم، مرجع سابق، ص ۸۸۸.

- الشلبي، تعليل الأحكام، مرجع سابق، ص ۳۸.

هه‌موو بیره‌کانی تر پرده‌که‌ینه‌وه، پاشان هه‌وزیک دروست ده‌که‌ین و پر له ئاوی ده‌که‌ین، پاشان له‌گه‌ل دوژمن ده‌جه‌نگین و ئاوی خواردنه‌وه‌مان له‌به‌رده‌سته، ئه‌وان ئاوی خواردنه‌وه‌یان نابیت، پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) فه‌رمووی: "ئاماژت به‌ رایه‌کی باشکرد".^(۱) هه‌لۆیستی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) له‌ هه‌لبژاردنی شوینه‌که‌ له‌سه‌ر ئه‌زموون بوو، که‌ حوباب رایه‌که‌ی خۆی وت، پیغه‌مبه‌ریش (درودی خوای له‌سه‌ر) پێی باشبوو. له‌ پرسیاره‌که‌ی حوبابه‌وه‌ ده‌رده‌که‌ویت هاوه‌لان له‌ سروشتی کاره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) تیگه‌یشتبوون، هه‌ندیکیان ته‌شریعیکی پابه‌ندکه‌ره، هه‌ندیکیشیان ئه‌زموون و راویژکردنه، بۆیه‌ حوبابیش داوی روونکردنه‌وه‌ی له‌ بریاره‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر کرد.

ئهم‌ جوژه‌ کرداره‌ی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) له‌سه‌ر ئه‌زموون و راویژ بنیاتنراوه، بۆیه‌ ده‌رگایه‌کی فراوانی سیاسه‌تی شه‌رعییه‌ و بوار ده‌ره‌خسینیت بۆ ئه‌زموونی مروّقه‌کان، که‌ باشترین چاره‌سه‌ر و پیشنیاری تیدا بکه‌ن.

جوّری دووهم: ته‌شریعیکی پابه‌ندکاره (تشریع ملزم)، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌سه‌ر به‌رژه‌وه‌ندی گۆراو نه‌ک جیگیر بنیاتنراوه، وه‌کو ریگری له‌ هه‌لگرتنی گوشتی قوربانی له‌سه‌ر کومه‌لیک له‌ عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی هه‌ژار، که‌ له‌ پوژانی جه‌ژنی قورباندا هاتبوونه‌ مه‌دینه، وه‌کو له‌ عه‌بدوللای کوپی واقیده‌وه‌ ده‌گیرنه‌وه، وتوویه‌تی: "پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) داوی سی پوژ ریگری کردووه‌ له‌ خواردنی گوشتی قوربانی، عه‌بدوللای کوپی ئه‌بویه‌که‌ر وتوویه‌تی: ئه‌وه‌م بۆ عه‌مره‌ باسکرد، ئه‌ویش وتی: راست ده‌کات، له‌ عائیشه‌م بیستتوه‌ ده‌یوت: "نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ أَكْلِ لُحُومِ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِعَمْرَةَ، فَقَالَتْ: صَدَقَ، سَمِعْتُ عَائِشَةَ، تَقُولُ: دَفَّ أَهْلُ أَنْبِيَاءٍ مِنَ أَهْلِ الْبَادِيَةِ حَضْرَةَ الْأَضْحَى زَمَنَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: ادْخَرُوا ثَلَاثًا، ثُمَّ تَصَدَّقُوا بِمَا بَقِيَ، فَلَمَّا كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ النَّاسَ

^۱ ابن کثیر، السیره النبویه "سیره ابن کثیر"، مرجع سابق، ج ۲، ص ۱۹۷ - ۱۹۸.

يَتَّخِذُونَ الْأَسْقِيَةَ مِنْ ضَحَايَاهُمْ، وَيَجْمَلُونَ مِنْهَا الْوَدَّكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: وَمَا ذَلِكَ؟ قَالُوا: نَهَيْتُ أَنْ تُؤْكَلَ لُحُومُ الضَّحَايَا بَعْدَ ثَلَاثٍ، فَقَالَ: إِنَّمَا نَهَيْتُكُمْ مِنْ أَجْلِ الدَّافَةِ الَّتِي دَفَّتْ، فَكُلُوا وَادَّخِرُوا وَتَصَدَّقُوا".^(١) واته: پیغهمبهری خودا (درودی خوی له‌سهر) ریگریکرد له خواردنی گوشتی قوربانی دوی سی پوژ، عه‌بدوللای کوری ئه‌بویه‌کر وتی: ئه‌وهم بو عه‌مره باسکرد، وتی: راست ده‌کات، گویم لی‌بوو عائیشه ده‌یوت: چه‌ند مالیکی عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی له کاتی جه‌ژنی قورباندا له سه‌رده‌می پیغهمبهردا (درودی خوی له‌سهر) له‌بهر نه‌بوونی هاتنه مه‌دینه، پیغهمبهر (درودی خوی له‌سهر) فه‌رمووی: تا سی پوژ گوشتی قوربانی هه‌لگرن، پاشان ئه‌وه‌ی مایه‌وه بیکه‌ن به خیر، دوی ئه‌وه له قوربانی داهاتوودا، وتیان ئه‌ی پیغهمبهری خودا خه‌لکی له پیستی قوربانیه‌کاندا به‌زوو پیوی توواوه هه‌لده‌گرن، پیغهمبهر (درودی خوی له‌سهر) فه‌رمووی: ئه‌وه چی تیدایه؟ وتیان تو ریگریت لی‌کردین له دوی سی پوژ قوربانی بخوری‌ت، فه‌رمووی: من له‌بهر هاتنی ئه‌و خه‌لکه هه‌ژاره ریگریم لی‌کردن، له قوربانیه‌کان بخون و هه‌لیگرن و خیری لی‌بکه‌ن.

له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا ئه‌وه تینی‌نی ده‌کری‌ت، یه‌کی‌ک له گیره‌ره‌وه‌کان که عه‌بدوللای کوری واقیدییه که نه‌وه‌ی عومه‌ری کوری خه‌تابه، وه‌کو پووداو‌یک به مورسه‌لی راسته‌وخو فه‌رمووده‌که ده‌گیریتته‌وه، ئه‌وه‌ی گوئی لی‌یت واده‌زانیت حوکه‌که‌ی گشتیه، هه‌روه‌کو بوو به ئیشکالیک له‌لای موحه‌مه‌دی کوری ئه‌بویه‌کر، کاتی‌ک لای که‌سیکی له خو‌ی شاره‌زاتر باسیکرد، که ئه‌و ئاگای له بارودو‌خی فه‌رمووده‌که هه‌بوو، بو‌ی پوونکرده‌وه که ئه‌و فه‌رمووده‌یه چاره‌سه‌ری پووداو‌یکی پی کراوه، حوکه‌که گشتی نییه، ئه‌ویش ئه‌وه بوو کو‌مه‌لیک هه‌ژاری عه‌ره‌بی ده‌شته‌کی پوژده‌کانی قوربانی پوویان له مه‌دینه کرد، بو چاره‌سه‌ری ئه‌و دو‌خه کتوپرییه، هه‌روه‌ها بو دل‌دانه‌وه‌ی ئه‌و کو‌مه‌له هه‌ژاره، پیغهمبهر برپاریکی سیاسی کاتی ده‌رکرد و ریگریکرد له هه‌لگرتنی قوربانی زیاتر له سی پوژ، هه‌ندی‌ک وایانزانی ئه‌وه حوکه‌میکی

^١ القشیری، صحیح مسلم، مرجع سابق، کتاب: الأضاحی، باب: بیان ما کان من النهی عن أكل لحوم الأضاحی، ص ٨١٦، حدیث: (١٩٧١).

گشتیه، له سالی داویدا داوای پروونکردنه و هیان له حوکمی هه لگرتن کرد، پیغه مبه (درودی خوی له سهر) ئاگاداری کردن، ئەو حوکمه بۆ بارودۆخیکی تایبەتی بووه، به نهمانی بارودۆخه که حوکمه کهش نامینیت.

ئەم جوړه له کردارهکانی پیغه مبه (درودی خوی له سهر) له دوو لایه نه وه دهکریت به به لگه بۆ جیبه جیکردنی سیاسهتی شهرعی، لایه نی یه که م: دانانی چاره سهره سیاسیه کان بۆ کو توبه ندکردنی مافی خاوه نداریتی، بۆ چاره سهری باریکی نا ئاسایی ناو کۆمه لگه، هاو شیوه ی ئەمه ئەو چاره سهره سیاسیه نه یه ده ولت بۆ باری نا ئاسایی هاتوو پویشتوو دایده نیت، یان به دانانی گومرگی کاتیی بۆ پاریزگاریی له بهروبوومی ناو خویی، تا باشبوونه وه ی باره نا ئاساییه که، لایه نی دووهم: فهرمووده که پۆلی موجه هید له شیکردنه وه ی کردار و ئەو فهرموودانه ی پیغه مبه (درودی خوی له سهر) وتوو یه تی، ههروه ها پروونکردنه وه ی ئەو هیان که ته شریعیکی نه گوړه، ئەوه شیان که بۆ چاره سهری باریکی نا ئاسایی وتراوه، بنه مای گشتی که له پوئیای ئیسلامی گشتیه وه وهرده گیریت، ئەوه یه که مروّف له خاوه نداریتی دا زاده، ئەم بنه مایه له کوللیاتی شهریعه تی ئیسلامیه، داوی ئەوه ی که سینک سییه کی قوربانیه که ی دهکات به خیر، ههروه ها سییه کی ده به خشیت، مافی خۆیه تی ئەوه ی مایه وه هه لیبریت، هه ر له شوینه واری ئەوه شه خواردنی و هه لگرتی.

لیرده ا ئەم فهرمووده یه وه کو عه بدولای کوری واقید ده یگیریته وه، له گه ل ریژه وه ی گشتی مافی خاوه نداریتی مروّف له مولکومالیدا یه کناگریته وه، بۆیه به پشتبه ستن به که رهسته ی شیکاری ئوصولی، موجه هید هه لده ستیت به رافه کردنی فهرمووده که، به جوړیک له بهر پویشنایی کوللیاته کانداه جوړنیاته کان تیگات، ههروه کو ئەمه له و پایانه یه موجه هید بۆ ناسینی بۆنه ی فهرمووده که پشتی پیده به ستیت، ئەمه ش هه موو کات به رده ست نییه، له بهر ئەوه ی پواله ته کانی فهرمووده ده گیرنه وه بۆ نیشاندانی به لگه یه، بۆیه هه ندیک کات باسی بۆنه ی وتنی فهرمووده که و هه لومه رجه که ی باسناکه ن، بۆیه کیشانی فهرمووده که به پیوانه ی مه به سه ته کان و کوللیاته کان کارئاسانیمان بۆ دهکات، چونکه هه موو حوکمه کانی شهریعت ئامانجیان ده ستخستنی

به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌كانه، هه‌ركات موجهه‌هید، یان شه‌رعزان، یان كه‌سیك به‌دوای دۆزینه‌وه‌ی رێگه‌یه‌كه‌دا ده‌گه‌رێت تیبینی كرد جێبه‌جێكردنی حوكمه شه‌رعییه‌كه، به‌ واتا گشتیه‌كه‌ی، به‌رژه‌وه‌ندییه‌ك به‌ده‌ست ناهێنیت، ئه‌وه هێمايه بۆ ئه‌وه‌ی گشتاندنی حوكمه‌كه‌ له‌گه‌ڵ پێره‌وه‌ی گشتی شه‌ریعه‌تا یه‌كناگریته‌وه، هه‌روه‌ها له‌ هاوشیوه‌ی ئه‌و حوكمانه‌ نییه شه‌ریعه‌ت هیناویه‌تی، ئه‌و كاته بۆ به‌دییه‌نانی به‌رژه‌وه‌ندی به‌نده‌كان، هه‌له‌ده‌ست به‌ تیگه‌یشتنی سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌ر سه‌باره‌ت به‌و حوكمه‌ تا بیخاته‌وه سه‌ر بنچینه گشتیه‌كه‌ی شه‌ریعه‌ت.

ئه‌و نمونه‌یه‌ی رێگری‌كردن له‌ هه‌لگرتنی گوشتی قوربانی، پوون‌كردنه‌وه‌ی بیروكه‌كه‌ی تێدايه، هه‌ر كاتیک له‌ چاره‌سه‌ره سیاسیه‌كان تیگه‌یشتن پووی به‌رژه‌وه‌ندی به‌ پوون و ئاشكرا ده‌رده‌كه‌وێت، به‌لام گشتاندنی به‌ره‌هایی هه‌یچ به‌رژه‌وه‌ندییه‌ك به‌دی ناهێنیت، به‌لكو بیتاساو و كۆتوبه‌ندكردنی مافی خاوه‌ندارییه‌تی ده‌گه‌یه‌نیت، تیگه‌یشتنی هاوه‌له‌ به‌ریزه‌كان له‌ رێگری پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای له‌سه‌ر) له‌ هه‌لگرتنه‌وه‌ی حوشتی ونبوو، هاوه‌لان واتینه‌گه‌یشتبوون حوكمیکی جێگیره، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌ستان به‌ چاره‌سه‌ری جیاوان، تیگه‌یشتنی ئه‌وان وابوو حوكمی جیگیر پارێزگاری‌كردنه‌ له‌ مافی خاوه‌نی حوشت، ئه‌وه‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ هاووه‌ یه‌كیه‌كه‌ له‌ چاره‌سه‌ر و به‌دیله‌كان كه‌ بگونجیت له‌گه‌ڵ سه‌رده‌می پووداوه‌كه‌دا، ئه‌وه رێگه‌چاره‌یه‌كه‌ به‌ گۆرانی رۆژگار ده‌گۆریت، ئه‌وه‌بوو كاتیک رۆژگار گۆرا ئه‌وانیش رێگه‌چاره‌یه‌كه‌ی جیاوازیان دانا.

بۆ پوون‌كردنه‌وه‌ی ئه‌مه‌ی تێمانیه‌راند: "أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَأَلَ رَجُلًا عَنِ اللَّفْطَةِ، فَقَالَ: اعْرِفْ وَكَاءَهَا، أَوْ قَالَ وَعَاءَهَا، وَعِفَاصَهَا، ثُمَّ عَرَفَهَا سَنَةً، ثُمَّ اسْتَمْتَعَ بِهَا، فَإِنْ جَاءَ رَبُّهَا فَأَدَّهَا إِلَيْهِ قَالَ: فَضَالَةٌ الْإِبِلِ؟ فَغَضِبَ حَتَّى احْمَرَّت وَجْنَتَاهُ، أَوْ قَالَ احْمَرَّ وَجْهُهُ، فَقَالَ: وَمَا لَكَ وَلَهَا، مَعَهَا سِقَاؤُهَا وَحِدَاؤُهَا، تَرِدُ الْمَاءَ وَتَرَعَى الشَّجَرَ، فَذَرَهَا حَتَّى يَلْقَاهَا رَبُّهَا قَالَ: فَضَالَةُ الْعَنَمِ؟ قَالَ: لَكَ، أَوْ لِأَخِيكَ، أَوْ لِلذُّبِّ."^(۱) واته: پیاویك پرسیاوی له‌ پیغه‌مبه‌ر

^۱ البخاري، صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: العلم، باب: الغضب في الموعظة والتعليم إذا رأى ما يكره، ص ٤٢، حديث رقم: (٩١).

(درودی خوای له سەر) کرد دهربارهی دۆزراوه، وتی: پیناسه‌ی قه‌یتانی به‌ستنی توره‌که‌ی پاره‌که‌ بکه، هه‌روه‌ها پیناسه‌ی توره‌که‌که‌ی و قه‌پاغه‌که‌ی بکه، پاشان بۆ ماوه‌ی سالتیک پیناسه‌ی بکه، پاشان که‌لکی لیوه‌ربگره، ئەگەر خاوه‌نه‌که‌ی هات بیده‌روهه، وتی: ونبووی حوشتی؟ توره‌ بوو تا سەر پروومه‌ته‌کانی سوور هه‌لگه‌پان، یان دهم و چاوی سوور هه‌لگه‌را، وتی: تۆ چیت به‌سه‌ره‌وه‌یه، ئاوی له‌گه‌ل خۆیدایه، به‌ هو‌ی به‌ه‌یزی سمه‌کانی توانای رۆیشتنی زۆری هه‌یه، ده‌چیته‌ سەر ئاو و له‌ دار و ده‌وه‌ن ئەله‌وه‌ریت، لینگه‌رئ تا خاوه‌نی ده‌یدۆزیته‌وه، وتی: ئە‌ی ونبوی مه‌ر؟ وتی: بۆ تۆیه، یان بۆ براکه‌ته، یان بۆ گورگه‌.

له‌ عومه‌ری کورپی خه‌تابه‌وه (خوا لینی رازی بی‌ت) گێر‌دراوه‌ته‌وه که وتوویه‌تی: "که‌سیک سه‌ر‌لیتی‌کچوو نه‌بی‌ت ونبوو ناگریته‌ خۆی".^(۱) عوسمانی کورپی عه‌فان (خوا لینی رازی بی‌ت) له‌ ژێر رۆشنایی بنچینه‌ گشتیه‌کاندا که‌ فه‌رمان ده‌کات به‌ پارێزگاری‌کردن له‌ مال له‌م حوکمه‌ تیگه‌یشتبوو، ته‌نها له‌به‌رده‌م رۆوه‌کشی وشه‌که‌ نه‌وه‌ستا، کاتیک له‌ سه‌رده‌می عوسمانی کورپی عه‌فاندا (خوا لینی رازی بی‌ت) رۆژگار گۆرا، به‌ رینگه‌یه‌کی تر چاره‌سه‌ری کاره‌که‌ی کرد، به‌جۆریک له‌و گۆرانکارییه‌دا پارێزگاری به‌های ماله‌که‌ی بۆ خاوه‌ن مال کرد، ئیمامی مالیک ده‌گێریته‌وه که‌ گو‌یی له‌ ئیبنو شیه‌اب بووه وتوویه‌تی: "حوشتی ونبوو له‌ سه‌رده‌می عومه‌ری کورپی خه‌تابدا، ده‌هیل‌رایه‌وه‌ زاو‌زیان ده‌کرد، که‌س ده‌ستی بۆیان نه‌ده‌برد، تا سه‌رده‌می عوسمانی کورپی عه‌فان، فه‌رمانیدا پیناسه‌ بک‌ریت، پاشان بفرو‌شریت، هه‌رکات خاوه‌نی په‌یدا بوو نرخه‌که‌ی بدریت،"^(۲) عه‌لی کورپی ئە‌بو تالیب له‌ سه‌رده‌می خۆیدا چاره‌سه‌ریکی جیاوازی دانا، خانوو و شوینی بۆ حوشتی ونبوو دروست کرد، تینینی ده‌که‌ین هاوه‌لان له‌ رینمایی پیغه‌مبه‌ر (درودی خوای

^۱ عبدالرزاق، المصنف، مرجع سابق، کتاب: اللقطة، ج ۱۰، ص ۱۳۳، حدیث رقم: (۱۸۶۱۱).
^۲ مالک، الموطأ، مرجع سابق، کتاب: اللقطة، باب: القضاء في الضوال، ص ۴۵۶، حدیث رقم: (۳۲۴۵).

له سەر) تیگه یشتبون که بانگه وازی که بو ئه و که سانه ی حوشتی ونبوو ده دۆزنه وه هه لینه گر نه وه، به لام ریگه ی چاره سهر به پیی سهردهم ده گۆریت. لیره دا پرسیاریک دیته پیشه وه که: چی وای له عوسمانی کوپی عه فان کرد (خوای لئی رازی بیت) تیگه یشتنی بو فرمووده که جیاواز بیت له پیشووه کانی؟ به دلنیا بیه وه عوسمان (خوای لئی رازی بیت) دنیا بینیه فراوانه که یارمه تی دابوو له وه تیگات که ئهرکی ته شرع به دیهینانی به رژه وه ندیه کانه، کاتیک تیبینی کرد جیه جیکردنی حوکم به شیوه حه رفیه که ی وه کو له سهردهمی پیغه مبه ر و (درودی خوای له سهر) تا سهردهمی عومه ریش (خوای لئی رازی بیت) به بی ره چاوکردنی گۆرانکارییه کۆمه لایه تییه کان که لین له ناو کۆمه لگه دا پهیدا ده کات و مه بهستی خاوه نی شه ر له پاریزگاری به رژه وه ندیه کان له ده ست ده چیت، وازلیهینانی له سهردهمی عوسماندا سهری ده کیشا بو له ناوچوونی به رژه وه ندیه کان، له سه رووی ئه وه شه وه گۆرانکاری مه دینه ریگه ی نه ده دا حوشتی ونبوو له شه قام و کۆلانه کاند به خواستی خویان بسورپینه وه، به پشت به ستن به م پاساوانه عوسمان (خوای لئی رازی بیت) هه ستا به چاره سه ریکی سیاسیه به له گه ل پاریزگاری له مال و سامانی ئه وانه ی حوشتیان ونبوو، پاریزگاری له مه بهستی خاوه نی شه رعیش کرد، به بی ئه وه ی ریگه به سورانه وه ی حوشتی به ره لا بدات زۆر ببن و بچه سهر ئاوه کان و که لیتیک له کۆمه لگه دا دروست بکه ن.

په یوهندی بنه ما گشتیه کانی شه ریه ت به ده ره نجامه کانی وه:

بواره کانی جیه جیکردنی سیاسه تی شه رعی ده بی به جۆریک بیت ره چاوی په یوهندی نیوان کوللیاتی شه ریه و ئه و حوکمانه بکریت په یوهندیان پیوه ی هیه (وه کو بنه مای هه لگرتنی هه ر هج و ته نگانه)، به جۆریک له وانه یه هه ندیک له حوکمه جوزئه کان له بارودۆخیکدا جیه جیکردنی وه کو خۆی هه ر هج به دی بیتی، به لام کاتیک بارودۆخه که گۆرا هه ر هجه که نامینی، حوکمه که ش

دهگورپیت، وهکو بنه ماکه دهلیت: "هه رکات ریگر نه ما، ریلیگیراو دهچیته وه دوخی خوئی".^(۱)

لهو شوینانهی دهقیک نه هاتوو ده بی جیبه جیکردنی سیاسه تی شهرعی به سنگفراوانی بکریت:

لهو هوکمانه ی دهقیک، یان بنه مایه کی شهرعی، پالپشتی نییه، وهکو: "سه رزه نشترکردن (التعزیر)" و "کووت و به ندرکری ریپیدراو (المباح)" له بهر نه وهی پارسه نگی لایه ک دهرییت به سهر لایه کی تردا، پیویسته جیبه جیکردنی سیاسه تی شهرعی به سنگفراوانی بکریت.

- جیاوازی بۆچوونی شهرعزانه کان له دیاریکردنی حوکمی سیاسیدا:

جیاوازی هه نه فییه کان و مالیکییه کان له گه ل شافیعییه کاندایه چو نیه تی ریخستنی به کارهینانی ریدرارهکانی وهکو: شوینه گشتیهییه کان. هه نه فییه کان و مالیکییه کان رهزامه ندی ئیمامیان به مه رج داناوه، یان زیندووکردنه وهی شوینه بیخاوه نهکانی (إحياء الموات) نزیک له ئاوه دانی، بۆ دلنیا بوون له به دیهینانی به رژه وه ندی پیویستی به رهزامه ندی ئیمام ههیه، هه ر کاریک به رژه وه ندی گشتی تیدا بیت پیویستی به را وه رگرتنی ئیمام ههیه، پیویسته له م سه رده مه دا وه رگرتنی رای ئیمام له ریگه ی دامه زراوهکانی دهوله ته وه بیت، که رهنگدانه وهی رای گشتیهی، هه روهکو بۆ دارشتنی یاسایه ک کاره کان ده خرینه به رده م ئه نجومه نی وه زیاران و ئه نجومه نی نوینه ران بۆ رهزامه ندی دهربرین و کردنی به بریار.

جیاوازی شافیعییه کان له گه ل هه نه فییه کان له سهر حوکمی بردنی که لوپه لی کوژراوی مهیدانی جهنگ بۆ جهنگاوه ری موسلمان (السلب)، ئایا مافی جهنگاوه ره، یان حوکمیکی سیاسیه بۆ هاندان له سهر شه پرکردن، ئیمام ده توانیت په نای بۆ به ریت؟

جیاوازییه کی تر، له حوکمی فروشتنی چه کدایه به ولاتانی بیگانه، که سیک نه وه رهچاو بکات سروشتی په یوه ندی نیوده وه تی که مکردنه وهی دوژمن و

^۱ الزرقا، أحمد، شرح القواعد الفقهية، بيروت: دار الغرب الإسلامي، ۱۹۸۳م، ص ۱۳۷، قاعدة ۲۲.

زۆرکردنى دۆست و سوودوهرگرتنه له هاوكيشه نيودهوله تيبه كان، به دلنياييه وه كاتيك بينى بهرژه وهندى دهوله تى ئىسلامى تىدايه، پىگه ديدات به فروشتن، يان چهك دان به ولاتانى بيگانه، ئهگهر كه سىكىش بهرژه وهندى تىدا نه بينى، به ره هاى پىگرى لىدهكات.

جياوازييه كى ترى شه رزانه كان له وهدايه، ئايا جيهادى كىفائى كه كۆمه لىك له باتى ئوممهت پى هه لدهستن، له هه موو سالىكدايه، يان به پى كاته؟ ئه وهى ته نها له روانگه ي به لگه نه زه ريبه كانه وه بوى بروانىت، ئه و قه ناعه ته ي بوى دروست ده بىت واجبه كان له ته مه ندا جارىكه، يان جاره ها دووباره ده كرپته وه، جيهاد له واجبه دووباره بووه كانه، كه مترين واجب له واجبه دووباره بووه كان له سالىكدا جارىكه، شه ربىنى له م باره يه وه ده لىت: "جيهاد فه رزىكه دووباره ده بىته وه، سالى جارىك، كه مترينى ئه و واجبه نه يه دووباره ده بىته وه وهكو: زهكات و پوژوو".^(١)

به لام كه سىك ئاوپته ي واقىع بووىت، هه روه ها ئه زموونى كرده يى و به لگه ي تىورى كوكر دىته وه، تىده گات نابى ئه م حوكمه فقه يكى جىگىرى گشتى بىت، چونكه قوستانه وهى چركه ي گونجاو واجبىكى دياره، ئهگهر له شكر له مانگىكدا هه ستا به ئهركى واجبى كىفائى، پاشان بارودوخ سازا بوى سهركه وتن به سه ر دوژمندا له مانگىكى ترى ئه و سالد، له وكاته دا له ده ستدانى ئه و هه له به يه كلاكراوه يى هه رامه، برانده نه وهى مه سه له كه وه هاى جيهاد به پى تى توانا ده كرپت نهك پوژگار، له م باره يه وه جوهرىنى ده لىت: "له جيهاددا مه به ست پى ره چاوكردنى توانايه نهك كات، به لام قسه ي شه رزانه كان وهكو باوه به بى كه مه رخمى و تىپه پاندى مامنا وهنده كه ي لى ده خو پىرپته وه".^(٢)

به مه دا ده رده كه وىت ئه زموونى كردارى برپاردهرى حوكمى سياسىيه، ئه زموونىش به راو پىژى پىسپوران ده ست ده كه وىت، به مه راو پىژى سياسى و

^١ الخطيب الشربيني، شمس الدين محمد بن أحمد، مغني المحتاج إلى معرفة ألفاظ المنهاج، بيروت: دار الفكر، (د.ت.)، ج ٤، ص ٢٠٩.

^٢ الجويني، أبو المعالي عبد الملك بن عبد الله بن يوسف، الغياشي "غياث الأمم في التياث الظلم"، تحقيق: فؤاد عبد المنعم ومصطفى حلمي، الإسكندرية: دار الدعوة، ١٩٧٩م، ص ١٥٥.

تہ شریعی دہ بیتہ بنہ مایہ کی دہ ستووری، ئە گەر کە سیکیش گوئی پینەدا مانای وایہ راویژ لە لای ئەو لە مەندوباتە، نەک واجبات!

جیاوازییەکی تر، جیاوازیی ژمارەیک لە هاوچەرخی کەنە لە گەڵ فیکھی کۆندا لە سەر دابەشکردنی ولاتان بۆ ولاتی ئیسلام و ولاتی کوفر (دار الإسلام و دار الکفر)، ژمارەیک لە هاوچەرخی کەن وایدەبینن پەیدا بوونی پەیمانی نیوان ریکخراوە نیودەولەتی و هاوشیوەکانیان، واقعیکی نیودەولەتی تازەیان هیناوەتە کایەو، ئەمەش خاوازیاری حوکمیکی سیاسی تازەیه.

— جیاوازییەکی تری نیوان شەرعزانەکان، جیاوازی پرای جەماوەری شەرعزانە هاوچەرخی کەنە، دەربارەیی شۆیتەواری جەنگ لە سەر کەسانی مەدەنی و زەوی و زارو دەسکەوتی شەر و لە پیناوی دۆزینەوێ بە دیهاتنی پەیوەستگەیی حوکمی شەری (تحقیق المناط)، ئایا حوکمەکی سیاسییه و بەستراوە بە بەرژەوێندییهکی گۆراوەو، یان فیکھیکی گشتی جیگیره؟ موحتەهید پیویتی بە شیکردنەوێ کردار و قسەکانی هەیه کە لە دەمی پیغەمبەر (درودی خوای لە سەر) دەرچوون، هەر وەها پوونکردنەوێ ئەوێ کامیان تەشریعیکی نەگۆرە، کامیشیان بۆ چارەسەری هەلومەرجیک بوو، ئەوێ هاوکار دهبیت تیگەیشتنی بنەما گشتییەکانی تەشریعه، هەر وەها زانیی مونسەبەیی دەقی تەشریعی، لە سەروی ئەوێ شەوێ راویژ بە خاوەن شارەزایی کەسانی پسپۆر لە یاسا کۆمەلایەتییهکاندا دەرکریت. هەرکاتیک شەرعزان تیبینی کرد گشتاندنی حوکم لە گەڵ بارودۆخی شەریعه تدا کە پەچاوەکردنی بەرژەوێندییه، گونجاو نییه بۆ ئەوێ لە گەڵ حوکمەکانی شەریعه تدا گونجاو بیت، دەبی بپیارەکە بەشیوەیک لیک بداتەو کە بەرژەوێندی بەدی بینیت.

لە دەستکەوتەکانی فیکری تەشریعی مرقایەتی چی وەرگرین و چی واز لێنین؟

لەو بابەتانەیی لە بواری تەشریعی و سیستەمی بەرپۆهبردندا بۆ کاروباری دەولەتی ئیسلامی یارمەتیدەری بنیاتنانی حوکمی ئیسلامین، لە بواری لیکۆلینەوێ بەراوردکارانەیی یاسایی، بریتییه لە دانانی چەند پۆهریک بۆ هەلسوکەوت لە گەڵ دەستکەوتەکانی بیرى مرقایەتی، لەو پۆهرانە:

یەكەم: ئەم تەشرىعەنەى ئىستا بۆ بەرپۆەبردنى دەولەت پەيدا بون، لەداىكبوى ئەزمونىكە بۆ بەدەستەينانى بەرژەوەندىيەكان، بۆيە واباشە لىكۆلئىنەوہى ئەو ئەزمونانە بكرىت و سووديان لىبىينرىت، بە جۆرىك ئەزمونى ئەوانىتر لە ئەزمونى خۆماندا بتوئينەوہ، چونكە لىكۆلئىنەوہى بەراوردكارانەى ياساى و فىقہى شەرەزان لەبەردەم چەند وئىنەيەكى جۆربەجۆر لە شىوازى چارەسەرى مرقانە بۆ ژینگە جياوازەكان دادەنيت، كە ئامانجيان بە ديهينانى بەرژەوەندى بوو، ھەرەكو كۆمەلىك بژاردە ئەدات بە شەرەزان، بۆ نمونە: چەند بژاردەيەك دەدات بە شەرەزان بۆ ئەوہى بەرچاوپوون بىت لە ھەلبژاردنى لەبارترين چارەسەر، كە زۆرتري بەرژەوەندى تيدا بەدەست بىنيت، بۆ ئەم مەبەستە ھەستيت بە لىكۆلئىنەوہ لە ئامرازەكانى تووندوتۆلكردى دەسەلاتى گشتى لە سىستەمى سەرۆكايەتى و سىستەمى پەرلەمانيدا.

دووەم: ئەم ئەزمونانە پەيوەندييان بە فەلسەفەى ژيانەوہ ھەيە و پيۆھرىكى تايبەتى بەرژەوەنديشن، سىستەمە سەرمايەدارىيەكان لەسەر فەلسەفەى ئازادى پەھاي تاك بەرانبەر بە ئاين و خيزان بنياتنراوہ، ھەرەكو لەويۆە ھەنگاو دەنيت كە كۆى بەرژەوەندىيە گشتىيەكان برىتييە لە بەديهينانى بەرژەوەندى تاك، لەبەرانبەريشدا فەلسەفەى سۆشيالىستى، يان كۆمەلایەتى كۆمەلگە دەكاتە تەوہرى بەھاكان، لەلایەكى تريشەوہ پيۆھرى بەرژەوەندى لە فيكرى ئىسلاميدا ئەوہيە ژيانى دونيا لە پىناو ژيانى دواوژدا بىت.

لە تەشرىعدا مامەلەكردن لەگەل ئەو ئەنجامەى بىرى مروڤ لە بوارى تەشرىعاتدا پيى گەيشتووە بەشيۆەيەك ھەنديكى بەرز بۆتەوہ تا گەيشتووە بە پەيمانى نيودەولەتى، لە پوانگەى زانستىيەوہ وەكو كۆمەلىك پرسىار وايە داوامان لىكركيت لە نيو فىقہى خۆماندا بە دواى وەلامدا بگەرئين بۆيان.

بەنمونە بابەتى مافى مروڤ و سىستەمى حوكمرانى و پەيوەندىيە نيودەولەتيەكان، دەبى ئيمە تياياندا جياكارى بكەين لەنيوان ئەوانەيان پشتيان بە بەرژەوەندىيەكى راستەقينە بەستووە، لەگەل ئەوانەيان لايەنگرى فەلسەفەى لىبرالىين، ئەم ئەزمونانە نابى پشتگوئى بخرين، چونكە لە شيۆەى كۆمەلىك

پرسیاردان، داوا له ئیمه دهکهن ورد ببینه وه لهو هۆکارانه ی ئهوان پیی گهشتون، پشتگوښان نهخهین و بهبی بهرچاوپوونی پیرۆزیشیان نهکهین، بهلکو بنه ماکانی خۆمان بۆ دۆزینه وهی بهرژه وهندییه کان جینه جی دهکهین، ئهگەر له کهلهپووری خۆمان و ئیجتیهادی شهرعزان و بنه ما گشتیهکانی شهریعه تدا چاره سه رمان دۆزییه وه وهریانده گرین، ئهگه رنا دهکریت ئهوانه وهربگرین که بییری مروّف پیی گهشتووه و پشتبه ستووه به ئهزموونیک که گومانی بهرژه وهندی لیدهکریت، وهکو بابته ی مافی کریکار و ریکخستنی کانژمیهرهکانی کارکردن.

سییه م: میتودهکانی فیکری رۆژئاوا کۆمه لیک خهوش و نهنگی تیدایه وهکو: لایهنگری و مه رکه زییه تی^۱، ههروه ها وهی وهکو سه رچاوهیهکی مه عریفه ت هه لئه وه شینیتته وه، دونیا بینی له سه ر خوی بهر ته سک کرده وه، ئه مه ش نیشانه ی ئه وهیه پیش گهشتن ئه نجامی دیاری کرده وه، ئه مه به نهنگیهکانی میتودی رۆژ هه ژمار دهکریت، بۆیه ئه بی به وریاییه وه مامه له ی له گه لدا بکریت، بهلکو ده بی به متمانه یهکی وا مامه له ی له گه لدا بکریت ئه و سه رچاوه مه عریفیه ی ئیمه هه مانه که خوی له وهی و ئهزمووندا ده بینیتته وه، دهکریت چاره سه ریک پیشکهش بکات به مروّفایه تی له میتوده مادییه کانددا ده ست نه که ویت.

په مانه نۆده وه لته ییهکانی مافی مروّف و هه لسه وکه وتی له مه سه له ی جینه دردا، ته نانه ت له دیاریکردنی ره گه زیشدا به بی گویدانه جیاوازی بیولۆجی له ئازادی ره هاوه سه رچاوه ی گرتووه، ئه م جوړه ئازادییه له کۆتاییدا بنچینه که ی خوی هه لده وه شینیتته وه، چونکه جیاوازی ناکات له نیوان ئاره زوو و بهرژه وهندییدا.

ههروه ها له بابته ی یه کسانى ته واو له نیوان نیر و میدا، ئه نجامی ئه و دژبه یه کیه بییه شکردنی هاوسه ره له کۆمه لیک ماف و ده سکته وتی سروشتی

^۱ مه به ست له لایهنگری و مه رکه زییه ت کوکرده وهی هه موو دونیا بینیه کان له چوارچیه ی شارستانیه تی رۆژ ئاواودا، مه به ستیش له مه رکه زییه ت: گێڕانه وهی هه موو ده سکته و ته کانه بۆ رۆژئاوا، وه رگێر.

وهكو مارهي و بڙيوي، وردبونهوهي دروست وا دهخوازيټ پهيمانه نيودهولهټييهكاني مافي مروڦ نهزمووني گه لان وهربرگريټ بو باشکردني بارودوځي مروڦ و دانبنيت به بيروکهي بڙيوي و مارهي هاوسهر و بو پاريزگاري کچهکي سهلماندني سهريهرشتياري باوک، بهلام نهوان به هوې لايهنگري و مهرکهزييهټيانهوه، پهخنه لهو شتانه دهگرن به نهزموون پيې نهگهيشتون.

ههروهها ناوليناني ولاتاني جيهان به جيهاني يهکهم و جيهاني دووهم و جيهاني سيټهم، کاتيک خوې به جيهاني يهکهم و چاکتر داناوه، لايهنگرييهکي ناشکرايه که بهبي داناني پيوهریکی زانستي پهيوهست بيت به باشکردني جوړي ژياني تاکی و کومه لايهټيهوه نهو بريارهي بو خوې داوه، نهوه بيگومان کارکردنه لهسهر نهنجام، دهبو دواي داناني پيوهر نهو کاته لهسهر نهو بنهمايه ديارې بکريټ کي يهکهمه.

هوارهکاني جيه جيوکردني سياستهي شهرعي له روانگهي سيستهمهوه: له چوارچيوهي سياستهي شهرعي، دهولت بو تووندوتولکردني چالاکی تاکهکان و پړيگهپيشاندانيان، پشت به چند سيستهميک دهبهستيت، ئيتر سيستهمي زانستي بي، يان بانگخوازي، يان تهندروستي، يان سيستهمي بنياتنان، نهویش به روونکردنهوهي مهرجهکاني تواناسازي بو کهسيک بيهويت پيشهيهک نهنجام بدات، ههروهها دياريکردني سالهکاني خویندن، ههروهها بو نهوهي له نواندني چالاکی نيو کومهلگه تيکگيران روونهات پشت به چند پيوهریکی باشبوون و سوود بينين له نمونهي بهرزي گه لان، دهبهستريت، لهوانه:

سيستهمي ئابووري:

سياستهي شهرعي له سيستهمي داراييدا، وهكو پيشخستني زهکات، نهوهبوو بو رووبهرووبونهوهي بارودوځي ئابووري، پيغهمبر (درودي خواي لهسهر) زهکاتي دوو سالي له عهباس وهرگرت، نهو همهلويسته دهچيټه چوارچيوهي چارهسهرې داراييهوه. يان پيغهمبر (درودي خواي لهسهر) له غهزاي حونهيندا کومهليک زريي له صهفواني کورې ئومهيه خواست، وهک

حوكميكي سياسي، ئەو خواستىنىش تۆپىزى بوو، ئەو كاتە صەفوان موسلمان نەبوو بوو، واتىگەشت پىغەمبەر (درودى خاى لەسەر) لىنى داگىر دەكات، بۆيە وتى: "ئەى مەمەد داگىر كىردنە!" پىغەمبەرىش لە وەلامدا فەرمووى: "بەلكو خواستىنىش و دەدرىتەو" ^(۱)، تىبىنى دەكرىت پىغەمبەر (درودى خاى لەسەر) باجى لەسەر موسلمانان دانەدەنا، لەكاتىكدا دەتوانى لەباتى خواستىن لە صەفوانى كورپى ئومەييە، ئەندازەيەك باجى كەم لەسەر دوازە هەزار جەنگاۋەر دابىت، خۆى ئەمە ئاماژەيە لەگەل ئەوەى دەكرىت خزمەتگوزارىيەك لەسەر خاۋەن سامانەكان دابىت، بەلام سىياسەتى ئابوورى نمونەيى بەپىيى توانا هەول دەدات بۆ سووك كىردنى باج لەسەر خەلكى.

هەروەها ئىجتىھادى عومەرى كورپى خەتاب و پاشان پەزنامەندى ئەھلى شورا لەبەر بەرژەۋەندى نەۋەكانى داھاتوۋى دەۋلەتى ئىسلامى بپيارىدا زەۋىيەكان دابەش نەكرىن، ^(۲) ئەۋەبوو بە پشتبەستىن بە ھەندىك راپۆرت، كە لە والى شارەكانەۋە پىيى گەشت بوو، تىبىنى كىرد، دابەش كىردنى زەۋى و زار بەپىيى ياساكانى پىشوو، كە لە سەردەمى پىغەمبەردا (درودى خاى لەسەر)، بەو ئىعتىبارەى غەنیمە بەسەر جەنگاۋەرە سەر كە وتەكاندا دابەش دەكرا، ئەگەر ئەم ياسايە جىيەجى بكرىت، لە رۆژانى داھاتوۋا سەردەكىشىت بۆ قەيرانىكى ئابوورى، لە ئەنجامدا داھات نامىنىت و دەۋلەت خەرجى بەردەوام و پىداۋىستىەكانى پى دابىن ناكىت، بۆيە عومەرى كورپى خەتاب (خوا لىي رازى بىت) لە پىناۋى بەرژەۋەندى گشتىدا، خاۋەندارىتى كەسىتى سنووردار كىرد و لەو رىگەيەۋە سىياسەتىكى ئابوورى دانا كە لەسەر ۋەندى دابەش كىردنى دەسكەوت و غەنیمەدا رىنمۇنى ئابوورى كىرد.

والى شارەكان دەرگىيان بەۋە كىردبوو، دەبى ئەم مال و سامانە چارەسەرىكى فىقھى تازەى بۆ بدۆزىتەۋە، ئەوان ھەلنەسان بە پشتبەستىن بەو تەشرىعەى پىشتىر كارى لەسەر دەكرا، بۆيە دەقە ياسايەكەى پىشوويان

^۱ الشىبباني، مسند الإمام أحمد بن حنبل، مرجع سابق، ج ۲۴، ص ۱۴، حدیث رقم: (۱۵۳۰۲) شوعەيب ئەرنائوت لەبارەيەۋە دەلىت: فەرموۋدەيەكى حەسەنە.

^۲ أبو يوسف، الخراج، مرجع سابق، ص ۱۱۶.

جیټه جی نه کړد، کاتیک والیه کان هم هه نګاوه یان نه نا و بابه ته که یان
 ږووبه ږووی سهرکړدایه تی گشتی کړدوه، که عومهری کورپی خه تاب (خوا
 لیی رازی بیټ) نوینه رایه تی ده کړد، که نه و هه نګاوه عه قلیه تی به هیزی
 سهرکړدایه تیبه مهیدانییه کان دهرده خات، له بهر نه وهی تیگه یشتبوون
 نه نجامه که ی مه ترسیداره و ده بی چاره سهر بکریټ، به کړدوه وش عومهر (خوا
 لیی رازی بیټ) مه شغه لی سیاسه تی ئابووری له ئیسلامدا ږوونکړدوه،
 هه روه ها نه وه شی ږوونکړدوه تا کوئ ده ولت ده سه لاتی دانانی پلانی
 ستراتیژی سیاسه تی ده ولت ته هیه.

نه وهی جیگه ی ئاوه ږدانه وهی نه وهی که عومهری کورپی خه تاب (خوا لیی
 رازی بیټ) به هوئ ږوودانی قهیرانیکی سیاسیه وه ده ستکاری کاروباری
 ده ولت ته نه کړدوه، به لکو ده ولت به هوئ داهات و ده سکه وتی زوره وه
 که وتیوه خو شگوزه رانیه وه، به لکو عومهر (خوا لیی رازی بیټ) پیشینی کړد له
 داهاتو دا قهیران دروست بیټ، کاره که ی نه و بؤ ږووبه ږووبونه وهی نه و
 پیشبینیه، نه وه دهرده خات که ده بی ده ولت پلانی هه بیټ، هه روه ها عومهر له
 بریاره که یدا پشتی به تیگه یشتنی خوئ له م ئایه ته ږیروزه به ستبوو، که
 ده فرمویټ: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾
 (الحشر: ۱۰). واته: نه وانه ش که به شوین کوچه ران و پشتیواناندا هاتن (تا
 کوټایی دنیا نه مه دوعا و نزیانه و به رده وام) ده لین: په روه ردگارا له ئیمه و
 له و برایانه شمان خو ش ببه که پیش ئیمه ږیباری ئیمانیاں گرته بهر و هیچ
 جوړه بوغز و کینه یه که مه خره دلمانه وه له ئاستی نه وانه ی ئیمانیاں هیټاوه،
 په روه ردگارا تو به راستی به سوژ و به خشنده و میهره بانیت.
 و تیگه یشتنی ئایه ته که له داهات و سامانی ئیستای هم ئوممه ته دا مافی
 نه وه کانی داهاتو دیاری ده کات.

وه کو به راوردیک له نیوان هم دوو جیاوازییه دا، سیاسه تی ئابووری
 ولاتانی سییه م قه رزو قهیرانیکی ئابووری زور بؤ نه وه کانی دواي خو یان
 جیده هیلن، که نه مه ش ئازادیان کوټوبه ند ده کات!

له‌ویدا جیاوازی هه‌یه له نیوان حوکمیک له‌سه‌ر بنچینه‌ی سیاسه‌تی ئابووری ده‌رچوو بی‌ت، له‌گه‌ل سیاسه‌تیک ره‌نگدانه‌وه‌ی سیسته‌می گشتی هه‌بی‌ت: حوکمه فیه‌یه‌کان به‌گشتی دوو جو‌رن: هه‌یانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌به‌رژه‌وه‌ندی نه‌گۆری مۆق‌ایه‌تیه‌وه هه‌یه جیگیره و قبولی هه‌موارکردن و ده‌ستکاریکردن ناکات، هه‌شیانه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌سته به‌هه‌ندیک به‌به‌رژه‌وه‌ندی گۆراوه‌وه، شایانی گۆرانکارییه، بۆیه ئه‌ندازه‌ی میرات و ئاستی واجیبوون (نصاب)ی زه‌کات، له‌سیسته‌می ئابووری گشتی داده‌نری‌ت، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی به‌بناغه‌ی کۆمه‌لگه‌وه هه‌یه، خاوه‌نی شه‌رع نایه‌وی‌ت بگۆریت، مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع له‌هه‌موو ئه‌م جو‌ره کار و مه‌به‌ستانه روونه قبولی هه‌موارکردن و گۆرانکاری ناکات.

له‌به‌ر ئه‌وه حوکمه نه‌گۆره‌کانی وه‌کو سیسته‌می میرات و خاوه‌نداریتی تاییه‌تی و گشتی، ناکه‌ونه ده‌روازه‌ی بریاره سیاسیه‌کانه‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خاوه‌نی شه‌رع به‌مه‌به‌ستی جیگیری سیسته‌می خیزان و مانه‌وه‌ی به‌پر‌سیاریتی ناو خیزان، هه‌روه‌ها بۆ پاریزگاری کردن له‌خاوه‌نداریتی تاکی و گشتی و گه‌شه‌پیدانی، ئه‌م جو‌ره حوکمانه‌ی به‌جیگیری هیش‌توته‌وه.

هه‌روه‌ها فهرزکردنی زه‌کات به‌رێژه‌ی ۲,۵%ی سامان، ئامانجی خاوه‌نی شه‌رع لێ ئه‌وه‌یه ئه‌م سامانه به‌هه‌میشه‌یی له‌ناو کۆمه‌لگه‌دا بسوریته‌وه، بۆیه ئه‌مه سیسته‌میکی ئابووری جیگیره، نه‌ک راییکردنیک سیاسی کاتی، بۆیه یان قبولی گۆرانکاری ناکات.

به‌لام هه‌ندیک پابه‌ندی تری دارایی هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه کاتیک زه‌کات به‌شی پێداویستی هه‌ژاران ناکات، له‌و کاته‌دا ئه‌ندازه‌یه‌ک سامان له‌ده‌وله‌مه‌نده‌کانی کۆمه‌لگه وه‌رده‌گیریت و ده‌دریته‌وه به‌هه‌ژاره‌کانی، یان پێش‌خستنی زه‌کات بۆ سالی‌ک، یان دوو سال، ئه‌مانه پێیان ده‌وتریت سیاسه‌تی ئابووری، ده‌وله‌ت بۆ هه‌ندیک پێش‌هاتی تازه ده‌توانیت پیاوه‌ی بکات.^(۱)

^۱ الزرقا، محمد أنس، السياسة الاقتصادية والتخطيط في السياسة الاقتصادية، ضمن كتاب الإدارة المالية في الإسلام، عمان، مؤسسة آل البيت، المعهد الملكي لبحوث الحضارة الإسلامية، ۱۹۹۰م، ج ۳، ص ۱۲۲۱.

عومەری کورپی خەتاب (خوا لێی رازی بێ) لە دانانی ڕێگەچارە بۆ دابەشکردنی غەنیمە پشستی بە سیاسەتی شەری بەستبوو، کە دەقی قورئانیش لەبارەییەوه هەبوو، لە هەمان کاتدا بۆ چارەسەر پشستی بە جێبەجێکردنی لەپشتتری پیغەمبەر و (درودی خۆی لەسەر) دۆی ئێویش ئێبۆبەکر بەستبوو، بەلام ئیستا جێبەجێکردنی دەق لەسەر شیوازی پیشوو کەلین دروست دەکات، ئەو عومەر چۆن لە چوارچیۆهی زەوابیته شەریعیەکاندا بابەتەکە ی چارەسەر کرد؟^(۱)

ئەوێ لە دابەشکردنی زەوی رەشایی عێراق (سواد العراق) دا پێویستی بە لیکۆلێنەوه و شیکردنەوهی، بریتیه لە ڕوونکردنەوهی میتۆدی فیکری و ئۆصولی و سیاسی عومەری کورپی خەتاب، کە لە تیروانینیکی گشتی و بۆچوونیکێ گشتییەوه بۆ تیگەیشتن لە دەقی قورئان بە شیۆهیهکی تازه گرتبۆیه بەر، ئەگەر ئیستا لەگەڵ بابەتەکەدا بە تیروانینی میتۆدی ئۆصولی تەقلیدی مامەلە بکەین ئەو ڕووبەرووی ئەم پرسیارانە ی خوارەوه دەبینەوه:

پرسیاری یەکەم: ئایا عومەری کورپی خەتاب (خوا لێی رازی بێ) دەقه شەریعیەکی تایبەت کرد بە ئەنجامی حوکمەکە و ئەو بەرژەوهندیانە ی لە ئەنجامی جێبەجێکردن چاوه‌ڕوان دەکرا؟ ئەم قسەیه لە ئۆصولی مەزەه‌بی مالیکیدا بەلگە ی هەیه، لەسەر ئەم حوکمە کارەکە ی عومەر (خوا لێی رازی بێ) بریاریکێ سیاسییە هەرکاتیک بارودۆخ دووبارە بۆوه شایانی جێبەجێکردنە، یان عومەر دلخۆشی جەنگاوه‌ره‌کانی داوه‌ته‌وه، ئەگەر واییت حوکمیکێ کاتییه و کەلکی گواستنه‌وه ی نییه، مەگەر بۆ دلدانه‌وه ی جەنگاوه‌ره‌کان بیت؟ کە ئەمە تیگەیشتنی شافیعییه‌کانە بۆ کارەکە ی عومەری کورپی خەتاب، وەکو بلایت ئەوان لە دانانی سیاسەتی ئابووریدا پۆلی دەولەت بە لاواز دەبینن و بە ئەرکی ئەوی نازانن.

^۱ الکيلانى، عبد الله، "اجتهاد عمر بن الخطاب في أرض السواد وصلته بالسياسة الاقتصادية الشرعية، مجلة مؤنة للبحوث والدراسات، العلوم الإنسانية، جامعة مؤتة، ۲۰۰۲م.

پرسیاری دووهم: کرۆکی به‌لگه‌ی هه‌نانه‌وه‌ی عومه‌ر له‌ ئایه‌تی (فه‌یئدا) چیه‌؟
 ئایا زه‌وی ده‌چیت‌ه‌ واتای غه‌نیمه‌وه‌^(۱)، یان جیدده‌یه‌ی‌ریت بۆ خاوه‌ن ده‌سه‌لات،
 چۆنی به‌باش زانی ئاوه‌ها بریاری له‌سه‌ر ده‌دات؟ ئایا (فه‌یئ) ئه‌و زه‌ویانه‌ی
 وه‌کو عی‌راق و میسر ده‌گریته‌وه‌ موس‌لمان به‌ جه‌نگ و تۆبزی فه‌ت‌ح‌یان
 کردووه‌، یان ئه‌وانه‌یه‌ به‌ی شه‌ر ده‌ستی موس‌لمانان که‌وتووه‌؟

پوخته‌ی رای‌ پ‌ا‌قه‌کاران له‌ ناوه‌خنی ئایه‌تی (فه‌یئ) دا که‌ پ‌ی‌شه‌وا عومه‌ر به‌
 به‌لگه‌ هه‌نایه‌وه‌ له‌ فه‌رمووده‌ی خ‌وا‌ی‌ بالاده‌ست‌دا: ﴿مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ
 الْقُرَى﴾ (الحشر: ۷). ئه‌وه‌یه‌ که‌ بۆ‌چ‌وونی پ‌اج‌یح‌ی‌ زانا‌کا‌ن ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و
 زه‌ویانه‌ ناگریته‌وه‌ که‌ به‌ جه‌نگ فه‌ت‌ح‌ ک‌را‌و‌ن، به‌لام قسه‌ی زانیانی وه‌کو:
 یه‌زیدی کور‌ی‌ رومان و قه‌تاده ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و ئایه‌ته‌ نه‌سخ‌ ک‌را‌وه‌ته‌وه‌ به‌
 ئایه‌تی ئه‌نفال، که‌ قسه‌یه‌کی لاوازه‌، که‌ واییت واده‌ست‌ن‌یش‌ان ده‌ک‌ری‌ت‌ ئایه‌ته‌کا‌نی
 سو‌ره‌تی‌ حه‌شر ب‌خ‌ری‌نه‌ سه‌ر ئه‌و مانایه‌ی که‌ به‌ ئاشتی فه‌ت‌ح‌ ک‌را‌وه‌،
 ئایه‌ته‌کا‌نی سو‌ره‌تی ئه‌نفالیش ب‌خ‌ری‌نه‌ سه‌ر ئه‌و مانایه‌ی که‌ به‌ تۆبزی فه‌ت‌ح‌
 ک‌را‌وه‌، به‌لام ئه‌م هه‌نگاوه‌ لای عومه‌ری کور‌ی‌ خه‌تاب‌ پ‌و‌و‌ن‌ بو‌وه‌، وه‌کو له‌و
 گ‌یر‌انه‌وه‌یه‌دا که‌ مالیک له‌ زه‌یدی کور‌ی‌ ئه‌سه‌لمه‌وه‌ ئه‌و‌یش‌ له‌ باوکیه‌وه‌
 ده‌ی‌گ‌یر‌ی‌ته‌وه‌، عومه‌ر وتی: "ئه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وانه‌ نه‌بی‌ت که‌ له‌دوا‌یی‌دا د‌ین‌، هه‌ر
 د‌ی‌یه‌ک‌ فه‌ت‌ح‌ ب‌ک‌رایه‌ دابه‌شم ده‌کرد وه‌کو پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (د‌ر‌ودی‌ خ‌وا‌ی‌ له‌سه‌ر)
 خه‌یبه‌ری دابه‌شکرد".^(۲)

ئاشکرایه‌ پ‌ی‌غه‌م‌به‌ر (د‌ر‌ودی‌ خ‌وا‌ی‌ له‌سه‌ر) خه‌یبه‌ری له‌ نی‌وان و
 موس‌لماناندا کرد به‌ دوو به‌شه‌وه‌، نیوه‌ی بۆ خ‌و‌ی‌ و موس‌لمانان، نیوه‌شی بۆ
 به‌لا و کاره‌ساته‌کان، ئه‌وه‌ی درا به‌ موس‌لمانان ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ تۆبزی فه‌ت‌ح‌
 ک‌را‌وه‌، ئه‌وه‌شی دانرا بۆ به‌لا و کاره‌ساته‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌ ئاشتی فه‌ت‌ح‌

^۱ جیاوازی نی‌وان غه‌نیمه‌و فی‌و، غه‌نیمه‌ واته‌ ئه‌وه‌ی موس‌لمانان به‌شه‌پ‌و‌ تۆبزی له‌کافرانی
 ده‌ست‌ن‌، به‌لام فی‌و ئه‌وه‌یه‌ له‌ نه‌جامی گفتوگ‌و و پ‌یکه‌وتن به‌ ئاشتی ده‌ست موس‌لمانان
 ئه‌که‌و‌یت، وه‌رگ‌یر.

^۲ البخاری، صحیح البخاری، مرجع سابق، کتاب: فرض الخمس، باب: الغنیمه لمن شهد الوقعة،
 ص ۵۹۷، حدیث رقم: (۳۱۲۵).

کراوه،^(۱) ئەمەش ئەبو داود لە سونەنە کەیدا گێڕاویبەتییەو: "عن بشير بن يسار مولى الأنصار عن رجال من أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم أن رسول الله صلى الله عليه وسلم لما ظهر على خيبر قسمها على ستة وثلاثين سهماً جمع كل سهم مائة سهم، فكان لرسول الله صلى الله عليه وسلم وللمسلمين النصف من ذلك وعزل النصف الباقي لمن نزل به من الوفود والأمور ونوائب الناس".^(۲) واتە: کاتیەک پیغەمبەر (درودی خوای لەسەر) لە خەیبەر دا سەرکەوتنی بە دەست هێنا، دەستکەوتەکانی دابەشی کرد بە سەر سی و شەش پشکدا، هەر پشکیک سەد بەش بوو، نیوەی پشکەکان بۆ پیغەمبەر و موسلمانان بوو، ئەوەی مایەو دانرا بۆ پێداویستییهکانی پیغەمبەر (درودی خوای لەسەر) وەکو: میوان و کاروباری خەلکی و بەلا و کارەساتەکان.

خەتابی ھۆی ھێشتنەوێ ئەو زەوپیانی پوونکردووەو کە پیغەمبەر (درودی خوای لەسەر) ھێلایەو و دابەشی نەکرد، ئەوێ کە دیارە خەیبەر بە تۆبزی فەتح کرا، کە وتوویەتی: "ئەمە ئیشکالی بۆ ئەوانە تێدایە دواي ڕینگەکانی ئەو فەرموودانە نەکەوتوون کە لەبارەي فەتحی خەیبەرەو ھاتوون، کەسیک کۆیان بکاتەو و لێکیان بدات راستی ئەو دابەشکردنەي بۆ دەرەدەکەوێت بە جۆریک ھیچ ئیشکالێک لە ناوەرۆکە کەیدا نەمیئێت، ئەویش بەم شیوەی پوون دەبێتەو: خەیبەر چەندین گوند و کیلگەي تری لە دەرەوێ خۆی ھەبوو، لەوانە: وەتیحە، کەتیبە، ھەندیکیان ئەوانەي پیغەمبەر (درودی خوای لەسەر) بەسەریندا زالبوو بوون بە غەنیمەت، ئەویش ئەبو لەنیوان خاوەن بەشەکاندا

^۱ ابن حجر العسقلاني، فتح الباري بشرح صحيح البخاري، مرجع سابق، كتاب: فرض الخمس، باب: الغنمة لمن شهد الواقعة، ج ۲، ص ۱۴۷۷، شرح حديث رقم: (۳۱۲۵).

^۲ رواه أبو داود وصححه الألباني. تەماشای ئەم سەرچاوانە بکە: - السجستاني، سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب: الخراج، باب: ما جاء في حكم أرض خيبر، ص ۳۴۱، رقم: (۳۰۱۲).

- الألباني، صحيح سنن أبي داود، مرجع سابق، كتاب: الخراج والإمارة والفيء، باب: ما جاء في حكم أرض خيبر، ج ۸، ص ۳۵۵، حديث رقم: (۲۶۶۴).

دابه‌شکرایه، هه‌ندی‌کشیان (فه‌یئ) بوو، ئه‌سپ و ولاخیان تیدا تاو نه‌داوه، تایبته بوو به پئغه‌مبه‌روهه (درودی خوی له‌سه‌ر).^(۱)

کاربه‌ده‌سته‌کانی عومه‌ر تییینیان کرد کاتیک دایده‌به‌زینته سه‌ر واقع و به‌وئیت جیبه‌جیی بکه‌یت، بارودۆخیکی تایبته ده‌وری حوکه ئه‌صلیه‌که‌ی داوه و ریگه ناده‌ن مه‌به‌سته شه‌رعییه‌که به‌ته‌دی، وای پئویست ده‌کرد بابه‌ته‌که به‌خه‌نه پیش چاوی سه‌روکی ولات تا ریگه و جیگه‌ی سیاسی بو دابنیت، وه‌کو: به‌دیهنانی مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کان، پاراستنی پایه‌کانی جیگیربوونی کۆمه‌لگه و لادانی دژبه‌یه‌کیه‌کانی پئویستییه‌کانی کۆمه‌ل و تاک، هه‌موو ئه‌مانه‌ش به ریخستنی چالاکی کشتوکالی و گره‌نتی به‌روبوومی زور، که ئه‌مانه ئهرکی ده‌ولت و سیاسه‌تی ته‌شریعه، ئه‌مه‌ش ده‌خوازیت که‌رتیکی گرنگی خزمه‌تگوزاری و کۆله‌که‌ی ئابووری که که‌رتی کشتوکاله پشتگۆی نه‌خریت و نه‌دریت به ده‌ست چه‌ند که‌سیکه‌وه،^(۲) بۆیه لی‌ره‌دا ئهرکی سیاسه‌ت رینمایکردنی خه‌لکیه.

به‌م پئییه بۆمان روون ده‌بیته‌وه، که به‌لگه‌هینانه‌وه‌ی پیشه‌وا عومه‌ر به ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی حه‌شر به‌م شیوه‌یه بووه: عومه‌ر ده‌رکی به‌وه کردبوو که ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزانه پئویستی ده‌کن له سه‌رمان ئاور له نه‌وه‌کانی داهاتوو بده‌ینه‌وه، چونکه له‌و فیه‌ئه‌ی له مالی دوژمن ده‌ستکه‌وتوو ئه‌وان به‌شیان تیییدا هه‌یه، له‌سه‌ر ئه‌مه عومه‌ر (خوا لیی رازی بی) ئایه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ عه‌تفکراوه‌ته سه‌ر پیشووی، ئه‌مانیش وه‌کو ئه‌وان به‌شیک له (فه‌یئ)یان به‌رده‌که‌وئیت، گیرانه‌وه‌ی قور‌تووبی له مالیکی کورپی ئه‌وسه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ری که ده‌لئیت: عومه‌ری کورپی خه‌تاب (خوا لیی رازی بی) ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ﴾ (التوبه: ۶۰). وتی: ئه‌مه بو ئه‌وانه، پاشان ئه‌م ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه ﴿وَاعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ﴾ (الأنفال: ۴۱). وتی:

^۱ الخطابي، أبو سليمان حمد بن محمد، معالم السنن شرح سنن أبي داود، خرج آياته ورقم أحاديثه: عبدالسلام محمد، بيروت: دار الكتب العلمية، ۱۹۹۱م، كتاب الإمارة والفيء والخراج، باب: حكم أرض خيبر، ج ۳، ص ۲۶ - ۲۷، شرح حديث رقم: (۸۴۶).

^۲ علي، صالح، الخراج في العراق، بغداد: المجمع العلمي العراقي، ۱۹۹۰م، ص ۵۶.

ئەمەش بۆ ئەوانە، پاشان خويندییەو: ﴿وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ﴾ تا گەیشتە ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ﴾، ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ﴾، ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾، پاشان وتی: "ئەگەر بمینم شوانی سەر و حیمیه،^(۱) که ئارەقی تیدا نەکردوو بەشی خۆی لە (فەیی) پیدەگات". دووبارە لینی دەگیرنەو که وتووێت: "کەسیک لە ئەهلی ئیسلام نامینیت مافی خۆی پینەدریت".^(۲)

عومەر دەرکی کردبوو جیبەجیکردنی ئایەتەکانی سورەتی ئەنفال بەشیوەی فەحی تۆبزی سەردەکیشت بەرەو لە دەستدانی مافی نەوکان، که بەپیی ئایەتەکانی سورەتی حەشر، شەرع مافیانی لە بەرچا و گرتوو، لە بەر جیاوازی ھۆکار و حوکم، ئەمە لە پێری تایبەتکردنی ھەندیک دەق نییە بە ھەندیکی تریان، وەکو ئاشکرایە جیاوازی ھۆکار، یان حوکم، ھەندیک کات دەبێت بە بەھانە جیاوازی دەقیک لە گەڵ دەقیکی تر.^(۳)

لەم بارەییەو ئیبنو روشت دەلێت: "دەبی بزانی قسە ئێوانە ی که دەلێن: ئایەتی (فەیی) و ئایەتی (غەنیمە) کاریکی ئارەزوومەندانە، ھەروەھا ئایەتی (فەیی) ئایەتی (غەنیمە) ی لە کارخستوو، یان تایبەتی کردوو، قسەییکی زۆر لاوازە...، چونکە ئەوێ دیارە لە ئایەتی سورەتی حەشردا، جۆرە مالیکی لە خۆی گرتوو، جیاوازی لە حوکمی ئەو مالە ئایەتی ئەنفال لە خۆی گرتوو، لە بەر ئەوێ فەرموودە ی خودا: ﴿فَمَا أُوجِفْتُ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ﴾ (الحشر: ۶). ئەو ئاگادارییە که لە بەر ئەو ھۆکارە مافیکی تایبەت لە خەلکی تر نەدراو بە سوپا، بە جیاوازی لەو پشکی سوپا بە ئەسپ تاودان وەردەگیریت.^(۴)

^۱ جیگە و شوینی بوسرو حیمیه لە خاکی یەمەنە.

^۲ تەماشای ئەم سەرچاوانە بکە:

- القرطبي، جامع الأحكام القرآن، مرجع سابق، ج ۱۸، ص ۲۲۲.

- ابن سلام، کتاب الأموال، مرجع سابق، ص ۸۴.

- ابن زنجويه، حميد، الأموال، تحقيق: شاکر فیاض، الرياض: مرکز الملك فيصل، ۱۹۸۶م ص ۱۰۹. ئەم فەرموودە لە چەند ڕێگە یە کە وە گێردراو تەو ھەندیکیان ھەندیکیان بە ھێز دەکەن.

^۳ خلاف، علم أصول الفقه، مرجع سابق، ص ۱۹۴.

^۴ ابن رشد (الحفيد)، بداية المجتهد ونهاية المقتصد، مرجع سابق، ج ۲، ص ۲۰۴ - ۲۰۵.

له سەر ئه مه كارى عومهر له بابه تى تاييه تكدردنى دهقه به حيكمه تى ته شريع و بهرژه وهنديه كه شه رع له بهرچاوى گرتووه، ههروهها له بابه تى تيگه يشتنه له پارچه يه كى شه ريعه ت له بهر پو شنائى تيكرپاي شه ريعه تدا، به واتاي ئه وهى عومهرى كورپى خه تاب (خوا لى پازى بيت) ئه و ئايه تانه ي فره مان به دابه شكردنى غه نيمه ت به سهر له شكرى سه ركه وتوودا ده كه ن به شيويه ك جيه جيكردوه تيكنه گيريت له گه ل بهرژه وهندى ئه و نه وانهى كه له شه رعدا مه به ستن، ئه مه ش له كاتى جيه جيكردنى حوكمه شه رعيه كاندا ئاوه ردا نه وهيه بو گشت بينى.^(١)

— يه كيك له سيا سه ته كانى ئابوورى، دانانى چهن د سيسته ميكه، كه دامه زرا وه كان پابه ند بكات به يارمه تيدانى پرژه گه ليك له پووى بيكاريدا ده وه ستيت و يارمه تى كه رتى زانستى و له ناوخو و ده ره وه دا ده دات و پشتيوانى له پرژه ي بانخگوا زى ده كات، به لگه ي ئه مه ئه وهيه كه سه ره خسى له عومهرى كورپى خه تاب وه گيراييه تيه وه ده لى ت: "فه رمانى به ره به نه كان ده كرد بچن بو جهاد، له هه مان كاتدا ئه وهى بچوايه بو غزا ئه سپى ئه وانهى پييان ده دا دانىشتوون، بو ئه وهى خا وه نى ئه سپ ئا گاي له خيژان و مناله كانى بيت و به ئه سپه كه ي غزا بكات، ئه وه ش كه ده چوو به لاشه ي غزا ي ده كرد، هه نديك ده لين ئه وهى به ره زامه ندى هه ردوولا كردووه، ئه گه ر پازى نه بونايه كارى واينه ده كرد... ئه وهى كه دروسته بيلين ئيمام ده توانيت له كاتى پيوستيدا ئه و كاره بكات، خو ئه گه ر خه زينه چول بوو، بو پاريزگارى مو سلمانان سوپاش پيوستى به تفاق و پيداويستى جهنگ هه بوو، ده توانيت فره مان به خه لكى بكات پيداويستيان بو ئاماده بكه ن، چونكه ئه و بهر پرسه له مشورخواردنى مو سلمانان".^(٢)

سيسته مى دادوه رى:

^١ الكيلاني، عبد الله، "اجتهاد عمر بن الخطاب في أرض السواد وصلته بالسياسة الاقتصادية الشرعية"، مرجع سابق.

^٢ السرخسي، أبو بكر محمد بن أحمد، المبسوط، بيروت: دار المعرفة، (١٤١٤هـ / ١٩٩٣م)، ج ١٠، ص ٢٠.

نمونه‌ی سیاسه‌تی شه‌ری له دادوهریدا دانانی پلانه بۆ پارێزگاری له سه‌ربه‌خۆبوونی دادگا، هه‌روه‌ها دابه‌شکردنی دادگا بۆ چه‌ند ئاستیک و دیاریکردنی تاییه‌تمه‌ندی کات و شوێن و بابه‌تیبوونی دادوهر، وه‌ک ئه‌نجامدانی دادوهری به‌مه‌زه‌نده (قه‌رینه) کاتیک پالێشت بێت بۆ به‌ده‌سته‌تینانی دادگه‌ری، یان دادوهر جوړیک له‌خسته‌بردن (حیله) به‌کاربه‌یتیت بۆ گه‌یشتن به‌راستی، که‌خه‌لیفه‌ راشیده‌کان به‌بی ئینکاریکردنی که‌س کردوویانه،^(۱) له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ده‌ستدانی واجیک، یان هه‌لاککردنی هه‌رامیکی تیدا نییه، به‌لکو ئه‌و جوهره‌ ریگایانه‌ هاوکارن بۆ ده‌رخستنی راستی، له‌باره‌ی ئه‌م نمونانه‌ ئیبنولقه‌یم له‌ به‌سه‌رهاته‌کانی ئیاسی دادوهردا ده‌لێت:

"پیاویک مایکی له‌لای یه‌کیکی تر دانابوو، ئه‌ویش نکولی لی ده‌کرد، خاوه‌ن پارەش بابه‌ته‌که‌ی گه‌یانده‌ ئیاسی دادوهر، دادوهر پرسپاری لیکرد، کابرا ئینکاری کرد؟ به‌ داواکاری وت: له‌ کوێ پاره‌که‌ت پێداوه؟ وتی: له‌ چۆله‌وانییه‌ک، قازی وتی: چی لیبوو؟ وتی: داریک، وتی: برۆ بۆ لای داره‌که‌ له‌وانه‌یه‌ له‌وێ شارده‌بێته‌وه‌ و له‌بیرت چووبیت، که‌ چاوت به‌ داره‌که‌ که‌وت بیرت ده‌که‌وێته‌وه‌، خاوه‌ن پارە رۆیشت، قازی به‌ نه‌یاره‌که‌ی وت: دانیشه‌ تا هاوریکه‌ت دێته‌وه‌، ئیاسیش قه‌زاوه‌تی ده‌کرد و ناو به‌ناو ته‌ماشای کابرای ده‌کرد، پاشان قازی پێی وت: پێت وایه‌ هاوریکه‌ت گه‌یشته‌بێته‌ لای داره‌که‌؟ وتی: نه‌خێر، وتی: ئه‌ی دوژمنی خوا، تو ناپاک، وتی: بمبه‌خشه‌، وتی: خوا نه‌تبه‌خشیت، فه‌رمانی کرد رایانگرت تا هاوریکه‌ی هاته‌وه‌، ئیاس پێی وت: له‌گه‌لی برۆ مافه‌که‌ی خۆت وه‌رگره‌وه‌".^(۲)

له‌ کاره‌ دانسقه‌کانی قازییه‌کان که‌ به‌ مه‌زه‌نده‌ راستییه‌کانیان ده‌رخستوه‌، قازی ئه‌بو حازم ده‌گێڕێته‌وه‌، جاریک منالیک و پیاویکی پیری به‌ته‌مه‌ن هاته‌نه‌ لام، پیره‌که‌ ده‌یوت هه‌زار دینارم به‌ قه‌رز داوه‌ به‌م مناله‌، مناله‌که‌ش دانی به‌

^۱ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۲۴، ۸۹، هه‌روه‌ها ته‌ماشای ئێره‌ش بکه‌:

- عطوة، المدخل إلى السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۹.

^۲ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیة فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۳۸.

ئەندازەى پارەكەدا نا، قازى بە پىرەكەى وت: چىت دەۋىت؟ وتى: حەپسى بىكە، قازى وتى: نا، پىرەكە وتى: ئەگەر قازى حەپسىبىكات ئەۋە زىاتەر ئومىدى لىدەكرىت مالاكە بگىرپىتەۋە، ئەبو حازم ماۋەيك لىيان ورد بۆۋە، بە دانىشتوانى مەجلىسەكەى وت: بەئاسانى دانپىدانانى مالاكە و ئىنكارى نەكردنى و ھىمنى و لەسەرخۆبىيەكەى لەگەل گەۋرەبى مال لە دلدا و سىروشتى نىۋان ناكۆك و نەيارەكاندا يەكناگرپىتەۋە، بۆيە گومانى بۆ دروستكردم، ھەستم بە شتىكى شاراۋە كرد، بۆيە قازى وىستى وردەكارى لە دانپىدانانى مالاكەدا بىكات، دواى ماۋەيكە بازىرگانىك خۆى كرد بە لاي قازىدا، بۆ ئەۋەى راستىيەكە دەرەخات، وتى: خوا قازى پايەدار بىكات، گىرۋدەبووم بە مئالىكى تازە پىگەشىتۋومەۋە، ھەر پارەيكەى منى دەست دەكەۋىت لاي ئەۋەكەنيزەكە گۇرانبىيىزانە دەيفەوتىنىت كە لاي فلان كەسن، ئەمرو لەگەل كابراى پىشەۋەردا پىكەۋتۋە، داۋاى ھەزار دىنارى دەستى لىدەكەت، ئەگەر پىگرىشى لىبىكەم فىلىك دەۋزىتەۋە ناچارم پارەكەى بۆ بدەم، ئەمرو بىستۋومە كابراى پىشەۋەر ھاتۋە بۆ لاي قازى بەندى بىكات بۆ ئەۋەى دان بەۋ ئەندازە پارەيدە بىت بۆى، منىش لەگەل دايكىدا كىشەم بۆ دروست دەبىت تا ئەۋكەتەى پارەكەى بۆ دەدەم ژيانمان لى تال دەبىت، كە ھەۋالەكەم بىست بەپەلە ھاتم بۆ لاي جەنابى قازى تا بابەتەكەى بۆ شى بىكەمەۋە، قازى زەردەخەنەيكەى كرد، بە ئامادەبوانى مەجلىسەكەى وت: چۆن دەبىنن؟ مالاكە و پىرەكەى بانگ كرد، ئامۇژگارى مالاكەى كرد، ھەرەشەى لە پىرەكەش كرد، تا دانى بە ۋوداۋەكەدا نا.^(۱)

ھەندىك خەلكىش لە سەردەمى خۇماندا ھاۋشىۋەى ئەم بەسەرھاتە دەكەن، باۋك ھەلدەسىت بە ئەنجامدانى تاۋانى كۈشتن، داۋا لە مالاكە تازە پىگەشىتۋەكەى دەكەت بۆ ئەۋەى باۋكى سزا نەدرىت دانى پىدا بىت كە خۆى تاۋانەكەى ئەنجامداۋە، مالاكەش لەبەر كەمى تەمەنى لە سزا قوتارى دەبىت، ھاۋشىۋەى ئەمە ۋوداۋە، دەزگا پەيوەندىدارەكان دواى لىكۆلىنەۋە لە

^۱ ابن القيم الجوزية، الطرق الحكمية فى السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۳۸.

تيكه لوپيکه لی دانپيدانانه که گومانيان بو دروست بووه، دواى به دوا داچوون له جوړی چهک و بهر اوړدکردنی به جوړی چهک و نهو فيشه کانه ی تاوانه که ی پیته نجام دراوه، دهرکه وتوو د دانپيدانانی یه که م درو بووه، پاشان تاوانبار دانی به تاوانه که یدا ناوه.

نهم نه حکامانه هرچه نده ده قیک له باره یانه وه نه هاتووه، به لام له بهر نه وه ی له بهر ژه وهندی نوممه ته، شه رعزانه کان سیاستی شهرعیان کردووه به به لگه چون له جیبه جیکردنی بریار و نه حکامه کاندان نه نجام ددریت، به هه مان شیوه سیاستی شهرعیی له قه زاو تیشدا نه نجام ددریت،^(۱) له نمونه ی نه مانه نه وه یه که عه بدولای کور ی زوبه یر و عه لی کور ی نه بو تالیب له گهل نهو ئافره ته دا نه نجامیاندان نامه که ی حاته بی پیوو، که تیایدا هه والی رویشتنی پیغمبه ری (درودی خوی له سر) تیدا بوو سه باره ت به فته ی مه که، نه وانیش هه ره شه یان لیکرد نه گهر نامه که یان پینه دات ده پیشکن و پروتی نه که نه وه، نه ویش نامه ی له پزووی ناو قه دی کراسه که ی (حجزة) و^(۲) له په لکه پرچه کانیدا^(۳) دهره ینا، وه کو سیاستیک هه ره شیان به کاره ینا بو چاره سهری باب ته که، پیغمبه ر پینیانی نه وتبوو و ابکه ن، پیغمبه ریش کاره که یانی به هه له دانه نا، نه مه ش به لگه یه له سر نه وه ی سیاست به کار ده یتریت، له جیبه جیکردنی بریار دا.^(۴)

ئینولقه یم له کتیه که ی (الطرق الحکمیة) دا سیاستی شهرعیی به کاره یناوه بو نه وه ی له بهر دم دادگا به لگه کان له یه ک جوړدا قه تیس نه کرین، ئینولقه یم له روانگه ی تیگه یشتیه وه له ئامانجی شهریه ت، که به ده ستخستنی بهر ژه وهندی به نده کانه، ده لیت: "سیاست دوو جوړه: سیاستیکي سته مکارانه،

^۱ عطوة، المدخل إلى السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۹.

^۲ (الحُجزة) نهو پشینه یه له ناو قه ددا چمکی کراسی پیوه ده به ستریت، ابن منظور، ماده: ج ه، ص ۳۳۲، ماده: (حجز).

^۳ (العقص) هو نینه وه ی پرچه به په لک په لک پاشان بهر ددریته وه، ته ماشای: سهرچاوه ی پینشو، ماده ی، (عقص) بکه.

^۴ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیة فی السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۹.

که شهریه‌ت حه‌رامیکردوه، هه‌روه‌ها سیاسه‌تیک‌ی دادگه‌رانه که ماف له سته‌مکاری سنووربه‌زین وهرده‌گریته‌وه، که ئه‌وه‌یان له شهریه‌ته^(۱)، هه‌ر سه‌رباره‌ت به‌قه‌تیس نه‌کردنی به‌لگه‌کان له‌به‌رده‌م قه‌زادا ده‌لیت: "خوای پاک و بی‌گه‌رد له‌وه زان‌تر و کارقایم‌تر و دادگه‌رت‌ره، ریگه‌کانی دادگه‌ری و نیشانه‌کانی تاییه‌ت بکات به‌شتیکه‌وه، پاشان شتیک په‌سه‌ند نه‌کات له‌وه پروون‌تر و به‌هیز‌تر و رینیشاند‌ه‌رت‌ر بی‌ت و نه‌یخاته ریزی ریگه‌کانی دادگه‌رییه‌وه، هه‌روه‌ها له‌کاتی داوای پروون و ره‌وانی ئه‌و ریگایانه‌دا حوکمیان پینه‌کات، به‌لکو خوای پاک و پی‌گه‌رد ئه‌و ریگایانه‌ی دایناوه مه‌به‌ستی راگرتنی دادگه‌ری و ترازووه له‌نیو به‌نده‌کانیدا، هه‌ر ریگه‌یه‌ک دادگه‌ری و هاوسه‌نگی پی‌راگیر کرا، ئه‌وه به‌شیکه له‌دین و پیچه‌وانه‌ی نییه، ناوتریت سیاسه‌تی دادگه‌رانه پیچه‌وانه‌ی لید‌وانه‌کانی شه‌رعه، به‌لکو هاو‌رایه له‌گه‌لیدا، به‌لکو به‌شیکه له‌به‌شه‌کانی، ئیمه له‌به‌ر ره‌چاو‌کردنی زاراوه‌که‌یان به‌سیاسه‌ت ناوی ده‌به‌ین، خوای له‌راستیدا ئه‌وه دادگه‌ری خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی^(۲)،^(۳) له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئه‌م قسه‌یه‌ی ئیبن‌ولقه‌یم، ناوتریت پشت‌به‌ستن به‌به‌لگه‌ی زانستی هاوشیوه‌ی جی په‌نجه‌ی بۆماوه (البصمة الوراثية) و ترشی ناوکی (DNA) له‌بابه‌تی تاوانه‌کاندا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌لگانه له‌شایه‌تیدانی شاهید به‌هیز‌ترن، بۆیه ده‌بی که‌لکیان لی‌ببیریت "خوای پاک و بی‌گه‌رد له‌وه زان‌تر و کارقایم‌تر و دادگه‌رت‌ره، ریگه‌کانی دادگه‌ری و نیشانه‌کانی تاییه‌ت بکات به‌شتیکه‌وه، پاشان شتیک په‌سه‌ند نه‌کات له‌وه پروون‌تر و به‌هیز‌تر و رینیشاند‌ه‌رت‌ر بی‌ت و نه‌یخاته ریزی ریگه‌کانی دادگه‌رییه‌وه".

^۱ المرجع السابق، ص ۵.

^۲ ئه‌م پروون‌کردنه‌وانه‌ی ئیبن‌ولقه‌یم له‌سه‌ر سیاسه‌تی شه‌رعی، بۆ ئه‌وانه‌یه باوه‌ریان وایه هه‌ر حوکمیک ده‌ق ئاماژه‌ی پینه‌کردیت له‌دیندا نییه، ئه‌میش ئه‌وه پروون ده‌کاته‌وه هه‌ر رایه‌کی باش هه‌رکه‌سیک و تیبیتی یان کردبیتی، له‌کاتیکدا پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی شه‌رعی نه‌بی‌ت، ئه‌وه رو‌حی شهریه‌ته و مه‌به‌سته شه‌رعییه‌کانی هیناوه‌ته دی. وەرگیر.

^۳ المرجع السابق، ص ۱۴.

پاشان ئىبنولقەيىم تىگە يىشتى خۇي لەم ئايەتە قورئاننىيە دەخاتە پۈو، كە دەفەر مويىت: ﴿وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكَّرَ إِحْدَاهُمَا﴾ (البقرة: ۲۸۲). واتە: با دوو پياو لە خۇتان شايتەي لەسەر (قەرر و مامەلە) بگرن، ئەگەر دوو پياو دەستتە كەوتن بۆ شايتەي، با پياويك و دوو ئافرەت شايتەيەكە بدەن لەو كەسانەي كە رازين بە شايتەيدانيان، نەوەكو يەكيك لە (ئافرەتەكان) بيري بچيت، با ئەوي تريان بيري بهيتتەو، ئىبنولقەيىم دەلييت: ئەم گوتارە بۆ ئەوانەيە دەيانەو ييت قەررەكانيان مەحكەم بكەن، نەك ليدوان بيت بۆ قازيبەكان بۆ قەتيسكردى ئەو ريگانەي بەلگەيان پيدەست دەخريت، بە بەلگەي سەرەتاي ئايەتەكە كە دەفەر مويىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى فَاكْتُبُوهُ﴾ (البقرة: ۲۸۲). واتە: ئەي ئەوانەي باوەرەتان هيناو ئەگەر قەررەيكتان كرد لە يەكتر تا ماوہيەكي ديارى كراو، ئەوە بينوسن. جاريكي تر ئىبنولقەيىم دەلييت: "خو لە بنەرەتدا واجبي نەكردووە لە سەر حاكمەكانى تەنھا بە دوو شايتە حوكم بكەن، بەلكو خاوەن ماف فەرمانى پىكراو بە دوو شايتە مافى خۇي بپاريزيت، يان بە شايتەيك و دوو ئافرەت، ئەو بەلگە نىيە لەسەر ئەوہي بە كەمتر لەوە حاكم ناتوانيت فەرمان دەربكات، بەلكو پىغەمبەر (درودى خواي لەسەر) بە شايتە و خواردنى سوينديك برياريداو، ھەر وھەتەنھا بە شايتەتيكىش بريارى دەرکردوہ".^(۱) منيش لەسەر بناغەي قسەكەي ئىبنولقەيىم دەلييم: ھيچ بەلگەيەك نىيە بۆ گىرانەوہي شايتەي ئافرەتان بەتەنھا، يان بە كەمبايەخكردنى شايتەي ئافرەت لەبەردەم دادگا، لەبەر ئەوہ ئايەتەكە لەگەل قازيبەكان نادويت، بەلكو رينماييە بۆ كەسيك بىەويت بە باشترين ريگە قەررەكەي مەحكەم بكات، ھەرچەند گوماني تيدا نىيە لە كۆمەلگە تەقليدى و چاوليگەرييەكاندا رويشتنى ئافرەتان بۆ دادگا ريگەپيدراو نەبوو، بۆيە ئايەتەكەش رينمايي دەكات بە شايتەيك و دوو ئافرەت كاري خويان تووندوتول بكەن، خو دەتوانين لە قسەي پيشينان و ئەوشەرەزانانەي لە

^۱ المرجع السابق، ص ۶۷.

هه موو شتیځا شایه تی ئافره تیان قبول بووه به به لگه بینین، به لام له هه موو شتیځا میتودی گه رانه وه بو قسه ی پیشینه کان عقل دهسته وسان دهکات، هه روه ها یه کناگریته وه له گه ل بنیاتنای عه قلیه تیځا به بی دهق، یان ئیجتیهادیکی پیشتر، بتوانیت به دونیابینییه کی ئیسلامیه وه پووبه پرووی پیشهاته تازه کان بیته وه، له هه مان کاتدا دژ له گه ل مه به سته کانی شه ریعه تیشدا.

ئه وه ی پیویستی به ئاوړدانه وه یه، ئه و میتوده فیکرییه یه ئیبنولقه یمی گه یاندووه به و فیهقه ی که توانای به ده مه وه چوونی پیدایستییه کانی کومه لگه ی هه بیته، هه روه ها تیگه یشتنمان له شه ریعه ت نه بیته به به ربه ستیځ له به ربه سته کانی گه شه کردن و پیشکه وتن، ئیبنولقه یم به ره چاوکردنی ئه وه ی شه ریعه ت ها تووه بو به ده ستخستنی به رژه وه ندی به نده کان، له بینینی تیکرای ئه رکی ته شه ریعه وه هه ناوای ناوه، ئه م جوړه بینینه ده رگا له به رده م موسلماندا ده کاته وه تا له به رپوه بردنی کومه لگه کاند له ده سته وه ته کانی فیکری مرو قایه تی سوودمه ند بن، ته نانه ت با له بابه ته که دا ده قیکی تاییه ت، یان ده که که پیویست به تیگه یشتنیکی تر بکات به جودا له تیگه یشتنی پیشینه کان، به لام به مه رجیک تیگه یشتنه که له چوارچیوه ی سه رچاوه کانی به لگه ی ساغ دهر نه چیته، ئه م بینینه پایه ی فیکری سیاسه تی شه رعیه یه.

سیسته می سیاسی و سه ربازی:

لیکوله رانی زانستی سیاسی بابه ته زیندووه کانی کومه لگه وه کو: بابه ته کانی ناشتی و جهنگ، دیاریکردنی کاره پیویسته کان، به راورد کردن له نیوان ئاسایشی ولات و تیچوونی ئابووری، چو نیه تی دابه شکردنی سامان و داهاته کان و پینماییکردنیان، دیاریکردنی مافی ها ولاتی و ئه رکه کومه لایه تییه کانیان، داده نین به بابه ته کانی زانستی سیاسی، ئه م چه مکه ش بو (ئه ره ستو) ده گه ریته وه کاتیک زانستی سیاسی به گه وره ی زانسته کانیتر وه سپکردووه.^(۱)

^۱ الکیالی، عبدالوهاب. الموسوعة السياسية، بیروت: المؤسسة العربية للدراسات والنشر، ۱۹۸۳م، ج ۳، ص ۳۶۳.

شەرعزانە موسلمانەکان چەند پرسیارەکی شەرعی (الضوابط الشرعية)یان بۆ ئەم زانستە داناو، بەجۆریک حوکمران بتوانیت بۆ هەستانەوهی دەولەت جیگە و پێگە و پلانی سیاسی دابنیت و بەبێ دەرچوون لە بنچینەکانی شەریعت ئەركەکانی جێبەجێ بکات، لیکۆلینەوه گرنگەکان لەم بابەتەدا لیکۆلینەوهکە جوهینە لە کتیبی: (غیاث الأمم في التياث الظلم)، جوهینی لە کتیبە پیشووەکەیدا مافداریتی دەولەتی سیاسی و ئەركەکانی لە ژێر ناوێشان: (ئەو ئەركانە بە حوکمران دەسپێردریت) تاوتوێکردووه، جوهینی لەم دەسپێک و دەروازە (المنطلق الأول): ئەركی دەولەتی دیاریکردووه، دەروازەی یەکەم: (المنطلق الأول): ئەركی دەولەتی دیاریکردووه، دەریخستوووە کە دەولەت چەند ئەركێکی لەسەرە، ئەو دان بەو چەمکەدا نانیت کە ئەركی دەولەت تەنها پارێزگاریی لە ئاسایش و دادوەری بکات، بەلکو پرونی دەکاتەوه، کە دەولەت چەند ئەركێکی کۆمەلایەتی و ئەخلاقی هەیە، کە خۆی دەبینیتەوه لە: پیادەکردنی سزادان بۆ پێگەری لە ناپاکی و کردەوهی ناشیرین، هەروەکو ئەركی سەرلێشانیەتی چاودێریکردنی لاواز و کەمدەرامەتەکان بکات لەکاتیگدا ئەگەر دەولەت پێی هەلنەستیت لەناو دەچن، لەمبارەیهوه جوهینی دەلێت: "بەشی دووهم و ڕەهەکاری سەرۆکی دەولەت و مشوورخواردنی هاوڵاتیان و دروستکردنی دامەزراوە و پارێزگاریکردن لە بەرژەوهندیان و پێتماییکردنیان، هەروەها سزادانی ئەوانە ی تاوان و ناپاکی ئەنجام ئەدەن".

بەشی سێیەم: سەرپەرشتی و چاودێریکردنی ئەوانە ی لە لیواری لەناوچوون، دەبێ میکانیزمی پاراستن و ڕزگارکردنیان بۆ دابین بکات، ئەوەش دەبێت بە دوو بەشەوه: یەکیکیان سەرۆکاری بێسەرپرشتانە وەکو: پارێزگاری لە ڕووح و مالی منال و شیت، دووهمیان: نەهێشتنی پێداویستی خاوەن پێداویستیەکانە، ئەمە کوکراوه ی ئەركی ئیمامە"، لە دەستەواژەکەدا دەبینی دەبێ دەولەت میکانیزمی سەرپەرشتی بێدەسەلات بکات، هەروەها هەولێ هەستانەوهیان بدات و هەلیان بۆ پرەخسینیت، بەمە جوهینی ئەركی دەولەتمان بۆ دەکات بە دوو بەشەوه، کە ئەویش: دەولەتی پاسەوانیکردن و

دەولەتی سەرپەرشتکاریکردنە، لە دەولەتی سەرپەرشتکاریکردندا ئەرکی دەولەت پەخساندنی فێرکردن، دەرمانکردن، چارەسەرکردن، ھەروەھا سازاندنی ھەلیکارە بۆ ھاوڵاتیانە بەگشتی، لە نیوەی دووەمی سەدەی بیستەمدا ولاتانی عەرەبی تا ئەندازەیەک لەوکاتەدا ئەم چەمکەیان پیادە دەکرد، لە گەشەکردن و تێپەراندنی نەخویندەواریدا، پەرگەزێکی چالاک بوون، بەلام زۆریی تێچووی فێرکردن و چارەسەر و بیتوانایی دەولەت لە دۆزینەوە و پەخساندنی ھەلیکاردا، پالێ بە ولاتانی عەرەبی ئەمپروو نا بە ئەندازەیەکی گەورە، واز لە چەمکی دەولەتی سەرپەرشتیکردن بین و دەرگا بۆ کەرتی تایبەت و ئابووری جیھانگەرای بکەنەو، ئەمەش وایکرد لە دەولەتی سەرپەرشتیارییەو ھەنگاو بنین بۆ دەولەتی پاسەوانیکردن، ئەوێش کاتێک وایلدیت دەولەت واز لە ئەرکی گەشەپێدان بینیت و پۆلی قەتیس بمینیت لە سوپا و دادگادا، ئەمەش چەمکی تەقلیدیە وەکو جوهینی دەلیت: سیاسەتی دادگەرانی دانی پێدا ناییت.

ئەگەر لەبەر ئەو ھۆکارانە یاسکران دەستیوێردانی راستەوخۆی دەولەت قبول نەبیت، وازھێنانی دەولەت لە پۆلی خۆی بۆ کەرتی تایبەت و کۆمپانیا فرەپەرگەزە کیشوەرپرەکان، ئەو ناگەییەنیت دەولەت پۆلی نەبیت، بەلکو دەولەت ئەگەر خەریکی سیاسەتیکی دادگەرانی بیت بۆ پاراستنی ھاوڵاتیان بە گشتی، ئەوکاتە ئەرکی دەولەت گرنگتر دەبیت، بەلکو ھەندیک کات لەپێناو ئەوانە ی خەریکن بەرەو تیاچوون بڕۆن و توانای پەخساندنی چاودێری تەندروستی و فێرکردنی لەباریان نییە دەبێ دەولەت راستەوخۆ بیتە مەیدانەو، ئەمەش دەستەواژەیەکی جوهینی دەریبڕیوێ کە دەلیت: "ئەرکی ئیمام پارێزگارییە لە ھاوڵاتیان و دروستکردنی دامەزراوە و پارێزگاریکردن لە بەرژەوندییان و پێنمایکردنیان، بەلام بۆ ئەو کەسانە ی بیتوانان، دەولەت بەرپرسیاریەتیکی راستەوخۆی لەسەر دەستیوێردان بکات بۆ پاراستنیان و سازاندنی چاودێری بۆیان".

دەروازەی دووھەم (المنطلق الثاني) لە پێنمایی سیاسەت: جوهینی ئەرکی دەولەت و ئەرکی کۆمەڵگە ی دیاریکردو، کە ئەمپرو لە پێگە ی پێکخراوەکانی

کۆمەلگەى مەدەنى ناھکومىيەو ە رېئىدەخريئ، لەھەمان کاتدا جياوازىکردووە لەنيوان سەرپەرشتىکردنى دەولەت بۆ چالاكى گشتى و دەستپەرەدانى دەولەتدا، ئەم جياکردنەو ەيە دەردەکەويئ لە ديارىکردنى دەسلەتاتى ئىمام لە بابەتى پەرستشەکاندا، رايگەياندوو ە ئىمام، يان جيگرەکەى ئامادەى جومعه و جەماعەت دەين، بەلام ئەنجامدانى جومعه و جەماعەت پيويستى بە رەزامەندى پيشووخى ئىمام نيه، چونکە خوا خۆى رېگەى بە ئەنجامدانى داو، بەلام بۆ ئەو ەى بە ەوى قەرەبالغى و پالەپەستوو ە فیتنە روونەدات ئىمام، يان جيگرەکەى دەبى ئامادە بن، لەم بارەيەو ە دەليئ: "ئەگەر بوتريئ پەرستشەکان پەيوەنديان بە راي ئىمامەو ە چيە؟ دەليئ: ئەوانەى لە ئىسلامدا دروشمىكى ديارن پيويستى بە راي ئىمام ەيە،^(۱) ئەو ەش دابەش دەبيئ بەو ەى پەيوەندە بە ئامادەبوونى ژمارەيەک لە خەلکەيەو ە ەيە، ئەو ەش پەيوەندى نيه بە ئامادەبوونى ژمارەيەک لە خەلکى، ئەو ەى دروشمىكى ديار و دەستەجەمعيە و پەيوەندى بە کۆبونەو ەى ژمارەيەكى ديارى خەلکەو ە ەيە، کاتيک قەرەبالغى دروست بوو، ئەو کاتە چەندين جوړ و چينى خەلکى لە خۆى دەگريئ و پالەپەستو دروست دەبيئ، لەو کەلەکەبوونەدا ترس لە کارى نەشياو ەيە، بۆيە ئەگەر لەناوياندا کەسانى فريادپەرس و ئازا و بەتوانا ەبيئ، رېگرى لە کەسانىک دەکەن بيانەويئ دەستدريژى بکەن، لەھەمان کاتدا کۆمەلگەش پاريزراو دەبيئ، ترس و سامى والى چەندين گومان ناھيئ... بەلام ئەو پەرستشە بەدەنيانەى دروشمىكى دەستەجەمعى نين، پيويست بە ئامادەبوونى ئىمام ناکات، مەگەر رووداويک بيئ و بيهويئ راي خۆى لەبارەو ە بليئ،^(۲) پوختەى بىروکەى جو ەينى ئەو ەيە: دەولەت، يان نوينەرى، پيويستە لە بەجيهينانى نويزى ەينى و جەژنەکان و دروشمەکانى حەجدا ەبن، ەەرچەند رەزامەندى ئىمام لە بەجيهينانى دروشمە ئاينەکاندان مەرجيک

^۱ دروشمە ديارەکان وەکو: نويزى ەينى و جەژنەکان و کاتى حەج و عومرە، چونکە ئەو دروشمانە لە پيش چاوى خەلک ئەنجام دەدرين، بەلام نويز و زەکات دروشمى بەرچاوين.

^۲ الجوينى، الغيايى "غياث الأمم في التياث الظلم"، مرجع سابق، ص ۱۴۷.

نییه بۆ دروستی خواپهرستی، به لکو ئاماده بوونی نوینه ری ده ولت له کاتی قهره بالغیدا بۆ پروونه دانی ئاژاوهیه.^(۱)

ئهم چاره سه ره ی جو هینی ئیجتهیاده کانی مه زه به ی شافیعی تیپه پاندووه، له م بابه ته دا راجیایی له نیوان شافیعییه کان و حه نه فییه کانداهیه، حه نه فییه کان وایدیه بینن په زامه ندی ئیمام بۆ به جیگه یاندنی جومعه و جه ماعه ت و حه ج و هاوشیوه کانیان پیویسته،^(۲) له کاتیکدا شافیعییه کان ئه وه به مه رج دانانین،^(۳) شافیعییه کان پشت به وه ده به ستن په رسته شه کان هه ر له سه ره تاوه مؤلته یان بۆ وه رگیراوه، پیویست به مؤلته ی تر ناکات، به دلنیا ییه وه جو هینی ده رکی به وه کردووه به رژه وه ندی ده خوازیت ئه وه بو تریت، له بهر دور خسته وه ی مه ترسی چاوه روان کراو، ئه بی نوینه ری ئیمام هه بیت، بۆیه وتوویه تی ئیمام، یان نوینه ری، بۆ گونجاندن له گه ل مه زه به ی شافیعییدا، نه یکردووه به مه رجی نویژ، به لکو بۆ تووندوتۆلی و ریکوپیک کردوویه تی به مه رج.

بیرۆکه ی جو هینی به به لگه داده نریت له سه ر جودا کردنه وه ی چه مکی (سه ره رشتی ده ولت) له چه مکی (ده ستیوه ردانی ده ولت)، ئه وه بابه تیک گرنه، بۆیه پیویسته له سه رده می جیهانگه راییدا به پروونی ده رگا والا بکریت بۆ کۆمه لگه، دوور له گرێکۆیره کانی کاری ده ولت خۆی کاروباری خۆی ریکبخات، بۆ ئه وه ی له به رانه به ر کۆمپانیا کیشوهر به رکه کانداهیزیک بیت بۆ

^۱ ده بو ئیمامی جو هینی جیاوازی بکرایه له نیوان ئاماده بوونی ئیمام له بهر پروونه دانی ئاژاوه و سه قامگیری و ئارامی و ئاسایش، له بهر ئه وه ی ئه مه یان به هیزه کانی پۆلیس، یان هه ر هیژیکی تری ئاماده کراو ده کریت، له گه ل ئاماده بوونی ئیمام، له بهر ریز و هه بیته ت و به گه وره ته ماشا کردنی دروشمه ئاینیه کان، که ئاماده بوونی ئه وان زیاتر هانده ره بۆ خه لکی زیاتر بایه خی پییدن و له ئاستیاندا که مه رخم نه بن، وه رگیر.

^۲ الموصلي، عبد الله بن محمود بن مودود الحنفي، الاختيار لتعليل المختار، تحقيق: عبداللطيف محمد عبد الرحمن، بيروت: دار الكتب العلمية، ط ۳، ۲۰۰۵م، ص ۸۸.

^۳ الحصني، تقى الدين أبوبكر بن محمد بن عبدالمؤمن، كفاية الأخيار في حل غاية الاختصار، بيروت: دار الكتب العلمية، ۲۰۰۱م، ص ۲۰۸.

دەولەتە نىشتىمانىيەكان، بەلام پىۋىستە ئەم چالاكىيە بۇ ئەۋەى لە چوارچىۋەى بەرژەۋەندى گشتىيدا بىمىنئەۋە تۈۋندۈتۈل دەستى پىۋە بگىرىت.^(۱)

پىۋىستە ئەۋ بۋارانه دىارى بگىرىت پىگە لە دەولەت دەگرىت راستەۋخۇ دەستىۋەردانى تىدا بكات، ئەۋ بۋارانهش دەولەت دەتۈانىت تەنھا سەرپەرشتى تىدا بكات، ئەمەش لەپىناۋى پىگرىى لە دەست و پىۋەندىكردى مافى مروف لە دەولەتدا، چاۋدىرى دەولەت بۇ كاروبارى نەخۇشخانه تاييەتەكان، مافى ئەۋەى ھەيە بۇ دىناۋون لە شايستەيى كارمەندەكان، لە بىروانامەكانىان، بەلام مافى ئەۋەى نىيە لەبەر لىھاتۈۋىي و بۋونى مەرجه زانستىيەكان دەستىۋەردان بكات بۇ دامەزاندنى كەسىك.

بەلام لەلەين كارى سەربازىيەۋە بۇ نمۈۋنە دەسەلاتى دەولەت فراۋانتەرە، لەيەك كاتدا دەستىۋەردان و سەرپەرشتىش دەكات، ئەمە كارىكى پاساۋدراۋ و لۈژىكىە، ۋەكو ئاماژەمان پىكرى، ئەۋەى گرنگە ئەۋ بۋارانه دىار بن دەولەت تەنھا دەتۈانىت سەرپەرشتىان تىدا بكات، نەك دەستىۋەردان، ۋەكو: ھەلۋاردنى ئەنجۈمەنى نوينەرەن، سەرپەرشتى زانكۈكان، ئەۋقاف، ئەم دامەزراۋانە ھەلدەستن بە رۋلى فىكرى، بۋيە تا بتۈان داھىتان بكن پىۋىستىيان بە كەش و ھەۋايەكى ئازادانە ھەيە، ئەم دامەزراۋانە ۋەكو دامەزراۋەى سەربازى نىيە دەولەت دەستىۋەردانىان تىدا بكات.

دەروازەى سىيەم: جۈەينى لە چارەسەرە سىياسىيەكانىدا ئاشكرائى كىردۈۋە لە سەرەتاۋە ئۈمۈمەت بەرپرسىيارە لە جىيەجىكردىنى ھۈكمە شەرعىيەكان، ھەركاتىك دەولەت پىداۋىستىيەكانى بۇ جىيەجى نەكرا دەتۈانىت باجى دارايى لەسەر ھاۋلاتيان دابنىت.^(۲)

^۱ بەداخۋە ئەۋەى لەباتى بايەخ پىدان و تۈۋندۈتۈلكردىنى؛ لە ولاتى ئىمە و بەشىك لە ولاتانى عەرەبى و جىھانى ئىسلامى، بەپىچەۋانەى خواستى مۇسلمانان، ۋەزارەتى ئەۋقاف و كاروبارى ئاينى كراۋە، بە بەشىكى بچۈۈك لە بەرپۈۋەبىردىنى كاروبارى رۋژانەى سىياسەتى ھۈكۈمەت. ۋەرگىز.

^۲ لەكاتىكدا ئەمە راستە ۋەكو ئەمرو دەيىنىن دەولەت خۋى گەندەل نەبىت، ۋەرگىز.

دەروازەى چوارەم: ڤاگرتنى ھاوسەنگى لەنيوان ئاسايش و مافى مرؤڤدا، جوەينى سوورە لەسەر ئەوەى خودى مافى مرؤڤ كۆت و بەندە لەسەر ھەلسوكەوتى دەولەت، بۆيە لەسەر بوختان و درؤ ڤيگە بە گرتن نادريت، ھەروەكو سزاي ھەد نابى لەسەرووى ئەندازەى ديارىكراو ھەو ھەيت، لەم بارەيەو ھەو جوەينى دەليت: "ئەو ھەو ڤەيوەندى بە ئىستاي ئىمەو ھەيە، ئەوانەى دەيانەو ڤت بارودؤخ تووندوتؤل بکەن و خەلکى بخەنە سەر بڤياري راست و دروست، ڤيئش ئەو ھەو زانياريان ھەيت، لەسەر ھەلە و خراپە، بە گومان ڤيگريى لە خەلکى دەکەن، شەرع مۆلەتى ئەم جوړە کارانە نادات، ئەو ھەو ڤيويستە نزيكوونەو ھەو لە مەبەستى شەرع، ئادابى ئاينيش وايە مرؤڤ دواى گومان نەكەو ڤت، بۆيە دەبى ئىمام بە تووندى ڤيگريى لەو كەسانە بکات بەو كارە ھەلدەستن، ئەگەر دووبارەيان كردهو ھەو ئىمام سزايان بدات، چونكە بەشيو ھەو كى چاوەترسانە سەرڤيچيان لە فەرمانى دەسلەتدار كردهو، بۆيە دەبى بەڤي شەرع سنووريان بؤ دابنريت".^(۱) واتاي قسەكەى جوەينى ئەو ھەو: ئەگەر دەسلەلاتى جيبەجىكردن لە ھەلوئىستىكدا گومانى ھەبوو، ئەو گومانە بە دەقى ياسا سزاي نەبوو، بەبى بوونى ياسايەك ئەو كارە بەتاوان دابنيت سزادان دروست نيبە، بەلام ئىمام دەتوانيت ڤيگە و جيگەى قەدەغەكردنى ئەو جوړە كارانە بگريته بەر، دواى دەرکردنى دەقى ياسايى ئىمام دەتوانيت لڤيچينەو ھەو لە سەرڤيچىكاران بکات، وەكو دەبينيت جوەينى ڤيگە نادات بە گومان بنەماى گرتن پيادە بکريت، يان ڤيگە نادات پياوانى ئاسايش بە گومان دەسلەلاتى گرتنى خەلکانيكيان ھەيت، چونكە ئەم جوړە صەلاحيتانە لە خەملاندنى بارودؤخ و گرتندا دەسلەلاتىكى بەرفراوان دەدات بە پياوانى ئاسايش، ئەوكاتە پياوانى ئاسايش دەبن بە دادوەر و ياسادانەر و جيبەجىكار، ئەمەش مەترسيبە لەسەر ئازاديبە گشتيەكان.

ئەمەش واتاي پاراستنى تاوانبار نيبە، بەلكو جوەينى دەسلەلاتى دانانى ھەندىك ياسا دەدات بە موشەريە كە ئەو كردهوانەى دەولەت گومانى لڤيان

^۱ الجوينى، الغيايى "غياث الأمم في التياث الظلم"، مرجع سابق، ص ۱۷۱.

ههيه به ياسای تاوان ههلسوکه وتیان له گه لدا بکات، جوهینی پاساوی راپه که ی بهم شیوهیه دینیته وه: "پیشوینی ئاین وایه مروڤ خو ی له شوینی گوماناوی بپاریزیت، ئه وه ی راسته ئیمام به تووندی ریگری له وانه بکات به و کارانه هه لدهستن، ئه گهر دووباره یان کرده وه سزا ئه درین چونکه سه ریچی فه رمانی ده سه لاتداری خو ی کردو وه، به مشیوهیه یاساکان لای هاوولاتیان پروون ده بیّت، ئه و کاته نایبه زینیت و ئازادییه کانیش پاریزراو ده بن.

جوهینی زیاتر له سه رزه نشتکردنی قبول نه بو وه، دژی ئه وانه ش وه ستاوه ته وه رایان له سه ریه تی که وتوو یه تی: "پاشان سه رزه نشتکردن - وه کو شه ر عزانه کان وتوو یانه - ناگاته ئاستی سنوور هکان، ئه وه ی که ده بی ئیستا هه لو یسته ی له سه ر بکه ین ئه وه یه: خه لکانی پیشوو وای بو چوون پله کانی ده سه لات و سه ریپه رشتیاری ته نها پشت به رای مالیک (په حمه تی خوا ی لی بیّت) ده به ستن، ئه ویش رای وایه ته می کردن له ئه ندازه ی ده ده کان زیاتر بیّت، به لام ئیستا ده لکان په شبوون، ئه گهر سزاکان که م بکریته وه، سیاسه ت ده وامی نابیّت، ئیستا ئه م هونه ره که وده نه کان گالته ی پی ده که ن، له راستیدا ئه م گالته پی کرده ده بیته هوی ئه وه ی دژایه تی ئاینی گه وره ی پیغه مبه رانی پی بکریّت (که ئیسلامه)".^(۱) له ده قی پیشوو تی بیینی ده کریّت به پروونی جوهینی رای وایه ته می کردن به لیدان له حه د زیاتر دروست نییه، خو ئه گهر زیاده ته می کردن که لکی هه بوایه خه لکی ده گه رانه وه له کاری نه شیاو، وه کو وتیشمان مافی مروڤ کو توبه ندی له سه ر په فتاری ده ولّه ت داناوه.

هه روه کو جوهینی ئه رکی ده ولّه تی دیاری کردو وه، به شیوه یه ک سنوورداری کردو وه که خو ی ده بیینه ته وه له پاریزگار یکردن له: عه قیده و باوه ری ئوممه ت، هه روه ها دژایه تیکردنی بیده، چونکه مه ترسییه کی گه وره له سه ر چه مکی (ئوممه ت) دروست ده کات، هه روه ها ئه رکی ئابووری و

^۱ المرجع السابق، ص ۱۷۱.

بانگه‌وازی بۆ دیاریکردوو، هه‌روه‌کو وتوویه‌تی ئاسایش به‌جۆریک تووندوتۆل بکریت، مافی مروّف پیشیل نه‌کات، هه‌روه‌ها قسه‌ی له‌سه‌ر تووندوتۆلکردنی سه‌روه‌ری ده‌وله‌ت کردوو که به‌جۆریک بی‌ت هاوکیشه‌ی تاکه‌کان تیکنه‌دات.

هه‌شته‌م: مه‌رجه‌کانی کارکردن له‌سیاسه‌تی شه‌رعییدا:

کاتیکی به‌بی ئاو‌پدانه‌وه له‌ بارودۆخ و هه‌لومه‌رجه‌کان، به‌هه‌له‌ ده‌قیکی جیه‌جی ده‌کریت، ئه‌ویش ده‌بیته‌ هۆی زیان و لادان، یان ساخته‌کردن و زایه‌کردنی مه‌به‌سته‌ شه‌رعییه‌کان، بۆ نموونه وه‌کو: ئه‌نجامدانی به‌خششی پووکه‌شی بۆ خۆدزینه‌وه له‌ زه‌کاتدان، که به‌ پووکه‌ش زه‌کاتدانه، به‌لام له‌ بنه‌رته‌دا زه‌کات نییه، ئه‌مه‌ش زیان و لادان له‌ کۆمه‌لگه‌دا دروست ده‌کات، بۆ چاره‌سه‌رکردنی، بنه‌ماکانی سیاسه‌تی شه‌رعیش دوو مه‌رجیان داناوه: مه‌رجی یه‌که‌م: حوکمه‌ سیاسیه‌که یه‌که‌گریته‌وه له‌گه‌ل مه‌به‌سته‌ شه‌رعییه‌کان و بنه‌ما گشتیه‌کانیدا، که بالاده‌ستن به‌سه‌ر به‌شه‌کانی ئیجتیه‌ادا، هه‌روه‌ها یه‌که‌گریته‌وه له‌گه‌ل مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی به‌ده‌ستخستنی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کان و وه‌لانانی خراپه‌کان، که هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کان له‌م پێناوه‌دا هاتوون، مه‌رجی دووهم: نابی حوکمه‌که پێچه‌وانه‌ی به‌لگه‌یه‌کی شه‌رعی بی‌ت که به‌ وردی باسکراوه. بۆ پوونکردنه‌وه‌ی مه‌رجی یه‌که‌م ئه‌لین: مه‌به‌سته‌ شه‌رعییه‌کان ئه‌وانه‌ن زانیانی ئوصول به‌ خویندنه‌وه‌ی حوکمه‌کانی وه‌کو: پاراستنی ناچاریه‌کان (الضروریات) و پیداویسته‌یه‌کان (الحاجیات) و باشکردنه‌کان (التحسینیات) دایان ناوه، له‌م باره‌یه‌وه شاتیبی ده‌لیت: "ئه‌رکه‌ شه‌رعییه‌کان خۆیان له‌ مه‌به‌سته‌کاندا ده‌بیننه‌وه، پارێزگاریکردنه له‌ خه‌لکی، که ئه‌م مه‌به‌ستانه‌ش ده‌بن به‌ سی به‌شه‌وه: یه‌کیکیان ده‌بیته‌ ناچاری بی‌ت، دووهم: ده‌بی پێویست بی‌ت، سییه‌م: ده‌بی په‌سند بی‌ت".^(۱) به‌شی یه‌که‌م که ناچاریه‌ په‌یوه‌سته به‌ مانه‌وه‌ی مروّقایه‌تییه‌وه، که پارێزگاری نه‌فسه، وه‌چه‌یه، هه‌روه‌ها

^۱ الشاطبي، الموافقات في أصول الشريعة، مرجع سابق، ج ۱ - ۲، ص ۳۲۴.

پارێزگاریکردنه له راگری بوونی مروّف که: ئاین و عهقل و ماله. بهشی دووهم: ئەو پێداویستیانهیه به لهدهستدانیان تهنگانه و بشیوی دروست دهیّت، که ئەو تهنگانهیهش له دیندا نییه، وهکو خوای پهروهردگار دهفرمویت: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج: ٧٨). واته: ههروهها بهردهوام بن له خهبات و جیهاد و ههول و کوشش له پیناوی خوادا بهو شیوهیهی که شایستهیهتی، له بهر خاتری ئەو بیّت، ئەو زاته بۆ ئەوه ههلیژاردوون و له ئاین و بهرنامهکهیدا هیچ جوړه شتیکی نارهوا و قورس و گرانی له سهر دانهاون (که نه توانن ئەنجامی بدن).

پیداویستییهکان به تهواوکهری ناچاریهکان دادهنریت، له پێگهی پێداویستی ئاستی ناچاریدا وهکو ئاوهلناو وایه بۆ ناو، له سهر ئەمه ههرکات له نیوان ناچاری و پیداویستیدا تیکگیران دروست بوو، ناچاریی پیش دهخریت، چونکه ههرکات ناو نهما، ئاوهلناویش نامینیت.

بهشی سییه: باشکردنهکانه (التحسينيات) که په یوهندی به فهتازی و ئاسودهیهکان (الکمالیات) دوه هیه، وهکو: هاندانی جوانکاری، که په یوهندی به داب و چیتزی گشتیهوه هیه، وهکو: نهخش و نیگاری ته لارسازی له ناوچهیهکی دیاریکراودا، ئەوهی گهشه به چیتزی گشتی مروّفایهتی دهدات شه رعیش رهچاوی کردووه.

خاوهنی شه رع دهیه ویت کومه لگهی مروّفایهتی له چله پۆپهی خوشگوزهرانیدا بن، وهکو له به سه رهاتی گۆری ئیبراهیمی کۆری پیغه مبهردا (درودی خوای له سهر) دهر ده که ویت، جوانی بیناسازی رهچاواکراوه، وهکو مه کحول دهگیریته وه ده لیت: "پیغه مبهردا (درودی خوای له سهر) له سهر لیواری گۆره کهی بوو، بۆشاییهکی له گۆریچکه که دا بینی، گلمتک (یان قورپکی هه ویرئاسا)یدا به دهست گۆره له که نه وه بیخاته بۆشاییه که وه، فهرمووی ئەمه نه زیانی هیه نه قازانج، به لام سوکنایی دلّی زیندووی پیدیت".^(١) ئەگهر پیغه مبهردا (درودی خوای له سهر) له ریک کردنی گۆریکدا رهچاوی دیمه نی

^١ ابن سعد، الطبقات الکبری، تحقیق: إحسان عباس، بیروت: دار صادر، ١٩٦٨م، ج ١، ص ١٤٢.

جوانی کردبیت، بۆ ئو مه بهسته بۆ سوکنایی هاتنی دلی فهرمانی کردبیت به گۆرهلکهن به گرتنی بۆشاییهکه، که زیانیکیش ناگهیهنیت به مردوو، ئوه زۆر له پشتره له نهخشه ی شار و خانووهکاندا رهچاو بکریت، رهچاوکردنی چیژێ تهواو، لهم فهرموودهیهی پیغه مبهردا (درودی خوای لهسه) بهدی دهکریت، که دهفهرموویت: "إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ إِذَا عَمِلَ أَحَدُكُمْ عَمَلًا أَنْ يُتْقَنَهُ"^(۱) واته: خوای بالادهست پیخۆشه ئهگهر یهکیک له ئیوه کاریکی کرد به جوانی ئهنجامی بدات. وشه ی (عملاً) به رههایی هاتوو بۆ ئوهی ههموو کاریک بگریتهوه.

به بنیاتنان لهسهر ئه مه ههر راییکردنیک، یان بریاردانیک بۆ ئه م ئامانجان بهیت، له شه رعدا رهچاو دهکریت، چونکه یهکیکه له ئامانج و مه بهستهکانی شهرع، عیززی کوپی عهبدولسه لامیش به هه مان ئه نجام گه یشتوو که دهلیت: "که سیک له به دهستهینانی به رژه وهندییهکان و دوورخستنه وهی خراپهکاندا به دوا داچوون بکات، له کو ی گشتی ئه و به دوا داچوونه دا قه ناعهت و به رچاو وونی بۆ دروست ده بیت، با ده قیک، یان کو پای، یان قیاسیکی تایبهت له باره یانه وه نه بیت، قه ناعهتی بۆ دروست ده بیت نابێ ئه و به رژه وهندییه نه پشگو ی بخرین و نزیکبونه وهش له و خراپانه نابێ بکریت، له بهر ئه وهی تیگه یشتن له خودی شهرع ئه وه پیویست دهکات"^(۲) له رووی شهرعیه وه کروکی به رژه وهندی رهچاو کراو له سه ر به نه مای لیکوئینه وهی زانستی شاره زایانی ئه و بواره در ده که ویت، به م هه نگاوه بوار ده ره خسیت بۆ سودوهرگرتن له لیکوئینه وهی زانستی و داتا کان و ئه زموونی گه لان له چۆنیه تی چاره سه رکردنی گرفته کانیاندا.

^۱ البیهقی، أحمد بن الحسین، الجامع لشعب الإيمان، أشرف علی تحقیقه: مختار الندوی، الرياض: مکتبه الرشید، ۲۰۰۳م، ج ۷، ص ۲۳۳، حدیث رقم: (۴۹۳۰)، وقال عنه المحقق: إسناده صحيح.

^۲ ابن عبدالسلام، عزالدین عبدالعزیز، قواعد الأحكام في مصالح الأنعام، راجعه: طه سعد، القاهرة: مکتبه کلیات الأزهریه، ۱۹۶۸م، ج ۲، ص ۱۸۹.

مەبەستمان لە گشتی، لە ھەموو ھەکان، ئەو گشتی و بنچینە و بنەمایانە یە قورئان بە دەستەواژەکانی دایانی ڕشتوو، وەکو: ﴿وَأْمُرْهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ (الشورى: ۳۸). واتە: کارەکانیان لە نێو خۆیاندا بە ڕاویژ ئەنجام دەدەن، ھەروەھا ھەندیک بنچینە و گشتایەتی مەعنەوی (العمومیات المعنویة) ھەیە، ئەمانەیان لە خۆبەستەو و بەدواداچوونی بە شەکان (الجزئیات) وەرگیراون، ئەوانە ی لە گەڵ ئەم بنەما گشتیاندا کە وەکو پلانی تەشریعین تیکەلکیش دەبن بریتین لە: ئاگر بڕ و بەھانە بڕەکان (سد الذرائع) باش و پەسەندەکان (الاستحسان)، پشتبەستن بە دابونەریتی دروست، لە گەڵ کۆمەڵیک بنەمای گشتی وەکو: ھەلگرتنی زەحمەت و تەنگانە، ڕەچاوەکردنی دادگەری، یەکسانی، ڕاویژ، گیرانەوێ تەنگ و چەلەمەکان بۆ لای کەسانی شارەزا و خاوەن ئەزموون.^(۱)

لە پراکتیزەکانی ئەم بنەمایانە: بایەخدان بە پزیشکی خۆپارێزی (الطب الوقائي) وەکو: قەترە ی پارێزگاری منالان لە نەخۆشییەکان و دەبی خەلکی پیو پەبەند بکریت تا ڕیگر بیست لە بلابوونەوێ نەخۆشییە درم و کوشندەکان، لەبەر ئەوێ مانەوێ لاشە بە ساغ و سەلامەتی، مەبەستیکی شەرعییە، بۆیە ڕیگری لە ھەر شتیک بیست بە ھۆی لەناودانی پشتیوانییەکی ئیجتیھادییە بۆ مەبەستیکی شەرعی.

ھەندیک جێبەجێکردن کە پەیوەندی بە لەبەرچاوەگرتنی بەرژەوێندی ئوممەتەوێ ھەیە لەناو "بنەما گشتی" یەکاندا جێگەیان دەبێتەو، وەکو: دانانی پۆلیس لە ڕینگەوبانەکان بۆ پارێزگاری لە ئاسایش و جێبەجێکردنی بڕیارەکانی دەسەلاتی بالا، یان سیستەمی "پیناسی باری کەسیتی" لە ولاتدا، ھەموو ئەمانە ئەچنە چوار چۆیە سیاسەتی شەرعییەو، با دەقیکیش لەبارەیانەوێ نەھاتی، لەبەر ئەوێ لە گەڵ مەبەستە شەرعییەکاندا یەکدەگرێتەو، ھەروەھا بنەما گشتیەکانی شەریعەت ئەیانگرێتەو، لە ھەمان کاتدا ڕیکخستنی کاروباری تاکەکانە، ھەروەھا ئامرازیکیشە بۆ ناسینی یەکبە یەکی ئەو خەلکە بەتایبەت،

^۱ عطوة، المدخل إلى السياسة الشرعية، مرجع سابق، ص ۲۲.

له گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌وان و به‌رژه‌وه‌ندی گشتیش له ده‌وله‌تدا به‌ده‌ست ده‌هینریت.

ئه‌مانه مه‌رجی یه‌که‌می کارکردن به‌سیاسه‌تی شه‌رعی، مه‌رجی دووهم: بۆ جێبه‌جێکردنی حوکمی سیاسی ئه‌وه‌یه: نابێ حوکمه‌که دژایه‌تیه‌کی راسته‌وخۆی له‌گه‌ل به‌لگه‌یه‌ک له به‌لگه درێژه‌پێدراوه‌کاندا هه‌بێت، بۆ زانیانی دژایه‌تی به‌لگه درێژه‌پێدراوه‌کان ده‌بی سه‌رحه‌م گشتایه‌تییه مه‌عنه‌وییه‌کان (العمومیات المعنویة) بکه‌ین به‌دادوهر، ئه‌و کاته له پێگه‌ی بنه‌ما گشتگیره‌کانه‌وه له به‌شه‌کان تێده‌گه‌ین، ئه‌وه‌ش وه‌کو شاتیبی ده‌لیت: "به‌ره‌هایی کۆتا تیزامانی موحته‌هیده‌کانه".^(١) بۆ نمونه پێگری له "دانانی نرخ"، که له فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ردا (درودی خوای له‌سه‌ر) هاتووه کاتیک هاوه‌لان داوایان لیکرد نرخ دابنیت فهرمووی: "إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمُسَعِّرُ الْقَابِضُ الْبَاسِطُ الرَّائِقُ، وَإِنِّي لأرجو أن ألقى اللهَ وليسَ أحدٌ منكم يطالبُني بمَظْلَمَةٍ في دِمٍّ ولا مالٍ".^(٢) واته: خوا خۆی نرخ داده‌نیت و ده‌یگریته‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ینیریت و پزقده‌ره، ئومیدم وایه بگه‌م به‌خوا که‌سیک له ئیوه یه‌خه‌م نه‌گریت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌زۆر مال، یان خوینم لێسه‌ندبێ. ده‌بی له‌به‌ر پۆشنایی ده‌قه‌کانی تری وه‌کو: په‌چاوکردنی دادگه‌ریی، یه‌که‌سانی، مکو‌ربوون له‌سه‌ر راگرتنی هاو‌کێشه‌ی نیوان گرتیه‌سته‌کان، که خۆیان له: فریودان (الغرر)، ناپاکی (الغش)، ساخته‌کاری (التدلیس)، ده‌بیننه‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ندیک ده‌قی تریش هه‌یه پێگه به‌زۆرلیکردن به‌فرۆشتن ده‌دن، ئه‌گه‌ر به‌هۆیه‌وه دادگه‌ری بێته‌دی، که ئه‌مه رای ئیمامی مالیکه (په‌حمه‌تی خوای لیبیت)،^(٣) یان پێگه‌دان به‌داوکردنی هه‌لگرتنه‌وه‌ی هاوبه‌ش (الشفعة)،

^١ الشاطبي، الموافقات في أصول الشريعة، مرجع سابق، ج ٣ - ٤، ص ١٣.

^٢ رواه أبو داود واللفظ له، سنن أبي داود، كتاب أبواب الإجارة، باب: في التسعير، ص ٣٨٥، حديث رقم: (٣٤٥١). وابن ماجة، سنن ابن ماجة، كتاب التجارات، باب: من كره أن يسعر، ص ٢٣٨، حديث رقم: (٢٢٠٠). والترمذي، كتاب البيوع، باب: ما جاء في التسعير، ص ٢٣١، حديث رقم: (١٣١٤). وقال هذا حديث حسن، وصححه الألبانی. صحيح سنن ابن ماجة، كتاب التجارات، باب: من كره أن يسعر، ج ٢، ص ٢٢٢، حديث رقم: (١٨٠١ - ٢٢٣٠).

^٣ الباجي، المنتقى شرح الموطأ، مرجع سابق، ج ٥، ص ١٦ - ١٧.

سه‌ندنی فرۆشراو به‌زۆر له‌ خاوه‌نه‌که‌ی، کۆی ئهم ده‌قانه‌ مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع له‌ دیاری نه‌کردنی نرخ دیاریده‌کات، که شوینی سته‌مه‌که‌ له‌ کوێدایه‌. ئه‌مه‌ کۆتا شته‌ که ئیبنو ته‌یمیه و ئیبنو لقه‌یم پێگه‌یشتوون،^(۱) که پروونیان کردۆته‌وه‌ هه‌ندیک نرخدانان دادگه‌رییه و دروسته، ته‌نانه‌ت واجییشه، هه‌شیانه سته‌مه و پێگه‌ پێنه‌دراوه، بۆیه کۆی ده‌قه‌کان لۆژیکی یه‌کیارچه‌یی ته‌شریع دروست ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها کۆی ده‌قه‌کان له‌سه‌ر پێگه‌پێدان (المباح) بریاری کۆتایی دروست ده‌که‌ن، له‌وانه‌یه هه‌ندیک پێگه‌پێدراو زه‌ره‌ر به‌ به‌رژه‌وه‌ندی گشتی بگه‌یه‌نیت، بۆ نمونه وه‌کو هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ بیگانه، بۆیه به‌ وردبوونه‌وه‌ له‌ کۆی ده‌قه‌ شه‌رعییه‌کان بریار ده‌دری‌ت، نه‌ک ته‌نها له‌ چوارچیوه‌ی ده‌قیکا.

هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌قانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ خاوه‌نداری که‌سیته‌وه‌ هه‌یه، ده‌بی له‌به‌ر پۆشنایی ئه‌و ده‌قانه‌دا بی‌ت که پێگری ده‌که‌ن له‌ به‌کارهێنایی ماف که بی‌ت به‌ زیانگه‌یانندی راده‌به‌ده‌ر به‌ تاک، یان کۆی کۆمه‌لگه، هه‌روه‌ها ئه‌و ده‌قانه‌ی داوا‌ی گوێزایه‌لی خاوه‌ن ده‌سه‌لات ده‌که‌ن، ده‌بی له‌ چوارچیوه‌ی ئه‌و ده‌قانه‌دا بی‌ت که باس له‌ مافی ره‌عیه‌ت و هاو‌لاتیان ده‌کات، ئه‌گه‌ر ئه‌م تیروانینه گشتگیره پشتگۆی ب‌خه‌ین وه‌کو باوه‌ربوون به‌ هه‌ندیک له‌ دین و قه‌ناعه‌ت نه‌بوون به‌ هه‌ندیکی لێدیت، ئه‌وه‌ش پێگه‌پێدراو نییه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شه‌ریعه‌ت به‌شبه‌ش نا‌کریت.

پروونکردنه‌وه‌ی مه‌رجی ئه‌م چه‌مکه‌ ئه‌وه‌یه: حوکه‌ سیاسیه‌که‌ دژایه‌تی پروون و راشکاوی له‌گه‌ڵ ده‌قه‌ جو‌زئیه‌کاندا نه‌بی‌ت، چه‌ند نمونه‌یه‌ک دێینه‌وه‌ که به‌رواله‌ت واده‌رده‌که‌وێت له‌گه‌ڵ ده‌قدا پێکدادان دروست ده‌کات، ئه‌گه‌ر له‌به‌ر پۆشنایی بنه‌ما گشتیه‌که‌نه‌وه‌ ته‌ماشایان ب‌که‌ین، هه‌یچ پێکدادانیک نیه، بۆ نمونه:

^۱ ابن القيم الجوزیه، الطرق الحکمیه فی السیاسة الشرعیة، مرجع سابق، ص ۳۵۵ و به‌ دواوه‌.

عومهری کوپی خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) به‌تیگه‌یشتنی له ئامانجی دهق، به‌شی دل‌پاگیراوه‌کان (مؤلفة القلوب) ی راگرت،^(۱) هه‌روه‌ها عومهری کوپی خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) پیگری له هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل شوینکه‌وتووی کتیه‌کان کرد، که ئه‌مه کار پیکه‌ستنی سیاسییه، په‌یوه‌ندی به به‌رژه‌وه‌ندی گشتیه‌وه هه‌یه، عومهری کوپی خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) دژ به حه‌قیقه‌تی ئه‌و ده‌قه نه‌بوو پیگه به هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل شوینکه‌وتووی کتیه‌کان ده‌دات.

پوونکردنه‌وه‌ی به‌م شیوه‌یه‌یه: ده‌قی ئایه‌تی پیگه‌دان به هاوسه‌رگیری ئه‌م حاله‌ته ناگریته‌وه، هه‌رچه‌ند کوی گشتی زمانه‌وانی واده‌رده‌که‌ویت ده‌یگریته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانایانی ئوصول و‌توویانه دارپشتنه گشتیه‌کان کوی گشتیان نه‌ک کوی زمانه‌وانیان به‌کاره‌یتانی شه‌ریان تیدا ده‌کریت،^(۲) هه‌روه‌ها بنه‌ما گشتیه‌کان پینمایی گشتی ده‌سته‌واژه‌ی حوکه‌که و مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع دیاری ده‌کات.^(۳)

بینینی سه‌ره‌نجام یه‌کیکه له‌و بنه‌مایانه‌ی مه‌به‌سته گشتیه شه‌ریه‌که له وشه گشتیه‌که‌دا دیاری ده‌کات "له‌به‌ر ئه‌وه‌ی وردبوونه‌وه له سه‌ره‌نجامی کاره‌کان مه‌به‌ستکی شه‌ریه‌یه".^(۴) کاتیک ته‌شریع په‌نگدانه‌وه‌ی ویستی خاوه‌نی شه‌رعه، پیویسته کوی گشتی ده‌سته‌واژه‌که له‌به‌ر پ‌وشنایی سه‌ره‌نجامی کاره‌که‌دا دیاری بکریت، له‌سه‌ر ئه‌مه ئه‌و حاله‌ته‌ی عومهری کوپی خه‌تاب (په‌زای خوای لی بی) پ‌ووبه‌پ‌ووی وه‌ستا، کوی گشتی وشه‌ی ئایه‌ته‌که نه‌یده‌گرته‌وه، به‌لکو مه‌به‌ستی خاوه‌نی شه‌رع سه‌ره‌نجام دیاری ده‌کات، ئه‌ویش پ‌شتیوانی رایه‌که‌ی بوو، واتای ئایه‌ته پ‌یروژه‌که: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ

^۱ البیهقی، سنن البیهقی الکبری، مرجع سابق، کتاب: قسم الصدقات، باب: سقوط سهم المؤلفة قلوبهم، وترك إعطائهم عند ظهور الإسلام والإستغناء من التألف علیه، ج ۷، ص ۳۲، حدیث رقم: (۱۳۱۸۹). الشلیبی، تعلیل الأحکام، مرجع سابق، ص ۳۷.

^۲ الشاطبی، الموافقات فی أصول الشریعة، مرجع سابق، ج ۳ - ۴، ص ۲۳۹ - ۲۴۱.

^۳ الدرینی، المناهج الأصولیة فی الإجتہاد بالرأی فی التشریع الإسلامی، مرجع سابق، ص ۱۶۵.

^۴ الشاطبی، الموافقات فی أصول الشریعة، مرجع سابق، ج ۳ - ۴، ص ۵۵۲.

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ﴿٥﴾ (المائد: ٥). واته: ئافره تانی داوین پاک له ئیمانداران و ئافره تانی داوین پاک له وانهی کتیبیان پیدراوه پیس ئیوه (بۆتان حه لاله). ده بی ره چاوی ئه و بنه مایانه بکریت که دهقه کانی تر پینمونیان له باره وه داوه، به تاییه ت ئه وانهی له هه ندیک بارودۆخی تاییه تدا په یوهنده به بهرژه وهندی گشتیه وه هه یه.

"بیردۆزه ی سه رجه م (العموم)" لای شاتی بی رووناکیه کی گرنگ ده خاته سه ر راڤه ی دهق به بنیاتنان له سه ر ئه م بیردۆزه یه، ده سه لاتی یاساداران له ده وه له تی ئیسلامیدا له کاتی راڤه کردنی دهقه کاندای بۆ پاریزگاریی له سه رجه م، یان به شیک، ده بی پابه ند بیت به ره چاوکردنی ئه نجامه وه، بۆیه بۆ تیگه یشتنی له مه به ستی شه رعی ده بی رای که سانی شاره زای وه بگریت، له سووده کانی بیروکه ی "سه رجه م" لای شاتی بی ئه وه یه ئه و بیردۆزه یه یارمه تیمان ده دات راڤه ی دهق بکه ین، له به رانه بهر ئه وانه ی ده یانه ویت له روانگه ی چه ند ئایه تیگه وه حوکمیک ده ربکه ن که له گه ل کۆی بنه ماکانی شه ریه تدا تیگگیران دروست ده کات، له نمونه ی ئه وه ئه و فه توایه ی له م سه رده مه دای هه ندیک سه باره ت به واجیبونی کوچکردنی خه لکی فه له ستین بۆ شوینیکی تر، به به لگه ی ئه م ئایه ته: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجَرُوا فِيهَا﴾ (النساء: ٩٧). واته: به راستی ئه وانه ی له سه ره مه رگدا فریشته گیانیان ده کیشن له کاتیگدا ئه وان هه میشه سته میان له خو یان ده کرد (ئیمان و باوهریان له مه ترسیدا بوو که چی کوچیان نه ده کرد بۆ نیشتمانی ئیمان، به تووندی پیااندا هه لده شاخین) و ده لێن: باشه ئیوه له چیدا بوون و له کو ی ژیا نتان ده برده سه ر؟! له وه لامدا ده لێن: ئیمه بی ده سه لات و لاواز کراو بووین له زه ویدا، فریشته کان ده لێن: باشه ئایا زه وی خوا فراوان و پان و پۆر نه بوو تا کوچی تیدا بکه ن و (کوچ بکه ن بۆ نیشتمانیک که ئیمانداران تیایدا فه رمانه وان یاخود سه ره به ستن)؟

به به کارهینانی بیردۆزه ی سه رجه می مه عنه وی (العموم المعنوي) بۆ تیگه یشتن له ئایه ته که لای شاتی بی، ده بینین واتای ئایه ته که به جوړیک لینی تیده گه ین ره چاوی ئه نجامی جیه جیکردنی تیدا بگریت، ئه گه ر سه ر بۆ ئه وه

بکیشیت بۆ ئه وهی موسلمانان دهستکه وته کانیان له دهست بدن، ئه وه کاته بهرژه وهندییه کان داده پۆشرین به خراپه، ئه وکاته وشه ی ئایه ته که له بنه پته دا ئه وه ناگریته وه، ههروه ها خاوه نی شه رعیش ئه وه مه به سته ی له دهقه که دا نه بووه، ئه مه ی ئو صولیه کان ئاوه ریان بۆ داوه ته وه که "بهرژه وهندی" دهقی گشتی تاییه ت دهکات.^(۱)

که ئه وه ش له جیبه جیکردنی دهقی گشتیدا پیتی دهوتریت ئاوردانه وه له ئه نجام، له سه ر ئه م بنه مایه ئه وه حوکه مانه ی له سه ر "سه ره نجام و مه ئال"، یان "دادگری" یان رپگری له "زۆرداری و نا په وایی" یان بۆ "لادانی خراپه یه کی به هیزتر" ده دریت له رووی شه رعیه وه یه کی که له بنچینه جیگیره کان، هه ر کام له مانه پیکدادانیکی راسته وخۆی له گه ل دهقیکی جوزئیدا نییه، به لکو تیگه یشتنی راست و دروست ئه وه یه تیگه یشتن له دهقی جوزئی دیاری دهکات، له به رانه ردا پشتگو یخستنی ئه وه بنه مایانه پیکدادان له گه ل دهق و مه به سته خاوه نی شه ردا پیکه وه دروست دهکات.

دهوله ت مافی خو یه تی پلانی هه بیته بۆ پاراستنی بهرژه وهندییه کانی، بۆ پاریزگاری له بهرژه وهندی ئابووری گومرگ له سه ر ئه وه که لوپه لانه دابنیت که ده هینرین، له گه ل په چاوکردنی چاکی هاورد ه کراوه کان، ههروه ها پابه ند بوون به و نیشانکار ییانه ی داوا ده کړیت له به رو بوومی ناوخویدا هه بیته، چونکه ئابووری ناوخو یی به هیز هاوتای بریاری سیاس ی داها توه، لی ره وه ده بی ئه وه باس بکه ین کۆمپانیا رکابه ره بیانیه کان بۆ شکسته یینانی به رو بوومی ناوخو یی نرخ داده به زینن، بۆیه ئه رکی دهوله ته به کار به ره کان له هه موو ده ستر یژییه کی ده ره کی بپاریزیت، به تاییه ت کاتی که نرخ دابه زان دن دروست کراو بیت بۆ ئازاردانی بازاری ناوخو یی.

جیگه ی خو یه تی لی ره دا هه ندیک بابته باس بکه ین که نا کړیت وه کو سیاسه تی شه رع ی ئیجتیهادی تیدا بکړیت، له بهر ئه وه ی ئه وه دوو مه رجه یان تیدا نییه که میک پیشت ر ئاماژه مان پیا یان کرد، نمونه ی ئه مه دهوتریت جیاوازی

^۱ الدیني، المناهج الأصولية في الإجتهد بالرأي في التشريع الإسلامي، مرجع سابق، ص ۶۱۴.

بكریت له نیوان سووی بهرهمهینان كه ددریت به پرۆژهی پیشه‌سازی و بازگانی، له‌گه‌ل سووی به‌كاربه‌ر كه ددریت بۆ پیداو‌یستی تاك، هه‌ندیک له‌وانه‌ی ئهم رایه‌یان هه‌یه ئه‌وانه‌ن ده‌یانه‌ویست به بیانوی ئابووری و کارناسانی بۆ پرۆژه‌گه‌وره‌كانه‌وه ده‌رگای سوو بکه‌نه‌وه.

ئه‌وه‌ی ئهم بیانوانه‌ پوچ ده‌کاته‌وه ئه‌وه‌یه له ئه‌نجامی جێبه‌جێکردنی به‌رنامه‌ی هه‌ندیک بانک له قهرز پێداندا هه‌ندیک توێژه‌ر بۆیان ده‌رکه‌وتوه، بانک ته‌ماشای باشی گوزهرانی ئه‌و که‌سه ده‌کات داوای قهرز ده‌کات، نه‌ک قازانجی پرۆژه‌که، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی بانک شه‌ریک نییه تا قازانج وه‌رگریت، بۆیه ئه‌و پرۆژه‌یه قازانج بکات، یان نه‌یکات، مافی خۆی له سامانی قهرزدار مسۆگه‌ر ده‌کات، ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ئه‌مه هه‌لده‌چنریت ئه‌وه‌یه، مال خه‌رج ده‌کریت به‌بێ په‌چاوکردنی که‌لکی ئابووری، نه‌خوازه‌للا ئه‌گه‌ر قهرزار "ده‌وله‌ت" بێت، چونکه بانک مافی خۆی مسۆگه‌ر ده‌کات، بۆیه له ئه‌نجامی ئه‌و قهرز پێداندا ژماره‌یه‌ک پرۆژه‌ی ئابووری شکسته‌خواردو په‌یدا ده‌بێت، ئه‌گه‌ر قهرزپێدراو شه‌ریکی بانک بوايه به په‌وای نابینی پاره‌ی پێدات.^(١)

لێره‌وه ده‌رده‌که‌ویست، ئاراسته‌ی بیروکه‌ی سووی بانکی له‌سه‌ر بئه‌ماکانی شه‌ریعه‌ت، هه‌روه‌ها له‌سه‌ر بئه‌مای وردبوونه‌وه له سه‌ره‌نجام، هه‌رامبوونی دووپات ده‌کاته‌وه، له‌سه‌رووی ئه‌مه‌شه‌وه وردبوونه‌وه‌یه‌کی میژوویی له کۆمه‌لگه‌ی عه‌ره‌بی کۆن که گوتاری ئیسلامی سووی لێیان قه‌ده‌غه‌ کرد، ئه‌و گوتاره، نه‌ک هه‌ر سووی به‌کاربه‌ر، به‌لکه‌و هه‌رامکردنی "سووی وه‌به‌ره‌ینان"یشی چه‌سپاند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌وکاته‌دا پیداو‌یستی تاکی عه‌ره‌بی به‌کاربه‌ر بچووک بووه، که به‌بێ قهرزی سووداریش پیداو‌یستیان جێبه‌جێ بووه، به‌لام لای ئه‌وان سوو ئامپازی بازگانی و به‌رهمه‌ینان بووه، بۆیه ده‌قه‌که هه‌ر له سه‌ره‌تاوه قه‌ده‌غه‌ی کردووه، ده‌قه‌که هاتووه بۆ شیکرنه‌وه‌ی حاله‌تی سووی به‌رهمه‌ینان، بێگومان سووی به‌کاربه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی په‌نجبه‌ری خه‌لکی بێده‌رامه‌ت و به‌کاربه‌ری تێدایه قه‌ده‌غه‌کردنی له‌پێشتره.

^١ الزرقا، أنس. محاضرة في الجامعة الأردنية، اعتمد فيها على أفكار عمر شابر، في كتابه: "نحو نظام نقدي عادل".

كهواته سوو بارودوځيكي تازه نيهه تا پټويست به حوكمي تازه بكات، له بهر
 نه وهی دهكريت له ريگهي به ديله كاني تره وه مال به دهست بهيئريت، نوميد وايه
 نه و ليشاوه سهرمایه ئابوورييهی نه مړو وهكو متمانه پښونيك له بانكه
 ئيسلاميه كاندا وهكو وهديعه دانراون، نه و پارانه ناچنه سيستمی موشاره كه وه،
 له ههمان كاتدا توانای كيبركيی ههيه، ههروه ها پيشكه شكردنې ريژهی
 مورابه حه له گه ل خاوه ن پرژه كاندا كه قازانجه كهی نزیکه له وهی بانكه
 ريبه وييه كان له بهرانبه ر پاره كانيان به سوو ده يانده نی، باشتري ن به لگه يه له سهر
 نه وهی ده توانريت به سيستمی ئيسلامی به موشاره كه مال و سامان بدریت
 به پرژه كان، له لايه ك هه ليكه بو قهرزدر به و بانكانه بو نه وهی له بازاردا
 ماله كهی له هه نديك بارودوځی چاوه پروان نه كراو بپاريږيت، له لايه كي تريش
 بانكي قهرزوه رگر مافی سهر په رشتی له سهر چونه تی ئالوگور پيكردنې ماله كه
 هه يه.

لەم کتێبه‌دا ئه‌وه‌ پوون کراوه‌ته‌وه‌: سیاسه‌تی شه‌رعی پشت به‌ چه‌ند کۆله‌که‌یه‌ک
ئه‌به‌ستیت، له‌ گ‌رنگ‌ترینیان: تێگه‌یشتنه‌ له‌ مه‌به‌ستی ده‌ق، هه‌روه‌ها تێگه‌یشتنه‌ له‌
عمومی مه‌عنه‌وی واتای ده‌ق، نه‌ك عمومی زمانه‌وانی، چونکه‌ عمومی مه‌عنه‌وی
به‌شێوه‌یه‌ك بازنه‌ی ده‌ق فراوان ئه‌کات جێگه‌ی به‌رژه‌وه‌ندییه‌ شه‌رعییه‌کانی تێدا
ببێته‌وه‌، کاتێک له‌ ئه‌نجامی تێگه‌یشتنی ئیمه‌وه‌ بۆ هه‌رفیه‌ی ده‌ق و په‌چاو کردنی
هه‌ندێک بنچینه‌ی ئه‌صلی زمانه‌وانی، به‌لام به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی سه‌ر ئه‌رزوی واقعی
پشتگوێ خست، ئه‌مه‌ ده‌خوازیت له‌به‌ر ئه‌وه‌ی مه‌به‌ستی شه‌رع به‌ دیناهێنیت
پیداچونه‌وه‌ به‌ تێگه‌یشتنه‌که‌دا بکریته‌وه‌، شه‌رعدانان ده‌بێ له‌ چوارچۆیه‌ی ویستی
خاوه‌نی شه‌رعدا بێت، چۆن ده‌بێت ده‌ق به‌ جوړیک لێک بدریته‌وه‌ مه‌به‌ستی
دانه‌ری شه‌رع به‌ دینه‌یه‌ت و ئوممه‌ت به‌ره‌و دوا که‌وتوویی و دوور له‌ بووژانه‌وه‌و
ده‌سه‌پاچه‌یی به‌ریت!.

نرخ (١٢٠٠٠) دینار